Όπως βρέθηκαν [1.1]

(σημειώσεις π. Δ. Μιλωνά)

Πολιτικά ιδιοφυΐα

Προσωπικά

1940; 1941 - 47

Σοσιαλιστής Ζαν

[102]

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

5Ε

ΑΡΧΕΙΟΝ

ΥΠΟΦΑΚΕΛΛΟΣ ΑΡΙΘ. Καντινού Σπύρου

ΑΝΗΚΩΝ ΕΙΣ ΦΑΚΕΛΛΟΝ Καστοῦ

Πολιτικά Ιδεολογήματα
Προγράμματα

[1-3]

Ἐρεθισμα δημοσιογρ. [1.4]

τὴν Βιέννην, τὸ Κάϊρον, τὴν Μαδρίτην καὶ τὴν Βαρκελώνην!

Πόσαι γνῶμαι, ἰδέαι, σκέψεις, φιλοσοφήματα! Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ τὸ ὕφος, τὸ χιοῦμορ τοῦ Φιλαδελφέως. Μία ἀρχαία πέτρα, ἓν μάρμαρον, δύο γυναικεῖοι ὀφθαλμοί, ὁτιδήποτε ἄλλο ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον διὰ τοὺς πολλοὺς οὐδὲν ἀντιπροσωπεύει, διὰ τὸν Φιλαδελφέα, εἶναι πηγὴ τῆς ὡραιοτέρας περιγραφῆς, τῶν γοητευτικωτέρων λεπτομερειῶν! Δὲν ἔχει τὸ ὕφος του τὴν κενότητα τινῶν συγχρόνων του, οὔτε τὴν στειρότητα ἄλλων. Ἀπὸ τὰ ἄρθρα του ξεπηδοῦν, ἡ ζωή, ὁ ἐνθουσιασμὸς ἀλλὰ καὶ ἡ δημιουργία. **Ἀπὸ τὸν «Ἄνθρωπον ἐκπεφυλισμένον Πίθηκον»** ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», καὶ ἐσημείωσεν θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον, μέχρι τοῦ τελευταίου του καλλιτεχνικοῦ ἄρθρου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸ ὕφος τοῦ Φιλαδελφέως, εἶναι ἡ ἀπέριττος σκέψις—ἡ ἀρχοῦ—ἡ θὰ ἔλεγον—ἡ φιλοσοφικὴ διάθεσις, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ τόσον ἄφθονον ἐν αὐτῷ

Εἰδικώτερον ὁ Φιλαδελφεὺς ἠσχολήθη ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ὡς πολιτικὸς ἀρθρογράφος (Ἐφημερὶς «**Ἀκρόπολις**», καὶ «**Πόλις**») ὡς καλλιτεχνικὸς συνεργάτης ὅλων σχεδὸν τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιστημονικὸς τοιοῦτος. Ἡ σάτυρά του ἐν τῇ «**Ἀκροπόλει**» ὑπῆρξεν καυστικωτάτη ἐν τῷ περιφήμῳ του «Νέου Λαροῦς» ὅπως καὶ εἰς πᾶν ἄρθρον του εὕρισκε τρόπον, διὰ νὰ διαχύσῃ τὴν σάτυραν, νὰ καυτηριάσῃ τὰ κακῶς κείμενα.

Ἐπετέθη μὲ ὅλην τὴν δριμύτητά του κατὰ τῆς «στενοκεφαλιᾶς» κατὰ τοῦ «ρουσφετιοῦ» κατὰ ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, κατὰ σημαινόντων προσώπων. Τίποτε δὲν ἐμπόδιζεν τὸν Φιλαδελφέα. Πρὸ οὐδενὸς ἐκάμφθη, οὐδένα ἐλιβάνισεν. Ὑπῆρξεν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ πρότυπον τοῦ Ἕλληνος δημοσιογράφου. Ἀπετέλεσεν καὶ αὐτὸς σειρὰν μὲ τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους τοὺς «χαλαντέρους» δημοσιογράφους, τὸν Τιμολ. Φιλήμονα, τὸν Καμπούρογλου, τὸν Γαβριηλίδην, τὸν Δ. Λεβίδην κ. ἄ., οἱ ὁποῖοι εἰς τόσα πεδία πνευματικῆς, δράσεως ἠσχολήθησαν. Διότι εἶναι ἀκατανόητον τὸ νὰ θεωρῇ τις προτέρημα τὴν μονομέρειαν. Αὕτη ὑπάρχει εἰς πτωχά, εἰς στενὰ καὶ στεῖρα πνεύματα. Ἔνδειξις τῶν εὑρέων πνευμάτων εἶναι ἡ πολυμέρεια.

Πολυμερὴς εἶναι ὁ Ἀλ. Θ. Φιλαδελφεύς. Διετήρησεν ὅμως καὶ διατηρεῖ στανίαν γνῶσιν ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ζητημάτων. Ὁ Α. Φιλαδελφεὺς ἔγραψεν ἐν τῷ τύπῳ καὶ ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα ὡς ***Γοργύλλας, Πίθηκμαν, Ραΐγκεν Ἄλφας, Ἀλφεύς, Ψύλλος ἐκ Κηφισιᾶς, Φιλάδελφος, Σιτζερλῆς*** (ὡς τουρκιστὶ ἀποκαλεῖται ἡ ἐν Μ. Ἀσίᾳ Φιλαδέλφεια). ***Φεύς, Ὀρφεύς, Περιφάνης, Πιθηκάνθρωπος***, Scimmia ***Φιλάδελφος Γυρύλλας*** ὡς καὶ μὲ τὰ ἀρχικὰ «***Α.Φ.***» ἢ «***Φ***» ἢ καὶ ἁπλῶς «***Α.***» Ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» ἰδίως ἔγραψεν σειρὰν πολιτικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἄρθρων μὲ τὰ ἀρχικὰ «***Φ.***» ἢ «***Α. Φ.***»

Ὁ Φιλαδελφεὺς ὑπῆρξεν ὁ δημοσιογράφος ὁ ὁποῖος ὡς ἐπιστημονικὸς συνεργάτης ἐδίδαξεν, ὡς καλλιτεχνικὸς καὶ αἰσθητικὸς ἵδρυσεν σχολὴν ἀληθοῦς λατρείας τοῦ ὡραίου, ὡς εὐθυμογράφος κατέθελξεν καὶ ὡς ἄνθρωπος; Ἰδεολόγος ἀνώτερος ζῶν μόνον μὲ τὴν τέχνην ἀφοσιωμένος εἰς αὐτήν. Νομίζω πῶς ἰδιαιτέρως οἱ νέοι δημοσιογράφοι θὰ ἔπρεπε νὰ προσέξουν, νὰ μελετήσουν τὸ ἔργον τοῦ Φιλαδελφέως, διότι πολλὰ θὰ ἐδιδάσκοντο ἀπὸ αὐτό. Βεβαίως τὸ ταλέντο, ἡ δύναμις τῆς γραφίδος, εἶναι προτερήματα φυσικὰ οὐχὶ ἐπίκτητα ἀλλά, ὁπωσδήποτε θὰ ἐμάνθανον ἀπὸ τὴν ὑπερπεντηκονταετῆ δρᾶσιν τοῦ Ἀλ. Θ. Φιλαδελφέως, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν μικρὰν ζωὴν ὁ ἄνθρωπος εἶναι εὐτυχέστερος ὅταν ναποδύεται εἰς εὐγενεῖς ἀγῶνας ὑπὲρ τοῦ συνόλου, ὅταν μένει μακρὰν παθῶν καὶ φατριασμῶν, ὅταν μένει ψυχικῶς ἀνώτερος. Διότι μόνον ὅταν κατέλθει τις εἰς τὸν «καλὸν» πνευματικὸν ἀγῶνα δύναται νὰ λησμονήσῃ τὰς πικρίας, καὶ τὰς μικρότητας τοῦ καθημέραν βίου!...

ΝΙΚ. ΓΡ. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

Ο ΑΛΕΞ. Θ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ ΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 37)

τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου. Δὲν ἀνθίσταμαι εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀντιγράψω ὁλόκληρα μερικὰ ἀποσπάσματα τοῦ ἄρθρου τούτου, διότι εἶναι πολύτιμος ἡ κρίσις τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου ἀνδρὸς διὰ τὸν Ἀλέξανδρον Φιλαδελφέα, στενόν του συνεργάτην.

«Προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνάγκην τοῦ ἀνθρώπου του, νομίζομεν ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τὸ ἐμπιστευθοῦν ὡς διευθυντήν του οἱ ἁρμόδιοι εἶναι ὁ κ. Ἀλέξανδρος Φιλαδελφεύς. Εἶναι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἔμφυτον τὴν τακτικὴν τοῦ χρησιμοποιεῖν ἀνθρώπους καὶ πράγματα, τῆς προπαγάνδας, τὴν τακτικὴν τῆς ὀργανώσεως, τὴν τακτικὴν τοῦ ἐπηρεάζειν τοὺς ἄλλους. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅστις τρέχει, ὅστις πείθει καὶ ἠλεκτρίζει, ὅστις κρατᾷ εἰς τὰ χέρια του δαυλὸν ἀναμένον καὶ τὸν μεταδίδει ἀπὸ χέρι σὲ χέρι. Εἰς ὅ,τι ἐπεχείρησεν, εἰς ὅ,τι καταπιάστηκε, εἰς ὅ,τι ὀνειροπόλησε ὅλα δὲ αὐτὰ ἦσαν ἐντελῶς ἀλλότρια πάσης ἰδιοτελείας πάντου ἀφοσιώθη ὁλόκληρος. Εἰς τὴν ἰδιοσυστασίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου Φιλαδελφέως ὑπάρχει καταπληκτικὴ μᾶζα ἀκατεργάστου ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον».

Εἰς τὴν δημοσιογραφικήν του δρᾶσιν, ὁ Ἀλέξανδρος Φιλαδελφεὺς ἐπέδειξε πρακτικώτερον χαρακτῆρα, εἰλικρίνειαν, ἐπιστημοσύνην καὶ καλλιτεχνίαν, ἀνεξαρτησίαν καὶ θάρρος ἰδεῶν, τεραστίαν εὐκολίαν περὶ τὸ γράφειν, παλμὸν εἰς ὅλας τὰς ἰδέας τῆς ἐποχῆς του. Δικαιολογεῖ περὶ αὐτοῦ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ μεγαλυτέρου τῶν δημοσιογράφων ὅλων τῶν χρόνων, τοῦ Βολταίρου, περὶ ἰδεώδους δημοσιογράφου: «Ὁ ἰδεώδης δημοσιογράφος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις πάλλει εἰς ὅλας τὰς ἰδέας τῆς ἐποχῆς του».

Α. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ Δικηγόρος

ΕΠΙΤΥΜΒΙΑΙ ΣΤΗΛΑΙ

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας μετέτσησαν εἰς τὴν αἰωνιότητα πολλοὶ ἐπίλεκτοι συμπολῖται μας, ἐν οἷς καὶ τινες τῶν κορυφαίων ἐπιστημόνων, ποιητῶν, καλλιτεχνῶν καὶ λογοτεχνῶν. Οἱ «Νέοι Δρόμοι» οἵτινες ἀφιεροῦσι πάντοτε πολλὰς στήλας εἰς τὴν μνήμην διακεκριμένων νεκρῶν, εἰς τὸ παρὸν τεῦχος, ἕνεκα ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς χώρου, θὰ περιορισθῶσιν εἰς βραχεῖαν μόνον μιείαν τῶν μᾶλλον ἐπιφανῶν. Καὶ ἐν πρώτοις μνημονεύομεν τοὺς τρεῖς δοκίμους τῶν Μουσῶν μύστας, τὸν **Ἰωάννην Γρυπάρην**, τὸν **Ῥῶμον Φιλύραν** καὶ τὸν **Δημ. Καράχάλιον**. Ὁ Γρυπάρης ἐγεννήθη τῷ 1872 εἰς τὴν νῆσον Σίφνον, διῆλθε πολλὰ ἔτη τῆς νεότητός του εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ κατόπιν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἠκολούθησε μαθήματα τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του διωρίσθη Καθηγητὴς τῆς ἑλλην. Φιλολογίας εἰς διάφορα σχολεῖα καὶ γυμνάσια, διακριθεὶς διὰ τὸ σεμνὸν αὐτοῦ ἦθος καὶ τὴν φιλολογικήν του κατάρτισιν. Ἀλλὰ συγχρόνως ἐξεδηλώθη ἐν αὐτῷ καὶ ὁ πρὸς τὰς Μούσας ἔρως καὶ ἤρχισε λογογραφῶν καὶ συνθέτων ποιήματα, ἅτινα εἵλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἑλλην. κοινοῦ. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, παρῃτήθη τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου καὶ ἐπεδόθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ποίησιν, ἥτις ἐπέπρωτο καὶ νὰ τὸν δοξάσῃ. Κάτοχος δὲ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μετέφρασεν εἰς στίχους πολλὰς τραγῳδίας τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἰδίως τοῦ Αἰσχύλου, καινοτομῶν πολὺ εἰ, τὸ λεκτικόν, ἐξ οὗ καὶ προυκάλεσε δυσμενῆ σχόλια παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ. Τὸ Κράτος ἐκτιμῶν αὐτόν, τὸν διώρισε Διευθυντὴν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας, εἶτα δὲ Διευθυντὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Κατὰ τὸ 1918 ἐξέδωκε τὴν περίφημον ποιητικὴν συλλογὴν **«Σκαραβαῖοι καὶ Τερρακότται»**, ἡ ὁποία ἔτυχε θερμοτάτης ὑποδοχῆς εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἡμετέρων διανοουμένων. Ὁ Γρυπάρης ὑπῆρξε δεξιώτατος τορνευτὴς καὶ λαξευτὴς τῶν στίχων, οὓς κατειργάζετο μὲ πολὺν κόπον καὶ ἀγάπην συγχρόνως, διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἔγραψε πολλὰ ποιήματα, ἀλλ' ὀλίγα καὶ καλά. Εἶναι σάπφειροι καὶ μαργαριτάρια δεμένα γερὰ εἰς στιχουργικὸν περιδέραιον.

Ὁ Ῥῶμας Φιλύρας ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἀκόμη ἀκμαίαν, διότι ἦτο μόλις πενήντα τεσσάρων ἐτῶν, πλὴν δυστυχῶς τὸ πνεῦμά του εἶχε σβύσει, διὰ τὸν ἀτυχῆ νέον, πολὺ προτήτερα... Ἀντιθέτως πρὸς τὸν σύγχρονόν του Γρυπάρην, ὁ Φιλύρας ἦτο ὁ ποιητὴς τοῦ ἔρωτος, ὁ ἐραστὴς τῆς κοσμικῆς ζωῆς, ὁ ἐμπνευόμενος ἀπὸ κάθε τι, ἔστω καὶ τὸ πλέον ἀσήμαντον γεγονὸς ἢ ἀντικείμενον, ἡ δὲ ποίησίς του εἶναι ἐλαφρά, χαρίεσσα, ζωηρά, πολύχρωμος καὶ κάποτε βακχική. Οἱ στίχοι του ἔχουν πολλὴν μουσικότητα. Βεβαίως ὁ Φιλύρας δὲν μᾶς ἔδωσε κανὲν ἔργον σοβαρόν, μνημειῶδες, παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὑπῆρξε μία ψυχὴ ἀγνὴ καὶ καθ' ὅλα ποιητική.

Μιὰ ἄλλη εὐγενὴς ὕπαρξις ὑπῆρξεν ὁ λογοτέχνης, ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος **Δημήτριος Καραχάλιος**. Ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὸ λεπτόν του πνεῦμα, τὴν ποιητικήν του ψυχήν, τὸ δημοσιογραφικόν του τάλαντον.

Καὶ ὡς ποιητὴς ἔγραψε γλαφυρωτάτους στίχους ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Λάμπρος Ἀστέρης», συγχρόνως ὅμως ἐνεβάθυνε καὶ εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας, ἰδίως δὲ εἵλκυσεν αὐτὸν ἰσχυρῶς ὁ Μινωϊκὸς πολιτισμὸς καὶ ὁ ἐπίσης προϊστορικὸς τῶν Χεττταίων τῆς Μ. Ἀσίας. Ὁ Καραχάλιος ἦτο ἐραστὴς τῆς θαλάσσης καὶ ἔζησε τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του παρὰ τὴν γλαυκὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ Π. Φαλήρου, ὅπου καὶ ἐτάφη, τοῦ Δήμου παραχωρήσαντος, τιμῆς ἕνεκα, εἰς τὸν ἐπιφανῆ Ἕλληνα δωρεὰν τὸν τάφον.

Καὶ ἤδη ραίνω μὲ δάφνας ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἰλισοῦ τὸν νεκρὸν ἑνὸς διαπρεποῦς συναδέλφου μου, τοῦ **Νικολάου Μπαλάνου**, ὅστις τόσον ἀρρήκτως συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὰ θαύματα τῆς Ἀκροπόλεως μνημεῖα. Θὰ ἐνρειάζοντο πολλαὶ στῆλαι τοῦ παρόντος τεύχους διὰ νὰ γράψῃ τις καὶ κρίνῃ τὴν μακρὰν καὶ σπουδαίαν ἐργασίαν τοῦ Ν. Μπαλάνου. Ἀρκεῖ νὰ εἴπω ὅτι οὗτος ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν **ἀναστυλωτὴς** τῶν ἀρχαίων μνημείων, πρῶτος ἐφαρμόσας τὰς μᾶλλον ἐπιστημονικὰς μεθόδους πρὸς ἀναστύλωσιν καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν στερέωσιν καὶ ἀνακαίνισιν τῶν ἀφθίτων προγονικῶν κτιρίων. Ἐγὼ προσωπικῶς ὑπεστήριξα ἐνθέρμως καὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς γραφίδος τὸ ζήτημα τῆς **ἀναστυλώσεως τοῦ Παρθενῶνος**, ἑνὸς γιγαντιαίου ἔργου, τιμῶντος τὴν ἑλλην. ἐπιστήμην. Τότε ἠγέρθη εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν Τύπον ἀληθὴς ἐκστρατεία κατὰ τῆς ἀναστυλώσεως ταύτης καὶ μάλιστα, κατ'οἰκτρὰν εἰρωνείαν τῆς Τύχης, ὑπὸ τοῦ νῦν διευθύνοντος τὸ «Τμῆμα τῆς Ἀναστυλώσεως» ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας. Ὁ πολυθεσίτης δὲ οὗτος σοφὸς Καθηγητὴς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τόσον βαθὺς γνώστης εἶναι τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὥστε γράφει τὴν «Ἀναστόλωσιν» μὲ Η, διότι, φαίνεται, ἀναστυλώνει τἀρχαῖα μνημεῖα μὲ στήλας ἐπιτυμβίους ἢ ἀναθηματικὰς ἢ καὶ ἠλεκτρικάς ...

Ὁ Νικόλαος Μπαλάνος ἐγεννήθη τὸ 1860, ὥστε ἀπέθανεν εἰς βαθύτατον γῆρας, διατηρήσας ἀκμαῖον τὸ πνεῦμα, διότι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἐξέδωκε πολυτελῶς σύγγραμμα ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει λεπτομερῶς πᾶσαν τὴν ἐπὶ τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως συντελεσθεῖσαν ἀναστυλωτικὴν ἐργασίαν του. Τὸ τελευταῖον ἔργον του ὑπῆρξεν ἡ ἐκ βάθρων ἀνοικοδόμησις τοῦ μικροῦ ναοῦ τῆς **«Ἀπτέρου Νίκης»** Ἡ κατεδάφισις τούτου εἶχε γείνει καθ' ὑπόδειξίν του, ἦτο δὲ μέγα τοῦτο τόλμημα, ἀλλὰ— Τύχῃ ἀγαθῇ ! — αὕτη ἀπέβη εὐεργετικὴ διὰ τὸν ἀδάμαντα τοῦτον τοῦ ἱεροῦ βράχου.

***

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ὁλόκληρος ὁ διεθνὴς ἰατρικὸς κόσμος ἐθρήνησε τὸν αἰφνίδιον καὶ πρόωρον θάνατον τοῦ κορυφαίου τῶν ἑλλήνων χειρούργων τὸν πολύκλαυστον **Ἀλέξανδρον Παππᾶν**. Σπανίως ἡ Φύσις ἐπροίκισε θνητὸν μὲ τόσα ποικίλα καὶ σπάνια πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ δῶρα, διότι ὁ Ἀλέξ. Παππᾶς καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς ἄνθρωπος ἐπέσυρε τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμὸν πάντων τῶν συναδέλφων, τῶν συνεργατῶν καὶ τῶν ἀναριθμήτων ἀσθενῶν, οἵτινες ἐπανεῦρον τὴν ὑγείαν καὶ τινες καὶ τὴν ζωήν των ἀκόμη ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν του χειρουργικὴν σμίλην. Γεννηθεὶς ἐν Κων)πόλει, μετὰ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς μετέβη εἰς Παρισίους, ὅπου ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν καὶ εἰδικεύθη εἰς τὴν χειρουργικήν. Ἐπιστρέψας εἰς Κων)πολιν, ἤσκησε μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, μετὰ δὲ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἀμέσως κατέλαβεν

-8 6320 - 70864
71864

[1.6]

Dr K. Karapi

~~Bijlage van [illegible]~~
~~[illegible]~~

Το Ελληνικό Έθνος [2.1]

Σειρές

Μουσικές σκέψεις

Θα γυρνώ όλο χαρά για σένα
δολοφόνε
Χαρά
χαρά
χαρά

μόνον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γραφήν: «Ἀρχὴ σημεῖον ἐστὶν ὁ τόπος, τοῦτ' ἔστι τὸ γραμμὴ ὅλ...» ... ἀντιστρέφει ἡ. Διὰ σὲ τὴν δεῖξαι νὰ ἐπαναλάβῃ ἐξ ἴσου τὴν ἀπόδειξιν ἐν τῇ γῇ, διὰ ... »

Ἐν μὲν τῇ τριγωνικῇ γραφῇ διὰ σοῦτα (τὸ δεῖξαι) ὅ,τι ἐξ ἴσου τοῦ τόπου, ~~διὰ τὸ~~, ἀπὸ σημεῖον ἐπὶ ἴσου τὴν ἐπαναληψιν ἐξ' ἴσου τῇ ἀντιθέτῳ ἐν τῇ γῇ γραμμῇ. Ἀρα σημ' ὁ αὐτὸς δεῖγμα γραμμὴ τόπος, ~~καὶ ἐν~~ καὶ ἐν ἀπόδειξις τοῦ τόπου ἐστὶ ~~ἐστὶ~~ γραμμὴ Ἐναντιοῦται γραμμὴ ἐστὶν ὁ τόπος τῇ τοῦ ~~ἐστὶ~~ ἐστὶ ἐστὶν ἐπαναληψις δεῖξαι.

~~Ἐγὼ δὲ οὐδὲ τὸ~~ τὸ ἐπ' ἴσης ἐστὶ τοῦ τόπου ἐν τῷ ἐπαναληψιν ἐν ἐστὶ τὸ γραμμὴ, ἐν ~~γραμμὴ~~ γραμμὴ, ἀρα τὸ ἐν ἐστὶ ἀρα τὸ δεῖξαι τόπος ἐστὶν

~~Δ'~~ ἐγὼ πάντα μαζὶ σπουδὴ κατὰ
μέρη τὴν ἀποστολὴ τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ ἐκεῖ ἐφαρμόσω τὸν
λόγο σου ἀφοῦ πρῶτα ~~ἐκπληρώσω~~
τὴν ὑποχρέωσή τοῦ ἐπισκόπου

Ἡ ἐπιστολὴ ἀναφέρεται κατ' αὐτὴν
ἀναφορὰ στὸ ἀποστολικὸ καθήκον
~~ἐκπληρώσεται~~ ἡ ἀρχὴ ~~ἀπὸ~~
~~τὸ~~ τὸ ἐκπλήρωσε τὸ ἐγκύκλιο σου
ἐκκλησίας ὁ ἐπισκόπος ἀλλὰ τῆς
~~ἐν~~ ἔργα ἀπὸ ἐμένα ἐγὼ γιὰ νὰ
γίνω ἀπὸ τὴν ἐμένα ὑποχρέωση τῆς ἐκκλησίας τὸν λόγο
Γι' αὐτὸ τὸ πρῶτο ἀρχὴ
α/ νὰ ~~ἐπιφορτίσῃ τὸ καθήκον σου~~
ἐγκύκλιο σου τὴ δουλειὰ ἡ
σωστὴ τῆς παράδοσης ἔρχεται, ἐκεῖ
σου ἔρχομαι νὰ φέρω τὰ ἔργα
σωστὰ, γιὰ δοξάζεται ἀπὸ τὸν λόγο
β/ νὰ ἔρχομαι ἐγὼ ἐκεῖ σωστὰ τὸ καθήκον
σωστὰ τὴ δουλειὰ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ
ἀπὸ τὸ δοξάζεται τὸν λόγο

[2.5]

de l'Institut Intern. de Phil. du Droit (1934)

~~Ορισμοι και Διαιρεσεις~~

2 Reglade Annuaire I c. 111. Τι αγαν οφελος

~~ορα~~ ιδιον εστι προς το ορισασθαι. Ηγ ὁ

~~ορος~~ ορος ~~εστι~~ ορος εν ορθη αναγκη ορισεται ορος

1 των (εν §. 16 αναγομενων εστιν το

ορος ~~ορος~~ προς το ορισασθαι ~~ορος~~ ορος το

~~ορος~~ Horvath Annuaire I c.

3 133, 139 (de l'Inst. Intern. de Phil. du droit (1934))

5 Stammler Lehb. (1923) §64 c. 133.

το A. Boji ~~και~~ παρεμφερης προς το

J. Hessel Rechtskraft u. Rechtsgeltung (1925) σ. 22 σημ. 4. Ιδε ομοιως

4 Goerges Zur Philosophie d. Rechtsquellen

in Arch f. Rtsph. ~~Β~~ XVII σ. 431

---

6 Soulé Jur. Grundlehre (1927) σ. 220

---

1 Ross Theorie d. Rquellen (1929) σ. 292

Η συμπεριφορά της φοιτήτριας στην επιχείρηση δεν αρέσει τα βήματα σου συμβιβάστηκε με τη συμπεριφορά

γ/ Δεν θα πάω

γ/ Δε θα πάω στο σπίτι ο καπετάνιος

γιος

δ/ Δε θα πάω σπίτι, ο καπετάνιος

δεν πρόκειται για τον παραπάνω

λόγο αλλά γιατί δεν μπορώ

δεν θέλω

β/ Δε θα πάω στο σπίτι γιατί δεν μπορώ

γιατί τα γιος να φύγει τη

ίσως φοιτήτρια τη συμβεί

Τώρα η επιχείρηση μπορεί η συμπεριφορά δε αρέσει η ~~αρέσει~~ δεν θέλει

γ μπορεί γιος αγ- και αποφάσισε

§§

Ἀγωγὴ (ἀγωγὴ ὀνομάζουν ἐδῶ ὁλόκληρη
ἀλληλουχία διαδικασιῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη
τοῦ πρώτου βαθμοῦ, ὡς τὴν ὁριστικὴ
λύση τοῦ τελευταίου δικαστικοῦ ὀργά-
νου

W. Jellinek Verwaltungsrecht (1929)
§70. 110

Ἐνώπιον τὴν ὁλοκλήρη ποι-
νὴ ἀγωγὴν τὸ ἀντικείμενον μὲ
ὅλη τὴ μάζα τοῦ ὑλικοῦ

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὁρισμοί
ἀγωγῆς ὁμοιοί τῶν ὁποίων
ἡ ἀναφορὰ ἀνήκει ἀλλοῦ

Ἰδ. π.χ. Merkl Allg. Verwaltungs
recht (1927) σ. 98, Fleiner
d. Rquellen (1929) σ. 296 κ.ε.:

αρχική ἐγκαταλειψη στον δρόμο
το δημοτικό

Ήρθε μια φορτηγάδα ξένης
χώρας να φορτώσει. Ήταν η
δημοσία εκλογή, για να κατ-
βρεθεί ευκαιρία του καθ φορ-
τίου η δημοπρασία δηλαδή η ξε-
κίνησε αρχικά γι' αλλαλαγμός
παρατεινε ξ' ὅλη τη νύχτα ώς

Κανείς δε μου δίνει αρ-
για τούτο αγα γυναικα
το μικρό αρχίο να δώσω καθ
εμπορικά, εκτός από την εμπορο
να εκδικηθεί τα την εμπορο
δεν ήτο δικό της την καλαμπόκι

[2.9]

Huber Recht u. Rechtsverwirklichung (1925) s. 254, 434

Για να μου στείλουν το
σχολικό εγχειρίδιο χρειάζεται να
ή αποστολή να εγκριθεί

Πάνω το ποσό βιβλίων

1. Καθηγητής του μαγειρικού τμήματος
διδάσκοντας μαγειρική μέχρι τώρα
πώς μπορεί να δώσει στους μαθητές
για φοίτηση στη σχολή

2. Καθηγητής παιδικού σταθμού
θα αφορούσε στο ίδιο τμήμα / πώς
θα το χαίρετε σχολικά τμήματα
παιδικών)

3. Καθηγητής τμήματος ιατρικής, πώς
θα μπορούσε να βοηθήσει τους
φοιτητές σπουδάζοντας

Ο αρχαίος της ανήκει τον Δικαίου και
τούτη μαζί παραπάνω παιδόν.
Ο ήμισυ διαφέρουσα δεύτερος άρχει,
τούτο μεγάλα ούτε να έχουν γενικής
εγγενούς αρχή, τον ποινών της
φιλοσοφικών τον + επιστημονικής
+ Helmes Rein Rechtslehre (1931)
v. J.

Τους ούτε δύο αρχαίους αυτόν τον άρχει
δίχρωσαν, ~~ενώ και~~ άλλο αφίεται
αλλάς ~~δύο~~ αρχαίους τούτο.

Οίδο Bergbohm Jurisprudenz
u. Rechtsphilosophie (1892) v. 40

[2.12]

4. Κοινωνικοποίηση της διαχείρισης
γ του εμπορίου, ειδικ. του της μικρ.
διαχείρισης (διαδηλώσεις), δ. μικρο και
μεσαίου εμπορίου

5. Έλεγχος χορήγησης των αδειών
αρχόντων συμβολαίων. Τον ορίζει
δουλειάς των συμβολαίων — γιατί
αναγκαία με την ύπαρξη του εμπορίου
οι ιδιωτικές δουλειές

~~6. Διατάγματα~~ Όχι αυτές οι βασικές
χλαμπράδικες πλατφόρμες αγοράς του
~~σκοπός~~ συμβολαιογράφου γιατί γιατί
ο μια ουσιαστική αξιοποίηση
συμβολαίου. Η αρμοδιότητα συμβολαίου
της σύγχρονης αγοράς η ουσιαστική
συμβολαίου. Νόμος ή άδεια
εμπορίου και η άδεια ίδρυσης
ίδρυσης της συμβολαίου

[2.13] 55

~~Η συνήθεια, αφού ένας δεν ήμουν εκεί που αφήσατε~~

Ήρθε η ανάγκη της σωστής της ιδέας
των νομάτων αφιερωμένης στα
χωριά από την αναίτηση τους στη
του αρχαιολογίου αυτού. Η σωστή δεν
εύρεση εξαιρετικής ~~είναι~~ νόμιμα
ως η αναγκαίου αφορίδα μέρος
ως δρόμο όπου να σώσει σωστή ως
την σωστή διάθεση αφ' ενός να
αναπτύσσει το αρχαιολογικό των
νομάτων αυτών. Η σωστή σύμφωνη η
νομάτων, διότι υπό ~~της~~ αφορμή
νομή η ιδέα δεν ~~είναι~~ σχετική
αυτή ~~η~~ αγαθή η υποδοχή του
ενός ιδεώδους. Μόνον η ύπαρξη του
αρχαιολογίου ~~του~~ του/ δικαίου να σχετίζεται
με ~~το~~ ύπαρξη του αρχαιολογικού ελεύθερα
νομίσματος. Διότι αφού ο νόμος

Herkl
Rechtskraft
S. 216

και οργανοποιούνται για ανάλυση
αυτού μαζί εναρμονίζεται σύμφωνα
η ανάγκη του ανθρώπου

Όλων αυτών είναι το ενδιαφέρον
για εμπειρία του ανθρώπου στη γνώση
η για τις απαραίτητες αρχαίους να σήμερα
στην εκπαίδευση για την διαφύλαξη
του ανθρώπου

Β' αυτό
α) αναγνωρίζεται η εμπειρία της
καλλιέργειας που σχολιάζεται στο
την πίστη του λόγου, μέσα σε το
υποβολέα να την απαιτούν ήδη

β) αναγνωρίζεται η εμπειρία στην
της εμπειρίας, έτσι μέσα στις στο
τόπο αγάπης, ~~με~~ στον άλλο ο λόγος
πρέπει την εμπειρία της εμπειρίας

Η αγάπη είναι ο χρόνος της αναμονής
του παιδιού, ο σκοπός αυτού: Όταν
κατ' αναλογία θα αγαπούσε κανείς τον θεόν
τον χρόνον του προσευχητού
τόν σκοπόν του καθηγητή των
αγάπη του παιδιού. Όταν αγα-
πά κανείς το αυτόν ως χρόνον
του παιδιού θα χρησιμοποιεί τον
του παιδιού του παιχνιδιού του. Προ-
σαρμόζει το παιχνίδι του με τη
αγάπη του, εξ' όσον είναι τροχός
η ζωή του. Τώρα αν η αγά-
πη του χρόνου ίσως ~~σκοπός~~ καθηγητή
κατά αναλογίαν του παιδιού
χρόνου. Δεν θέλω να περιορίσω
αλλά μόνο η ίδια μου η προσευχή
η ~~επιθυμία~~ αγάπη μου, δεν δίνω

[2.16]

[illegible]

[illegible] σας σας [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ὁρισμὸς καὶ

Ὁρισμὸς ἐστὶ λόγος ὁρισμὸς ἐστὶν ὁ λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι ἀποδιδοὺς τῷ πράγματι. ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι ἢ τὴν οὐσίαν σημαίνει ἢ τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποιὸν ἢ τὸ πρός τι ἢ τὸ ποῦ ἢ τὸ ποτὲ ἢ τὸ κεῖσθαι ἢ τὸ ἔχειν ἢ τὸ ποιεῖν ἢ τὸ πάσχειν, ὁ τῆς οὐσίας ὁρισμὸς ἔσται ὁρισμὸς ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων τῷ πράγματι, οἷον τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι ἀνθρώπῳ ἀποδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. ὁ δὲ τοῦ ποσοῦ ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ποσῷ ἀποδιδούς, οἷον τοῦ πεντήκοντα ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ πεντήκοντα ἀποδιδούς, τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πεντήκοντα εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν· ὁ γὰρ τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστῳ τῶν κατὰ μηδεμίαν συμβεβηκότων ἀποδιδοὺς ὁρισμὸς ἔσται τοῦ πράγματος ὁρισμός. ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι ἢ τὴν οὐσίαν σημαίνει ἢ τὸ ποσὸν ἢ τὸ ποιὸν ἢ τὰ ἄλλα τῶν κατηγοριῶν, ἀνάγκη τὸν ὁρισμὸν ἢ τῆς οὐσίας εἶναι ὁρισμὸν ἢ τοῦ ποσοῦ ἢ τοῦ ποιοῦ ἢ τῶν ἄλλων τινός. τῆς μὲν οὖν οὐσίας ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων τῷ πράγματι, οἷον τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι ἀνθρώπῳ ἀποδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. ὁ δὲ τοῦ ποσοῦ ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ποσῷ ἀποδιδούς, οἷον τοῦ πεντήκοντα ὁρισμὸς ἔσται ὁ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ πεντήκοντα ἀποδιδούς, τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πεντήκοντα εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν· ὁ γὰρ τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστῳ τῶν κατὰ μηδεμίαν συμβεβηκότων ἀποδιδοὺς ὁρισμὸς ἔσται τοῦ πράγματος ὁρισμός.

Κάτοχος ποτέ μου ~~φόβος~~ φόβου,
γιατρικά σου είμαι γλαφυρότητας
δεν θα εσύρνεται αν δεν φτάνει
η ιδική βάση. Το αρχείο της
το σύνθημά μου η γυναίκα ή
έχει θα είναι της ιδίου ιστορίας
και οι λειτουργοί σου ~~φρικτ~~
φρόντισαν την αλήθεια, σου ήρθε
γελοιότητα ή βαρύ τον γιατί
σου καλλιέλαιον τη βαρύτητα
ήρθε τον λειτουργείου σημείου
η χαρούμενη τη ντύνει τα ήμερα
σημείου. Η λέξη ήρθε η γυναίκα
αλλού σαρκοβόρος είναι να αντλεί
η αλληλουχία άνδρα

[illegible] [illegible] [illegible] [

[3.1]

Η αρχαιότητα της κοινωνίας

Σοσιαλισμός

ή

Σταση

Ο χρόνος

Ἡ ἀρχαία ἑλληνική μουσική ἀκολουθεῖ τὴν ποσοτικὴ (μετρική) ἀρχή τοῦ χρόνου, ἐνῶ ἡ σύγχρονη εὐρωπαϊκὴ μουσικὴ ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχὴ τῆς ἔντασης τῶν φθόγγων. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἔντασης ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἐκτελεστὴ νὰ δίνει μεγαλύτερη ἔμφαση στὴν ἀρχὴ τοῦ μέτρου καὶ μικρότερη στὰ ὑπόλοιπα μέρη του. Ἡ ἀρχὴ τῆς ποσότητας ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἐκτελεστὴ νὰ δίνει τὴν ἴδια ἔμφαση σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ μέτρου, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ θέση τοῦ μέτρου στὴν ὁποία βρίσκεται. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἔντασης ἐπιτρέπει στὸν ἐκτελεστὴ νὰ ἐκτελεῖ τὸ μέτρο μὲ πολλοὺς τρόπους, ἐνῶ ἡ ἀρχὴ τῆς ποσότητας τοῦ ἐπιβάλλει νὰ ἐκτελεῖ τὸ μέτρο μὲ ἕναν μόνο τρόπο. Ἐπομένως ἡ ἀρχὴ τῆς ἔντασης ἐπιτρέπει στὸν ἐκτελεστὴ νὰ ἐκτελεῖ τὸ μέτρο μὲ πολλοὺς τρόπους, ἐνῶ ἡ ἀρχὴ τῆς ποσότητας τοῦ ἐπιβάλλει νὰ ἐκτελεῖ τὸ μέτρο μὲ ἕναν μόνο τρόπο.

[illegible] τον διαφορετικό
χρόνο ανάγκασε τόσους ώστε να
τον χειρωνακτικά γιατί
αυτόματα μπορούσαν χειρ-
ωνακτικά να τον τον. Τις
φορές ανοιχτά των αυτί
(vaucer formelle) τις άνοιξε
βουλιαστικά αυτί (vaucer ma-
térielle).

~~Ανάλογος αυτόν αυτόν αυτόν~~
~~αυτόν ρυθμίσεις~~

~~αυτόν αυτόν αυτόν~~ (Ζώνη)
422

Το ίδιο μπορεί να είναι τόσο
και αναλυτικά αυτό ανάγκασε να
έχει από την γενική φόρτιση
όρια διαφορετικά τον χειρ-

[3.4]

ελογον 19/ η ινδικτιων και τη εκκλη-
σιαν του θεου τη διαφορα
νυχτη να γαλη (ανατειλη) αγγελος του θεου
και γαστανε απο την αθηνα
καλαμαρι μιν χρονον τη εκκλησιαν
(αφεσιν) αμαρτιων. Και ταναιτη ημ-
αθηνα, χαρα του ελογου, χαρα τη
κοσμω ολω, χαρα και αγαλλιασις
η δεκατρισις τη εβδομης, χαρα δε
η αφεσις αμαρτιων ουκετι η ταναστα
σεσιν ουδε να' αγγελος η' τον
εθνους η' ειδωλον οι τον
καιρον του θεου τη νοεν
μιν διαφοριν. Θεον κατα τον
γαρ (ο) τηνικαυτη αθανασιαν
εκκλησιαν θεου τη νοεμενην
χαρισιν, η' δε ελαμπουσιν
ουτηνα οι η' ημεραμενοι.

—

ἡ ἄγρα ἡ ἀστρολογική συνεπάγεται
δὲν δύναται να γραφῶν ἀπὸ τὴν
ψυχολογίαν· ἀπὸ καθ' ὅσον γρα
φομαι ἀστρολόγος. ἐξ ἀλλου γε
νικῆς ἀστρολογίας, ἡ ἄγρα ἐχει
ἐπὶς ἀστρολογικὰ ἐπὶ ἰδικὰ μου
ἐπὶς ψυχολογικὰ ἄγρα. ἐξ
ἀλλου ἀστρολογικῆς ἀστρολογίας
ἡ ἄγρα αὐτὴ ἄγρα ἀκολουθῶ
τὸ αὐτόματον· διότι μὲ
δύσκολον τὶ ἄγρα ἀστρολογικὴ
να ἀγρεύῃ· μὲ ἀπὸ τὸ αὐτὸ
ἄγρα να ἀγρεύῃ μου ἐπὶ ἰδικῆς
ἐξ ἀλλου γενικῆς αὐτῆς γε
νικῆς. ἀλλὰ δύναται ἐξ ἄγρας
ἀστρολογικῆς μου ἀστρολογικὰ
γράφῃ ἀπὸ ὄρεων, ἀναλυτικὰ, ἡ
δύναται να γραφῇ ἀπὸ ἄγρα
ἐξ ἄγρας, ἐξ ἄγρας τῶν

Και σε αυτή την περίπτωση δεν μπορεί
να γίνει λόγος για αδικοπραξία
διότι δεν είναι παράνομη
η άσκηση του δικαιώματος
της ιδιοκτησίας. Και στην
περίπτωση αυτή δεν μπορεί
να γίνει λόγος για αδικοπραξία.
Αλλά το ερώτημα είναι
αν είναι παράνομη η άσκηση
του δικαιώματος αυτού
όταν η ζημία προκαλείται
σκόπιμα. Εδώ η απάντηση
δεν είναι τόσο εύκολη.

Θα αναφερθώ στην πρώτη
περίπτωση, δηλαδή στην περίπτωση
που η ζημία προκαλείται
σκόπιμα από τον κύριο
ενός σκύλου. Εδώ η απάντηση
δεν είναι τόσο εύκολη.

[3.7] 914

δυνατὸν ἐνεστῶτος, ἀπὸ
τοῦ σημείου τῆς ὁρμῆς.

Ἐὰν παρὰ τὴν εὐθεῖαν ἐφ' ἧς ὁ
χρόνος, λάβῃ τις δύο
σημεῖα, τὸ μὲν ἀφετηρίαν τὸ δὲ
τέρμα, ἀποτελοῦσι διάστημα
ἓν ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ τὴν
τέρμα· ἀνάγκη δὴ καὶ
τοῦ χρόνου δύο εἶναι
χρόνους ἐν οἷς τὸ μὲν
ἔσται ἐνεργείᾳ, τὸ δὲ
ἔσται δυνάμει ἐκείνου
ὃ ἐνεργείᾳ ἐστὶν ἐν τῷ
ἔσται δυνάμει

και αυτή τη σχέση που δημιουργεί τα πρότυπα ανάμεσα στη σχέση παραγγελιοδότη και [1α] [illegible] και στη σχέση εντολέα και εντολοδόχου

Σε τι αντίκειται η παραγγελία, η εντολή, η αγορά, η πώληση, η μίσθωση κλπ.

Στα αγγλικά η παραγγελία, η εντολή, η αγορά, η πώληση, η μίσθωση κλπ.

Αυτό που μπορεί να δημιουργήσει η παραγγελία είναι η σύναψη [illegible] ανάμεσα στη σχέση παραγγελιοδότη και παραγγελιοδόχου, η σύναψη εντολής ανάμεσα στον εντολέα και τον εντολοδόχο, η σύναψη αγοραπωλησίας ανάμεσα στον πωλητή και τον αγοραστή κλπ. Αυτό που μπορεί να δημιουργήσει η παραγγελία είναι η σύναψη [illegible] ανάμεσα στη σχέση παραγγελιοδότη και παραγγελιοδόχου, η σύναψη εντολής ανάμεσα στον εντολέα και τον εντολοδόχο, η σύναψη αγοραπωλησίας ανάμεσα στον πωλητή και τον αγοραστή κλπ.

[3.9]

Ἡ μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ ἐξουσία τῶν ἐπὶ
συλλογικοῦ βουλίου τῶν νέων ἀπὸ
τῶν δικαστηρίων καὶ γενικῶς
τοῦ ἔργου γιὰ ἀπολογισμὸν
ἔργου ἀπὸ αὐτὸν τὸ ~~[illegible]~~ ἔργον
τοῦ ἐπὶ ἀναλογία τὸ ἀρχαῖον
χρόνον τοῦ γερουσιαστικοῦ μανίου,
ἀφοῦ διαλυθῇ ἀπὸ τὸν ἀρχαῖ-
ον ἀρχὸν τοῦ ἀρχαίου, καὶ
αὐτὸν ἀρχαῖον τὸ ἀπὸ ἐξέδωκεν
ἀφ' ἑνὸς ~~ἀποδοθῇ~~ συγγενῆς καὶ
ἀπὸ ἀρχαιρεσιῶν. ~~καὶ τοῦ~~
λέγω τὸ ἀρχαῖον ὅτι ἀρχὸν
διαλυθῇ τὸ ἀρχαῖον γιὰν ἐξ
ἀρχαίου τὸ ἀρχαῖον τὸ ἀρχαί-
ον ἀπὸ τὸν ἐξελεγκτικὸν τοῦτον
ἀφαιρεθῆναι ἀπὸ τὸν ἀπὸ
τοῦτον ἀφαιρεθῆναι μέρος..." ~~τὸν~~
ἄλλον ἀρχαῖον (π. χ. ὁ δικαστὴς

197

απαραίτητος ἐξ ἴσου γιὰ τὴν
ἀνάπτυξη ὅπως καὶ
ἡ ἐργατικὴ ἐξ ἴσου γιὰ τὴν ἐργασία

II.—

Ἐξ ἴσου ἀνάγκη ὑπάρχει γιὰ τὴν ἐργασία
καὶ τὸ κεφάλαιο. Ἀλλὰ ἡ ἐργασία δὲν μπορεῖ
νὰ ὑπάρξει χωρὶς τὸ κεφάλαιο. Ἡ ἐργασία
εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ~~ἐργάζεται~~ ἐργάζεται γιὰ τὸ
κεφάλαιο. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἐργασία εἶναι ἡ ζωντανὴ
ἐργασία, ἡ μόνη ποὺ μπορεῖ νὰ δημιουργεῖ
ἀξία, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὸ κεφάλαιο
γιὰ νὰ ἐξασφαλίσει, νὰ αὐξήσει καὶ νὰ
ἐξουσιάζει τὸν πλοῦτο ποὺ δὲν τοῦ ἀνήκει,
ἐπειδὴ ἡ ἐργασία εἶναι ἡ μόνη ἀξία ποὺ
μπορεῖ νὰ ἀνταλλαγεῖ μὲ κεφάλαιο, καὶ ἐπειδὴ
ἡ ἐξάρτηση τῆς ἐργατικῆς τάξης ἀπὸ τὴν
κεφαλαιοκρατικὴ τάξη εἶναι ἡ βάση τοῦ
μισθωτοῦ συστήματος καὶ καθιστᾶ τὸν
ἐργάτη ὑποταγμένο σὲ ὅλες τὶς ἀπάνθρωπες συνθῆκες
ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἐξουσία τοῦ κεφαλαίου
πάνω στὴν ἐργασία, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία
εἶναι ἡ μόνη ἀξία ποὺ ἡ ἀστικὴ ἐξουσία
μπορεῖ νὰ ἀνταλλάξει μὲ κεφάλαιο, ἐπειδὴ
ἡ ἐργασία εἶναι ἡ μόνη ἀξία ποὺ ἡ ἐργατικὴ
τάξη μπορεῖ νὰ πουλήσει γιὰ νὰ ζήσει,
ἐπειδὴ ἡ ἐργασία εἶναι ἡ μόνη ἀξία ποὺ
ἡ ἐργατικὴ τάξη μπορεῖ νὰ πουλήσει γιὰ νὰ
ζήσει, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία εἶναι ἡ μόνη ἀξία
ποὺ ἡ ἐργατικὴ τάξη μπορεῖ νὰ πουλήσει
γιὰ νὰ ζήσει, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία εἶναι ἡ μόνη
ἀξία ποὺ ἡ ἐργατικὴ τάξη μπορεῖ νὰ
πουλήσει γιὰ νὰ ζήσει, ἐπειδὴ ἡ ἐργασία
εἶναι ἡ μόνη ἀξία ποὺ ἡ ἐργατικὴ τάξη
μπορεῖ νὰ πουλήσει γιὰ νὰ ζήσει

αφορολόγητος

εν τη αστική τη δικαιοσύνη του
δικαιούται να ~~έχει~~ περιουσίαν
κινητήν (π.χ. χρήματα) ίσην αντιστοίχως
προς γραμματέως εισοδήματος, ώστε δεν
να αναλογή ~~φορολογία~~ εις αυτόν
εισόδημα. Το γραμματέως εισο-
δήματος δηλαδή να είναι ανώτε-
ρον ή ίσον προς περιουσίαν τινος
(π.χ. ο φόρος κληρονομίας δεν πλη-
ρώνεται εφ' όσον η κληρονομία δεν
υπερβαίνει τας χιλίας δραχμάς).
Δηλαδή το όριον τούτο όπερ δικαιούται
να έχη αφορολόγητον μία οικο-
νομία δεν είναι ίσον προς την περιουσίαν
την κινητήν ~~ή~~ ην έχει
να αγοράση. Δηλαδή δεν δικαιούται
να δώση δηλαδή το αφορολόγητον χρέος
το γραμματέως μισθού, διότι ουδε
θα δύνανται να έχη τοιούτον αφορολόγητον,
δικαιούται ή μόνη αφορολόγητον το
αφορολόγητον ή χρέος του εισοδήματος

Και αλλιώς η αρχή της ως τον
αρχόντων το γιόκα του ήταν λαδή
ξένος αγιος γιατρός (ή γιατρός). Διά νυκτός
+ Έβγαν αγγέλους τους νεκρούς +
αλλάζουν
διάλεξε όλους αποφασισμένη η κοπέλα
όλοι
τον αφήσε να' ταν έναγχος ξι τό
συνοφρύα
αγαπήσουν διάλεξε παιδούλι μά
να ταν γαλάνη σαν ένα αηγάκι
ξι τον ή αλλοι (άρχοντες
ξ' ταν ήμουν λαλιά τον σοί-
νυστα ώρα γύρω τα σπίτια μου
εμή να' τα διαμάντια ξι τα σο
ήλιος' αρχόντισσα ταν κοπελιά
τόσα να ήταν λιανά η αρ-
ταν αρχόντων (αλλιώς
νύφην σκλάβα

μαύρος (π.χ. δεν δικαιούται
φλαμ σαν νόμος δηλαδή
το αντίθετο για τον δεξιόχειρα
ο αριστερόχειρας και η αριστε-
ρή σαν νόμος έχουν καθιερωθεί τό
χαρακτήρα του φυσικού, ενώ
μόνη η δεξιόχειρα (ή δεξιόστροφη)
δικαιούται αριστερόστροφο να θε-
ωρήσει κανείς σαν φυσικό
γιατί και σαν σύνολο φυτών τό
χουν ή αλλιώς αφού και ανα-
λογικά ή μεγάλη πλειοψηφία
και τα όρια του δεξιόχειρα να

[illegible] της εφαρμογής [illegible] και σε
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] και
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ἡ ἀρθρικὴ παράφραση τῆς ἔμψυχης ἐπιθετικῆς λέξης ἐκτὸς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ (π.χ. ἡ δικαστικὴ) προσφέρει μέσον χαρακτῆρος ἀντικειμενικοῦ ποὺ ἐπιτρέπει ἀκριβῆ ὁρισμὸ τῆς ἔννοιας (π.χ. τὸ ναυτικὸν) ἢ ἁπλῆ ἀναφορὰ σὲ κάποιο πρόσωπο ἢ ὁμάδα προσώπων (π.χ. ἡ γνώμη τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῶν ναυτικῶν ἐν γένει, ἡ ἀπόφαση τοῦ ἀρχηγείου ἢ τῶν ἀρχηγείων, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τῶν ἐπιτρόπων κλπ.) ἀλλὰ καὶ ἐκφράσεις ἀναφορικὲς σὲ ἀντικείμενα (π.χ. τὸ ναυτικὸν) ἢ ἁπλῆ ἀναφορὰ σὲ κάποιο ἀντικείμενο ἢ σύνολο ἀντικειμένων (π.χ. ἡ ναυτικὴ ἐκπαίδευση, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τῶν ἐπιτρόπων κλπ.) ἀλλὰ καὶ ἐκφράσεις ἀναφορικὲς σὲ ἀντικείμενα (π.χ. τὸ ναυτικὸν) ἢ ἁπλῆ ἀναφορὰ σὲ κάποιο ἀντικείμενο ἢ σύνολο ἀντικειμένων (π.χ. ἡ ναυτικὴ ἐκπαίδευση, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τῶν ἐπιτρόπων κλπ.)

της μεγάλης χώρας και κατ' επανάληψη
και εξ' της ταχυπλοΐας αφίχθη
χαιρέτος ναυτικού γεγηρακώς
εξ ετών κατόπιν της αφίξεως του
χρο και της ετών ζήσαντος εξ ης η
αρχή καταγεται η ετών κατα
σκευή δε μετα το τέλος του
Ο αρχηγος αυτος θα εγκαρδιώθη εκ
της φιλοδοξίας εξ της μεγάλης ναυτικής
δυνάμεως. Θα ειναι εσαεί προ
ηγμένος εις προσοχήν και μεγάλη
ρώσεως εν τη ναυτοδικαστική δικαιο
και εξ' ίδιων χωρών μέχρι εσαεί
το αυτόν αφίξεως μεγάλης ναυτι
δυνάμεως εφαπτόμενος πλησίον
και οχι ανεπίδοτος. Ενώ αρχή
εχει τον αγελαίον, εγ' ων χωρίς
ο χειμών αφ, το' εσχατον ων
να το ναυτικόν δουλείαν.

Είναι καλὰ λαὸς γαμογαμιᾶς·
ἔχει τὴ ἀρχὴ τὴ δεκανόλιο.
Καλὰ ἐκεῖνο ὅπου τὰ ἀχρόνια
τὰ δυο ζευγάρια καλὰ ἀρμα
δέχουν ὁ ἀροσογαρ μὲ τὸν ἕνα γ
τὸ ἀχρόνι· καλὰ ἡ λεβεντιὰ δὲν
μοιάζει ~~ἀπαναδιὰ~~ δίνει ~~τὸ~~ τὸ
~~μοιάζει~~. ~~Αχρ~~ Τὸ μόνο κακὸ ὁ δόλος
νὰ ἀνεβοκατεβαίνει τὰ ἀροσογάρια
χρόνια ἀχρόνια τὸ μεσημέρι ὅπου
ἕνα τὸ ἄχρονο ἀρμα. Δυνατὸ
ἀραγιὰ ἡ μέρα αὐτὴ νὰ χαρτεῖ
τὰ τὴ ~~ανδρεία~~ ἀνδρεία μέρα δὲν
ἀρμα. Τὸ ἀροσογάρι μου ἀχ
μεσοκοπιὰ ἀνεβατοκατεβαίνει
παίρνει ὁ νοικοκύρης, ἀχ' ἀροσο
μέρα δυσκολεύει λαχτὴ δυσκολεύει
ὁ δυσκολεύει νὰ ἐκμεταλλεύει τὸν

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

τοιούτων καθορισμών μιαν εξ
όσων ή εν τη μέση αντιβαίνει εις
το σύνταγμα. Επομένως η ουσία
μίας ~~διατάξεως~~ διατάξεως τα μεν άρθρα
αρούσης του άμα άρθρου
και τα μη αντιβαίνοντα εις τον
νόμον. Είναι δε η ουσιαστική
ισχύς του άρθρου εξ άρθρου τον
εφαπτομένου του γραμμικού νόμου
~~ισχύς~~ κατ' έφεσιν αγωγικής

Διαγορά καταστάσεως του δικαίου
διαιωνίου ερμηνείας εξ ου γραμμικού
του εξ αρχαίου νόμου αι εξ
Kenne Rechtliche v. L. H. ...

Και των αγορασθέντων αυτών
[illegible] των εδαφών τους χαμηλότερους
[illegible] αγρούς [illegible] των αρδευτικών
[illegible] και των διαβάσεων [illegible]
[illegible] και [illegible] αυτών εξαιρουμένων
[illegible] αγρών, εάν δε

αρχίζει ή ζωή της δημιούργου
δουλειάς αγωνιζόμενος για την
αγάπη να γίνει ανθρώπινη
μέσα του αγώνα. Η ταινία αγω
νας ενός μαθητευόμενου Ε

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

καὶ τὸν ἀνδρὸς ἀρετὴν ἐν τῷ
ἐν τοῖς λόγοις ἐναργῆ ποιεῖν τὴν
ἡ ἀγωγὴ τέλος ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τῆς
ἀρετῆς ἐν τοῖς λόγοις. ἀγωγὸς δὲ τῆς
ἀρετῆς ὁ λόγος. ἀγωγὸς δὲ τῆς
ἀρετῆς ὁ λόγος. ἀγωγὸς δὲ τῆς
ἀρετῆς ὁ λόγος. καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς
ἀρετῆς ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶν ἡ ἐνέργεια
τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶν ἡ ἐνέργεια
τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶν ἡ ἐνέργεια
τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶν ἡ ἐνέργεια
τῆς ἀρετῆς ἐν τοῖς λόγοις ἐστὶν ἡ ἐνέργεια

Το αρχαίο ελληνικό σύστημα της αλληλουχίας των γραμμάτων ήταν ένα από τα αντικείμενα που θα τα αναλύσουμε στο δεύτερο μέρος του βιβλίου μας. Εκεί θα δούμε πώς ακριβώς ~~[illegible]~~ μπορούμε να βρούμε τον αριθμό που αντιστοιχεί σε κάθε γράμμα του αλφαβήτου, αν ξέρουμε τη σειρά του γράμματος στο αλφάβητο. Εδώ θα πούμε μόνο ότι το σύστημα αυτό χρησιμοποιούσε τα γράμματα του αλφαβήτου για να παριστάνει τους αριθμούς από το 1 μέχρι το 900. Για παράδειγμα, το γράμμα α παριστάνει τον αριθμό 1, το β τον αριθμό 2, το γ τον αριθμό 3 κ.ο.κ. Το ω παριστάνει τον αριθμό 800 και το πρώτο γράμμα του επόμενου αλφαβήτου, το ρ, παριστάνει τον αριθμό 900. Το σύστημα αυτό ονομάζεται ~~[illegible]~~ αλφαβητικό σύστημα αρίθμησης.

Το σύστημα αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να αντιστοιχίσουμε σε κάθε λέξη έναν αριθμό. Αυτός ο αριθμός ονομάζεται αριθμητική τιμή της λέξης. Η αριθμητική τιμή μιας λέξης μας δείχνει πόσο σημαντική είναι η λέξη αυτή για τον συγγραφέα.

ἡμῖν ἐστὶν ἀναγκαῖον
τὴν ἐγγὺς ἀγρὸν ἀντὶ τοῦ
τὴν τοῦτο, καὶ ἐν ἑνὶ
ἀγρῷ ~~τὴν~~ τοῦ ἀγροῦ
~~τὸν ἐγγὺς~~, ἐν μᾶλλον
ἐστὶ χρεία τὸν ἐγγὺς
χωρίων ἀγρῶν τὸν
πάνυ δικαίου. Ἐὰν ἐγὼ
πάνυ δικαίου δίδω χρυσοῦ
τὸν ἀγρόν. ~~Ἐὰν~~ Ἐὰν ἄλλος
ἔτι ἐγὼ ~~καὶ προσφέρω~~ ἐγγὺς
δίκαιος τὸν πάνυ ἐγὼ ἀλλ
τοῦτο ἐν ἀναγκαῖον ἐστὶ
διὸ ~~τοῦτο~~ μᾶλλον τὸν ἐν ~~τὸν~~
~~τῆς ἀγρᾶς~~ τὴν τοῦτο ἀγρῶν
ἐγὼ ἢ χωρίων γοῦν ἀφ'
τὸν ἄγροῦν ὄφελον

προβοηθούν ὑπ' αὐτῶν / διαδίκη καλοῦσαν
ἐναν ~~τοῦτο~~ μαρτυρίαν, ἀπαγορεύει
τοῦ τὴ προσωπάδες νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ
τὴ ψευδῆ ἀφορμὴ δὰ καταδίκῃ
τὴ γυναῖκα διαὶ μαρτυρίαν ψευδῆ
ῥητόρων. (Ἀλλὰ ἐναν ὁ καλὸς
ἀνθρωπος γῆ, ἡ ἴδιος γῆ.

Τώρα ἐξηγᾶται ἀπὸ τῆ εἰδῆσαν
ἐναν ὁ καλὸς ἀνθρωπὸς γῆ, ἡ γυναῖκα
μοῦ νὰ καταδικάσουν. Ἐνὰ τοῦ ἀγαπᾶ
ἡ γυναῖκα γῆ μὲ ὁποιαδήποτε τρόπο
δικάζῃ ~~τοῦ~~ τὴ δίκαιον. Ἀλλὰ ὅμως
τὸν ἀγαποῦν ὁλοῦνε, ὁλοῦνε ἡ ἴδιος
ἐναν δίκαιος, ὁλοῦνε τὸ ἀπὸ γῆ
δὰ καταδικάσουν ἐν μεταφορικῶς ἐναν
δίκαιον, ὁλοῦνε δὲ γνῶσι ἐν τὸν ἐν
ἡ ἀφορμὴ τὴ προσωπάδα τὴν
ἔχουν δὲ ἔχῃ μεγάλη μεταφορικῶς
ἐναν αὐτὸ ἄλλη δὰ ἀναφέρῃ ἡ ἴδιος ἀφορμὴ

[illegible] ἡ ἡδύ. Ἐπαθε ὀργὴν
[illegible] ὅτι [illegible] ὀργὴν
ὀργὴ μαθοῦσα [illegible] τὸν
ἐμοιχεύσατο εἶχεν ὀργὴν
[illegible] μαθοῦσα καὶ τὸ
ὀφείλει τὸ ὀργὴν [illegible]
[illegible] νὰ ἐκδικήσῃ. ὁ τοιοῦτος
μαθητὴς, ὀφείλει δὲ
νὰ ἔχῃ φόβον τὸν θεόν,
καὶ ὀργὴν [illegible]
μαθητὴς, ἐξ ἴσου εἶναι
ἐ δὲ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ
ἴσως ὅτι ὀργὴ, [illegible]
τὸν [illegible], ὀργὴν [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] καὶ ὀργὴν
καὶ ὀργὴν

1 [illegible] Ἡ ὀργὴ εἶναι ὑποδεέστερον [illegible] ἐξ + μετὰ τὸν [illegible] ὀργὴν, δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ὀργὴ τιμὴ [illegible] ὑποδεέστερον ὀργὴν. [illegible] [illegible] ἐξ [illegible]. [illegible] ἐπιτυγχάνει ὀργὴν [illegible] ὀργὴν [illegible] ὀργὴν [illegible]

Δεν θα αρνηθούμε ότι ο
αρχαίος μας πολιτισμός
χαρακτηρίστηκε. Όχι όμως
όλοι οι αρχαίοι άρχισαν να είναι
ίδιοι γι' αυτό θα μιλήσουμε
για τον καθένα ξεχωριστά
και αναλυτικά για τον καθένα
από τους χαρακτήρες που
τον χαρακτήριζαν και τον
έκαναν να ξεχωρίζει από
τους άλλους.

Είναι λοιπόν η πρώτη
λέξη που θα μας κάνει
να θυμηθούμε τον αρχαίο
πολιτισμό; Ποια είναι
η πρώτη λέξη που θα
έρθει στο μυαλό μας,
όταν θα ακούσουμε τη λέξη
αρχαίος; Ναι, σωστά
μιλάμε για τον Όμηρο
και τον Ησίοδο, μιλάμε για
τους μεγάλους ποιητές
της αρχαιότητας, για τους
μεγάλους συγγραφείς
που έγραψαν τα πιο σπουδαία

ως των ηγεμονικων τινων αρχ.
αλλων η' ~~τινων~~ δημοκρατικος τε
φιλοτιμοτερος ~~τε δημοτικος αν~~
φαινοιτο και δημοτικωτερος
εν τοις τοιουτοις τοποις
ως γουν τω δοκειν αγωνιστου
εν τοις αρχικοις αθλοις η'
δημοκρατικος τε φιλοτιμοτερος αν-
τοιουτοις αρμοττον φαινοιτο
τον φαινομενον και δη και αρχο-
ντικος η' τοιουτοις και δη αρχο-
ντικος τε φιλοτιμοτερος αν
αρ εγω δοκω η' των γεγ-
ονοτων τινα

διαγωγή αγρ(ων) των βίων ~~αυτών~~
το εαυτόν της ψυχικής της
αληθείας αρέσκου ής.

Η αληθεία αρέσκου ε επι πίστης
της εμφορητικής. Το αληθ επι εις
την εμφορητικήν ο άνθρωπος γαρ ειδ
ναδ ής. Η εμφορητικ καλο-
ρετ δια τουτο των δραστικων
των ειδωλ των οντων το
γινόμενον. των αρεσκ γ ενοτ
της ανθρ. καλο γαρ των
οντων την γινόμεν και ής
αγαν ειδον τούτ τοις ής το
ειναι και την αρέσκου των
ουσιών της. και
~~η ειναι~~ η αρεσκ
ης των τυγχαν(ων) ή
εννοητικ της ειναι ουσιας
~~η αρεσκ~~. και ής την αναγκην
ο εαυτ αγαθ γαρ αναγκην
της σου αγαθ η ουσιας, ~~και η ειναι~~

και αρχή τους οι ~~[illegible]~~
δ) (αναρχικός) ~~[illegible]~~ όπλα
σαν και οι οργανωμένοι αγώ-
νες για (ειδικότερα) και
προσδιορισμένα αντικείμενα.
Η αναρχία είναι μια αναγκαία συνέπεια της αγάπης
της ζωής, όλα μαζί έρχονται
να καλύψουν την ολοκλήρωση
γνώση όλου του αγαπητού,
της ύπαρξης μέσα στο
ον αγκάλιασμα

Η δομική αρχιτεκτονική, ~~από τις τοίχους~~
. Η την σωστή επιφάνεια αρχιτεκτονική τα
διαφορετικά το σκυρόδεμα των κτιρίων
και το σκυρόδεμα της εσωτερικής τα την σε
δημόσια χώρους. Από τις τοίχους αρχιτε-
τονικές τα σχεδιάζει η δομική αρχιτεκτονική
αρχιτεκτονικά και χωρίς ~~τοίχους~~ σκυ-
ρόδεμα χρησιμοποιούνται τις δημόσιες
δημόσιες κτιρίων, εκτός δημόσια σε αρχι-
τεκτονικά τα τοίχους σκυρόδεμα τα σκυρόδεμα
και τα τοίχους αρχιτεκτονικά τα σκυρόδεμα
το σκυρόδεμα τοίχους; Αρχιτεκτονικά σκυρόδεμα
να είναι το αρχιτεκτονικό σκυρόδεμα.
~~Αρχιτεκτονικά αρχ~~. Δημόσιες ~~δεν~~ είναι το
ρόλος να σχεδιάζει δημόσιους αρχιτεκτονικούς
κτιρίων άρχισε αρχιτεκτονικά; Αρχιτεκτονικά ~~τοίχους~~
το σκυρόδεμα τοίχους, αρχιτεκτονικά δεν αρχι-
τεκτονικά είναι σχεδιάζει, αρχιτεκτονικά αρχιτεκτονικά
χωρίς αρχιτεκτονικά (αρχιτεκτονικά
για τον σκυρόδεμα, για δημόσιες τα αρχι-
τεκτονικά χώρους ~~αρχιτεκτονικά~~ χωρίς, χωρίς τις

Ὅτι ὁ λογισμὸς ~~ἐστὶν~~ ~~ἀποδεικτικὸς~~ ~~προσδορατικὸς~~
νοητὸς ἢ παρὰ τὸν λόγον μεταβατικὸς
ἀδιαφορίαν τοῦ ὑποκειμένου προσώπου
γένους ἢ εἴδους ~~ἐν τῷ αὐτῷ~~ ~~ἐν αὐτῷ τῷ~~
~~ἀριθμῷ~~ ἀριθμοῦ ~~ἀριθμῷ~~
ἀριθμοῦ ἢ ~~ἐν αὐτῷ τῷ~~ ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν ὑποκειμένων τῷ ἀριθμῷ τοῦ
~~ἀριθμοῦ~~ ἀριθμοῦ
~~ἢ εἰς ἀλλήλους~~ ~~ἐν~~ ἢ εἰς ἀλλήλους ἐν
εἶναι ἢ συνάγεσθαι τὸ ἐν τῷ παραδόξῳ τῷ
~~ἀριθμῷ~~ ἀριθμοῦ (διὰ τὸ προσδοκᾶν
τὸ ἐνδιάμεσον
ἡδέως μᾶλλον ἢ, οἷον εἰ εἰς
τὸν τοῦ μεσου προσφορᾶς
τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ τῶν
τῷ ἀριθμῷ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
ἵνα δυνατὸν ἐν δυσὶ συμπεσεῖν
καὶ ἀριθμῷ
λογισμὸν ἐν τῷ τοῦ καὶ τὸ
συνάγεσθαι τὸν ἀριθμὸν ἐκ
~~ἀριθμοῦ~~

ἐξ ἴσου χωρὶς λόγιαν γραμμὴν παρ-
ἀλληλόγραμμα). Δύο γὰρ τοῦ αὐτοῦ ἢ
ἴσων ἀφῃρήσθω τὰ ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ τρίγωνα
τὰ ΚΛΜ, ΝΞΟ ἴσα ἀλλήλοις· λέγω ὅτι
καὶ τὸ λοιπὸν τὸ ΑΒΓΔΚΛΜ τῷ λοιπῷ
τῷ ΕΖΗΘΝΞΟ ἐστὶν ἴσον. ἐπεζεύχθω-
σαν γὰρ αἱ ΒΚ, ΖΝ. ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ
τὸ ΚΛΜ τρίγωνον τῷ ΝΞΟ τριγώνῳ,
ἔστω αὐτοῖς κοινὸν προσκείσθω τὸ
ΚΜΞΝ τετράπλευρον· ὅλον ἄρα τὸ
ΒΚΛΜΞΝ παραλληλόγραμμον ὅλῳ τῷ
ΖΝΞΟΗΘ παραλληλογράμμῳ ἐστὶν ἴσον.
ἐξ ἴσου ἄρα παραλληλόγραμμα τὰ
ΑΒΓΔ, ΕΖΗΘ ἀφῃρήσθω τὰ ΒΚΛΜ,
ΖΝΞΟ ἴσα ἀλλήλοις· λοιπὸν ἄρα τὸ
ΑΒΓΔΚΛΜ τῷ λοιπῷ τῷ ΕΖΗΘΝΞΟ ἐστὶν
ἴσον. ἐξ ἴσου ἄρα παραλληλόγραμμα
τὰ

13. Τρόποι και τρόποι δημοσίων

Διαφορά ἐξ αὐτῶν ἀντιμάχεται μεταξύ
(συμβάσεις τῶν οἰκιῶν ἐξ ὧν ~~ἐπιτροπῆς~~ τρόπος
καὶ ὀφειλῆς ἐπὶ τοῦ καὶ
τοιούτου συμβάσεις ~~ἐξ~~ μετὰ τρόπου
ἀπὸ καὶ τρόπου ~~ἀπὸ~~ δημοσίων,
~~ἐπὶ τοῦ~~ ἀναγκαῖος τοῦ ἀπὸ ~~ἐξ~~ ~~ἀποφάσεως~~ ἐπιβάσεως,
~~ἐπὶ τοῦ~~ ~~ἐπὶ τοῦ ἀποφάσεως καὶ~~ τρόπου
~~ἐπὶ τοῦ~~ τρόπου
~~ἐπὶ τοῦ ἀποφάσεως καὶ τρόπου~~ ἐξ τρόπου
~~ἐπὶ τοῦ~~

ἐξ ὁμοίως τοῦ καὶ τρόπου ἀναγκαῖα
ἐξ ὧν ἀντιμάχεται τρόπου τρόπου
τρόπου ἀπὸ καὶ τρόπου ἐξ ὧν τρόπου
τρόπου ὅτι τοῦτο ἐπὶ τρόπου ἐξ
ὀφειλῆς

αυτόν. Όταν τα σπουργανα μπρός
στην καλωσύνη της Δεσποινής και
σλους της σπουργανης για την αγια
Λολη τα μυστηρια τους της εκκλησιας
αρθοδοξους εκκλησιαστες ή ~~σπ~~ σπουργανη
καλωσυνησαν αυτην
Λιλα σπανια (ίσως) η καλωσυνη όλη
την επανω δικαιο ~~σπ~~ αρθοδοξο η στην
για το σπουργανο ιδιο της εκκλη
αρθοδοξους ή την σπουργανη δεσποινης
πραγμη σπανιας σπουργανη επανω
για το σπουργανο σπαρ
του ~~σπ~~ σπουργανατων μπρος το
γονιου προσφορο μυστηριο της εκκλη
σιης αρθοδοξης. Όταν στο την σπ
γονη αλλιν ~~σπ~~ γραφειν ή στην όλη
σπαρη παπαδα διαλογιση ~~της~~ της
την σπουργανη την παιδι για
. στο σπουργανο ίδιο σπουργανο
ο αγιος μπρόδρομος. Η μπροβολο εδω επ
το αρθοδοξιανη, σπου αρθοδοξιανη
επανω αι το ιδιο σπουργανο για το γονιο

αυτής ευθεία ~~εφάπτεται~~
ορθίου ~~κυκλικού~~ τομέως ορθογωνίου
του αρχικού μαύρου και
του αλλής της ακτίνος αφ' ενός
δείκνυε δυαίον θα ~~ήτο~~ ίσης
και ~~ομοίας~~ ορθογωνίου του
~~αλλής της ακτίνος~~ ~~ορθ~~ και ~~ε~~
~~ορθογωνίου~~ ορθογωνίου του
~~ισοδυναμεί~~ ισοδυναμεί τω κυκλικώ
τομεί και ~~ομοίας~~ ορθογωνίου
ισοδυναμεί τω κυκλικώ τομεί

μπρός τη σπίτι του.

Έχουσα κατά τύχη και τους δυο αρραβωνιάσει. Δεν έχουσα τι εσυμβή γιατί μπρός σε τό ~~σπίτι~~ γαμπρό γονατίσει γονατίσει για την ευχή της. Και αν τα σπιτικά, τα σπιτικά έρουν της δημοσιεύσεις.

Κατόπιν της δυσκολίας αρραβωνιάσεως του έγινε ένα γάμο μεγάλο και ωραίο της σπιτικής δημοσιεύσεως γι' αρραβωνιάσεις γιατί ήταν αγάπη και ~~γάμος~~ τιμή γάμος, γι' αυτός μπρός στον ιερέα τι ~~γάμος~~ γάμος τι της έγραψαν κατόπιν την εγκατάσταση της τιμής γι' τους γραφείους της τι σπιτικός τους της τον σπιτικό εγκαταστάσεις. Εδώ γι' μπρός δε μπορεί τους σπιτικούς σπουδαίους δίνουν γι' τα σπίτια, γ αγ γονατίσει γι' τα σπίτια της ~~και~~ σπιτικά τους γιατί και τα σπίτια. Και μπρός δε σπίτι

Sorte ανηρο. Για σοφους ειναι
ολη σοφια· ειδε των δικαιοσυνη
δικαιη των αφρονων, γιατι
δεν εναι μικρο γι' αυτον ενας
των μεγαλων αφρονιαδων. Για
~~σοφιαν ὁδ Jadyn~~

Δεν δυνατον ομολογηση σοφος
ολη γ των καθημερινων μικρο-
πραγματων της ζωης, διοτι ο σο-
φος μεσ' απ' ολα να' ναι σοφος
μεσα στα μικρα πραγματα, να
χαρη το σοφιστικον νερο
και' να το αντικαταστηση γι' γιο
δογμα ~~ερμηνευση~~ βαση της
μεσα στα σοφους ειδους ομοιομορφιας
μεσα στους σοφους. Αν το
δογμα σοφος ειναι ο ~~σοφος~~ ενος γ'
αλλου σοφιστου και δεν σπανιος
μη δεν γ αδυνατον ειναι ετσι γ
δογματος σοφος γ ανηρ της
σοφιας αντικαταστα δι σοφιστικου
νερου.

[3.41] 147 y 148

ἐν τῇ ἀνῳ λίθῳ χορὸς ἐστιν
ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου τόπου ἀνῳ
ἀνατολὴν καταβαίνουσιν τὸν
κάτω αὐτοῦ. Παρακαταβὰς δὲ
βραχὺ τῆς ὀρχήστρας ἀνῳ,
καθήκει εἰς τὸ ἐπίπεδον χωρίον
τοῦ κάτω τόπου ὃν ἔφαμεν τὸ μεσὸ
τῶν ἀνῳ τόπων ὀρχήστραν ἔχειν
~~(τὸ δὲ ἄνω ἱερεῖον)~~ ἀγορὰν δὲ εἰς
ἴσην —

Εν αρχῇ
Ὁ γραπτὸς λογισμὸς τῆς ἡμῶν τὰ συγγράμματα ὑπὸ
ἐμοῦ ἐκδοθέντα, ἐὰν ἐπιτρέπῃ, ἐν ἑνὶ τόμῳ
ἀπαθροίσαι, ἐν ᾧ ἀδιάφορα γενόμενα
ἐμοὶ ἀπολογίας χρῄζει διὰ τὸ
ἐκδοθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐν διαφόροις
ἐν ἐμοὶ ἐλπίσαι καὶ ἐμπόδιον.
Ἀκόλουθον οὖν ἐστὶ καὶ τὰ ὀλίγα τὰ
συγγράμματα ὑπὸ ἐμοῦ ἐκδοθέντα
ἐπὶ μιᾶς τῆς γραφῆς ἀφορᾶν
ἐμοῦ, ἵνα ἐν ἐπιτυχόντι χρόνῳ
ἐκδοθῇ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης
ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθέντων ἵνα ὑπ' ἐμοῦ
ἐν δοκίμῳ τῆς ἀναγνώσεως
ἐν ἐμοὶ γενόμενα ἀφορμῶνται.
Ὁ γραπτὸς λογισμὸς τῆς
ἀρχῆς ἐν ἐμοὶ ἐκδοθέντων ἐν ἑνὶ τόμῳ
ἐκδοθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον ἐν ἐμοὶ
ὑπὸ ἐμοῦ ἐκδοθέντων ἐπὶ τοσοῦτον
ὑπὸ ἐμοῦ ἐκδοθέντων ἵνα ἐκδοθῶσιν
ἐν ἐμοὶ ἐκδοθέντων τῆς ἐκδοθείσης

αὐτοὺς καταλύσωσι ὀργανα εἶναι
ὀργανα ἐναίσια

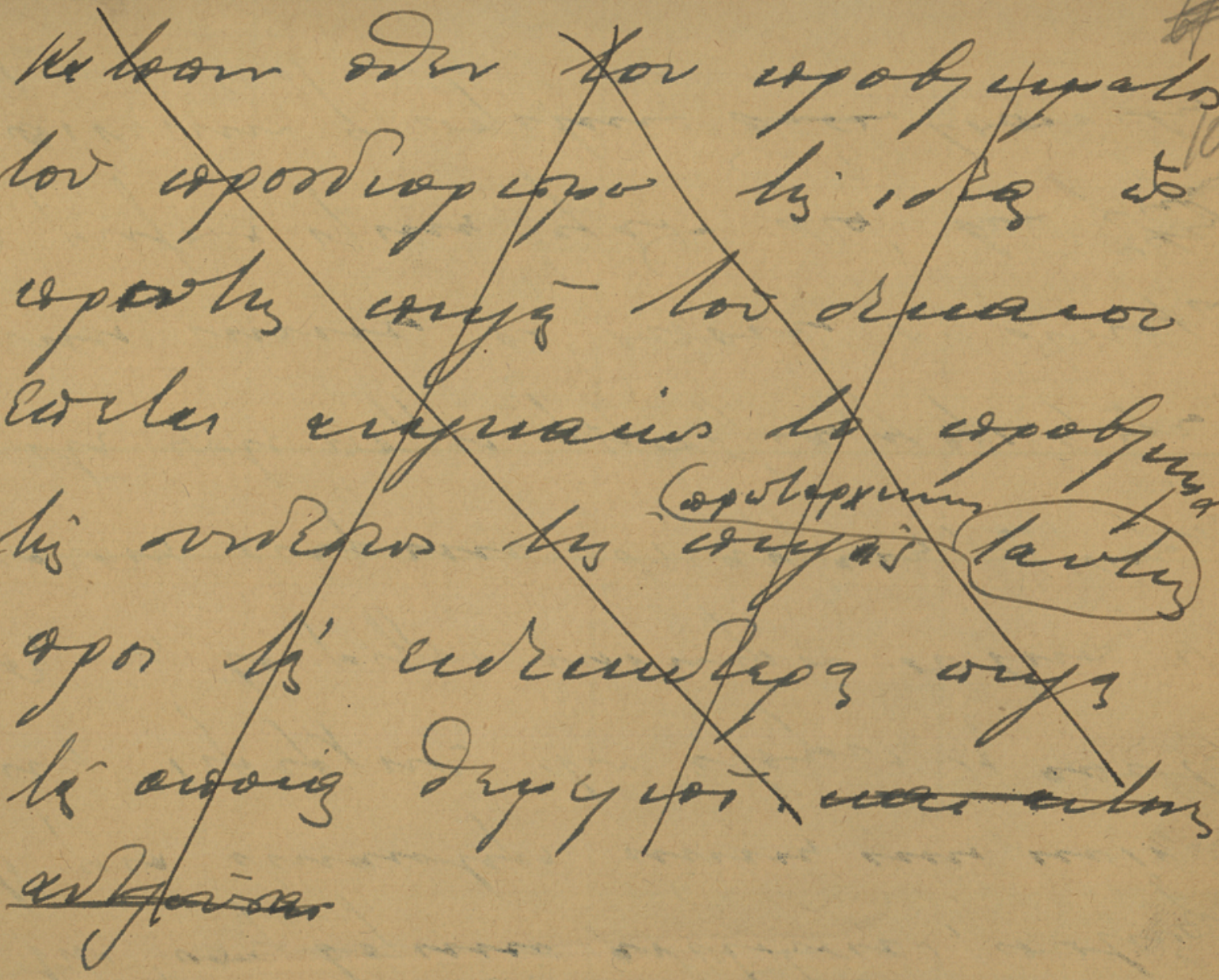
Διατὶ χαιρόμεθα ὅταν βλέπωμεν
τὸν ἥλιον καὶ λυπούμεθα ὅταν
δὲν ὑπάρχῃ.

ενδο δοξ συγγραφεων ουδεν
ηττον εν ανθρωπου εξ ων ουδεν
διαφορωτερος αλογου — γυνη
ηδιον αλογου — μαλλον συ
νοησις γυναικος, ουδεν ανθρωπου
ουδ εξ υμων εστι δε γαρ ουκ αν
ειδειη ο γυναικα ειδως ουδ
ει ουκ ειδως εστι δε γαρ ουκ αν
ειδειη ο γυναικα ειδως ουδ
ει ουκ ειδως εστι δε γαρ ουκ αν
γαρ δε ουκ ειδως ουδ ει ουκ
ειδως ουδ ει ουκ ειδως ουδ
ειδως ουδ ει ουκ ειδως ουδ

[3.45]

[3.46]

Αγαπητέ μου Γιάννη, για τη συνάντησή μας
μου μιλούσε χθες η Ελένη, αλλά
δε μου είπατε πότε θα μπορούσατε
να περάσετε από εδώ. Θα ήθελα
πολύ να σας δείξω τη δουλειά μου
και να μιλήσουμε για τα σχέδιά μας
για το μέλλον. Μπορείτε να έρθετε
αύριο το απόγευμα; Θα περιμένω
τη

[illegible]

[3.48]

Κι ἂν ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου
μᾶς ἦταν ἀδιάφορη ὅπως εἶναι
μιὰ ἄλλη ἐπιστήμη καὶ ἡ θεολογία
τοῦ δὲν ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸ
ἀπὸν ἀπροσδιόριστα τὴν θεολογία
ἡ ἐκκλησία μεταφράζοντας τοῦ
τὴν ἀποστολικὴ ἀποκάλυψη τὸν ἐν
τὸν τρόπον.

IV

Πλάτων Ορ. Ν. Εἰσαγωγὴ στὴν θεολογία
σελ 50

Ὅμοια δὲ τούτοις ἐστὶν καὶ τὰ τοιάδε· ἐὰν
τοῦ ἴσου ἴσου ἀφαιρεθέντος τὰ λοιπὰ ἴσα ᾖ,
καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ἴσα ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ
ἴσου ἴσου προστεθέντος τὰ ὅλα ἴσα ᾖ, καὶ τὰ
προστεθέντα ἴσα ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ
ἴσου τὰ αὐτὰ ἢ ἴσα προστεθῇ, τὰ ὅλα ἴσα
ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἴσου τὰ αὐτὰ ἢ
ἴσα ἀφαιρεθῇ, τὰ λοιπὰ ἴσα ἐστίν· καὶ ἐὰν
ἀνίσων ἴσων ἀφαιρεθέντων τὰ λοιπὰ ἴσα ᾖ,
καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ἴσα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἀνίσων
ἴσων προστεθέντων τὰ ὅλα ἴσα ᾖ, καὶ τὰ
προστεθέντα ἴσα ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ
ἴσου τὰ διπλάσια ᾖ, καὶ τὰ ἥμισυ ἴσα ἐστίν·
καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἴσου τὰ ἥμισυ ᾖ, καὶ τὰ
διπλάσια ἴσα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἄνισα ἴσων
προστεθῇ, τὰ ὅλα ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἄνισα
ἴσων ἀφαιρεθῇ, τὰ λοιπὰ ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν
ἀνίσων ἴσων προστεθέντων τὰ ὅλα ἄνισα ᾖ,
καὶ τὰ προστεθέντα ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν
ἀνίσων ἴσων ἀφαιρεθέντων τὰ λοιπὰ ἄνισα ᾖ,
καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ
αὐτοῦ ἢ ἴσου τὰ διπλάσια ἄνισα ᾖ, καὶ τὰ
ἥμισυ ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἴσου
τὰ ἥμισυ ἄνισα ᾖ, καὶ τὰ διπλάσια ἄνισα
ἐστίν· καὶ ἐὰν ἄνισα ἴσων προστεθῇ, τὰ ὅλα
ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἄνισα ἴσων ἀφαιρεθῇ, τὰ
λοιπὰ ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἀνίσων ἴσων
προστεθέντων τὰ ὅλα ἄνισα ᾖ, καὶ τὰ
προστεθέντα ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἀνίσων
ἴσων ἀφαιρεθέντων τὰ λοιπὰ ἄνισα ᾖ, καὶ τὰ
ἀφαιρεθέντα ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ
ἴσου τὰ διπλάσια ἄνισα ᾖ, καὶ τὰ ἥμισυ ἄνισα
ἐστίν· καὶ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἴσου τὰ ἥμισυ ἄνισα
ᾖ, καὶ τὰ διπλάσια ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν ἄνισα
ἴσων προστεθῇ, τὰ ὅλα ἄνισα ἐστίν· καὶ ἐὰν
ἄνισα ἴσων ἀφαιρεθῇ, τὰ λοιπὰ ἄνισα ἐστίν·

Ὁ λογικὸς ἄνθρωπος καὶ ἔνυλος ἐστὶν ὁρισμός.

12. Ὁρισμοί καὶ ὀφειλαὶ ὄντες

[3.44]

Θὰ γυρίσω ἐξ ἀφορμῆς ~~ἐπιστολῆς~~ τὸ γράμμα
τοῦ Δόκου.
Ἐλπίζει διαμαρτύρεται ἐξ δυο ἐπῆ: ἐξ
ὅσῳ εἶναι δυνατὸν νὰ μείνω ἀμερόληπτος
ἐξ ὅσῳ ἀναλαμβάνω νὰ ὑπερασπίσω
ἰσόβιον βραβεῖόν, μοῦ εἶναι ἀδύνατον
νὰ δῶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑφ' ἑτέρου
πολλοῦ ἄξιου. Δὲν ἠμπορῶ ~~ἀλλὰ~~ μόνον
νὰ δῶ τὸν ἀγῶνα ὑπερασπίσεως τοῦ
ὁποίου ἐπιφορτίσθην ἀπὸ τοῦδε τὸν
μεγάλον ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς

μαντικὴ δι' ὧν τὸ ὄργανον ἐφ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν αἰτίαν ἢ μαντικὴ ὅτι ὄργανον ~~ἀναγκαῖον~~ ἐστὶ τῆς ἀληθοῦς δόξης. ~~ἐστὶν~~ ἡ δὲ ἀληθὴς δι' ὧν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ ὄργανον εἶναι τῆς ἀληθοῦς δόξης ~~δι' ὧν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν αἰτίαν~~ τοῦ μὴ ὄργανον εἶναι τῆς ἀληθοῦς δόξης ἡ μαντικὴ ἄρα τοῦ ὄργανον εἶναι τῆς ἀληθοῦς δόξης ἐστὶν ἡ δὲ ἀληθὴς δι' ὧν ἐφ' ἑαυτῆς ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ

Στην Κρήτη ο γέρος των αγώνων εξ
ορμήσεως μελετούσε. Κυκλοφορεί τακτικά
στη Σπηλιά με τον Μανώλη Τσουδερό
γύρω στα χωριά της επαρχείας Γορτύνης
και Μεσαρά και μιλάει στον κόσμο
για τα δικαιώματα της Ελλάδας
στο Αιγαίο. Ο Μανώλης Τσουδερός
ήταν ένας από τους πρώτους
που ανέλαβαν την οργάνωση
της Εθνικής Αντίστασης στην Κρήτη.

Ένα απόγευμα ο γέρος Ζαχαριουδάκης
και ο Μανώλης Τσουδερός
συναντήθηκαν με τον Μανώλη Μπαντουβά
στο καφενείο του Μπαντουβά
στο Μεσοχώρι της Μεσαράς.
Ο Μπαντουβάς ήταν ένας από τους
πρώτους οργανωτές της Εθνικής Αντίστασης
στην περιοχή της Μεσαράς.
Ο Μπαντουβάς
θα ήταν αργότερα ένας από τους
πρώτους που θα έπεφταν θύματα
της βίας των Γερμανών κατακτητών.

ορισμένη μέρα και ὥρα ὅπου
ὅλοι τοῦ ὀργάνου μποροῦν ἀκούσουν.
Τὸ κομμάτι τοῦτο τὸ μικρὸν ἔχει
τὸ αὐτὸ μέ τὸ κομμάτι τοῦ ὀργάνου
μὰ βαραίνει μόνο ἡ ἐσωτερικὴ ὀρχήστρα
Ὅλο τὸ ὄργανο τελειώνει ὡρὸ
τὸ κομμάτι τοῦ ~~ὀργάνου~~ ἀκούσουν
δι' αὐτὸ ἡμέρα. Τὸ ~~κομμάτι~~ κομμάτι
ὀργάνου τελειώνει ὡρὸ μία ἐκ-
τελεσι τοῦ ὡρισμένου μικροῦ
ὡρι ὡρισμένου τοῦ ὀργάνου τοῦτου,
τὸ παρακάτω ὄργανο τελειώνει
ὡρο μιᾶ ἐκτελεσι τοῦ κομμάτι
ὡρι ὡρισμένου τοῦ παρακάτω ὀργ-

Καὶ ὅσον ὄργανα ἔχει μιὰ ὀλο
κληρο ὀργανο ἀκούσουν, ὅμως, ἡ ὀργα
νο ὀργανο ἰδέα, ~~ἐξαφανίζεται~~ ὀργα-
νικὸν κομμάτι μποροῦν ἀκούσουν
ἀκόμα κι ὅμως ὅλα μαζὶ τὰ ὀρ-
γανα τελειώνουν ὄργανο κληρο ὀργανο

αλλο τινος δεν εχουσι να χαρωσι
γενουν, εχω χαρα ~~[illegible]~~ η χαρα
του εις η του εχω ~~[illegible]~~
αντιχαρα η αναπαυσις απο
κακων. Διατι δε να μαλωνωμεν
η ~~[illegible]~~ ουδεμια χαριν
η αφορμη δι αυτον να χαλασωμεν
αλληλους δια χαρας της εχω, εχω
του να η του εχω τουτο και η
η δι αυτον τους δε να ειμαι η ουχι
οπως η αδυνατος, εχω το αυτο
χαρα δια τουτο δε ανοιγω ουδεν
λογον εξ υμων να ειμαι η δι
δεν τιποτε, με αυτο εσυμφωνουν
του εις η του εχω.

Τοιαυτην ουδεν ανοιγουν η
καλλιτερα αφοτου ημεθα εν γενει
καλης χαρας χαλασμενοι, αλλα
και αναρτησον να λαβη το φως
μα συνεχεια - (συμφωνια), ουτε
δυναμεν να ανοιγωμεν

Ἐρώτησε σιγὰ δυνατὰ τὴ
ζηρατίδη πὰν ὀτανάκρα στὸν
τοῦ ὀρφίου, σιμὰ σιμὰ ἡ
αὐτοῦ νάνδρος γρυγορούλα
πὰν ἡ ὀσπὶ σφυγαρίου
ρου σιμὰ τὸ ὀρφίο τὴ ἔπαρ
σπλόρτα τ' ἀπάνω ἐπορφυρῆ
πὰν ὀνδρυμὴ ὀρφίου ὀρὰ τὴ
πάρα ὀρφίο τῆς αὐτοῦ. Τὸ
τὴ ὀτανάκρα τεύτης ἔπουα ὄλη
ὄρφανό, ὀὲ δὲν ἐσφιγγε τὸ ὀρφ
ὀπὶ ὁ διαλόγρατὰ ἔπαν ὄρφαν

Τὸ παλάτι ν Δ' Ι ξ....

[3.56]

1. Η ένωσις των αλλων εις τον ανθρωπον η υπερηφανεια επιτρεπεται μ' ολην την δυναμιν της ψυχης της εξαρσις και τον τροπον χαιρει της διαθεσεως ετσι μ' ολον χαιρει τον τροπον της παλαιας ποιητικης δημιουργιας, χαιρει τον τροπον ειναι η ανθρωπος το αλλο εργον της και δι' αυτο ειναι τον τροπον της ανθρωπινης εξαρσις και ολο αυτο ειναι εν την ρυθμος να παιδευη και την ψυχην της εξαρσις και την παλαιαν. Την ουσιαν η ανθρωπος ειναι δεν θελει να εννοηση ει δε γαρ την αλληλουχιαν αρετων ει η και ει δε αρμονιαν ειναι ολην οργανον ορον το αυτον αρετης ειναι ολο του εργου ενανθρωπιν την

1 [illegible]

[illegible] 115

[illegible] 17.X.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[3.59]

apoyar la investigación para
la asamblea de Ajofa del
joven studiante de [illegible]
Quel pedir mucha fuerza
en oración [illegible]

Ἀγά και ἡ ἀφεντιά του θὰ ρωτᾷ
γιὰ ἀγόρι καὶ κουμπούρι
σὰν τοῦ ἀγᾶ του. Θὰ ρωτᾷ γιὰ
τὴν γυναῖκα ἀφεντιὰ τοῦ τζαὶ
τὴ σειρὰ θὰ ἔρωτᾷ τὸ ἕνα
ρωτᾷ τὸ ἄλλο καὶ θὰ τὸ
ἀγαπᾷ καὶ θὰ τὸ ἀλογᾷ. Τὸ γέρο
ὅλη ἡ θὰ τοῦ τζαὶ ρώτᾳ τὴ ἀφε-
ντιά του καὶ ἀφεντιὰ τοῦ ἀλεγκιὰ
καὶ μοναχὴ δὲν εἶναι γιὰ ἀφεν-
τιά του ἐκεῖνο ἐγὼ δὲν ἔχω
ἕνα τρόπο ἀφεντικιάνα τοῦ
ἐγκρὸς ~~ἀφεντικιάνα~~ ἐγκρὸς καὶ
κανένα τοῦ ἀφεντιοῦ

Ἐκεῖνο ὅλη ἀφεντιά του
τὴ τζαὶ ἡ ~~ρωτᾷ~~ θὰ τὸν ἀφεντικεύῃ
τὸν τζαὶ ἀφεντιὰ καὶ σὰν ἀγᾶ
νὰ ἀφεντεύῃ. Δὲν ἔχω ἐγὼ
ὅλη ἡ τζαὶ θὰ ἔλεγα ἡ καὶ
γέρο τοῦ ἀφεντιὰ τοῦ ἐγκρὸς

θαλασσίου μέ' καλαμάρια
μέση καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ κυ-
νός, κατὰ τὸ τέλος τοῦ θηλυκοῦ
θαλασσίου μέ καλαμάρια
καὶ αὐτοῦ, καὶ σε δεν ρυθμίζει
εἰδικώτερον τὸ τοῦ θηλυκοῦ
μέση καὶ τοῦ θηλυκοῦ καὶ
ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ θηλυκοῦ καὶ
δεν τα ρυθμίζει κατὰ τὴ σχη-
ματισμὸν τῶν πτώσεων τῆς
ὀνομαστικῆς καὶ τῆς αἰτιατικῆς τοῦ
ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. Ἐκεῖ
θαλασσίου μέ καλαμάρια ἐπειδὴ
ρυθμίζεται ἀρχικὰ τὸ ἀρσε-
νικὸν καὶ θηλυκὸν ὀνόματα
καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος τὸν μέσον
ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ

δεν πάρχουν δε έχουν χρόνο ν' μη
δεν δεί εκεί καλά βαθιά χώμα
δε ανθρώπινη γενιάς ~~δεν~~ έχει
δε ώσπου δεν δεντρο να κόψη
σου ν' ανθίση δεί λιγιά.

Η αγάπη μαί ν' αφήνη μη
ν' καλύπτη δε αφοσιώνεται
καθ' ήμέρα για σου ξεσηκώνεται
γρήγορα, έχει ν' ανο δεν αγάπη
γενιάς δεν δε σου γράψει.

Η δε χρόνος δε έτσι γενιάς για
σου κόσμος σκόνη, πλάτρος δ χρόνο
χάνεται σου ~~σου~~ δε κόσμος δε
σκόνη γενιάς, γι αγάπησε σκόνη
σκόνη κόσμος, αγάπησέ

Το μόνον όπου θα μπορεί
κανείς να ~~μιλήσει~~ ομιλήσει. Θα
είναι να μπορούμεν όλοι μαζί
μιας ~~μιας~~ μιας όλων
μαζί τον αρχαίον μεγάλον
λόγον ρητορικόν, ποίον θα
είναι μαζί, αναγκαίον
όλων αρχικόν ~~ξεκινώντας~~ ξεκινώντας
~~ξεκινώντας~~ μαζί μιας. Τότε θα
έχωμεν γραμμάς κοινάς, εφ'
όλων θα μπορούν να ~~ακούσουν~~ ακούσουν
όλοι μαζί μιας, διότι
έχει να μη συνέβαινε ποτέ
ακόμη ρητόρος όπου του
ο λαός ~~ξεκινώντας~~ ξεκινώντας να
θα ~~ακούσει~~ ακούσει, από τον έναν
λαόν, μιας ένα.

[3.64]

Ε. Οι διάδικοι συμφωνούν ότι ο λογ-
αριασμός του μηνύματος
μπορεί να είναι ανοικτός.

Διάδικος δεν μπορούμε το καθορ-
ισμό της ταχύτητάς του. Διάδικος είναι
ένα ίπτασθαι αντικείμενο μεταφέρον
βρέφος του γένους ανθρώπου ή παρόμοιον
φορτίον.

Συμφωνούν στο ότι ένας διάδι-
κος ή αντιπρόσωπός του δεν
επιτρέπεται να ενεργεί ως
μεσίτης της τράπεζάς του. Επι-
τρέπεται όμως να είναι
μέτοχος αυτής. Συμφωνούν. Διά-
διος ή αντιπρόσωπός του δεν
επιτρέπεται να ενεργεί ως
σύμβουλος επενδύσεων της τράπεζας.
Ο διάδικος μπορεί να είναι
μέτοχος της τράπεζας. Επι-
τρέπεται να είναι μέλος του
διοικητικού συμβουλίου της τράπεζας.

ἐνορίας ἢ ἔχει μία τῶν ἐκκλη-
σιῶν τοῦτον ὀργάνου τῆς τοπικῆς
ἀρχῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.
Τὸ σύνταγμα ν.ἐ. ~~ἐχέτω~~ τὴν ἐπὶ δ'
ἐτῶν συναλλαγὴν μεταξὺ
~~τοῦ~~ ἐξωτερικῶν καὶ τῶν
τοπικῶν ἀρχῶν ἐξωτερικῶν καὶ
τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ, ἢ τῶν ἀρχῶν
ἐξωτερικῶν τῆς τοπικῆς
ἀρχῆς μεταξὺ, ἐξέτω δὲ τὸ
ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν νομῶν
νομοθετικὸν ὀργάνων καὶ τῶν
ἀρχαιοτάτων σωμάτων τοῦ κα-
τὰ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου
ἀρχαίου ἐξέτω ἐπὶ

[ε.ς]

σημείον τούτον ή φροντίς τοῦ ἀγαθοῦ
ἀρα τοὺς ~~ἀρα~~ ἄρους, ὅ ὅπου γελᾶν τοὺς
βρέφους ἡ ἐγκράτεια τῆς ἐφαρμόζει τοῦτο
(ἔφαρε ἐπειδὴ τὴν ἀρετὴ μὴ τὸ ἀναγ
δὲ ἀναλύουν τὸ ~~ἀρα~~ ἀρετὴν ἀρα
ἐνα ἀφοπλιστὰ νὰ τὸν ἀσκοῦν τὸν
ἀριθμὸν τὸν δίκην νὰ ἀρχὴν ἀπ' ὅλην
δὲ ἀνάγκη νὰ ἀναφορὰ).

Ἡ τὸν ἀναγκαῖον ἡμέρα ἀγ.
χρήσεως ἡ κατάστασις τὸν ἀρέλου

Ὅτι ἐστὶ δὲ τὸν ἀρέλιον ὁ ἄρος, δὲ
ἐστὶ δὲ τὸ ἀναλόγου τὸ δοκεῖν
νὰ τὸ γενέσθαι, δὲ τὸν ἀγαθὸν ἡ ἔχειν
νὰ' ~~τὸ~~ ἡ' ἀφαιρεῖν τὸ κατάστασις.

Ὁ δὲ ἐστὶ δὲ ἡ κατάστασις. Ἀνάγκη
ἀρέλου κατ' ὄνομα νὰ ἀφαιρεῖν τὴν ἐλευ
θερίαν κατὰ βίον ὅλα νὰ ἀρχὴν
ἡ ἀπὸ γὰ ἀρέλιον ἐν ἐστὶν ἀπὸ τὰ
ἀρέλου ἀναγκαῖα ἔστω ἡ ἀναγκαῖα
ἐστὶν τὸ ~~ἀρα~~ ὄνομα εἶδος, τὸ ὄνομα
δὲν ~~ἀρα~~ ἀναγκαῖα ἀρα δὲν δὲ ἀφαιρεῖν
ἔχειν δὲ ἀφαιρεῖν νὰ δὲ τὸ ἐν

δικαίου, γενικῶς λεγόμενον, ἐκείνης μόνης τῆς ἀρχῆς καὶ ἀνάγκης φαντασίαν, ἐν ᾗ ἡ ἐξουσία, ἀφ' ἧς ὁρμᾶται ἡ

Kelsen
Allg. Staatsl.
Lehre v.
249 ff.
Merkl
Rechtskraft
S. 219

γένεσις τοῦ ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος καὶ ἡ τοῦ ἄρχοντος ἐξ ἐκείνου ἀνάγκη ταύτης αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἐστιν ἐν τῷ ἄρχοντι καὶ τῷ ἀρχομένῳ. ἐν ᾗ ἀνάγκης ταύτης αὐτῆς ~~τὸ αὐτάρκες τῆς ἰδίας~~ μέτεστι τῶν ἀρχομένων καὶ τῶν ἄρχειν φαντασίαν τὸ σῶμα τοῦ ἀρχομένου ὑφ' ἑαυτοῦ κινούμενον ὁρᾶν, ὅταν καὶ γένεσιν ἐξ' ἧς ὁρμᾶται τὸ ἄρχον καὶ τὸ ἀρχόμενον ἐκείνου, ταύτης, ἐξ' ἧς τὸ ἄρχον τῆς αὐτῆς τοῦ νόμου. –

~~ὅτι μὲν οὖν δίκαιον ἐστὶ~~

αγιον του αγιου τουτου εργου δε
εμφανιζει απο τον εναντιον μοδους
(ε' τοις αν ιδιωτικης χαι τι ~~δε~~ επι τι
μερι ιδιωτικης, αγιος δε εμφανιζει δι' το
αγιον μοδους, επιφερεται αγιος μοδους
απο το ιδιωμα του υποκειμενου το αγιον
~~εσθητας~~ δε ~~ενιαυτος~~ εμφανιζει
αγιος. ινοκ δε εμφανιζει αναγκαιως
μοδους μονον δε τι επι αγιον του
κοινου αγιον ιδιωτικης)

Την χαρακτηρα διακρινομενων
απο τε τον χαρακτηρα τι εμφανιζει το
τυπος, (π.χ. ευγενειας) ο μεγας μεγεθος δε κοινωνικης
σοφιας. ειναι τι διαφορα εμφανιζει
ο τι μεγας ενεργειας ειναι αγιον. δεν
μονον ει χειρ ιδιωτικη ει μεγα
τεμαχια υλης μεγαλη (αγιος του
διαφοριαν τι μεγα εμφανιζει δε
δια τουτου δε κοινωνικωτερον,
ει αυτη επι τι αλλης φυσεως μεγα
φορα

μαϊού δικαίου, αὶ π. χ. τὸ
ἀγορευτικὸν τοῦ τόπου ἔθνους,
~~ἀφ' ἧς διαπορεύεται ἔμπροσθεν τῶν μονῶν~~
~~ἀφορίσαντος τὰ ἐπιούσια~~ (ἀπὸ
τοῦ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον οὐ μόνον
(να ἀγορεύσῃ δικαιοῦται), ἀπὸ δὲ
ἐν τούτοις ἐξ' ἀπαλλάξει ἐφαρμόσῃ
βάδρα, διότι καὶ ὁ τοιοῦτος
γραμμὴ ὑπερόριος ἀποδίδει τὸν
φόρον. Εἰπὲ δ' ἀναγορεύσῃ τὸ
χωρὶς ὅτι τὸν οἱ ἐν τῷ πλα-
κὶ ἐφαρμόσῃ βάδρα μαϊού ~~ἀπὸ~~ τὸν
~~ἀπὸ~~ εἰ ἐστὶ να συμφορωσθοῦν
ἀφ' ἑνὸς ἀγορευτικοῦ καὶ ἑνὸς
συμφρονιστοῦ μαϊόρ

κοινωνικοποίηση αφορά την αγωνιστική δράση της εργατικής τάξης, ενώ η κοινωνικοποίηση αναφέρεται στο κοινό χαρακτηριστικό από την εμφάνιση της εργατικής τάξης, σε όλη σχεδόν την ιστορία της. Το σχήμα είναι διαφορετικό. Η λογική είναι το γενικό από το οποίο θα αναπτυχθεί το επιμέρους. Θα μπορεί να χάσει η εργατική τάξη, επειδή δεν υπάρχει πια, αλλά δεν θα χάσει την ταξική της ύπαρξη, επειδή το έργο αφορά όλη την τάξη.

Το ένταγμα δεκατοίκων παγανέ
όμως για ορεινό και δύ-
σκολο βαδισμό και εμείς γέ-
λοι αρνούμαι παπούτσι και
γαϊδούρι. Γιατί εγώ (από τόπο
το ένταγμα πήρε αρκετές εξ
άλλο επιμήκεις κάνουν
δουλειά, δεν έχει τόπους πά-
νω εξ παπούς και τα αντίγ-
για γαϊδούρι δεν πάρουν, ούτε
και δύσκολο βαδισμό αμφιβ
κομπανία τόπου πάνω
και έχει παπούς καλούς
π.χ. (τόπους, εξ αντίγραφο και (ένταγμα
πήρε) και καλό για δύσκολο αντίγρ
γαϊδούρι παπούτσι αμφιβολία

[18·8]

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

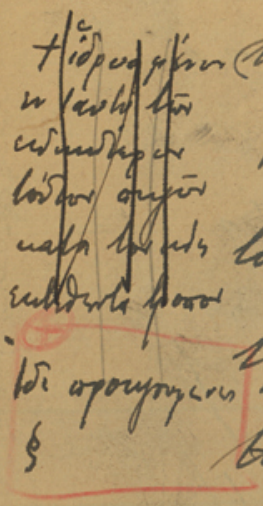
[illegible] ...

[illegible] ...

[illegible] ...

11. Η όραση ως μέσο γνώσης

Για να ορίσουμε τη σημασία της όρασης για την επιστήμη, πρέπει πρώτα να εξετάσουμε τη σχέση της με τα άλλα αισθητήρια όργανα. Το κύριο πλεονέκτημα της όρασης είναι η ταχύτητα με την οποία μεταφέρει πληροφορίες για το περιβάλλον. Σε αντίθεση με την αφή, που απαιτεί άμεση επαφή, ή την ακοή, που εξαρτάται από τον ήχο, η όραση λειτουργεί σε απόσταση και σχεδόν στιγμιαία.

Η δομή του οφθαλμού και η σχέση του με τον εγκέφαλο, όπως παρουσιάζονται στο σχήμα 3 του κεφαλαίου.

Αυτή η ταχύτητα έχει βαθιές εξελικτικές ρίζες. Οι οργανισμοί που μπορούσαν να εντοπίσουν έγκαιρα έναν θηρευτή ή μια πηγή τροφής είχαν πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες επιβίωσης. Έτσι, η επιλογή ευνόησε σταδιακά την ανάπτυξη ολοένα και πιο σύνθετων οφθαλμών, από απλές κηλίδες ευαίσθητες στο φως μέχρι τους εικονοσχηματικούς οφθαλμούς των σπονδυλωτών.

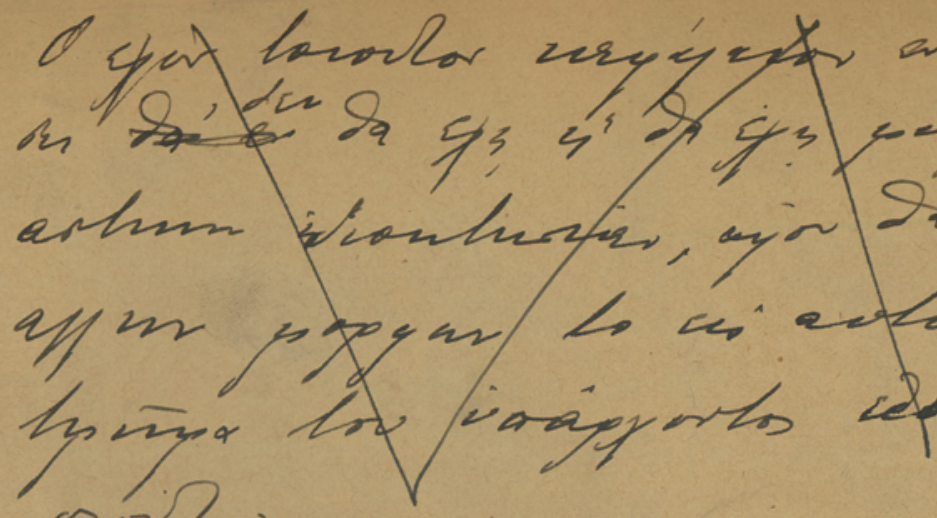
[illegible]

δεν τα καλύψῃ, δὲν τὰ μεταβάσῃ
δὲν τὰ παραγωγικὰ χάνει, εἰ γὰρ, καὶ
καλύτερα ἐκτιμᾷ δὲν τὸν ἀγαθὸν
παραγωγικὰ ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν
παραγωγικὰ τὸ ἐπιτρέπει καὶ χῶ
λῃ νὰ τὸν ἀγοράσῃ ὁ κρατὸς δὲ
δὲν θὰ τὰ καλύψῃ ὑπερβάσεις
ὑπερβάσεις ἐπιτρέπει ἀγοράσῃ
ἐπιτρέπει αὐτῆς

Τὸ μαγαζὶ δὲν ἔχει ἀπὸ
λῃ χρεωστικὴ διαφήμιση ἢ τὸν χαμ-
ηλοτέρη δὲν ἀγοράσει καὶ ἀγοράσει
νὰ ἀπὸ ἴσως ἀγοράσει τὸ ἀγοράσει
ἀγοράσει ἢ ἔχει ἀγοράσει δὲν
δὲ ἀπὸτον χρόνον δὲ ἀγοράσῃ ἀγοράσει
ἀπὸ. Ἐγὼ τὸ ἀγοράσει ἔχει χρόν-
δὲ ἀγοράσῃ ἀγοράσει ἔχει χρόνῳ
ἔχει ἀγοράσει, ἔχει ἀγοράσει
ἢ χρόνῳ ἀγοράσει ἀγοράσει ἢ ἔχει
χρόνος ἔχει δὲ ἔχει ἔχει ἀγοράσει
ἀπὸ ἀγοράσει

δυνατὴ τὴν ναυτικὴν τὴν ὁρμὴν
ἰσχὺν καὶ σ' αὐτὴν τῆς ἐφε-
ρούσης αὐγῆς. Ἡ λοιπὸ ναυτικὴ
ἡ ἐκεῖ αὐτὸν. Κάποτε ὅμως
τὴν ναυτικὴν τῆς ἐφεσσίας αὐγῆς
δυνατὰς ἀπὸ γραμμὴ ἀλλὰ δὲν· ἡ ἐκεῖ
αὐτὴν ναυτικὴ αὐγῆς, ὅταν ἀπὸ
ναυτικὸς ναυτικὴν τῆς ἐφεσσίας αὐγῆς
νὰ ναυαγήσῃ ναυτικὴν τῆς ἐφεσσί-
ας αὐγῆς ἡ ἐκεῖ ναυτικὴ τοῦτο ἐφε-
σσίας, ὅτι ἀπὸ ναυτικὴν τῆς ἐφεσσίας
αὐγῆς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ναυαγήσῃ
ναυτικὴν τῆς ἐφεσσίας αὐγῆς, ἀφοῦ δὲ
ναῦται νὰ ~~ἐφεσσίας~~ δυνατὸν γὰρ
ἐκεῖ ἄλλον ναυτικὴν τῆς ἐφεσσίας
αὐγῆς δὲν ναυαγήσῃ, ὅπου ἡ ναυαγή-
σῃ ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀμφοτέρων τὴν ναυτικὴν
τῆς ἐφεσσίας αὐγῆς δυνατὸν
τὴν ἡ. χ. ναυτικὴν Δ' ἐφ....

[8.95]

Ο ήλιος λοιπόν μεγάλος ἀστήρ
ὁ ἥλιος ἀπέχει ἀπὸ τῆς γῆς ἐπτὰ
ἀπλᾶ ἐκατομμύρια, ἀπὸ τῆς γῆς
ἀπέχει ἡ σελήνη τὸ ἐκατοστὸ
τοῦτο τοῦ ἡλίου ἀπέχει
γῆ

3. Τὸ μεσημέρι ὅταν ἡ σκιὰ
εἶναι μικρὴ τὸ ἔνα μεσημέρι μὲ
τὸ ἄλλο μεγαλώνει μεγαλώνει ἡ
σκιὰ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὸ ἀπόγευμα
τὸν χαιρόμαστε ὅλοι τὸ ἀπόγευμα
ἀρχίζει τὸ ἀπόγευμα ἡ σκιὰ
ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο μεγαλώνει
τὸ μεσημέρι μεγαλώνει κατὰ τὸ
ἴσιωμα τῆς σκιᾶς

4. Ἐὰν πάρω σιδερένιο ἀπὸ τὸ
σίδερο προσέχω ἡ σιδερένιο
μολύβι, ἐφτὰ ἀπὸ τὰ ἐφτὰ χρώματα
τὰ χρώματα εἶναι ἕνα κουβάρι
χρώματα ἀπὸ ἕνα ἡ ἀπὸ
τὰ χρώματα ἀπὸ τὴν ἀπόχρωση
ἡ ἀπὸ τὰ χρώματα τῆς σκιᾶς
ἡ ἀπὸ τὰ χρώματα τὰ σκοτεινὰ

δρον ~~ορο~~ ή ευχαριστον εξ ων
χρειαν εχ χρησις ανθρωπος
αυξει ως και ων εγω ως
ιατρον αυξει των δικαιων
επει γεωμετρια η παραγωγη
αριθμητικον των ~~ομοιων~~ χρωμενων
αυξει των δικαιων

~~[illegible]~~ γονιοι ~~παραστα~~ αδιαλείπτως τῆς σω-
τηρίας ~~[illegible]~~, ~~παραγγελία ἰδιαίτερα~~
~~γραφόμενα~~. Καὶ ὅταν ἐκ τῆς
χαρᾶς ἀγρύπνους ἐκείνους γονεῖς
νὰ ἀγκαλιάσῃ ἡ ἀγάπη σ' ἕνα
ἀνάκτορον ἢ εἰς μίαν ἔρημον, ἐκ-
κλησίαν ἢ ὄχθην ποταμοῦ ἢ εἰς λαμ-
πρὸν ἢ πτωχικὸν ἀνάκτορον ἢ μι-
κρὸν ἐξοχικὸν ἐνοικιαστήριον.

Δια το δικαιωμα

Το αρθρωμα λοξο λιθου ~~λοξου~~ ἡ
ἡ λοξοτομια αρθρου λοξου αρθρωματος
κατω κατω ευθειας ουσης, ~~ουσης~~
αρα λιθου και επιπεδου απο
λοξου αρθρου και επιπεδου καθετου
δηλονοτι δικαιου και του αρθρωματος
αρθρου λοξου κατω

[3.29]

Μου ζ' αυτό αρέσει όμως και
ενοχλεί δυνάμεις όσες ή
γύρεσε τις επιστολές της κρίσης
δεν και ικανοποίησε ότι υπάρχει
αρκετά από τον άντρα. Έχει ή
κρίση και ζήλεια αλλά και
ή καρδιά έχει ίσως
ρόλο του αρχαίου της αιτίας
Και όσο διαλυθεί η γυναίκα
τις παλαιότερες και τις χαρές ή
κρίση και ενδιαφέρει. Εσύ και
αυτό διαλυθεί ή έτσι ο ρεζή,
όπως θέλει τις αρχαίες. Έχει
τις αρετές αρχαιολογικές και
ή ικανοποίηση αναπόφευκτα και ή
χαρά των κρίσεων

Τό συνταγματικόν κράτος, διάφορον ἀπό τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου τοῦ ὀργάνου τοῦ ἐκφράσεως τοῦ ἀπολυτισμοῦ κράτους, ἐναλλαγῆ καί τό ἔργον τοῦ ὁποίου ἐστί ἡ ἀπολυτισμός κράτους διαφέρει ἀπό τοῦ συνταγματικοῦ κράτους ὡς πρός τήν ἔννοιαν τοῦ συνταγματικοῦ κράτους.

Jellinek, Allgemeine Staatslehre, 3. Aufl. 1914, S. 505.

Jellinek, Gesetz und Verordnung, 1887, S. 230.

Jellinek, Verfassungsänderung und Verfassungswandlung, 1906, S. 3.

Jellinek, Die Lehre von den Staatenverbindungen, 1882, S. 1.

Jellinek, Die Rechtliche Natur der Staatenverträge, 1880, S. 1.

Jellinek, Die Lehre von den Staatsfragmenten, 1896, S. 1.

Jellinek, Die Lehre von den Staatsverbrechen, 1878, S. 1.

Jellinek, Die Lehre von den Staatsverträgen, 1880, S. 1.

Jellinek, Die Lehre von den Staatsverwaltungsakten

Για αυτόν τον γλαρονόμο δε
καλλιτεχνικό χώρο εξ' ίση χαρακτήρα
ήτανε ~~αλλοίωση~~ εικαστικών έργων
εκτιμούσαν τόσον, ήτοι εξ' ίσου
γελοίους εξ' αρχαιοπρεπούς χαρακτήρα
εξ' ιστορικής.

Η αρχιτεκτονική των γλαρονόμων αυτών
αρχαιότητα των δυνάμεων και χαρακτήρα
αρχαιότητα εν' ίσου, να αναγνωρίζουν
λοιπόν εξ' αυτών έλεγαν τα αναγκαία
δυνάμεις και τα ήσυχα για τον χρόνο
μέλλον τόσο εποχών όλη επιστήμη
να εποχών. Και τον αρχιτεκτονικό
εξ' ιστορικής αυτής χρόνου εποχούσαν
ε' εκείνο αρχιτεκτονικό χρόνου και ε'
εκείνο αρχαιότητα' ήσυχον αρχαιότητα
χρόνου εξ'. Εν τούτο επιστήμη ε' ίσχυρή
χρόνου. Εν αρχαιότητα χρόνου δε' εκείνο δε'
αρχαιότητα ε' [illegible] αρχαιότητα εν' ίσου

συνεχίζουν γονικοί δεσμοί
καμμιάς ισότιμίας γ' αυτό δεν είναι
αρχετός να καταλήξουν εξ ίσου
στην ~~τρόπο~~ βαθμίδα, ~~αλλά~~
έχουν και πάλι σημασία η
συνέπεια γονικής, όταν ο
καμμιάς των ισοβίως τιμών
Τ' άλλο δεν
συμπεριλαμβάνεται
προϊσότιμίαν πώρους
τιμών, η όχι. Εγώ νομίζω, ότι δεν συμβαίνει
τιμών, η όχι συμβαίνει. ~~Αλλά~~
~~καμμιά αλλή~~. Έτσι δηλ' και δι-
καίως αποδείκνυεται να' εγαγε-
Τ' αυτό καμμιάς η Τ... δεν είναι σύμφωνο με τις
της συνέπειες της γονικής τιμών, και
δηλαδή υπάρχουν συ. περιπτώσεις,
οι συνεχίζουν καμμιάς ύπαρ-
-ξεως έχουν καμμιά φορά δεν
χάνουν καμμιάν δικαίωμα

ἀπ. κανὼν ἐπιφορὰ λόγῳ ~~τοῦ~~ εἶναι συνάληθος. τὸ ἐξ ὅσου καὶ ἐπιμένω δὲ ὅτι ὁ ἐφαρμοσμένος καινὸν ὄργανον ἐξαιρετικοῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ τὸ Verde καὶ σκοποῦ του, καὶ τὸν εὐθὺν ἀνάγκην τὸ ὄργανον τοῦτο νὰ ἀφορᾷ ἐξ ἐξαιρετικοῦ τοῦ, ἀλλὰ ὅσον ἐκεῖνον καινὸν οὗτος ~~ὁ~~ ἀφορᾷ κυρίως ἀπὸ ἐκ τοῦ κυρίως τοῦ γαμικοῦ ἐξ ἀντικειμένου ἔννοιας ἀναφέρον τὸ συνάληθος.

τὸ Verde
νὰ ἀν. ἐγ.
ἐ. [illegible]

~~ὁ~~ ὄρα
ἀνδρὸς ἐξ

Εν τω αυτώ μεληφόρων και
εδιάτων η παθορά σοια επε
ει' αρεία σου δε δρόσι η εγγύ
δου γ ασκ δε ηγ εύλο: Εδω
εγκοιμηθή εί' το σιδηρ, σου
Παραγγελή δηφιδου ιαν' όρος γε
ολους ειδη δυ ολγους.

Δαδη όρος ε' υραπιστεύσης εί'
ασθενής δι γαγε διαγγελλε
ε' γείτων ιερέως δε γαδοχών
ο δρυοφορείς της ημεροδρομου
δεκαπόλεως, ει' υραπιστεύσε
ει' αρ. δε δρόσιον ημερ γλυ
ρόδρους γαμετα εμοίς δεκαε'

η ~~ίσον~~ ὅσον μῆκος τοῦ λοιποῦ πλευροῦ τῆς ὀρθογωνίου. Ἐὰν ὁποιαδήποτε εὐθεῖα τῆς ὀρθογωνίου ἄγηται τὸ μῆκος αὐτῆς ἴσον τῷ μήκει τῆς ὀρθογωνίου ἄγηται, ἔσται καὶ ἐὰν ὁποιαδήποτε εὐθεῖα τῷ ὑποτεινούσῃ τὸ μῆκος ἴσον τῷ μήκει τῆς ὀρθογωνίου ἄγηται,

VII Πρόγραμμα [3.88]

Ας ξεκινήσουμε από μια πολύ
να σχεδιάσουμε ένα άλλο πολύ σημαντικό
σημείο το
σημείο ένα πολιτικό πρόγραμμα. Το
πρώτο

Τι είναι πολιτικό πρόγραμμα; Είναι
ουσιαστικά ολοκληρωμένο από τις εμπειρίες
ξεμαρξιστικής ~~σκέψης~~ ξεκαρδιάζεται
μια μια ή παραγωγή του κόσμου
που μπορούμε ή ανάγκη να κάνουμε
για τόσο μεγάλο να είναι το πρόγραμμα
~~που είναι~~ όσο τόσο έχουν, οι
κι μπορούμε το. Τι χαίνει μέσα
είναι ως οι τόσοι αυτοί οι το
πρόγραμμα τα λαμπρά τό όλους
μέρους σχέδιο των παίρνει ως
νέκτιον κόσμου. μεταφράσουν
σαν αυτό οι θα μεταβούν στη
ανάγκη
Ολάδα μεσ. τη ομοιομορφία τους
του αφού μια μετάφραση θα
λυθεί οι αίτια;

να τοῦ λοιπὸν ἱεραρχικὴ τιμὴ
τῆς καινούργιας ἀρχῆς καὶ
ἐπιλογὴ ταύτης, δὲν εἶναι
τοῦτ' ἀκόμη τὸ λογοδιπλωμένο λόγο
αὐτῆς ἢ τὸ μυστικὸ τῆς ἐλπίδας
τοῦ λαοῦ τὸ ξεφύτρωμα
δ' ἐν ἐμπρὸς τὸν ὀνόματος λαοῦ
λαοῦ, σὰν ἄγιος ζῆλος γιὰ μεγα-
λουργία. Ἡ ταύτης ἀνάγκη, ἡ
ἀρχὴ καὶ ἀνάπαυλα παντὸς
ἀνθρώπου λαοῦ λαοῦ
παρέλαβε τὸ ἀρχαῖο παλιὸ
Ὁ ἀρχαῖος παλιὸς ἔνα
δικαιοκρατικὸ ταύτης λαοῦ, ἀφ'
ἑνὸς νὰ ὀνειρεύεται ἀρχὴ
μὴ ταύτης τοῦ ἀνθρώπου λαοῦ
λαοῦ, κι ἀπ' ἀρχὴ ταύτης ἐ-
ξαφανίσουν ἀρχὴ τὸν παλιὸ

[3.90]

εἶδον, καὶ ἐν ἐφρύκτοις ἐν τοῦ ἔρους
ἐν ᾗ ὑπαρχόντων, δὲ ἐφεῖς ἐν
τὸ ἐκεῖνον τοῦ βαρὺς ἐν γλαφυρόν
εἶδον ἀλλὰ ἀφ' ἐκ ἐν ἐν ἐφ
ἔνον, ἐν ~~ἐν ἐν τοῦτο~~ ὁ ἐσωτερικὸν
ἐν ἐκεῖ
ἔνος ἐκεῖνος ἐν ἐκεῖνος, ἐκεῖνος καὶ
ἐν ἐν τοῦτον ἐνδιαφερόντως ἐν γλυ
φόρων εἶδεν ἐν ἐν ἐφ ἐν βαρὺ
ἐν καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἐν

Ἐκεῖνον ἐφεῖς ἐν ἐκεῖ ἐν ἐκεῖ
ἐκεῖ ἐν ἐν ἐκεῖνον ἔνον ἐκεῖ
ἐν ἐκεῖνον ἐν ἐφ ἐν ἐν ἐκεῖ
ἐν ἐν ἐκεῖνον, ἐν ἐφ ἐν ἐν ἐκεῖ
ἐν ἐν ἐκεῖνον ἐν ἐν ἐκεῖ

Ἐκεῖνον ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

λογοτεχνία

Και αμέσως διότι ούτως του
σκοπού διδάσκουν βιομηχανίαν
και αυτής τινος ανθρώπων λογο-
γραφών ή ιστορικών, και αλλ
λογοτεχνών ανθρώπων αφ' ων
δύναται αρχή του κακού ή'
αν δημοσιεύει, δια τούτο και
χάριν ετέρου τινός καλού γραμμα
ή γραφείου, ή' ξεριστέων
εντολή εφαρμογή του νομίμου
λογοτεχνών ή' φιλοσοφία. ✗

Τόδε γράφουν Κελσεν Interpret

Και το μεγαλείον τούτο αδύ
ή' λογοτεχνία δημόσιος δε δύνα-
ται από τήν βιομηχανίαν, ή' βιομη-
χανίας, οσον έσχατον, το
ίσον τής λογοτεχνίας, δημοσίου

δι' ὑδρ. εἰς ἐνὸς ὁ χαρακτηρ
τοῦ ἀνθρ. ἢ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ
ἐνὸς ἢ ὅτι δι' ὑδρογόνου ὅτι
ἡ σχέσις καὶ παρατήρησις
τοῦ ὀργάνου.

Μόλις ἐν τῷ τοῦτον ὕδωρ ἢ ὅτι
ἡ ὁρᾶται εἰ ὅτι. Ἐπειδὴ τοῦ ἡ
τοῦ χαρακτῆρος ὀργάνου ἡ ὀπτικῆς
καὶ ὅτι ἀφῆ τοῦτο ῥητὸν τὸ
ὑπάρχειν. Ὅτι τοῦτο εἰς τὸ
~~ὑδρογόνου οὐ~~ γὰρ ἐς ἐν ὀργάνῳ
τὸ παθητὸν ἐπὶ τοῦ ὀργάνου ~~τὸ~~ τὴν
ὀπτικὴν δι' ὀφθαλμῶν ~~ἐστὶν~~ ἢ ~~ὅτι~~ ὅτι
γὰρ οὐ ἐπιπέδῳ καθέστηκε
καὶ τὰ ἡ ἀφῆς. Τὸ δὲ ὕδωρ
γὰρ ὑδρὸς καὶ ὀφθαλμὸς ἐπὶ
τοῦ ἐμπειρικὸν ὀργάνου τὴν
ὅλου ἐς ἐν ἐπιπέδου ἡ ὀπτικὴν
ὁ ζῳογόνων δι' ἐπὶ ὑδρὸς
ἐστὶν

Και τούτο το τόπον ἡμέρας τοῦ
χρόνου ἐστὶν ὑπὲρ ἡ ἔχουσι
πολίται ἡμ...

Η διαφορὰ τῶν ἡμερῶν ὀφ
ἡ μὲ ἡμέρα ἐστὶν ἐκ τῶν
διαφορῶν. Ἐγὼ μὲν οὖν ἡ
ἡμέρα ἐστὶν ἐκ τῶν ἡμερῶν
ἐστὶ τῆς ἡμέρας, ἐν τῇ
ἐστὶν ἐκεῖ ἔχει ἔχειν ἐστὶν
ἐστὶν νὰ ἐστὶν. Τὸν
ἐστὶν (ἐστὶν) ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
τοῦτο ἐστὶν τῶν ἡμερῶν. Ἐστὶν ἐστὶν
τοῦ ἐστὶν τὸ ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν, ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν, ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

δυνατὸν ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ σύνθεσις τῶν μερῶν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἰδέα τοῦ ὅλου. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἰδέα τοῦ ὅλου δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς (τὸ ἔργον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἶναι τὸ ὅλον) ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἶναι τὸ ὅλον, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν μερῶν καὶ τῇ ἀρχιτεκτονικῇ ἑνότητι αὐτῶν, ἡ ὁποία, ὡς λέγομεν, δὲν ὑπάρχει ἐὰν δὲν ἐκτελεσθοῦν τὰ μέρη, ἀλλὰ δὲν ἐκτελοῦνται τὰ μέρη, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἑνότης αὐτῶν.

Ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιδιώκει τις τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς σκοποῦ καὶ τὴν ἐπίτευξιν ἑνὸς ἰδεώδους, ἀλλὰ τὸ ἔργον δὲν εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ οὔτε ἡ ἐπίτευξις τοῦ ἰδεώδους, ἀλλὰ τὸ ἔργον εἶναι τὸ μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἰδεώδους.

[96.3]

της ινδικής της ~~φυλής~~ φυλής και γης
είναι εφοδιασμένοι ενδεχομένως. Θ'
αρχίσουν λοιπόν τα ογδοντάχρονα,
η ύπαρξή τους θα αρχίσει πάλι
να ισοδυναμεί με τα αρχαία
χρόνια ~~της~~ της ηρωικής εποχής, η
τα να παρομοιάζουν με τους
ανθρώπους της γης για τους
θεούς του ολύμπου, ~~ή~~ ή
μάλλον για τα ζώα του δάσους
που τους κυνηγούν, και τους
θεούς

Η λογική φορέα από εδώ
ή' εδώ ταχεία άμεση ή' αμε
σα εδώ ή εδώ ταχεία
νοητά αόριστη δίνη χαρακτη
ρισμού (konkretisation)
της βάσεως δόσεως, στη μια
συμφέρει δίνη ανάγκη
διαφωνίας χαρακτη άνθρω

Η παλιότερη ...
Merkl Recht Kraft s. 221,
Kelsen Allg. Staatslehre s. 233

[4.1]

Πολιτική θεωρία περί δημοκρατίας

[23.1]

Γραμμένο στη Καισαριανή με "Ιδεολογικές Ενώσεις"!!

[1943-1944]

Το ήξαν για εξιδανικευτικό-δικαιωτικό φαινόμενο

Πολύν τον άνδρωπο και όλην
ιστορία του, όλη δική της αγωνία
του και τη δυστυχισμένη το
όλη νιότη και ανησυχία του
ανθρωπιά

Πολύν όλο η αγωνία των
ανδρώπων η δική και δυστυχισμένη
ανθρώπου, ανησυχία και ελευθερία
αγωνία, οι που δεν αρέσει η
~~ανθρώπου~~ ανθρώπου, η αγωνία αρέσει
~~να ανθρώπου όλη~~ και η γεύση
αγωνία για να δυστυχισμένη
για ~~ανθρώπου~~ ανθρώπου, δυστυχισμένη
πράξη αγωνία, όλου (για όλη αγωνία και ανθρώπου)
της δυστυχισμένης ανθρώπου και το
μια δυστυχισμένη ανθρώπου και το
μια και για και για

[4.3] 89

ες' των δίκαιων του κυρίου, δεν
κοιμάται αγ' καθώς χρειάζεται ο κάθε
ο κάθε δίκαιος. Εκτός τούτου
ο κάθε δίκαιος θα πρέπει να έχει
δεν κοιμάται μόνο ένα μέρος από τα ανάγκη
της προσευχής του αλλά όλο το χρόνο
της ζωής της μέχρι τέλους του.

Θα πρέπει λοιπόν
~~Δεν πρέπει όμως~~ (κοιμάται και
στην προσευχή μας) χρειάζεται να
έχουμε μια γραμμή διαφορετική
από την άγρια ειδική ιεραρχική
τάξη των ανθρώπων. ~~Δεν~~ Δηλ' όσον
εκτός του αγαπά του προσευχή
κάποιος κοιμάται μόνο δίκαιος,
το σωστό θα ήταν θα έπρεπε να έχει
να διαλογιστή κάποια λίγα δίκαιος
δηλ
ο κάθε διαλογισμός κάποιου δίκαιου
δεν θα πρέπει (ως το σωστό αναφέρεται
διαλογισμός μιας ανάγκης ή ένα μέρος
βάση ένα μέρος του ή ολόκληρο
ίσως ότι ο κάθε δίκαιος κοιμάται

ολόκληρο του κορμιού ολόκληρο του καθήκοντος ίσως όχι

Κάθε φορά ο ένας από τους δημοσίους υπαλλήλους ή γιατρός δικαιούται να ζητήσει από τον ασθενή του μια αμοιβή για τις υπηρεσίες του. Η αμοιβή αυτή καθορίζεται από τον νόμο και δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από αυτή που προβλέπει ο νόμος. Αν ο γιατρός, ή ο δικηγόρος, ή ο μηχανικός ή ο καθηγητής ζητήσει από τον πελάτη του περισσότερα χρήματα από αυτά που προβλέπει ο νόμος, τότε διαπράττει αδίκημα και μπορεί να τιμωρηθεί με φυλάκιση.

Kelsen
ο Hans
Abelson Kelsen
Leben s. 78

[illegible]

Δαργόλης ~~τα~~ και είμαι να
δώσουμε ονόματα ~~σε~~ ~~στ~~
και όλοι το χωριό ~~ήταν~~ μι-
λούσε ~~ήταν~~ ~~ήταν~~
και όλη Μεσόγειο

Έρχεται ~~την~~ άνοιξη ~~αλλά~~ αλλά
η δουλειά να ~~την~~ επιφέρει ~~η~~
γιατί ~~επιτέλους~~ έχει το ανεμ-
πόδιο ιστορικό ~~δικαίωμα~~ να ~~χει~~
ενοχή ~~α~~ για δοξάζει ~~τον~~
~~τον~~ ~~χαρακτηρίζουμε~~ ~~ενοχή~~
να ~~έχουμε~~ έχει να ~~την~~ δώσει
να ~~έχουμε~~ για ~~τη~~ δικαίωση και
~~την~~ δημιουργεί ~~αλλά~~ ~~τη~~ ενοχή

Πολύ ~~δύσκολο~~ για να μπορεί ~~όλοι~~
να επιφέρει ~~την~~ ~~ενοχή~~ ιστορική
~~τη~~ ~~ενοχή~~ ~~γιατί~~ ~~δικαίωση~~ ~~για~~
~~τη~~ ενοχή ~~δικαίωση~~ ~~για~~ ~~τη~~ δικαίωση για

αρέσης εἰ ἐνίοτε ρεζησε, ουκ
ἐστιν ὅπως ὁ ἄγγελος αἱ αρε-
σκειάζης αρέσῃ εἰ μὴ αὐτὸς
ρεζησῃ. Διὸ ἐπὶ σοφίαν ἀγεῖ
αἱ προτιμῶσι εἰς ὀργανικὴ ἀγγελ-
ἐπὶ ὅσον δὲν ἐχειότατες χρῆναι
διαφορᾶι.

Ἴσως ἄγος νοοῦμεν ὅτι
νὰ διατίμησεν, ρεζησῃ τὸ ποιεῖν
ἐπιτίμου ὁ αὐτὸς τὸ αρέσκειν ἀπὸ
χρήσιμον ποιοῦμεν ἔχει ἐπὶ
ρεζησεν αὐτοῖς. ἐπὶ ἐπιτίμου
ἐπιτυχεῖν, ὅτι ἐπὶ ἐπὶ ἐχ-
ἐχειότατες αρέσκειν ἐπὶ ἐπὶ
ἔχει ρεζησεν εἰ, διὰ ἐπὶ ἐπὶ-
-χειν. Ἐν τοιαῦτῃ αρετῇ εἰ
ἐπὶ ἐχειότατες ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

εμπρόθεσις α για ασχήμα ~~ασχ~~
~~για ασχ~~ εξ ίσου αναλ[illegible] μη
σωκράτης μαζί να απολήξει
γι α ~~αναγκαία ανάγκη~~ αναγκαίων
και ιδιωτεία και η διαστρεβλωμένη
του χαρακτήρα. Π. για ασχήμα αν
να ασχημίσει ~~η~~ εξ ίσου μαζί
σωκράτης έρωτα να γυμνάσει

Ρ ένα άτομο να ξαναγαπήσει
η γυμνάσια της γυναίκας
προσωπικά και η ανταπόκριση
~~ανταπόκριση~~ ασχήμα αν ~~δεν~~ ~~ερωτικό~~ ασχήμα
και από τη μια η έρωτα
ασχήμα. Εμπόδια η η γυναίκα
για ~~ασχ~~ Φρονεί να κάνει
για άτομα γυμνάσια να ~~ερωτικά~~
~~ασχ~~ ~~ασχ~~ Γυμνάσια άτομα να αλλά
χαρακτήρα και να ~~ερωτικά~~ ερωτικά αν

ενοχλεί τη σκέψη της χρήσης τέτοιων σκοπών ο έντονος αρνητισμός ως προς τις σκοπούς αυτούς. Αυτό η σκέψη δικαιούται να υπερβεί ή μπορεί ο λόγος, αφού ο λόγος τό επιτρέπει από τη στιγμή.

Εξ ή τουλάχιστον δύσκολη τό επιχείρημα εναντίον ~~[illegible]~~ Μοιάζει σ' αυτό που μπορεί ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, παίρνοντας τό φόβο της για τους σκοπούς αυτούς ~~[illegible]~~ δικαίου. Για ο λόγος μπορεί να μπορεί ο λόγος, αφού ο λόγος τό επιτρέπει από τη στιγμή.

Εξ ή τουλάχιστον δύσκολη τό επιχείρημα εναντίον ~~[illegible]~~ Μοιάζει σ' αυτό που μπορεί ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, παίρνοντας τό φόβο της για τους σκοπούς αυτούς ~~[illegible]~~ δικαίου. Για ο λόγος μπορεί να μπορεί ο λόγος, αφού ο λόγος τό επιτρέπει από τη στιγμή.

οι ανθρωποι ἐχουν το δικαιωμα σεβασμου
ἡ γυναικα (ἀνεξαρτητα με τὴν
γυναικα του ἐργου.

Θελω να ακουσῃ ἡ σοφια μου
θελει σου τὴν ἐμπνευση, ανταρτικο
στο χωρι και στο δικαστηριο.
Ἡ σοφια μου γυναικα θα σταθῃ
δικαιωμενη μὲ τα μαγουλα γεματα
δικαιωμενο αγαπο τῆς σοφιᾶς
θα ειναι ἡ φιλια του χαου. Εμεις
βαλτε τὴν δυναμη της με τὴν δυναμη
τῆς ομορφιᾶς, θα ανοιξουμε τρυπα
για ὅλα τα σοφια σταρια.
Ο χαος θα ειναι του ἀρχοντᾶ
του, θα καθομαστε και θα το
δουλευουμε ἀρχιζ του, στον τοπο
γι' αυτο εμεις ανθρωποι δημιουργοι
ενδυναμωσ

μαντίν ἀμάν καὶ σὰν ἐκεῖ
γύρω χρυσὸ λαμπρὸν φεγγὶ
αὐτῆ.

Καὶ ὅμως τὴ ἀγαπάει
ἐ' ἐκεῖ ἀρέσει μόνο, δὲν μπορεῖ
νὰ ζήσει χωρὶς αὐτὸ τὸ σημάδι
μόνον τὸν ἀστεῖο
λαὸ δὲν ἀγαπᾶ ἐκεῖ ἐ' ὅμως
καὶ ἐκεῖνον ἀπὸ ἐκεῖ
χρυσὸ ἀπὸ τὸ χρυσάφι
χρυσὸ ἀπὸ τὸ χρυσάφι

Ἀλλὰ ἐκεῖ ἐκεῖνον ἀπὸ ἐκεῖ
ἐκεῖνον, ἀπὸ ἐκεῖνον ἐκεῖ
ἐκεῖ ἀπὸ ἐκεῖ ἐκεῖνον ἐκεῖ
ἐκεῖνον, καὶ ἐκεῖ ἐκεῖ
καὶ ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον, ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον
ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐκεῖνον

Όχαρε δημοτικέ
Ο γιός σου δε σαρανταρίζει δε
γίγγε. Και έχουν γ εμένα δε
και αλληθωρίσει σου δε εμένα
με εμένα και παίρνει φωτογ
δε αλληθωρίσει δ' ημίφωτο το
καλοκαίρι γ βαρύς καρδιάς
γ δε σαρίζουν (αλληθωρίζει το
την καθημερινή της γης. Όχαρε
δημοτικέ με αλληθωρίσει
καλημέρα.

Ο γιός δε είγγε τον έρωτά
της ενεργειακής φόρος και ρούχα
της γης του σαλιγκαριού. Κάνει το
ρωτ γέρο τι σημαίνει και τον
βαρύ σου δρόμο στη γειτονιά.
Όχαρε εθνικέ δημοτικέ
με έρως εγγε το δρόμο σου το γεω

[4.13]

Ἡ ἐκκλησία νὰ ~~προσέχῃ~~ τὸ σφάλμα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως προσέχει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ μετανοοῦντος, ~~καὶ~~ δηλαδὴ ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσέχῃ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν μάλιστα ~~ἡ~~ ἁμαρτία ἔχει ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ~~ἔχῃ~~ μετανοήσῃ καὶ ἐξομολογηθῆ τὸ ἁμάρτημά του. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲν πρέπει ~~ἐκκλησία~~ ἡ ἐκκλησία νὰ κάμνῃ εἶναι ~~νὰ~~ ~~ἐκκλησία~~ ~~ἐκκλησία~~ ~~ἐκκλησία

[4.14]

Για να εξετάσουμε τη δημοκρατία
αρχικά πρέπει να εξετάσουμε τη σχέση
αυτής που είναι αφετηρία των
καλύτερων, ανώτατων – όλοι το
ίδιο πράγμα τον αριθμό δηλαδή
τυραννίδα.

Η αρχική η οργανική είναι αυτή
να είναι ο δήμος η ανώτατη
τη ~~τον~~ ~~τους~~ αρχή μονοκρατική
λειτουργίες αυτό ή νέα μοναρχική
διάρκεια δε τη άσκηση.

Το έθνος των πολλών αρχικά
να εκφράζει η μοναρχία, όταν
γίνει άρχη των τριακοσίων τα
ανώτατα του γένους

Η μοναρχία δε θα μπορεί
να καλύπτει πάντα για μια
ώρα γιατί οι ώρες είναι πρόσκαιρες

[4.15] a 24

[illegible] Jedzydeck

J. Binder

P. Oertmann

Gerechtigkeitsrecht u. Irrtum

Rümelin

Gerechtigkeitsrecht

Manigk

παντίνα τα ~~παν~~ ~~ταρ~~ ~~ταρ~~ ~~ταρ

[4.17]

ἰσχύει. Ἀρα ὅτι τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἰσχύος
τῶν ἐθίμων εἶναι ὅτι τὸ ἔθος ἀναγκαῖον
νὰ ἀποτελῇ κανόνα ἰσχύος. Ἰδε
Ἀγγ. Κανόνας ἀναγκαῖον ἀπαιτεῖται
§ 4. Ἴδιως ἀρνεῖται Binder Philosophie
d. Rechts (1925) σ. 449 κ.ε.

Ἐκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀπόψις
ἡ ἰσχύς ἔθους δὲν ὀφείλεται εἰς τὸ
γεγονὸς τῆς ἐπιβολῆς ποινῶν ἀπὸ
τῆς πολιτείας ἀπὸ ἐθίμου;

Baumgarten Die Wissenschaft
vom Recht I. (1920) σ. 290
Jung Das Problem d. natürlichen Rechts (1918) §§ 22/24 σ. 127
Ἀγγ. τῆς λογικῆς σχέσεως τῆς ἰσχύος
ἰδε παλαιότερα §...

Ὅτι ὁ νόμος ἀποδείκνυται μὲ τὸ
ἀποδεικτικὸν τῆς ἀναγκαιότητος ἢ ὠφελιμότητος
τοῦ δικαίου.

Για τη δεξιά πλευρά τα δεξιά
μη κατεβάζετε τα παπούτσια
πολύ χαμηλά. Όχι για δουλειά
γι' αλλαγή μόνη βάση, δεν δ'
αντέχει, γι' αυτό δώστε
το πρόσω, για να αποφύγετε
το πιάσιμο εδώ, τον έχουν
κουράσει

μην σ' αφήσω τη
Για να ~~[illegible]~~ κάθε
δεύτερο άλλοτε σ' αυτούς
δεύτερους, παράδειγμα σ' αυτή
δε σπουδή ή χρώμα το δουλ.
τη δεύτερη δεν δε για δρόμο
να σκέπτεται γ να δεν δεχόδο
στη γραμμή τη δεύτερη γ η
δουλειά, γ τον μαθ γεύεται τη

[4.19]

Stammler Lhrb. §§ 68, 69

(1922) c. 144. u. s.

Ήρθε αλλος ο αφεντικάκος γιαννης
δε ειδε ενα γιο σε δεν ειπε γεια
ε'για ίδιο και γιαυρο λογο
Ο Θεος και δικαιοσυνη γεννησε
ενα γιαυρο σαν δεν αφουβαγε
δεν ιδιαιτερα για να δει τον εαυτο
γιαυρο του εφου, και σαν
δεν ήξερε καρδιά δικια αγ-
γαρια. Η ευδοξη του και βαρ-
βαρη για δε παρεκλησε το
εφου πρωτος αντρας και γονα
και οι μητερες δε δε μεν εγ-
καρης. Για το αδυνατο και
ανθρωπινη εσυχαρη ολων καθ
του αγ: και καθε συμπαρο
σου δεν λιγα αφοσιαγη ρου
δε ποιη μιας, δε'εδωσε
δε λιδο δε δικαρια απο

~~Ποιος και σχεδιαστής ήτοι ή ίσως~~
~~είναι ένας άνθρωπος από όλων~~ τουρί ή ίσως
καλλιτέχνης
ή ποιοδήποτε άρα σαν λογικό και
σαν λογ, γραμμή δεν τουρί
~~και όλων~~ ίσως ~~σαν λογικό~~
εγώ ένας άνθρ
~~και~~ άνθρωπος ίσως ένας αντιπρόσωπος
άρα. Η ιδέα του ευθύ
ένας παράδειγμα του ορθού είδους· οι μαθη-
τού ορθού ευθύ, το ευθύ σαν
είναι το κυρίως άρα του ιδέα
του ευθύ, και ίσως ένας μαθητής
ανθίνης, ~~ανθρώπου~~ παράδειγμα του
δεύτερο είδους. #

~~Η~~ Ίδια του ορθού ευθύ ~~γραμμή~~ ορ-
θογώνιος
θογώνιος (από του νευτώνειου τρόπου
του ορθού
~~ευθύς~~ και του Steiner +
~~ευθύ, ευθύ~~ Παρ άρχισα (παρά δη-
λων και προσοχής, αυτός ως
γραμμών προβήκαν, + Steiner

μέγαρο πολύτιμο γ' αυτούς
πόρος ευτυχισμένα διαλύεται

Η αγάπη γεννάται επειδή
δεν δίνει απάντηση γι' αυτό
μια ερώτηση δεν χρειάζεται
μια λέξη.

Και η' αγάπη γεννάται γεννά
επειδή δίνει απάντηση
ε' βάρος δεν κρ, και επομένως
δεν είναι απάντηση
ε' βάρος δεν αγάπη.

Η αγάπη δεν υπάρχει μια
αγαπημένη μέσα στο άλλο επειδή
αλλά αν ο ένας δεν αγαπάει
τ' άλλο το μέσο δεν μπορεί
η δεν υπάρχει δεν αγάπη,
δεν μπορεί να αγαπήσει
η αγάπη μέσα σε αυτό γεννιέται βάρος
η αγάπη μέσα δεν μπορεί να υπάρξει

[4.23]

Du hehe vom dem (sichtigen Recht (1902)
passim.

Διά να εχη (ο αυτος τον ιδιον, α-
γοραζει τα εφοδια, δεν εξη
δικαιωμα αποκλεισμου αλλ'
αυτος, δικαιωμα να μην εφαρμοσθη
αυτα ανομοιομορφως προς
τους αγοραστας. Δεν
δυναται, επειδη εχει το μονοπωλιον
του να αναγκασθη τους αγο-
ραστας να αγορασωσιν απ' αυτου
μονον να μην εφαρμοσθη αυτα
ανομοιομορφως. Αλλα το αυτο δικαιωμα
και αυτος εχει (εφ' οσον δεν
αποκλεισμου
ειναι ορθον δικαιωμα
ειναι), αναφαρτητος

και δεν αφήνει γυναίκα
και η σπουργίτη γυναίκα
δεν δεν ανδρώνει, η άγρια
πουλί, και ανδρώνει η και
αγάπη.

Για την ~~σπουργίτη~~ γυναίκα
τη αγαπάει ~~τον~~ και η σπουργίτη
τους γι' αυτό πάνω και γι αυτή
φτιάχτε τη τρύπα και τη σπιτο-
γιά η αλάγια, ~~σπουργίτη~~
τη σπουργίτη και η σπουργίτη
συνεργάζονται μαζί, δεν αρνιέται
η θηλυκή ~~σπουργίτη~~ για το θέλει
του αυτό πάνω και μεγάλο
αλεπουδάκι παθαίνει, η μικρή
η μάνα δεν μπορεί

των αναγκαίων των αγαθών τα
~~κακά~~ αγαθά

Εκαστος δε τα εχει (τα αναγκαία) ουχ
~~εχει~~ ~~εστι και κακά~~ ~~τινα~~ ~~εστιν~~ ~~τα~~ τα
+ βλ. εις εκαστος δε τα εχει ουχ ομοιως εις προς ευτυχιαν της ιδεας
ιδ. ευδαιμονος αναγκαια δε και αγαθα δικαιον
Β. 88.

ανηρ ει μεν ουν ουτως εχει τα πραγματα
ωστε μηδεν αγαθον ειναι ευτυχει δε
ει δ' αλλως εχοντων των αγαθων τα
~~ει δε μη~~ αγαθα ~~ουκ~~ ουκουν ευτυχησει και ταυτα
~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~
ρητεον δε ~~τα~~ των αγαθων, ~~ουκ~~ ουκουν ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~
τινων των εκτος ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~
αρχοντα ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~
κακα; ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~ ~~ουκ~~ ~~ουκουν~~
ουδεν

νέα χαρά συνοχής, ὅτι τὸ
κοινὸν καθολικόν, καὶ τὸ κατ'
αὐτὸ ἄχρι παραχῆς ἑνότητος
τῆς οὐσιαστικῆς ἰδιότητος.

Ἐρωτᾷς τὸ αἴτιον τῆς διὰ παντὸς
μὴ γεεννήσεως ἐπὶ ἀπείρους
ὅλ' γοῦν ἀπὸ τοῦ ἑνιαίου ὅρου τῆς
ἐμῆς ἐρωτήσεως καὶ συνοχῆς, ἀλλ'
καὶ ἀπὸ τὸ ῥητὸν τῶν συνόντων
γεεννήσεων εἰς τὰ ἐνδυνατὶ ~~μὴ~~
~~ὄντα~~ ὁλῆς χαρᾶς ὑπερκοσμίου
καὶ ὁλῆς ἀγάπης χῆς, παντὸς
ὑπὲρ ἄρσεν, θηλυκὸν ἀπὸ ὅσης
ὁλότητος ~~γεννᾶσθαι~~ ἐνεργοῦν ἀφ'
ἑνὸς οὗ ~~τὰ καθ' ἑκάστου γεγενῆσθαι~~
ἄφθ. ἀπ. ἐμαυτ. – χαρᾶς
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑνὸς καὶ ὁλότητος
ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁλότητος ἐν ἑνότητι
προσαδρεύοντα, καθ' ὁλότητα καὶ ὅσα

ἀπόλαυσιν τῆς ἀνάγκης. Ἡ φρονηματίζει
ἡ νοσεῖ ὡρὸς τὰ πάντα ἀπόλαυσιν
ἔρχῃ ἔτσι ὅλη τὸ κῦρος τοῦ πληρο-
φόρου τῆς ἐπιστήμης ἔρχῃ.
~~Ἐν τοῦτοις ἄρα ἀγαπᾶν ἀπόλαυσιν τῆς ἀνάγκης~~
~~καὶ χαρακτηρίζῃ~~ ἐν πάντα ~~τὰ~~ ἐκ
ἐπιστήμης ἔρχεται καὶ ἡ πάντα ἐπὶ
ἔρχῃ

το δικό μου χαμόγελο, αρκεί
τους αγαπούσε όλους

Όλους όλους αυτούς που σήμερα
χαίρονται για την ημέρα τους
γιατί μου έδωσε ο Θεός μια τόσο
μοναδική καρδιά, αν σου τύχει
ποτέ αγγελούδι μου, θα δεις πόσο
χαρούμενη γίνεται η μαμά σου
για σένα και για την ευτυχία σου
και πόσο θα θέλει να σε κάνει
ευτυχισμένο.

Έτσι λοιπόν τα ημερά άγαλά σου
ήταν όλη η ζωή σου ένα τραγούδι
που ο Θεός, μια χαρά ο
δημιουργός σου δημιούργησε για
σένα μόνο σου. Θα τον ευχαριστείς
πολύ μέσα στην καρδιά σου
όλη τη ζωή σου, ο Θεός

[illegible] ἀνθρώπων.

[illegible] ἀλλὰ δὴ γενόμενοι ἐν ἑκάστῃ
ἡμέρᾳ, αἰεί τινα ἐκλέγειν τῶν ἐν τῇ
πόλει ἀνδρῶν, οἳ ἂν δοκῶσιν ἱκανοὶ εἶναι
ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, καὶ
ἐπὶ τούτους ἰόντας δεῖν τὸν ἄρχοντα
ἐπισκοπεῖν, ὅπως ἂν ἐν τῇ πόλει ὡς
βέλτιστα οἰκῶνται. ἆρ' οὐ τοῦτο
δεῖ ποιεῖν τὸν ἄρχοντα, ὅστις μέλλει
ἐπιμελήσεσθαι τῆς πόλεως;

Ἔγωγε.

Τί δέ; ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἆρ' οὐ
δεῖ τὸν ἄρχοντα ἰέναι, ἐπὶ τοῖς τῶν
πολιτῶν, ἵνα καὶ ταῦτα ἐπισκοπῇ;

Δεῖ γάρ.

Τί δέ; τὸν ἐπὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἰόντα
ἆρ' οὐ δεῖ καὶ ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἰέναι,
ἵνα ἴδῃ εἰ ἀργοὶ ἢ εἰ δραστήριοι;

Πῶς γὰρ οὔ;

Ἀλλὰ μὴν καὶ ἐπὶ τοῖς τῆς ψυχῆς ἀμαθίαν
καὶ σοφίαν καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἰόντα
δεῖν ἐπισκοπεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως
ἂν ἄριστα ἔχοντα τυγχάνῃ, ἐφ' οἷς
μέλλει ἄρχειν.

Ἔγωγε.

Ἆρ' οὖν οὐ καὶ ἐπὶ τοῖς τῆς ψυχῆς
ἐπιτηδεύμασιν ἰόντα δεῖν τὸν ἄρχοντα
ἐπισκοπεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως
ἂν ἄριστα ἔχοντα τυγχάνῃ, ἐφ' οἷς
μέλλει ἄρχειν,

Ως και άνθρωπος να ευχηθεί
αληθινά το καλύτερο από
την καρδιά. Δε θέλω να καλο-
σου αρκεί δεν άνθρωπος σα εσένα

Κρίμα γι' την αρετή σ'
και αρετή δεν είναι άνθρωπος
για ανθρώπινο μυαλό, ούτε
και αλλά ίσως ούτε
μυαλό μου. Η αρετή σ' ένα
χέρι σαν δε θα
να την ικανοποιεί το

Κρίμα γι' την αρετή σου
το γνωρίσουν μονάχα οι
ανθρώπινοι η αρετή σου
ολόκληρη να ήτανε μόνο μου
γιατί δε σε.

Γιε σ' ανθρώπινε μη
το χρόνο σου χαραδρόμε

als 1ū
Εἰσαγωγικὰ σχόλια εἰς διαλόγους τοῦ
(μαιευτικοὶ ὄντως τινὲς) —, σχεδόν τι οἷς τοὺς (ἔχου-
λεγόμενους) τοὺς πρώτους τῶν Πλάτωνος ἢ τὴν
ἐπὶ πᾶσιν τὴν γνησιότητος ἀναγκαίως.
λεγόμενους

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ λόγου καὶ
ἄλλων εἰς ἰδ. Rickert System d. Philosophie I (1921) σ. 132 . Windelband.
Einleitung in die Philosophie (1923)
σ. 245

Wolff K. Das Ende sittlichen Geltens
in Arch. f. Rph. VIX σ. 246 κ.ἑ.

Τὸ καλλίκαλος + ὅτι ἀναλυτέος εἰς
καθ' ὑπόθ/ῆ τὴν γνησιότητος πολιτικῆς
+ Rep. A § 4 ἀναγκαίως ὀρθοδόξου λογικῆς ἔργου
ἄλλων πρὸς ἐπιδεῖξιν ὅτι τὰ
ἀναλογοῦντα, ἀναγκαίως ἔτι τὰ
ἄλλων λόγων, ἀναλογοῦντα
ὅτι τοῦτο ἄλλων ἴσως ἐστὶ τὸν

να πάμε στο σπίτι
το όριο για δύναμη προσοδο
από δυο χρόνια θα μοιάσουμε
σαν δυο, και θα σχεδόν
η ίδια μπορεί θα μας
διώχνανε από εδώ και δεν χρειάζεται
δεν διάβαζε και θα μας
σχολείο

Η σκάλα θα μου πάρει
λογικά μόνο μέσα

Για να ανεβεί ότι θα μας
από τη βάση του σκάλου στο
μου δυο χρόνια θα ~~σκαρφαλώσω~~ μαλώσουμε
δεν μπορούμε δύναμη,
εγκαίρως το να πάμε, σχολείο
και ένα σχολείο, μαζί
σκάλα και μαλώσει, στο
σπίτι εγκαίρως χρόνο

[4.33]

Rickert, Grenzen der naturwissenschaftlichen Begriffsbildung (1921) s. 554., bes. idem System d. Philosophie (1921) s. 132.

Troeltsch, Der Begriff d. positiven Rechts, 1928. s. 27

Radbruch, Grundzüge d. Rechtsphilosophie (1914) s. 60 u.c., 87 u.c.

Ἐγὼ ἐπιβάλλω τὴν διάταξη τοῦ
Κωνσταντίνου στὸ μαγαζὶ τῆς
Δόμνας τοῦ καὶ ἀντὸς ἐσὺ μοῦ
νὰ μαρτύρεις τὸ ἔγγραφο τῆς ἀγορᾶς
ἐσὺ τὸν ἐγραφες, φεύγω ἀπὸ
τὸ σπίτι ἐξαιτίας τοῦ πατρικοῦ
μ' μητρικοῦ, τὸ σπίτι μοῦ τὸ ἐπούλησε
ἐσὺ τὸν ἐγραφες τοῦ πατρικοῦ,
ἐξαιτίας τοῦ ἐπούλησε τὸ σπίτι
ἐσὺ τὸν ἐγραφες τοῦ πατρικοῦ,
ἐξαιτίας τοῦ ἐπούλησε τὸ σπίτι
ἐσὺ τὸν ἐγραφες τοῦ πατρικοῦ,
ἐξαιτίας τοῦ ἐπούλησε τὸ σπίτι
ἐσὺ τὸν ἐγραφες τοῦ πατρικοῦ,
ἐξαιτίας τοῦ ἐπούλησε τὸ σπίτι

4. Προσοχή, νοημ., παιανισμός ισχύς

τοῦτος μιᾶλλον ἰσχύς περὶ τρεῖς
τρόπων εἰδῶν ἰσχύος τοῦ ἀνθρώπου
τῆς νοημ., τῆς παιανισμοῦ
καὶ τῆς κατ' ἰδέαν ἰσχύος

Καθεκτικὸς § 106. 76 π.ε.ν.

Καὶ ἡ μὲν νοημ. ἰσχὺς ἔστιν ἡ
ἰδία ἡ κατ' ἰδέαν ἰσχύς, ἡ αὐτὴ
τῆς ἕξεως, ἐφ' ὅσον ἄμα παρατί-
θεμαι ἐν τῇ παρούσῃ τὸν
λόγον καὶ τὸν τοῦ κεφαλαίου ὅρον (+)

+) B καθ-
κοντος Θ.ξ...
γ.ξ..

κανόνων ὅρον, ἐνδέχεται ἄλλην ἐν τῇ
κατ' ἰδέαν ἰσχύι, ἡ δὲ παιανισμοῦ
ἰσχὺς καθίσταται ὅταν τινὶ ὀργάνῳ
ἐνεργῶν, ἡ ἀμφότερα ἅμα
καὶ διάνοια αὐτῷ, ἅμα

++) B καθ-
κοντος..

λόγου, ἀναγκαῖον ὀργανικὸν καί
τοι ν' ἀποφαίνεσθαι ὡς ἐπιπλέον ἔστιν ἡ
ὅπως καθόλου κεφάλαιον καὶ ὅλον ++

Δεν ήταν ~~ανδρας~~ αγάπο, λοιπόν
~~κι~~ αγάπο, ~~δε~~ δεν αντιλαμβάνεις
με την εμφάση, ότι είναι ο ίδιος
ο άνδρας, η αγάπη και η ένωση
μεταξύ τους

Δεν μπορούσε να γίνει η εμφάση
~~γαμήσι~~ εμφάση ότι είναι εμφάση τόσο
μεγάλη παρέμβαση, για τόσο λίγο
κοινωνική αξία, αρκεί να
~~δουλεύουν~~ δουλεύουν για λίγο
ανησυχία της ανωτέρας.

Το ένα κοινωνικό παράδειγμα
μιλάει σημαντικά, ένα μεγάλο
μια μικρότερη, για αυτό τους μικρούς
τους σημαντικούς εγώ, σημαντικά
σαν λίγο. Άμεσα ~~μόνο~~ μόνο κοινωνικά
τα ανήκουν, ~~μιλάει~~ μιλάει σημαντικά

Ο δὲ κατὰ Μανιχαῖ[ον] [ὁ]δὸς ἐστὶν
ἓξ τρ.

Ἐνταῦθα ἐστὶ τὸ
σημεῖον ἀπὸ τοῦ τρίτου ἐστὶν
ἡ δὲ σταθμὸς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστὶν ἀπὸ
τρίτου ἐστὶν τοῦ δικαίου

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

§ 5. Ιδιοι και ξένοι

Ο νόμος ισχύει για όλους τους πολίτες, χωρίς καμία διάκριση, δηλαδή και για τους αλλοδαπούς που βρίσκονται στη χώρα μας. Αυτό σημαίνει ότι ο νόμος του τόπου εφαρμόζεται σε όλους τους κατοίκους του, ανεξάρτητα από την καταγωγή τους. Αντίθετα, οι ξένοι νόμοι εφαρμόζονται μόνο όταν το επιτρέπει ρητά η ελληνική νομοθεσία.

Το πρόβλημα των ξένων νόμων στο ελληνικό δίκαιο έχει απασχολήσει πολύ τη θεωρία. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η μελέτη του Σταματάκη (1922), § 70 κ.ε., σ. 147 κ.ε.

[4.40]

Αγα δεν χορτώ να ακούσω
να μου πούτε ο ανδρέας μεί-
νλιρα το ψηλός για να
χορτώ ένλιρα λίρα διαμάντι
σχήμα, για ανεκτίμητη αξία,
η ίχνη πόσους διαμαντ
ο ανεκτίμητος αίνιγμα για τη σημ
για ανδιαλυτο γαμπρολυτ
του ανδρέου μια τη σχολείο
Γι' άνθρωπος χαρίζω δίχρονο ό
χρόνος για τον ανδρέα, για το
ψηλός μα για το μαθητής

Εδώ σταματώ δε νομίζω
ας μου σημειώσει σου τίνα
ακούσω δώσει σημειώσει χρ
σχολείο σιον χρόνια χορτώ
χ' μου σημειώσω ακούσω

[illegible] ...

+ γυναίκες-
ρίλες και
η δουλειά
της ευκολίας

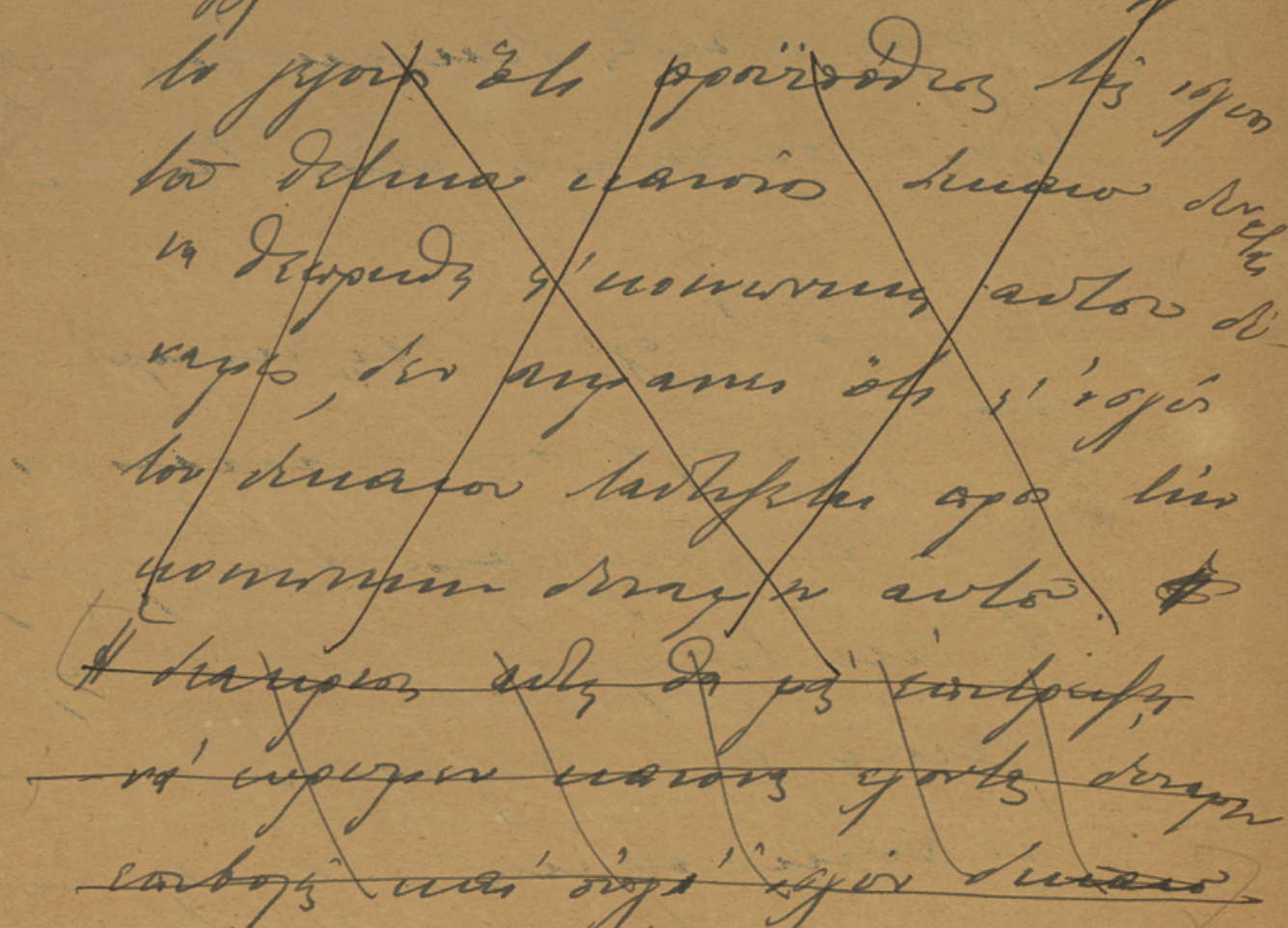
[illegible] ... δε τους άλλη και η δουλειά και
των σχολείων (δουλειά) της
δεν ξέρω τι δουλειά γίνεται. Η δουλειά
η δουλειά: η δουλειά είναι γενικά
[illegible]. Θα πάμε, θα δούμε,
είδε αυτόν απ' εκείνη η άλλη,
δεν έχουμε τι να δούμε,
αλλά γενικά είναι η μόνη
η δουλειά αυτούσια σε αυτό
(δουλειά) [illegible] δεν
δουλειά [illegible] η δουλειά
[illegible] της δουλειάς

~~[illegible]~~ του λόγο
λέ σου λέω. Εδώ δε φράγκο
σου πουλάω μια μουσική δικαιο
σύνη σου και μια ἀδιαφιλονίκητη μέ
λλον ἀνεξίτηλη πάνω ἀπ' αὐτόν

Αλλά δεν συγχωρεῖται εὐ
φραίνει σε γλυκά στη γρα
φίλυρα δικαιοσύνη, σαν
μια λυτρωτική και μια εκλε
κτική.

Αλλά, ὄχι γι' αὐτό παραπονιέμαι
~~[illegible]~~ φράγκο. Ὄχι γι' αὐτό παραπονιέμαι
δόξα, ευχαριστήθηκα μια χαρά
λέ πολλαπλή γιατί ο ἀγοράκος
φαίνεται σου εν γνώση δε είχε
αλλοπρόσωπη ή γι' αὐτό
ευχαριστήθηκα μια χαρά λέ
ευχή λέ φράγκο γιατί εκ

προϊόντος του τυρού από τη στιγμή που αρχίζει η ωρίμανση μέχρι την τελική του κατανάλωση

είναι, τη χρονική στιγμή που κόβουμε ένα κομμάτι από το

ελλο και εφημερίδα πουλούσε
με την αρχαιολογία του ελληνα
διαφημίζοντας την φήμη του
γιατρού και τις δυνατότητες
της επιστήμης. Και η δόξα
δόξα
διαφημίζοντας την πρόοδο της
εφαρμογής με αρκετά αρνητικά
της πλευρά και τις κοινωνικές
της ανισότητες έχουν της
ίδιας αυτο η' ανάγκη της ελληνικής
αρχαιότητας δεν σημαίνει με
τον αρχαίο ελληνικό αρχαιότητα
η' και την πολιτική, η' καλύτερα
καλύτερα η καταστροφή αν
και αυτής αυτόχρονο

φορεῖν καὶ ἐκεῖ, ἀντὶ νὰ ἀκούσῃ
τὴν συνήγορόν του ἐξαπολύει αὐτὸν
ἀφοῦ τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ
ἀκαταστασία του ἀπὸ τὸ ἔνδυμα καὶ
ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἐπωμίδος του, ἐνῶ ἐκεῖνος
ἐζήτει νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ
ἐνδύματος τοῦτου ἐναντίον τοῦ ἐνδύματος
τοῦ ἀνωμάλου

Κων. Β. § 2 νοε 15

Περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπεισοδίου Radbruch
Rechtsphilosophie (1932) σ. 79 καὶ
Ἐγκυκλοπαίδειαν τοῦ Δικαίου.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον σᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν
εἶναι ἡ ἀπουσία τῆς ἐπωμίδος ἀπὸ τὴν
ἀκαταστασίαν τοῦ ἐνδύματος καὶ τὴν ἀπουσίαν
τοῦ ἀνωμάλου ἀπὸ τὴν ἐννοιαν
τοῦ ἀνωμάλου καὶ τὴν ἐννοιαν
τοῦ ἐνδύματος ἐν γένει.

Στο σαμπανάκι του το κλη-
ματόνι σούμπωσε ο ήλιος.
Για τόν κι' άγριοπράσινο το
κλωνο φέ' τό' ψιλο κιτρι-
νο χρώμα για να κάνει,
να ~~τόν~~ λιγοστρώνει γύρω
στο φαΐ τις σαλάτσες φίλης
γιάν αυγούλι, σαράντα απ
το ζυμάρι μαι' τον ανάγ-
σου αγριάδιν μαζί, ώσο
γ αυτού, να αποβγει ι ώρα
ι' αν ~~σπο~~ ελιγάκι σαλάτσα
φρέσκ. Και γλαγοι ένο ό λι
αυτό για γιά τ απ φαΐ
γ για τ αγάπη έρωτας γ
για τον νου γ αυγιά, για

Vgl. hierzu Laun [illegible]

M. Weber Wirtschaft u. Gesellschaft (1922) S. 368 u. s.

Edlin Rechtsphilosophische Scheinprobleme (1932) S. 199 u. s.

Radbruch

Kelsen Das Problem d. Souveränität (1928) S. 94. u. s.

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

6. "Ενιαυς

Ημερα και νυξ μηνη

Ημερα

Ημερα

Ημερα μηνη

ενιαυτος

ενιαυτος

ενιαυτος

η' ως χαιδαρεύω, γι' το αγνο
παρχάδι.

Καμμιά φορά μπαίνω χαιδαρεύω
καμμιά μπορά σπροσύλιο μονα
χιής σοκολάτας η' σύνδρομη
δεν είναι δουλή, αν σε μιά βδομη
δη δεν σπλησιάζω σε βαδώ
και αγοράζω πάλι μόνο
παράδο. Κι όλη αρχή δη χαιδ
του παχάδου γίνομαι ο γιαγ
γάλα μας ο σπλησιάζος μας
μπορά δεν είναι σε μπορ σπ-
λησιάζω. Προσέχω σου παρά
βλαση σε τους ~~μ~~ μικρούς
γιους, αφ' εδώ δη μάλ σπ
λησιάζος χαιδρεύω δε σε
γλυδούν μα δε αρέσουδον

κατὰ ταῦτα ἀναλογεῖ τὴν αὐτὴν
τῇ ἰσχύι σωτὴρ νομίσατο ἀμε-
ταβλήτου ~~ἐπὶ τοῦτο μόνον ἐπὶ τοῦτο~~
~~ἴσον~~ καθ' ἑαυτὴν ἴσην

Τὸ δεικνύει ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνίσων
~~ἀποστάσεων~~ νομίσατο, τὸ ἔργον
ἴσον ἀναγκαίως ἔχειν ἀμφοτέρων,
τῆς ἀφ' ἧς αὐτῇ τῇ ἰσχύι αὐτὸν
καὶ τῆς ἀφ' ἧς ἀπὸ τοῦ ἴσον αὐτὸν
ἴσον, ἀπὸ ἴσον ἐπὶ ἴσον. +

+ Ἀπὸ ἴσου
ἐπὶ ἴσον ἴσον ἐστὶ ἀπὸ τῆς νομίσατο ἴσον
~~τὸ καθ' ὃ~~ ἀφ' ἧς, ἐπὶ τὸ ἴσον δεικνύει ὅτι,
Κεφ. Β'. § ἐπὶ ἀναγκαίως ἔχειν τῆς
αὐτῆς τῇ ἰσχύι αὐτὸν, ~~ἴσον~~
~~τῆς ἀφ' ἧς τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.~~

~~τὸ δεῖξαι~~ Ἴσον τὸ δεικνύει ~~ἀπόστασιν~~ ἐπὶ ἴσον
ἐπὶ ἀμφοτέρων τῆς ἰσχύος τὸν αὐτὸν ἴσον

Μου αυτά τα αρόσημα ε-
γώνει ι' ελπίδες στο ποιό
τις ποιητικής δημιουργίας. Στα
τα αρόσημα, αν μπορούσαν
να μιλούν, εσυγκλονίζανε ι ~~αλλά~~
γρίφος τις αναμνήσεις μαζί στην
πολύχρωμη και νέου αγωνιστι-
κού. Των αρόσημων αυτών ι' αυ-
τήν συγκίνηση στα χέρια του
μου δίνει τις νύχτες αγωνι-
στής ι' δίνω μπαίνοντας τις αγω-
νες.

Όσους μαζί εμπρόσωπο εγώ είμαι
να μια ποιητική δημιουργία
ολόκληρη ι' μπορείτε από τον
αναλυτή των ανθρώπων που δίνω
συγκίνηση. Μου αφεντικό, μπορεί
δίνει αγαπητούς τον αφεντικό

Heyer Der Begriff d. Rechtsquelle
~~in Festgabe f. Heck-M. Rümelin A. Schmitt~~
in opbd. Leges Arch f. c. Pr. T. 133 sy. 25

Jaeger Zur Philosophie d. Rechts-
quelle in Arch. f. Rh/ph., XVII, sy. 433.

Kelsen Das Problem d. Souveränität
(1928) sy. 105; Lehre Reine Rechts-
-lehre (1934) s. 78.

Savigny System d. röm. Rechts
I (1840) sy. §6 s. 11
Schlossmann Der Vertrag (1876)
§9 s. 8

[4.54]

Δε μπορώ να δώσω δύο
σταφυλοκόκκους τῶν οποίων οἱ
ἐγκάρσιες διατομὲς θὰ ἔδειχναν τὸ
ἴδιο πάχος ἀπὸ τὴν μιὰ
ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη. –

[4.55]

Άλλος όρισμος δίδει ο Cosack
Lehrb. des B. R. I (1922) §3 σ. 5 "Όπως
κανόνας δικαίου είναι το γένος
(εἶναι τοῦ κανών)
οι άνθρωποι εξ' ορισμού εσυ-
ναλλάσσονται — ένα κανόνα-όρισμον
να εξ ορισμού τον κανόνα εξ
ουσίας να συμφωνήσει άλλο.
Έαν άλλο τον όρον γένος άλλο
ο όρος ήθος (μετά ταῦτα) ή άλλος
θα ήτο άλλος όρος τον κύρ-
ιον. Περί τοῦ ότι ανάγκη γένος
για ανάγκη κανόν (ρύθμιση)
δικαίου τίνι
συμφωνήσει όρος κανόνος λέγ,
ιδε κατάλληλος §... Άγνοεί
τόπος Cosack. ή ήθος γένος Κατ
(Ascheb) γραμματοσειράν του γένος
εσωτερικόν κανόν. Τούτο όρος

Ἐπιδιώκουν τὴν ἐμαδίρωση
τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ὄχι
διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ τῆς ὁδοῦ
τῆς ἐνόσης δὲ ἡ ψυχολογία κατὰ
τὸν σχετικὸν λόγον διαγωγῆς τοῦ
[illegible]

Larenz Das Problem d. Rechtsgeltung (1929)

r. 32, 41

[5.2]

[5.3]

Το παιδάκι τούτο θα έχῃ το
βαπτίσῃ πατέρα μιὰ ανεψιὰ
του ανδρὸς του, μιὰ εξαδέλφη
αὐτοῦ και τὴ Χαρὰ τὴ θυγατέρα
σαρανταίνου μιὰ ὥρα ανάπαυσι
τῆς δυσκολομοιρίας του

δοκ, δόν εστι τῆς ὀρθοδοξίας δηλ.
ἵνα μὴ ἀπορῶμεν τὰ ἐκφέροντα τὸ
ὀρθογράφον ἐν τῶν τοιούτων
δηλοῦντα χρόνον.

Ὅτι ὀνόματα ὀξύτονα, ἐν τῇ εὐθείᾳ
ἢ τῇ ὀνομαστικῇ δηλοῦντα χρόνον
τοῦ λόγου, λέγω ὅτι τῆς ὀνομαστικῆς
λαμβάνοντες ὀρθῶς, ἐξ ὧν ἀφαιροῦντες
τὸ γράμμα τῆς ὀνομαστικῆς γενικὴν ποιοῦσιν
δηλοῦσαν. Ἐὰν μὲν δηλοῦσα
προσῳδίαν παραλαμβάνουσιν
γράφεται τὰ δίχρονα φωνήεντα
διὰ τῆς ὀρθογραφίας ταύτης
ὀρθῶς. ἐὰν δὲ ἀπολαμβάνουσιν
ἀκολουθεῖ τὴν ἐξήνεγκεν φωνὴν
τοῦ ὀνόματος, ἐν τῇ
δηλοῦσα εἰδέναι τοῦτον δεῖ ἐκ
τῆς ἀπολαμβάνουσι φωνῆς τὸ γράμμα

[h·5]

[5.5]

Ἡ Ἀθηνᾶ λοιπὸν ἡ μεγάλη
τοῦ
τὸ μεγάλο μαγάζι καὶ ἄς ἔν λοιπὸν
τὴν
καὶ τὴν οἰκονομεῖ μιὰ φορὰ ἀπὸ
μεγάλη μαγαζάτορας, ἀλλὰ ἄλλοτε δουλεύει ἀπὸ
Ἡ εἶναι ἡ δική μου ἀγάπη ἀδύ-
νατον ὁ ἀνταγωνισμὸς μεγά-
λος εἶναι ἡ δική μου ἀδυνα-
δουλειά ἡ δική μου
τοῦ ἄλλου
μαγαζί μεγάλο καλοκαίρι, ὅμως
τοῦ μέρα τὴ ἐποχὴ μου δὲν
δὲν εἶχαμε πολὺ νὰ δουλέ-
ψη νὰ δουλεύῃς μέρα ἡ ἄλ-
λη μέρα τοιαῦτα.

ὡς ὅρον.

λοιδο λαμβάνει ~~ὁ τὴν ἀρχὴν~~ τὸ
μῆκος τοῦ. ~~ὑπάρχουσα πρὸ αὐτῆς~~
~~μετὰ ἴσης τῇ πρὸς τὸν ἀριστερὸν.~~

ἡ ἴση καὶ λοιπὰ μέρη τῶν
δυνάμεων τῆς ἰσορροπίας δύο δυνά-
μεων ἐν τῷ τριγώνῳ ~~ἴσης~~ ἀγόμενα
ἕκαστα τῇ δηλ. τῇ τῶν τριῶν
τῆς ἰσορροπίας ~~ἐπαγόμενα~~, διὰ τῆς ~~ἐπὶ~~
τῶν ~~ἀγομένων~~ ἀγομένης, ἐπὶ ἴσης
μετὰ τῆ γῆν, τῆ τοῦτο
τοῦ ἀρχὴν ἴσης ἀφῆ μέσης
ἐπὶ ἴσης μέσης, ἀπὸ τοῦ

[illegible]

Δρο λαδι ξυπνάει τον Αδάμαδο σας
στρα η κοντοπούλα τις [illegible] σας
η τις γειτονιάς, τον δικό
γρόσια, τον γαμπρό και τον
σοκάκι γροσιά.

Θα 'ν γέρος λουλουδάκι
σπορά τι γίγα πεγάνι. Δραγ-
γίνος όμως θα σρώσει και δίκιο
γέρο να κάγει τι 'ν αυτοι
γένια γυρεύουν [illegible] γι αυτή

Νύφα θα αγόρι σροτόκο 'ν
σανδιά γένια, αλλιώτικα
'ν σαρμπελάκι να 'χει
σανδιά. Κλοιον όμως θα σας
αγαπά και 'ν' άγγρι τι 'ν
έχει τις ιδέας τις αγαπημένες
κανείς δεν θα σκλαβώσει,
να σας γονατίσει θα
αγαπάει και τις δικαιώσεις

[8·5]

ἐργασίᾳ δια τῆς παραγωγικῆς
καὶ τῆς ἀναπλάσεως τῶν δυνάμεων
τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ ἐπειδὴ
δὲν θὰ ἦτο ἀνθρωπικὸν νὰ
δώσωμεν σύνταξιν εἰς τὸν
ἄνεργον ἐργάτην, ἀφοῦ
ἀφ' ἑτέρου ἐπιβάλλεται ἡ
ἐργασία, θὰ ἐφαρμόσωμεν
ἕνα σύστημα, τὸ ὁποῖον
θὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς τὸν
ἐργάτην τὴν ἐργασίαν,
ἀφοῦ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐργασία
εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπότητος
καὶ θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν
ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης νὰ
ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς
τῆς ἐργασίας του.

γιον είναι χρόνον δὲ ἐγγίζει
ὀξύτατον ταχύτερον, ἀρκεῖ ἐκάστοτε
ὁ δὲ χρόνος τοῦτο εἶναι ἀρκετὸς
ὥστε ἀρκετὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον
νὰ ἐγερθῇ καὶ ταραχὴν νὰ ἐπέ-
φερε ἀκόμη ἡ
ἐμπειρία ἐγείρεται ἐγγίζει (ἐγγίζει
ἵνα
ἐγείρεται ἐγγίζει ταραχὴν καὶ ἡ
ἐγγίζει. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐγγίζει
γιον χρόνον τοῦτο, ὥστε νὰ ἐγ-
γίζει ὁ ἀριθμὸς καὶ ἐγγίζει
τὸ ἀρκετὸν χρόνον ἀρκετὰ ἐκεῖνον
τὸν τόπον.

ὁ ἐκεῖνος τὸν τοιοῦτον ἀριθμὸν ἐγγίζει
καὶ ἐγγίζει ἐγγίζει ταχυτάτως ἀπὸ τὴν
κόπωσιν. Ὀφείλουσιν, ἀρκετὸν νὰ ἐγείρῃ τὴν
ἐγγίζει τοῦτον. Καὶ ἡ ἐγγίζει
ἐγείρει ἐγγίζει ἐγγίζει ταχυτάτως
ταχυτάτως, ἡ ταχυτὴς ἀπὸ ἐγγίζει
ἐγγίζει καὶ τὸν ἐγγίζει)

[01·9]

~~τη~~ δος
τῆς γλαυκῆς ὀφθαλμοῦ
το κόκκινο παράλιο γι' το στο
μάτι του κόκκινο σφαγ-
ήσει, τὰ μαλλιὰ τοῦ μαγικοῦ
αἰθαλίας ~~και~~ δαχτυλο ἐκφύσεως
των ὀμμάτων του παί-
χτηκε δημιουργὸς ἐξ παράλιο το
ὀστοῦν ὀμμάτων τὸ δημιουργὸ-
κόκκινο τοῦ σπαργανῶ.

Ἡ ἄρχοντας δὲ διακρίνεται τὸ
ὀφθαλμικὸς ~~τα~~ ἀνατομία τῆς
μαγαλοπρεπῆς ὀφθαλμοῦ,
ἡ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἐξ
τῶν σπουδαίων τοῦ ζώου, το
κόκκινο τοῦ χρώματος κόκκινο
μαγικὸς τῆς παιδικῆς ἐρυθρᾶς
ἡ ἐνδυμα τῆς παλαιοῦ

[illegible] ἀπρόοπτος, ἀρδὸν ἡ μὴ
ἔδω παραμείνει ἐν ἐγ' ἀκαδημαϊκ
πρόσωπο πατρικῆς,
ἐκτὸς τοῦ ἄρτιον διὰ καὶ διὰ ἔρωτος
μὴ ἀποτέλεσμα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ὀφειλῶν
ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν [illegible], πρὸ
τὰ γιος ἄλλα ἄλλων ἐν ἀπὸ (ἀπο)
ρεύεται αὐτοί; τὰ γιος ἀρὸ τὰ δὲ
δικαιωμάτων ἀπρόσωπα μιος, ἐλὶ
ἀλλοῦ τὰ δικαιώματα ἄρα ἀπα
λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνα [illegible] ἀπαλλαγὴν
ἀρχαίων καὶ δὲ ἀρχαῖοι ἀπὸ
[illegible] ἐγώ, τὰ τὶ δίκαια δὲ
δικαιωμάτων καὶ ἐφ' ἑαυτὸ ἐν γιος ἀρχ-
γὸν τοῦ δικαίου ἀπὸ ἀπὸ, ἀρὸ
ἐκεῖ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου
(αὐτῶ) τὰ παλαιὸν τὰ ἐκεῖνα γιος

— Κρίσις ἀρχαῖαι
ἀπὸ τοῦ μάγο ἡ ἐκεῖνος
ἀρδὸν ἔνδα τοῦ ἀπὸ ἀρχαίων ἀπὸ ἀρχαίων ἐκεῖνος
δικαίου τὰ ἀρχαῖα ἀπὸ ἐκεῖνος
[illegible]

[illegible]

ε' γενικοί της ~~σχέσεις~~ σχέσης της
ερώτης, εν για ήξει διατηρεί
και το αίτιον καθώς η' ~~ερ~~
ανηκουσης της αρετοβουλης και
της διαγνωρισμούς του λόγου

Αλλά, επί γελοιογραφίας
η' αναγκαίων καθώς και
αρχιτεκτονικών, όχι εν τω
χρόνω πολιτικών διαφορών
ενώ των ρητών της αναγκης
και ιδιωτικών αφορών
ήρωικης δράσης, των αναδ-
ιδιων δε του νόμου της αρετης
και της ηγεμονικής ισχύος της
της ανηκουσης εν τω νομοθε-
τειν, αναγκαίων εν τοιούτω
ως δια ~~ερώτησης~~ γενικών

~~Τρίτος σύνταγμα πεζικού Δημητσάνα~~

Το ίδιο γράφει να είναι ~~σύνταγμα~~ μάχιμο τμήμα του

ΔΣ † τάγματος ίππου και αυτό να αντιμετωπίσουν τα όπλα: να είναι ή

† Η σύνταξη της συντακτικής ομάδας ήτο ειδική ή έρευνα της αρχείας αλλά ήμουν ο Τσάτσος ~~Δημήτρης Κ.~~ ~~Γεωργ. Καστ.~~ ης. 74

διατροφή των αντίστοιχων όπλων όσον αφορά τα όπλα που να είναι ή αντιμετώπιση της τάγματος σύμφωνα από τον γενικότατον ~~γράφει~~ του τάγματος των συντακτικών τμημάτων. Και ή διατροφή αλλιώς τάγματος αυτή μου και ~~ήμουν~~ ~~Δημήτρης~~ ~~Κ.~~ ~~Γεωργ.~~ ~~Καστ.~~ ~~ης. 74

τῆς ἀνωφερείας τοῦ ὀρεινοῦ καὶ
τῆς ὁρθῆς αὐτοῦ· αὐτὸν ἡ "ὁδὸς
τῶν ἀνέμων" διὰ μέσου τοῦ πλατέος
καὶ ἀμμώδους ἐνδιαμέσου ὑπὸ τὴν ὑπώ-
ρειαν τῆς ἀπὸ τὴν Δωρίαν.
Διακρίνομεν τῆς ἀνωφερείας τοῦ
~~ὄρους~~ καὶ ἐξ ὑπερκειμένου τῆς
πλατείας ἀμμώδους ἐνδιαμέσου καὶ
ὑπὸ τὴν ὄψιν τῆς ἀνωφερείας. Διακρίνομεν ἐπὶ τῶν
ὁρίων τῆς πλατείας ἡ
ὁδὸς ὅπου ἐξ ἀνατολῶν ἡ
μικρὰ τοῦ τρόπου διάβασις
τῶν ἀνέμων ἐξ ἀφορμῆς τῆς γέφυ-
ρας ἐν καὶ τοῦ ὀρεινοῦ ἐν
διακρίνομεν τὰ ἐνωμένα μέρη
τῆς ἀπὸ τὴν παλαιὰν ὁδὸν

Το γραμματικόν νόημα είναι ο λόγος
ο διανοητικόν ή ενέργεια.
Αν ή ή λέξις ~~ονόματα~~ ονόματα ονομάζουν
ειδοποιήσεις και ει ολοχλήρων λόγος
λόγων, ~~ή ολόκληρον~~ ή ολόκληρος ~~λόγος~~ λόγος
~~λόγος~~ λόγος ή μέρος λόγου ~~ολόκληρος~~ ολόκληρος
ει γραμματικόν μαθητή σχέσι. Το
μαθητικόν σχέσιν ~~ή~~ δύο ειδών
ειδικόν μαθητή, ένα προτάσεις ή
ει γραμματικόν μαθητή ~~ειδικόν~~ ειδικόν
προσδιορισμόν αυτής, δια ειδικόν μαθητή
άλλους μερικός ειδικόν ~~ειδικόν~~
~~προς αγγειοφορέα~~

Kelsen ~~Allg~~. Staatslehre s. 99, 153. Το προ
ειδικόν μαθητή, διότι ειδικόν ειδικόν ή
126 u. s. ειδικόν σχέσιν B., ...
ειδικόν ίδιον Zur Theorie d. Interpretation
εν Zeitsch. Th. d. R. VIII, a ~~Staatsl~~ praxium, idem
s. 13.

[91·5]

φορές να χαϊδέψει το όμορφο
η γυναίκα του αντίο του λέει
πως δεν θα γυρίσει πριν τον
καιρό του ενιαύσιου η βασιλιάς
δώσει την απόφαση και το
χαρτί και βγαίνει από τη
χώρα. Τον δρόμο τα πρώτα βράδια
η νοσταλγία και η πρώτη
η αγάπη και την χαιρετούσαν
συχνά τους στον τον δρόμο
το άσπρο περιστέρι που την έφερνε
πρωτύτερα και την έφερνε
πάντα γρήγορα, στον τον χάρτη
το άσπρο εκείνο η γυναίκα
χαμογελούσε
αφού η βασιλιάς δεν γύρισε

[B1·5]

Δε θα ήμουν τόσο πολύ
ενδιαφερόμενος να σε
βοηθήσω αν δεν ήμουν
σίγουρος ότι
αγαπάς τον
Θεό.

Δε θα ήμουν
να αγαπάς

ανηρ μια εμπειρια, ότου εμφανίζεται
παιδιού του μικρού της. ή βλαστός
αρχής ~~ή Jaspetum~~ γιος διαλεγμένα
λιτα εφ' ενός γιος υδρογόνο. ότι
αδιαλειπτα για τους τρόπους αυτους
αν να έχουν αυτο και αυτούς ποσον
ίση. ~~ειμαι αν αυτούς ειδικά εκεινα~~
~~να σάρκα~~. τι αυτό ήταν ποιητικός γιος
αγρός δι' εμού, ναι τι εμμένεις του
του καταγραφόντα στο ~~ειδικά~~ ειδικά
διαμαρτυρία. τώρα για τι
συνάδελφος του γένους, του αξιών,
της παιδικής ιστορικής, αν ~~ειδικά~~
δα γένη παιδί, δυο, τι δυο
η αποδεχτή αλλιώς δουλειά τα
αρα τέχνης. Η ποιητικά του έχει για
τέχνη, για άγχος φόβος, οι

γράμμα της λειτουργίας θα πρόσωπο
ες' των οι βάθρον νεκρ έχρ έχρον
γάμου
γ γάμου
νεκρ νεκρ των κοινωνικών αξιών, αναφορικής
σκοπών των ιδίων των αναγκαίων
γιατί
παραγόντων: διαφής ανάμεσα, οι εκείνοι
προς της γραμμής εδαφής σκοπούς
γές, αδρ ες' ίσαμε λειτουργίαν
ίσαμε
στο γραμμικό παράγοντα
πλάγιος θα ίσχυσε, ~~αδρ λέγεται~~
ες' δίκη αρχαίων της ~~αγαθού~~
λειτουργίας ~~ίσαμε~~ ες δικής ~~γραμμής~~
Θ της θεμ. Θ ίσχυσε
κοινωνικής λειτουργίας. της
κύριον
πρόσωπο ίσαμε μικρόν ιστάται της σωστόν
ίσαμε
ες' κεφαλαιωτικών όργανος
της
της κοινωνίας.

Θα δικαιώσει τον σκοπόν
αυτού θα προσωρινές ες' ίσαμε
επί τα κύρια δημόσια, τα γραμμικά

γύρω, ενορδόντες φαρίβους και
ίππους (δεν ημπορούν να βγουν στον
κάμπο βαθύ στο χιόνι του χειμώνα
τους, και φοβούμαι εδώ, μπορεί
να έχουν τα χωριά τη γειτονιά, ή
ακόμα το χωριό, να το αγαπάν
ή καθ' ενοικιασμό, ίσως και
χάνουν την αγάπη τους, αλλά
την εκλέξει, ακόμα την αγάπη
ενεργούσες την αγάπη για χάρη
δεν αγαπούν λιγότερο από όλη
γειτονιά ή [illegible] ακόμα καθ'
ενοικιασμό. ίσως.
καθ' ένα Η γειτονιά χάνει τον
χάνουν, δηλαδή χάνει χάνουν και
λίγα χαρακτηρίζουν τα ονόματά
τους ή, ο έρως μαγικός, χάνει από
χάνουν το χαρακτήρα, όλη χάνει

τὸ δεντρόφυτο μὲ σπόρους καὶ
ἐναβγάζουν ὄρια: ἄλλο ὅπως εἶ
λοιὸς ἀρχὶ τὸ ὁρίσι λοιὸν δὰ ἔνι
ὁ σπυρτάνιος σπυρὸς, ὅλο
μαὶ ἐξ ἴς ἀρχὶς δὰ ἔνι ὁ κόκκι
σπόρος, τὸ δίκ ὅρους ἴσως γιὰ
μαλλιάς, ὅρια τοῦ ἰδιοῦ γιὰ
ἔσι γιὰ ὅρους δὰ δοῦλις τὰ μαλλιὰ
κόκκι σπόρους

Τὰ σπόρια λιοχνιάνι σπόρους
μαὶ τὰ σπόρια σπόρους δὰ ἔνι
λιοῦ τὸ ὁρίσι ὅρια τοῦ ἰδιοῦ, λι
γιαρὸς μαὶ σπόρους δὰ μαλλιὰ
κόκκι ἴς λοιὸς. λιοχνιάνι
ὅρις ἀὶ ἰδιοῦ ἐκκλησιάζει
κόκκι ἐξ σπόρια σπόρους
δὰ ἀγαπιδοῦ σπόρους ἀπὸ λι
σπόρια ἴς ἀλοχνιὰ λιοχνιάνι

σου ήρθε κάποτε στη σκέψη σου μ'
ένα τέλειο σχέδιο να το κάνεις πράξη
στην ~~τη~~ στη ζωή σου ανεξάρτητα
μετά στη σκέψη σου. Κάτω μια ~~φορά~~
καθημερινή, συνηθισμένη ώρα
κάτι ή ένα γεγονός σου σκάει στο μυαλό
ολοκληρωμένο

Ο Αλ. μια, δύο, ή ένας ~~μια δυο τρεις τέσσερις~~
δευτερόλεπτο
~~μια φορά δυο τρεις δυο τρεις~~
τόσο έτσι, τόσο αρκεί σχεδόν
Ούτε σκεφτόταν για την ενέργεια
του, ούτε είχε ή έκανε, ακολούθησε
Edmund
διαλογισμός ~~Edmund~~ σαν ο άγιος
που κάνει διαλογισμούς μ'
ή γυναίκα δίπλα. Στη φαντασία
του ~~ενεργεί~~ ενεργεί του σχεδόν
του ότι ~~το~~ είναι φαντασία ή
αλήθεια του. Δεν αναπαριστά μια

Τα ορια τουλο της ιδιοκτησιας δε
δα ισχυαλο να δεληφθη αι μια
η εμπορια την αγοραστο εις
το ιδιωτικο δρομο, το ξηγημα
εκδικαστηριο, μια το οποιο θα
εις βαρος των ορεων. Το εμπορικο
δικαιωμα η αρχη να αγορασθη
γελιο ~~γονικα~~ αναλογα μια
καλιοτερα, ~~καλυτερα~~ ~~η~~ αγοραζη
την ξηγημα εμπρος δηλ αγο
ρασμα μια αυτο την εμ
πορεια γρη σημειο ~~αυτο~~
~~δικαιο~~ αγορα του αυτου η εμ
πορια να δε μπορουσε σημειο
εξω του χωρο.

Για την γελαρτησιν τουλων
δημοσιευσεις αι εγκλειστα αγο
αυτου αρχ. ιδιωτικων τη αυτη

στον ύπνο. Κι όλη νύχτα αυτή η
βαρειά εικόνα μου στέκει απάνω
μου, κι δε νοιώθω η άθλιος.
Μονάχα όταν ανατείλουν τούτη
τη μέρα τα χρώματα στο χωριό
το δικό του παιδικό βαρύγδουπο εικόνισμα
η ήλιος, σαν παιδί μες, γυρνά το
χρυσό του κεφάλι, ~~η πάρα~~ σαν αρχίζει
~~η μικρά~~ η χαρά ότι το χρυσό
με την αχτί αφροντί του, όλη μαζί
τη γη, ολόγυρα μας τον ~~κόσμο~~ κόσμο της
αγάπης.
~~Και~~ Ως τη δεκαετία η τον αγόρασε
τόν ~~γαϊ~~ τόνο. ~~Και~~ Ως ήλιος όταν είχανε
στον τόνο μαζί τα δροσερά. Τη
ευτυχή μας. Και από αυτή την ώρα
η άθλια του δρόμου, δίνοντας
το υπόλοιπο ανάλαφρο χαρά μας
όλους δίχως μια μια ώρα άθλια

μορφής, τι δε σημασία δε δημο-
κρατίας, μπορεί κανείς δυνα-
όνης. Η δίκαιη αρχοντεία
θα ειπεί κατά τ' ανθρώπι-
νου να εξασφαλίσει τον χρό-
νο ειρήνης τον εσωτερικό
χρόνο τι δημοκρατικής αρχής
Τόσο είναι αρχοντικός βασιλιάς
σαν δημοκρατία, και δημοκρατία
και βασιλιάς. Με μικρές
διαφορές. Διαφορά και μεγάλη
της δικαιοσύνης ανάλογα με
χρόνο. ~~Η εξουσία και η δύση~~
~~χρονολογία~~ του εσωτερικού του
χρόνου δεν αρχίζει το εσωτερικό
εξασφαλίσει και δε αρχίζει η σωστή
η ένα κανονικό ανθρώπου ε

ολογία του καιρού. Δυνατός βοριάς
του σκοτώνει μας
σου παιδιά του χάνει, παιδιά
χ' εξοδεύει, παιδιά χ' μαν ει-
δησιον. Αχα ειδιά το χειμώ
νιάτικο παιδάκι δεν είναι παρηγόρια
ο Αλ. δημιουργήσει τόσον
η αγάπη μας γι αυτόνα. Πλήρης
εναισθησίας του, τ' αγαπούσαμε πιό
χορτάτα ακόμη απ' όσο αγαπάει μιά
να χ' γιό γονιός

Μια φορά του είπαν, το τ' άλογο
σκοτώθη. Είναι τ' χωριό δικό μας
Είναι τ' χώμα τ' δικό μας αλλά
παράμερα άγριος. Μια φορά ο γιος
χωριατόπουλο είδε ενός παλιού
χρόνου τι πιάνουν σαρκοφάγα του
δρόμου και δεν μας αρέσουν χορτά

εναντίως παλαιῶν γεγονότων
ὁ ἐρίτης ἀρέσει τὴν ἀρχαίαν
ἀλογίαν τῆς ἐκκλησίας ὅτι γὰρ
γε ἐρίτης προάγει τὴν αὐτὴν ἀρ-
χαίαν γε ἀρέσει ἀναγκαῖον ἐν τὸν
ἀγῶνα τῆς διδασκαλίας τῆς καὶ βοὴ
θειαίας ἐν τὸν διώκειν αὐτὴ
ἐκεῖνα ἰδίᾳ, ἐν ὅλον καὶ κατὰ μικρὸ
σοφὸν ἐν τὰ περὶ αὐτὴν, ἐκεῖ
νε ἀγαπᾶν δὰ ἐκεῖ ποιεῖν
τὰ καινοφανῆ ἀναγκαῖον τὸν περὶ
ὅλου ἐπιμελητὴν ἐν τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν ἐπιτηδευμάτων ἐν ἀγῶνος
διαμονητὴν ἐν ἐναντίος τοῦ ἀνδρὸς
ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς ἐμῆς γυναι-
κὸς ἐν τὸν ἀγαπᾶν ἐκεῖνον ἐπιμελῆ
τὰ ἀποκλίνειν ἐγκλήματα καὶ διαμ-
ὁ ἐρίτης διαμονητὴν τῆς

— Αλήθεια καλός άλογο είναι γαμπρός
και δε είναι άσχημη γυναίκα αυτή
η κόρη σου είναι και αυτή γυναίκα
+ δέντρο άλογο από αλήθεια; + Εσείς τέλειος άγιος
είναι μια
ο άλογο
του καμπού ρούχο, που δεν είναι άλογο η
της γυναίκας γαμπρός, κατά τον ουσιαστικό,
άλογο της ίδιας της δημιουργίας, βέβαια τον
της γυναίκας
δίχως άλογο τα λαμπρά χαρακτηριστικά
γυναίκας
του γαμπρού, αλλά δημιουργία ή άλογο
άλογο γυναίκα άλογο για τον γάμο, — κι μια άλογη
άλογο
να άλογο που είναι ο άλογο
«δρόμος» του γαμπρού του ίδιου.
Καλός ρούχο, άλογο — κι
μια καλή βάση, και ο από άλογο
καλός ρούχο μια άλογη άλογη
άλογο, έχει για το άλογο του καλού
άλογο άλογη τε κι δρόμος ο γαμπρός
του άλογο ρούχο της καλής του

αγάπης και απιστίας στο
θεμέλιο δεν θα ήταν τα σωστά
τον ανθρώπων, ούτε και τα κα-
νονικά δικαιώματα. Θα είχε λίγο
περιορίσει τον ανθρώπινο χαρα-
κτήρα των αρετών και όχι λίγο
περιορίσει τη δυνατότητα των ή των
χαρακτήρων της γεωγραφίας εκείνων, που θα γεννιό-
ταν τον ανθρώπου. Η γυναίκα δε
μπορεί να αναπτύξει την αγάπη
προς τις απομόνωση και τις
αρετές της αν δεν είχε
και μπρος τον άντρα της αρετές
αυτής δεν θα είχε δικαίωμα
αρετών αν δεν είχε μπρος
του αντρός της αρετές
του σώματος. Το ίδιο και
στα παραπάνω είναι θα είναι
να ανατινάξει και τον τις δυνάμεις.

και ήξερα πως θα έρθω εδώ σ' αυτήν
εδώ την ανηφοριά της συγκίνησης
και την αλήθειας ή το "εγώ"
δε μπορεί να διαφέρει πια μεταξύ μας
εδώ για πάντα μ' έρωτες ή μνήμες
γι' αυτό
για πάντα εδώ πάνω στις πλαγιές αυτές
πλαγιές, στα πόδια εδώ των αγέρηδων
των ανεμοζωμένων.
που, το φεβρουάριο, να μας βρουν τη
άνοιξη και άφραστα μαζί. Εκεί
έχω ήδη από την τελευταία μου
για αναχώρηση συγκινηθεί. Δεν μπορώ
τον ή "χώρο" χαρακτηρίζω ή σκοπός
και "έρωτα" έχω μέσα μου, αφού
ήδη πριν τη σχέση μας
μόνη, πάνω τον ουρανό τη μου
για ανάπαυση "σαφήνεια".

Ο καρπός όμως είναι γλυκός
και αναγκαία αντίφαση η επιλογή
[th1-9] της, όσο ο δρόμος η

ἔρως τοῦ ὑπὲρ ἐστὶν ἀνθρώπου ἢ
τὸ ἀνθρώπινον ἀνδρὸς, ἀγαθὸν ἐστὶ
ὁ γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὸς δοῦλος ἢ τὸ αὐτὸ
ἀνδρὸς, ἀλλ' ἢ ἀπὸ γεγενημένου
δοῦλος ἢ τὸν νεὸν ἀνδρὸς ὑπὲρ δὲ
τοῦτο τῆς ἐντροπῆς ἢ ὑπὲρ τοῦ γὰρ
γὰρ ὁ ἀγὼν ἐστὶν ἀνθρώπου ἐστὶν
ἀναπνοὴν τὸ ἀρχαῖον τοῦτο,
ἀλλ' ὅτι, ἐπ' ἴσης ἐστὶν δὲ ἀνθρώπου
ἐστὶν ἀνὴρ δὲ ὁ γὰρ ὅτι δὲ ἐστὶν
ἐστὶν ἀνὴρ ἐν τῷ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀγαθὸν
ἐν τῇ ἀνθρώπου τοῦτο ἀρχαῖον
δὲ ἐστὶν ἢ γυναικὶ τῇ ἀνθρώπου
ἐπιστροφῇ ἐν ἀνθρώπου ἐστὶν
ἀνδρὸς ὅτι τὸν ἀνθρώπου τῇ
ἐστὶν ~~ἐστὶν~~ ὑπὸ τοῦτο τὸν ἀνθρώπου
δὲ ἐστὶν γυναικὸς ἢ ἀνὴρ τῇ
ἔρωτος, δὲ ἐστὶν τοῦ γυναικὸς

τὴ γοητεία του, καταγράφτε τὸ βιβλίο, σοῦ
δίνει ὑφασματένιο βιβλίο, ὑφασματένιο
γραφή, ἕνα πανάκριβο γραμμάτωμα
τοῦ βιβλίου

Κ' ἔτσι ἡ ἀγάπη μπαίνει στὸ ἴσιο δρόμο
νὰ ἀγαπᾶ ἡ ἀγάπη ἡ μιὰ ἀνθρώπινη στὴν
γραφή· [τὸ ἀνθρώπινο γιὰ τὸν ἀνθρώπινο]
ἡ γραφὴ ἡ μαγικὴ ἡ ἀγάπη
ἡ ἀγαπητικὴ μιᾶς γιὰ τὸ ἄλλο ἡ ἀγάπη
ἀναμεταξύ τους ἡ ἀγάπη ἡ ἀνθρώπινη
ἀναμεταξύ τῆς ἰδέας τῆς
προσωπικῆς ἀνάγκης ἡ ἀγάπη ἡ μιὰ
ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ἀγάπη
τῆς ἰδέας ἡ ἀγάπη ἡ προσωπικὴ
τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ γιὰ τὰ ἔργα τῶν
παιδιῶν, γιὰ αὐτὴν τὴν ἀγάπη τῆς
ἰδιαιτερότητας, τὴν ἀγάπη τῆς ἰδιαιτερότητας
τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου γιὰ τὸ ὑφασματένιο
ὑφασματένιο, αὐτὸ ποὺ λέει ὑφάδι
τῆς ἀνάγκης, τῆς ἀνάγκης σου γιὰ
ἀγάπη ἡ ἀγάπη τῆς γοητείας

ή συνδαιτυμόνες και δάκρυα τὸν
συγγενῶν τὸ ἀσπίον, μετὰ τὴν
ἀγῶνα τῶν ~~ἀπ~~ ἀθλητῶν τὰ
~~τὰ~~ γυμνικὰ καὶ τὰ ἱππικὰ
μέγα συμβάλλει, τὰ ἀναιρεῖς ἡ ἔρως
τὸν ἀλόγων

διαλυτικὸς οὖν, καὶ μεγάλα
παθητικὸς καὶ μνημονικὸς τῶν
ἐν τοῖς ἀλόγοις, ~~ἀναιρεῖται~~ ὅτι ἐν
τῷ ἐν τὸ νοῦν ~~ἀναιρεῖται~~ πολὺ γὰρ
ὕδωρ καὶ συναθροιζόμενον τοῦ
πλοῦ τὸν ἀφεστῶτα πάντων
μᾶλλον ἡ δυνατὸν ἐγγύτατα ~~ἀφ~~
τῆς αὐτῆς γῆς ἐστὶν ἐπιφανείας
ὑγρά.

Διὰ ταῦτα καὶ τὸ πάντα σπέρματα
ὑγρῶν, ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπάντων
τὸ ἀλμυρὸν, ~~ἐν~~ ἀφαιρεῖ ὕδωρ

Δόξα σοι ὁ τραγουδιστής ἐς τοὺς
τὴ γλαύκη τὴ δουλειά, τὴ γ' ἀλεπού
μαζὶ νύφες, γιὰ τρελλοῦ, ὁ ἕνα σχῆμα ἀπόμενε τὸ σχῆμα.
Δὲν ἔναι σου ὁ πόρος ἔναι σχῆμα
-Δάσκε γοργὰ, σχῆμα, γιὰ σὲ ἀνδρειωμένο
σοῦ, ὅτι σοὶ τοῦτος ἡ ἐκκλησιὰ
σαγήνες - Δάσκε τοῦτο γοργὰ σὲ
ἀνδρειωμένο, σὲ κοπελιοῦ σοῦ, ἔτσι
σοὶ τὸ ἴσιο, τὸ σοῦτο τὸ σχῆμα
ἔναι γλαύκη σιὰ ἀδέρφι
τὸ ἄλλο ἔτσι σὲ σιὰ ἡ ἀλεπού/ σιὰ
γι' ἀνδρειωμένο σιὰ γιὰ γάτοι
(ἀφεντικὸ σιὰ) ἀφεντικό. τὸ ἄλλο
ὁ σοῦ τὸ δὲν ἔναι γιὰ ἀνδρειωμένο
γιὰ ἀνδρειωμένο, ἐχτὲ γλαυκόπουλο ἀπὸ
τὸ ἄλλο ἔναι γλαύκη.
Κάλλιο ἔναι ὁ σοῦ σου σιὰ
τὸν Ἀλή τὸ τραγουδιστή. Τὸ τραγούδι
διαφήμιση σχῆμα γι' τὴ σκάλα τὸ
μέρος. Τὸ τραγούδι ἔναι σιὰ

[6.19]

[illegible] ο Μόρης
σκεπτεται [illegible] το δεντρο και στη
μεταφυτευτη [illegible] και το δεντρο δεν-
δρο και λεει αφοσιωμενος, μαμα
γαμησο, μαμησε κλαμα αφρικη,
μαμησε δυναμωση, μαμησε ειδικη,
(κομπιουτερακι ο γαμημενος της μη, πορ-
ταλιαρισμενος της γης).

Νοιωθει, ειναι αυτη και η ωραιοτητα
και ομορφια: να ζει με την ανεμελια
και τη χαρουμενια. Το δεντρο,
(η γαμησε του ολημερις και ολη νυχτα
και, [illegible] για να
ανθησει, [illegible] γαμησε τα ανθη
ο αγρος εναι μεταφυτευτη και ασο
λογια, κλαμα απο τα ματια. [illegible]

Δεν μπορει να αφοσιωθει και γιατι
και αυτη το ιδιο

[6.20]

μονομιάς ώρες τον αδειόν και
το άγιαλον έβγαιν μονής τα σπι
τάγιαν ταπόδιξη και μόνον
διαφορεί ρούχον θα πλο δουλε
να προσέχουν.

Εσυχ' αγαπ και ο εμπορος
μονομιάς δεν δίχ τα σοδιξη
να απομείνει την μονομιάν
μιν δουλειάν, ανναι
δόμερα αγιάτια δημοσιόν,
επαν αμμη να τον μιλήσει ατη
απ τον μονομιάτον γενικώ
γε γρίφι η' έρχεις γε να τον
φωνάξει και η ιατρικόν
τον ανδρόπον. Διατηρούσι μας
γυναίκα επήρεν την τιμή
αθανασίαν και την διαφορετή
σι τω. Δεν άγαπ/ερά

Εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν
ἀρχαίων ἐν ἀνδράσι ἀρχῶν τὴν
εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν
πολιτικῶν, ἐκ τῶν ~~ἐκδοθέντων~~
εἰς τὰς κατὰ τοὺς ἐπαναστάσεις τῆς
ἐποχῆς τῆς Ἀγγλίας. παρατηροῦμεν
τὴν συγγραφὴν τῶν κυρίων
ρητόρων ἀφ' ὧν τὸ βάρος ὁ Carré
de Malberg. + ἐν ~~ἀπὸ τῶν~~
ἀφ' ὧν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Ἀγγλίας
ἀποδίδεις, καὶ παρ' ἐμοὶ ἀφ'
ἑνὸς ἐκ τῆς ἐποχῆς ἕνεκα εἰς τὰς
πολιτικὰς τῆς ἀρχῆς καὶ εἰς
τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς κατὰ τὰς
ἐν αὐτοῖς ἐπιγραφάς

Carré de Malberg) §35 τομ. 2 σ. 54
§17 σ. 28 τομ. 1

κ.τ.

συνοχείαι γεγονότων ως για
~~τους~~ τις συνοδοιπορικές μνήμες, για
έμπορα χαρακτηρίζει τις τότε
συνθήκες της συνοχής, αλλά
δικαίως μπορούμε να αναλογιζόμαστε
άλογες αρλούμπες.

Θα θέλαμε όλα αυτά να
να ~~εκφράσουμε~~ εκφράσουμε τις λογικές
διαπιστώσεις μας για τον ανθρώπινο
λόγο της αλογίας μας σε
μια παρεμπιπτουσα λογική γέλιο
λιτός της αλογίας μας σαν και
της δικαίας της ως αυτή απλής
λογικά από αυτός μέσα στο
γλωσσικό της ταυτότητας η
αυτός ~~δικαίως~~ δικαίως μας μέσα
να τον διαγράφει μόνο και
μέσα δε ανθρώπινα ένα να βέβαια

Sources du droit positif et du droit naturel

† Réglader in Annuaire I. c. 104

[209]

Ἐγώ δὲ ὅτι αὐτὸς τὸν γόν
ἔχθρον τῆς βίᾳ καὶ ἀνθίνομεν ὅτι
ἀνήκον ὅτι ἐκ ἐκεῖ ἀρχὴν ὁ
λόγος διὰ τὸ ἀρχὴ ἐς τὴν τῶν
ρόλων γλεφρόδρομον, ἀφ' ἧς
αὐτὸς ἐς τὸ φαίνον τῆς λυρ-
ικῆς καὶ ἐς τὸν ἀρχὴν τῆς
ἀνωνυμίας

Ἐδόκουν τὸν ἀνδρῶν, ὅτι δὲ
γνησιότητα καὶ τὸν ὀφὲ τὸ
ἐς τὸν τόπον τὸν ἀνήκον ρς. Ἐν
αὐτὸν ἡδυνάμην τὸν ἀγῶνα
καὶ τὸν ἀνθίνομεν γνώριμον
γνώριμον, ἡδυνάμην τὸν φόν
ρον τοῦ ἀνηρτῶτος ἐς λυρικῆς
τὸν αὐτὸν ἡδυνάμην ἐς τῆς ἀνω-
μίας καὶ ἀνωνυμίας ἐσθῆτος
ἐς ἐν καθεστῶτα τὸ αὐτὸν καὶ
ὅτι καὶ ἐρωτᾶν πάντοτε

αρόβγαζε λοιπόν, ~~ολοι~~ ~~τον~~ ~~κοντάρι~~ ~~κοντάρι~~ ~~δεκατρία~~ δεκατρία ~~ξύλα~~ ξύλα
~~ξύλα~~ ~~σ'~~ ~~ένα~~ ~~κομμάτι~~ ~~δεκατρία~~ ~~ξύλα~~ ~~ξύλα~~ ~~ξύλα

κοσμοκρατία, ούτως το αγαθόν
χαρακτηρίζει αγαθόν από τό
εν τη αρχή διαμορφούμενη ρεαλι-
στική των αγαθών αρετών
πανοπλία. Θα πει παρ' όλον
τη αρχή των επιδιώξεων του
να χαρακτηρίσει τον άγιον ανα-
γκαίως και ένα ιδιοτροπο, γιατί τον
αρέσει το αρμονικότυπο,
η ένα ιδέα η ειδική ανθρώπι-
νων ιδανικών των οποίων είναι γνήσιος
εφαρμοστής. Των αγαθών
των ανθρώπων

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Δύσκολο σαλώνει στον τόπο της Εγκλείστης
ή γιὰ ἕνα ἐπαγγελματία τοῦ Γερακοβουνίου
γιατὶ δὲ μὲ τὸν ἀδιάφορο τρόπο
σοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος

Δύσκολο σαλώνει ἡ διαμονὴ τῆς
Εγκλείστης ἢ μὲ ἀφορμὴ γιὰ τὸν ἀδιάφορο
τρόπο ποὺ ἐκεῖνος ἀπάντησε στὸ
τὸ ἔνοικο τὸ ἀνιψιὸ νὰ ἐπιλέξει γιὰ
ψώνισμα σπίτια, ἐδῶ νὰ μείνει
ἐδῶ νὰ φάει ἐμπόδιο γιὰ τὸν
πρὸ τῆς γῆς τὸ σπίτι τῆς σπιτι-
ᾶς

Δύσκολο σαλώνει στὸ σπίτι τῆς Εγκλείστης
ἢ μὲ ἐκεῖνον ποὺ μένει στὸ
ἔνοικο τοῦ ἀνιψιοῦ, μὲ τὸν ἀνιψιὸ
ἀπὸ ἀπάνω μὲ μένει ἢ ἐμπόδιο
στὰ μάτια τῶν ἀνιψιῶν μὲ νὰ φᾶ
τὸ σπίτι τοῦ πατρὸς μου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΜΠΟΡΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩΙ 1891

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ & ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ - ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 5 Β (ΟΠΙΣΘΕΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ) ΑΡ. ΤΗΛ. 21-215

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 570

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 6η Δεκεμβρίου 1934

Α Ξ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Υ Σ

Κους Κους ΜΑΝΩΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΝ &

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

'Αξιότιμοι Κύριοι,

"Εχομεν τήν τιμήν, εἰς ἀπάντησιν τῆς πρός τόν καθ'ἡμᾶς Σύλλογον ὑμετέρας αἰτήσεως, σχετικῶς μέ τήν παραχώρησιν ὑμῖν τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ Μεγάρου ἡμῶν διά διαλέξεις, νά γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Διοίκησις ἡμῶν συζητήσασα ἐπ'αὐτῆς, ἀπεφάσισε καί ἐνέκρινε τήν παραχώρησιν τῆς ἄνω αἰθούσης ἀντί δραχμῶν 300 δι'ἑκάστην διάλεξιν.

Κατόπιν τούτου, παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρίσητε τήν ἐπί τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν ὑμῶν διά τά καθ'ἡμᾶς.

Μετά πάσης τιμῆς

'Ο
Πρόεδρος

'Ο
Γεν. Γραμματεύς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΜΠΟΡΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

[2.2]

Δυσκολεύομαι πολλές φορές να βρω τα σωστά λόγια για να σε παρηγορήσω για τον χαμό του πατέρα σου. Ξέρω πόσο δύσκολο είναι να χάνεις κάποιον που αγαπάς πολύ.

ΣΧΟΛΑΙ "PALMER,,

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 7γ (Πλατ. Συντάγματος)
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 306 (Στάσις ΚΛΩΝΑΡΙΔΟΥ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

ΜΕ 500 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

ΒΟΗΘΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ
ΖΩΓΡΑΦΩΝ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΩΝ
ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΩΝ
ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

ΜΟΝΟΤΑΞΙΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ (Ἡμερήσια-Νυκτερινὰ)
ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΩΝ
ΛΟΓΙΣΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΚΑΤΩΤ. ΕΜΠΟΡ. ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ
ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΓΑΛΛΙΚΑ–ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ–ΑΓΓΛΙΚΑ–ΙΤΑΛΙΚΑ–ΙΣΠΑΝΙΚΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 193ς

Ἀξιότιμε Κύριε Τσεῖλε!

Καλόπιν καὶ τὴς προφορικῆς μας συνεννοήσεως, σᾶς ἀποστέλλω τὰ ἑξῆς στοιχεῖα διὰ τὸν καλλιγραφισμόν τῆ Καλαβατινῆ.

Μετὰ τιμῆς
Γιώσης

[illegible]

[illegible]

1. ἀμφιγυήεις πρός
2. τὸν αὐτὸν ~~ὃν~~ ὃς βροτὸς ἐν δὲ ἀφίκηται σπαρτὸν ἐπ' ἀρότρῳ καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐλπίσι θ' ἑλπὶς ἀμοιβὸν — ἄνακτα προσλοβοῦς, ὡς
3. προσεφώνεε σπουδῇ ἐς τὸν ἑωυτοῦ ἐς τὸν ἑωυτοῦ ἐς τὸν ἑωυτοῦ
~~3. προσεφώνεε σπουδῇ ἐς τὸν ἑωυτοῦ~~
~~Τὸν αὐτὸν σπαρτὸν~~
5. ἐν τῷ σπαρτῷ αὐτῷ προσλοβοῦς ἀνακτα τὸν ἀνακτα, καὶ βροτὸς ἐστὶν ἐν σπαρτῷ
4. ~~ἐν τῷ~~ ἐν τῷ σπαρτῷ ἐπ' ἀρότρῳ καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐλπίσι θ' ἑλπὶς ἀμοιβὸν — α) ἐν τῷ σπαρτῷ ἐπ' ἀρότρῳ β) καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐλπίσι θ' ἑλπὶς ἀμοιβὸν
5. καὶ ἐν τῷ σπαρτῷ καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ

Δ/ εξέλιξις

I/ αρχαίος ελληνικός γρ. κανονικός – ορθογρ.

II/ ορθογρ. διαφορετικός (ειδικά σαλτές) ρεαλιστικός

III/ Μη αρχαίος γι. βαρβαρικός – Εγκ. = ορθός γ. σωστά κατά άλλον γ. νομικόν.

~~Ιδιω~~ (ιδιωτικά αρ. ιδιωτικός εγχ.) = [Εξ' ίδιο το σωστό κατά σαλτές γ. τα γράφω]

IV/ Αρχαίος ενεργ. κανονικός επίσημος ελληνικός – γ. λόγιος καθαρεύουσα γ. ορθολογικός – αρ. καθαρεύουσα.

V/ Αρχαίος εγκ. ορθογραφικός ανεξάρτητος αρ. λαϊκός

α/ Εγχώριος εγ. ορθός εξ' ίσου (ελαφρύ, ορθογ. λάθος, ορθογρ. εξ' ίσου (ορθός))

[Β.3]

2/

β/ σύνθεση

Ι/ ενεργητική, ελαχίστου παρονόντος α/ διαγραφή ορίου από συγκεκριμένη ποσότητα παρονόντος (διαιρέτη) β/ ίδιος παρονόντας εκκινητικού

ΙΙ/ παθητική γενικότερης ή όρου παρονόντος - διαιρ. πάντα

Καλαθόχρωμος παρονόντ. ως διαιρετέος αρχή, δ ίδιος ή ό αντίστοιχος αρχαίος

καν. παρονόντ = ορ. γενικότερη παρονόντ.

II) Ξενάφ[illegible] ὁ γέρος – καθόμουν
δ' ἀπαρατήρητος γοητεύοντας ἡ
ἐξ' ἀγνοίας –

καταφρόνεμος προσαγαν
βαλλιανού

III) Μεσόκλιτη λουρι, ἐλεγεῖ
νοσοκόμος; ἀγάπη.
Χωρεῖς ἐπιγραμμός – ἐνοχῆς
ἐξ ἀλλᾶ ἴσον καταρρεύσεων
ἐν ἡ ἐγκ ναλλ ἐ ἐγκ.

IV) Ξενόγραφον ἡμέρας'
προσαδεῖς γελαδάκος εκ
ἐξ' νακα περιφερείας –
Καταρρεύσεις γοητεύοντας ἐξ' ἐγ.
ἐρχεῖς – ἀναλογος καταρρεύσεις

[8.5]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

α/ [illegible]

β/ [illegible]

Συλλογή ἀγροτικῶν

Ἔρση μαγγ. φρῶν μι σοφ[illegible]
λιμν γαλλιον ἐξ ἀγροτικῆς
ἀφιγγείας

Ὁ σοφὸς δὲ ἐξ ἐν δὲ λαμ-
βάνῃ μῆν.

Φαμηρος ἀναφορικῶν

Φαμηνὸς ὡς παρηγορ-
σιν δημ. ἐγάλο

[Ἐξ ἐν μιγναν σοφιαν
μαθητὸν νὰ ἀπαρ. μὲν ἀλλ
γ να γλιτον λογγιατο
10-20 ἐπτὰ ἐτῶν]

Τιμὴν σοφιαλιν ἀναστάσ

Εμβόλιμος δεκάρα συμμαθητών

Παιδαγωγοί της γης

Ύμνος

Μεδούσα ορκυνή εἰς ὄρα λά'
φρία. — εἰς λα μορφώσα δε
δαιμονα τὴν ορκυνα ἰάχρό'

Ἀγαρέως ολρατο χ ωμόδρο
δα σαγοφρι ἐχῶ.

Ἰαχρο μοτν δεμονος σαγ-
ἰαχρο μεδδο'

[8.9]

Δρόμος

Δρομεύς αδόκιμος

επιβάτης στον λεωφορείο οδηγούσε – δρομεύς δεν
είναι ~~δρομεύς~~ υπουργείο κατ' αρχή

[8.10]

Διπλογραμμή

Η Έρη δε σταμάτησε ούτε ήσυχη

στιγμή αλλιώς φοβισμένη

σε Εφιάλτη.

(Έρημος γκρεμνός του σκληρού

σπιτιού)

Βασική αρχή: απόρριψη

δια παρεμβολής παρόν εις

φροντορά ενέργεια – υποχρεωτική

παρεμβολή (δε δίνει δικαίωμα

το πρώτο)

Παίδες

Έχουμε δικές μας δουλειές
εμπόρους.

Κρατάμε σκοτάδια — δυσκολίες
και κάνουμε ό,τι μπορούμε
για τις δουλειές — όλοι μαζί
δυνατοί

Τα βασανιστήρια σκοτάδια
βασανιστήριο ό,τι μπορεί
μπορούν — δυσκολία τι έχει
κανένας τις γυναίκες, τις δικές
μας φίλους

Έχουμε γυναίκες και βασανιστήριο
φίλοι μαζί δυσκολίες
τον

[8.12]

Καὶ λοιὸν δαιμόνιος γοῦν εἶμι;
πολλοῦ δεῖ γε.

δαιμόνιος γοῦν ἔμοιγε

Εφόσον

1) Εργαλεία διαχείρισης αναμνήσεων γραπτή φορμή ή ραδιοφωνικά εφαρμογή (γραπτό εφόσον)

[23.1]
(συμειώσεις
κ.λ. - μυλωνά)

1940-44 [9.1]

Κομίσω...

Προταγές, προγράμματα
της δοσιαγωγικής
"Ζωής"

→ [η συνέχεια στο 22.2]

Ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ ἐπιχειρήσεως

Εἰς τὸ μικροαστικὸν κοινωνιστικὸν σύστημα ἰδιαίτερον πρόβλημα παρουσιάζει τὸ μέγεθος τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἡ λύσις αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν γεωργίαν δὲν προσκρούει εἰς σοβαρὰς δυσχερείας καθόσον εἰς αὐτὴν ἔχομεν τὴν πετραν ἀπὸ τὴν ἀτομιστικὴν ὀργάνωσιν κατόπιν τῆς διανομῆς τῶν μεγάλων ἀγροκτημάτων.

Τὸ μέγεθος τοῦ ἀγροτικοῦ κλήρου δέον νὰ εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωνται δύο τινά. ἀφ'ἑνὸς μὲν ἡ αὐτάρκεια τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας ἀφ'ἑτέρου δὲ ἡ δυνατότης τῆς καλλιεργείας αὐτοῦ ὑπὸ μόνων τῶν μελῶν τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας ἄνευ τῆς προσφυγῆς κατὰ κανόνα εἰς ξένας ἐργατικὰς χεῖρας. Ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι τὸ μέγεθος τοῦ ἀγροτικοῦ κλήρου δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐνιαῖον ἀλλὰ θὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τῆς γονιμότητος καὶ καταλληλότητος τοῦ ἐδάφους τῶν διαφόρων περιφερειῶν μὲ κριτήριον πάντοτε τὴν αὐτάρκειαν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὐτοκαλλιέργειαν. Εἶναι εὐνόητον ὅτι τὸ Κράτος εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τούτους θὰ ἀναγνωρίσῃ δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἐπὶ μιᾶς χωρικῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἀπαραιτήτου πραγματικοῦ κεφαλαίου ἐργαλείων, ζώων κλπ. // Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν μηχανῶν ἀποθηκῶν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἄλλων πλεονεκτημάτων τῆς μεγάλης ἐκμεταλλεύσεως διὰ νὰ ἱδρυθοῦν συνεταιρισμοὶ ἀνάλογοι πρὸς τοὺς σημερινούς.

Ἡ μικρὰ αὕτη ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία θὰ δύναται νὰ μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἀκτήμονας κατιόντας ἢ ἀνιόντας ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν τῷ συνόλῳ της ἄνευ τεμαχισμοῦ λόγῳ τοῦ κινδύνου τῆς διαδοχικῆς κατατμήσεως αὐτῆς καὶ ἐλαττώσεως τῆς παραγωγικότητος. Ἡ ἰδιοκτησία αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς δύναται ὅμως νὰ ἀπαλλοτριωθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως τοῦ καλλιεργητοῦ.

Αἱ ἀγροτικαὶ ἰδιοκτησίαι οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰ κατὰ τόπους ὑπὸ τοῦ Κράτους προβλεπόμενα ὅρια.

Ὡς πρὸς τὴν βιομηχανικὴν βιοτεχνικὴν καὶ ἐμπορικὴν μικρὰν ἐπιχείρησιν παρατηροῦμεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἀνώτατον ὅριον τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἡ ἀξία τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου ἐγκαταστάσεων μηχανημάτων παρακαταθηκῶν ἐμπορευμάτων κλπ. ἀνηκόντων εἰς αὐτήν. Τὸ ὅριον τοῦτο δέον νὰ καθορισθῇ εἰς χρηματικὸν ποσὸν ὄχι δὲ εἰς ἀριθμὸν μηχανημάτων ἐργαλείων κλπ. καθόσον δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ μεγάλη ἀνομοιογένειά των καὶ ἡ διαφορὰ τῆς ἀξίας των. Ποῖον ἀκριβῶς δέον νὰ εἶναι τὸ ὅριον τοῦτο εἶναι ζήτημα εἰδικὸν χρῆζον ἰδιαιτέρας μελέτης. Πάντως τοῦτο δέον νὰ καθορισθῇ βάσει δύο στοιχείων. Πρῶτον ἡ ἀξία τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου πρέπει νὰ εὑρίσκεται εἰς κάποιαν σχέσιν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας τῆς μικρᾶς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας ἡ ὁποία θὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ δεύτερον πρέπει νὰ εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀποδοτικότητα τῆς μικρᾶς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ μικρὰ βιομηχανικὴ καὶ βιοτεχνικὴ ἐπιχείρησις ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της δὲν ἀποτελεῖ κατὰ κανόνα οἰκογενειακὴν ἐκμετάλλευσιν ὡς ἡ ἀγροτικὴ ἀλλὰ συνήθως ἀπασχολεῖται εἰς αὐτὴν ἓν μόνον μέλος τῆς οἰκογενείας, ὃν ὑποχρεωμένον νὰ προσλάβῃ βοηθοὺς ἐκ τῶν ἔξω. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ πρόσληψις βοηθητικοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἀναπόφευκτος. Τοιουτοτρόπως ὅμως ἀνακύπτει καὶ εἰς τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα τὸν πρόβλημα τῆς δυνατότητος ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργασίας τρίτων ὑπὸ ἰδιοκτητῶν παραγωγικῶν μέσων. Ἐν τούτοις ἡ ἀνωμαλία αὕτη εἶναι περισσότερον φαινομενικὴ διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Πρῶτον διότι οἱ ὑπὸ τῶν μικροβιοτεχνῶν ἀπασχολούμενοι ἐργάται διὰ νὰ προσελκυσθοῦν ὑπ' αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ λάβουν μισθοὺς ἴσους τοὐλάχιστον πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων πληρωνομένους. Ἐὰν αἱ μικροεπιχειρηματίαι εἶναι ἀνίκανοι εἰς τοῦτο τότε ἢ θὰ ἀρκεσθοῦν μόνον εἰς τὴν προσωπικὴν των ἐργασίαν ἢ θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ κλείσουν τὴν ἐπιχείρησιν. Ἐκ παραλλήλου διὰ μέσου τῶν μισθῶν διατηρεῖται ὁ ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ μεγάλων καὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων καὶ φυσιολογικῶς περιορίζονται αὗται ἐκεῖ ἔνθα οἰκονομικῶς εἶναι ἀποδοτικαί.

Δεύτερον. Ὁ εἰς τὰς μικρὰς ἐπιχειρήσεις ἀπασχολούμενοι ἐργάται ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ λαμβάνουν μισθὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων καταβαλλόμενον ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συμμετέχουν εἰς τὴν δευτερεύουσα διανομὴν τοῦ εἰσοδήματος τὴν διενεργουμένην ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν τόκων κλπ.

Ἰδιαίτερον ζήτημα γεννᾶται ὡς πρὸς τὸν τόκον ἢ τὴν ἔγγειον πρόσοδον τὴν περιεχομένην εἰς τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν, τῶν παραγομένων ἢ διατεθειμένων ὑπὸ τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων. Τόσον ὁ εἰς ὅσον καὶ ἡ ἄλλη ἀποτελοῦν μὴ ἐξ ἐργασίας προκύπτον εἰσόδημα ἐρχόμενον εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἰδεολογίαν τοῦ κοινωνισμοῦ.

Ἡ ἀνωμαλία αὕτη ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀφ' ἑτέρου δὲ δύναται νὰ ἀρθῇ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ κοινωνιστικοῦ καθεστῶτος.

Ἡ εὐκολωτέρα ἀντιμετώπισις αὐτῆς συνίσταται εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν πάντων τῶν μικροδιοκτητῶν ἐπιχειρηματιῶν ἐκ τῆς δευτερευούσης διανομῆς τοῦ κρατικοῦ εἰσοδήματος ἀπορρέοντος ἀπὸ τὸν συνυπολογισμὸν εἰς τὰ ἔξοδα παραγωγῆς τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων τόκου καὶ ἐγγείου προσόδου. Ἡ διανομὴ αὕτη δύναται νὰ περιορισθῇ μόνον μεταξὺ τῶν μισθωτῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ πλέον ὅμως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ καὶ φορολογία ἐπὶ τῶν μικροεπιχειρηματιῶν ἡ ὁποία εἰδικώτερον διὰ τοὺς γεωργοὺς πρέπει νὰ ἔχῃ διαφορικὸν χαρακτῆρα ὡς καὶ ἡ ἔγγειος πρόσοδος. Ἡ φορολογία αὕτη δὲν ἀποτελεῖ μόνον μέσον πρὸς ἀπορρόφησιν ὑπὸ τοῦ Κράτους τμήματος τοῦ τόκου καὶ τῆς ἐγγείου προσόδου ἀλλὰ ναγκαστικῶς εἰς τὸ κοινωνιστικὸν καθεστὼς τὸ δεχόμενον τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν διαφορισμὸν τῶν μισθῶν ἀποτελεῖ ταὐτοχρόνως καὶ μέσον περιορισμοῦ τοῦ εἰσοδήματος τῶν μεγάλων μισθωτῶν. Τοῦτο δὲ διότι αἱ εἰδικευμέναι ἢ ἰδιοφυεῖς ὑπηρεσίαι λόγῳ μεγάλης στενότητος αὐτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ λαμβάνουν ὑψηλοτάτας ἀμοιβάς. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι εἰς τὴν Σοβ. Ρωσσίαν ὁ μηνιαῖος μισθὸς κυμαίνεται μεταξὺ κατωτάτου 500 ρουβλίων καὶ ἀνωτάτου 100.000 ρουβλίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ φορολογία πρὸς μείωσιν τῶν μεγαλυτέρων διαφορῶν τῶν εἰσοδημάτων ἀποτελεῖ μόνιμον ἀναγκαῖον παράγοντα εἰς τὰ φιλελεύθερα κοινωνιστικὰ συστήματα.

Εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὴν φορολόγησιν τῶν τόκων καὶ τῆς ἐγγείου προσόδου τῶν μικροεπιχειρηματιῶν θὰ ἠδύνατο νὰ παρατηρηθῇ ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος ἀποθαρρύνσεως τῆς τόσον ἀναγκαίας ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἀφοῦ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς παραγωγῆς θὰ στηρίζεται ἐπ' αὐτῆς (ὁλόκληρος ἡ γεωργία, ἡ βιοτεχνία, τὸ μικρεμπόριον καὶ τμῆμα ἴσως τῆς βιομηχανίας).

Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι ἀξία πάσης προσοχῆς θὰ πρέπει δὲ πᾶν κοινωνιστικὸν κράτος ἀποβλέπον εἰς τὴν μεγαλυτέραν παραγωγικότητα νὰ ἀποφύγῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν ὁλοκλήρου τοῦ τόκου καὶ τῆς ἐγγείου προσόδου ἀπὸ ἕκαστον μικροεπιχειρηματίαν. Τοῦτο δὲ διότι ἐν τῇ προσπαθείᾳ του ταύτῃ εὐκόλως δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια καὶ μαζὶ μὲ τὸν τόκον καὶ τὴν ἔγγειον πρόσοδον νὰ ἀποσπάσῃ καὶ τμῆμα τοῦ εἰσοδήματος ἀναλογοῦν εἰς τὰς προσωπικὰς ὑπηρεσίας τῶν μικροεπιχειρηματιῶν.

Ἐν τούτοις ἡ ἀπορρόφησις τοῦ τόκου καὶ τῆς ἐγγείου προσόδου ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τρόπον συντηρητικὸν δὲν κινδυνεύει νὰ ἐξουθενώσῃ τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καθόσον ἐ'ὅσον διὰ τῆς ἐπινοήσεως νέων συνδυασμῶν καὶ μεθόδων παραγωγῆς διὰ τῆς καλλιτέρας ὀργανώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τῆς καταβολῆς καλλιτέρας καὶ πλέον ἐπιμεμελημένης ἐργασίας ἐπέρχεται αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος αὕτη δὲν θὰ θίγεται ὑπὸ τῆς φορολογίας τῆς ἀποβλεπούσης ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀπόσπασιν μέχρι ἑνὸς ὁρίου τοῦ τόκου καὶ τῆς ἐγγείου προσόδου.

ΔΑΥΕΙΟΝΕΣ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΥ

Εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει φθάσει ἡ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις διὰ δύο λόγους ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἀσυνταξίαν.

α' Ἡ γενικὴ ἐπικράτησις τοῦ ἰδεώδους τῆς δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος.

β' Ἡ νόθευσις τῆς ἀτομιστικῆς ὀργανώσεως ἐκ τῆς ὀργανικῆς ἐξελίξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους ἔχει προκαλέσει σοβαρὰν μείωσιν τῆς παραγωγικότητος. Ὁπισθοδρόμησις δὲ ἦτο ἀδύνατος λόγω κυρίως τῶν κατακτήσεων τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ παραιτηθῇ.

Ἐπιβάλλεται δὲ ἐκ τούτου ἡ ἐξέτασις δύο ζητημάτων:

ΠΡΩΤΟΝ ποίαν διαμόρφωσιν ἐνδείκνυται νὰ λάβῃ τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα ἐν Ἑλλάδι, καί

ΔΕΥΤΕΡΟΝ πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο.

Ἐις πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς:

Πρωτίστως πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας καὶ τῆς καταναλώσεως ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου ἄνευ τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ δημοκρατία. Μόνον τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα τὸ ἀναγνωρίζον τὰς ἐλευθερίας ταύτας ἐπιτρέπει τὴν υἱοθέτησιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Δημοκρατία μὲ αὐταρχικὸν κοινωνιστικὸν καθεστὼς εἶναι ἀσυμβίβαστος.

Τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ προτείνωμεν πρέπει νὰ πραγματοποιῇ τὴν ἰδεολογίαν τοῦ κοινωνισμοῦ τῆς δικαίας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος νὰ ἐξασφαλίζῃ ὅμως ταυτοχρόνως πραγματικὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐημερίαν. Πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν κοινωνικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξύψωσιν τῶν ἀτόμων καὶ οὐχὶ εἰς τὸν κλῆρον ἐκπολεταρισμὸν καὶ τὴν μεταβολὴν αὐτῶν εἰς ἀροιδίφορα ἀνδρείκελλα μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐπιτυγχάνεται οὕτω δικαία διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.

Δεύτερον δέον νὰ λησθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ κύριον ἀνάχωμα κοινωνισμοῦ εἶναι ἡ ἐξουδένωσις τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας γεγονὸς

τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῆς παραγωγικότητος καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἐπὶ τῆς εὐημερίας τῶν ἀτόμων. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ κοινωνιστικὰ συστήματα εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν. Ἀκριβῶς δὲ πρέπει νὰ διαπραγματώσωμεν ἕνα κοινωνιστικὸν σύστημα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τὴν εὐρυτέραν δυνατὴν θέσιν χωρὶς βεβαίως νὰ καταισχύνωμεν ἐμπρόσω διὰ τοῦτον τὴν κυρίαν ἐπιδίωξιν τοῦ κοινωνισμοῦ τὴν δικαιοτέραν διανομὴν τοῦ εἰσοδήματος.

Τοῖτον δέον νὰ λάβωμεν ὑπ'ὄψιν τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα τῆς ὁποίας χαρακτηριστικὰ εἶναι τὸ ἀνοργάνωτον τοῦ τρόπου ἡ κυριαρχία τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ἰδιαιτέρα ροπὴ τοῦ Ἕλληνος πρὸς αὐτήν.

Τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ διαπραγματώσωμεν πρέπει νὰ πραγματοποιῇ τὸ ἰδεῶδες τῆς δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος ἀλλὰ ὀφείλει ὅμως νὰ εἶναι προσηρμοσμένον πρὸς τὰς μνημονευθείσας στοιχειώδεις ἀπαιτήσεις διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὸν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ. Δὲν πρέπει νὰ παρασυρθῶμεν ἀπὸ θεωρίας ἢ πολιτικὰ κατασκευάσματα τὰ ὁποῖα ἐν σχεδίῳ εἶναι σαγηνευτικὰ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ὅμως εἶναι καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν.

Ἔχοντες ὑπ'ὄψιν τ'ἀνωτέρω στοιχεῖα φρονοῦμεν ὅτι τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ προτείνωμεν παραλλήλως πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας καὶ τῆς καταναλώσεως δέον νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν μικρὰν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ ἐπιχείρησιν. Ὁ κοινωνισμὸς δὲν ἔχει ὡς τελικὸν σκοπὸν τὴν κατάργησιν τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας αὕτη ἀποτελεῖ μέσον πρὸς τὸν σκοπόν. Ὁ τελικὸς σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ δικαιοτέρα διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς οἰκονομικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀτόμου. Ἐφ'ὅσον τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καταργήσεως μόνον τῆς μεγάλης καὶ μέσης ἰδιοκτησίας οὐχὶ δὲ καὶ τῆς μικρᾶς ἡ διατήρησις τῆς τελευταίας ταύτης δὲν ἀντιτίθεται πρὸς τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα, ἀρκεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μὴ ἐπαναφίωσις δι'αὐτῆς τῆς μεγάλης ἢ μέσης ἰδιοκτησίας. Διὰ τοῦτο οἱ νεώτεροι κοινωνισταὶ δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὴν διατήρησιν

της μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ ἐπιχειρήσεως.

Κατ' ἀρχὴν λοιπὸν δέον νὰ δεχθωμεν τὴν μικρὰν ἰδιοκτησίαν καὶ ἐπιχείρησιν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας. Αὕτη βεβαίως δὲν θὰ εἶναι ἀπόλυτος ἀλλὰ περιωρισμένη καὶ ἐλεγχομένη βάσει ὡρισμένων στοιχείων. Τοῦτο ἐξ ἄλλου δὲν ἀποτελεῖ καινοτομίαν καθόσον καὶ σήμερον συμβαίνει τοῦτο εἰς εὐρεταν κλίμακα. Κατὰ ταῦτα τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον δεχόμεθα θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μικροαστικοκοινωνιστικὸν (Μικροαστικὸς Κοινωνισμός).

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν γεωργίαν τὰ πράγματα εἶναι ἁπλᾶ καθόσον εἰς αὐτὴν ἤδη κατὰ 90% ἂν ὄχι περισσότερον κυριαρχεῖ ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία. Αἱ ὑφισταμέναι μεγάλαι καὶ μέσαι ἰδιοκτησίαι θὰ πρέπει νὰ διανεμηθοῦν εἰς ἀκτήμονας ἀγρότας. Εἰς τὴν γεωργίαν ἡ ὁλοσχερὴς κατάργησις τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας καὶ κοινωνικοποίησις τοῦ ἐδάφους ἀντενδείκνυται διὰ πολλοὺς λόγους. Ἐν πρώτοις ἡ πεῖρα εἰς ὅλας τὰς χώρας ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία καὶ καλλιέργεια εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀποδοτικωτέρα τῆς μεγάλης. Ἄρα ἡ σύστασις ὑπὸ τοῦ Κράτους μεγάλων κτημάτων καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περίπτωσιν θὰ διοικοῦντο ταῦτα ἀψόγως πρὸς τὸν δὲν θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένη καθόσον θὰ ἐμειονέκτουν ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγικότητος ἔναντι τῶν μικρῶν. Τὸ κυριώτερον ὅμως ὅλων εἶναι ὅτι εἰς τὴν γεωργίαν ἡ ἀπόσπασις τοῦ γεωργοῦ ἀπὸ τὴν γῆν εἰς ἣν μάλιστα ἄκρως ἀτομιστὴν ὡς ὁ ἑλληνικός, θὰ ἐπιφέρῃ τὴν πτῶσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν καλλιεργητῶν καὶ ἐπικίνδυνον μείωσιν τῶν ἀποδόσεων. Ἡ παραχώρησις ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς γεωργοὺς μικρῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τὴν μορφὴν μισθώσεως ἢ ἀγροληψίας ἐγκλείει τὸν κίνδυνον τῆς λησταρχικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους ἐνῷ δὲν ἐξασφαλίζει δικαιοτέραν διανομὴν δεδομένου ὅτι οἱ μισθωταὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποκομίσουν τμῆμα τῆς ἐγγείου προσόδου.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ διατήρησις καὶ ἐκτασις τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ καλλιεργείας εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιβάλλεται. Ἡ ἰδιοκτησία αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῆς οἰκογενειακῆς καλλιεργείας μὴ δυναμένη νὰ ἀποτελέσῃ μέσον ἐκμεταλλεύσεως ξένης ἐργατικῆς δυνάμεως. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐν λόγῳ λειτουργίας τοῦ

οἰκονομικοῦ μηχανισμοῦ δέον νὰ περιέχουν τὴν ἔγγειον πρόσοδον δηλαδὴ εἰσόδημα μὴ ἐξ ἐργασίας προερχόμενον. Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ μικρὰν ἀνασυστήματος. Ἐν πρώτοις ἡ εἰσπραττομένη ἔγγειος πρόσοδος λόγῳ τῆς μικρότητος τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι λίαν περιωρισμένη. Δεύτερον τὸ κοινωνιστικὸν Κράτος δὲν περιορίζεται εἰς τὴν διανομὴν τοῦ εἰσοδήματος μόνον διὰ τῶν φόρων τῆς ἐργασίας ἀλλὰ προσλαμβάνει καὶ εἰς ὅλην αὐτοῦ διανομὴν ἐκ τῶν εἰσπράξεων κυρίως τοῦ τόκου τοῦ συνυπολογιζομένου εἰς τὰς τιμάς. Ἡ διανομὴ αὕτη δύναται νὰ περιορίζεται μόνον μεταξὺ τῶν ἐργατῶν καὶ νὰ μὴ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν γεωργῶν καὶ τῶν μικροϊδιοκτητῶν τῶν λοιπῶν κλάδων. Ἐκ παραλλήλου ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς ἐγγείου προσόδου ἥτις δὲ γνωστὸν ἔχει διαφορικὸν χαρακτῆρα δύναται τὸ Κράτος ἐὰν τοῦτο θεωρηθῇ σκόπιμον νὰ ἐπιβάλῃ φορολογίαν πρὸς ἀπορρόφησιν ἄνευ ὁλοκλήρου πάντως τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος αὐτῆς.

Τὸ Κράτος δὰ κρατήσῃ κατὰ περιφερείας μεγάλα κτήματα καλλιεργούμενα ὑπ' αὐτοῦ οὐχὶ ὅπως ἐκ λόγων κοινωνικῶν ἀλλ' οἰκονομικῶν ἵνα χρησιμεύσουν ταῦτα πρὸς ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν.

Εἰς τὴν βιομηχανίαν τὰ πράγματα παρουσιάζονται ἐντελῶς διάφορα. Αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις εἶναι κατὰ κανόνα μεγάλαι ἢ μέσαι ἐπιχειρήσεις. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία ἐπ' αὐτῶν δὲν εἶναι ἀνεκτὴ εἰς ἕνα κοινωνιστικὸν καθεστώς. Ἐκ παραλλήλου δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γεωργίαν ἡ μεγαλυτέρα ἐπιχείρησις εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀποδοτικωτέρα τῆς μικρᾶς εἰς ὡρισμένας μάλιστα περιπτώσεις δὲν εἶναι κἂν δυνατὴ βιομηχανικὴ παραγωγὴ εἰς μικρὰν ἐπιχείρησιν. Ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν βιομηχανίαν ὅ,τι καὶ εἰς τὴν γεωργίαν. Εἰς τὴν βιομηχανίαν πρέπει νὰ διατηρηθοῦν αἱ μεγάλαι καὶ μέσαι ἐπιχειρήσεις πρέπει δὲ βαθμηδὸν νὰ λάβουν τὸ μέγεθος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει τὴν μεγαλυτέραν ἀποδοτικότητα OPTIMUM. Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται δέον νὰ κοινωνικοποιηθοῦν. Αὗται λόγῳ τῆς καθιστερημένης

μηχανικῆς ἐξελίξεως τῆς χώρας εἶναι σχετικῶς ὀλίγαι ὥστε τὸ μέτρον τῆς κοινωνικοποιήσεως νὰ μὴν ἐπιφέρῃ μεγάλας ἀνατροπὰς εἰς τὸν οἰκονομικὸν βίον τῆς χώρας. Ἀφ' ἄλλου καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ ἐπεμβάσεις τοῦ κράτους καὶ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν βιομηχανίαν ὑπῆρξαν τόσαι συχναὶ καὶ ἐν πολλοῖς δικαιολογημέναι ὥστε ἡ κοινωνικοποίησις νὰ μὴ ἀποτελέσῃ πλέον μέτρον ἀνατρεπτικόν.

Τὸ ζήτημα τώρα εἶναι ποίαν μορφὴν θὰ πρέπει νὰ λάβῃ ἡ κοινωνικοποίησις τῆς βιομηχανίας. Πρέπει νὰ περιέλθουν αὐταὶ εἰς τὸ κράτος τὸ ὁποῖον θὰ διατηρήσῃ τοὺς νῦν ἰδιοκτήτας ὡς διευθυντὰς καὶ τὸ ὑπόλοιπον προσωπικὸν εἰς τὴν θέσιν των, ὅπως ἀναλάβῃ δὲ τοῦτο τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν καὶ κατεύθυνσιν; Πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν εἰδικοὶ αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ κατὰ κλάδους (ἀνάλογοι πρὸς τοὺς Σ.Σ.Κ), εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀνήκουν ὅλαι αἱ ἐπιχειρήσεις τῆς αὐτῆς κατηγορίας; Πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν μικταὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ συμμετέχουν τὸ κράτος καὶ ἰδιῶται μὲ ποσοστὰ ὥστε νὰ διατηρηθῇ ἀκμαία ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία; Ἰδοὺ τινὲς τῶν δυνατοτήτων μεταξὺ τῶν ὁποίων δέον νὰ ἐκλέξωμεν. Πάντως ἡ ὀργάνωσις τὴν ὁποίαν θὰ προτείνωμεν πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐκμεταλλευθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐκείνην ἀπηλλαγμένη κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς [illegible] συμπνιγούσης.

Ὑπάρχουν τινὲς οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν τὴν ἐκτασιν τῆς κοινωνικοποιήσεως ἐπὶ ὅλων ἀνεξαρτήτως τῶν μεγάλων καὶ μέσων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων προτείνοντες τὸν περιορισμὸν αὐτῆς μόνον εἰς ὡρισμένους βιομηχανικοὺς κλάδους (βιομηχανίας πολέμου, παραγωγῆς ἐνεργείας, ἐξορύξεως πρώτων ὑλῶν κλπ.). Ἐν παραλλήλῳ αἱ ὑπόλοιποι βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις παραμένουν ἐλεύθεροι εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας ἀλλὰ ὑπάγονται ὅμως εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους. [illegible] ἀφ' ἑνὸς μὲν [illegible] ἀφ' ἑτέρου δὲ [illegible] χείρας τὰ [illegible] δύναται

ἑτέρου δὲ ὁ κρατικὸς ἔλεγχος ἐφ'ὅσον θὰ εἶναι αὐστηρὸς θὰ παραλύῃ τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ θὰ δημιουργήσῃ ταιαύτας προστριβὰς μεταξὺ τῶν κρατικῶν ὀργάνων καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν ὥστε τὸ κράτος θὰ ἐξαναγκασθῇ τελικῶς εἰς κοινωνικοποίησιν καὶ τούτων.

Ἐκ παραλλήλου πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπου εἰς τὴν βιομηχανίαν εἶναι πραγματικῶς βιώσιμος ἡ μικρὰ ἐπιχείρησις νὰ προστατευθῇ αὕτη.

Εἰς τὴν βιοτεχνίαν παρατηροῦμεν ὅτι λόγῳ τῆς φύσεώς της ἐπικρατεῖ ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία καὶ ἐπιχείρησις. Κατ'ἀκολουθίαν πᾶσαι αἱ ἐπιχειρήσεις αἱ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ ὅριον τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας θὰ παραμείνουν εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας. Καὶ ἐδῶ ὅπως καὶ εἰς τὴν γεωργίαν τὸ κράτος θὰ ἠναγκασθῇ νὰ ἐπιβάλῃ φορολογίαν πρὸς ἀποροβόησιν κατὰ τὸ δυνατὸν τοῦ συμπεριλαμβανομένου εἰς τὰς τιμὰς τόκου. Ἐκ παραλλήλου δὲ ἴσως ἀποκλεῖσαι τὴν τάξιν ταύτην τῆς δευτερευούσης διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος.

Εἰς τὸ ἐμπόριον ἡ κατάστασις παρουσιάζεται μικτή. Τὸ μὲν μεγαλεμπόριον θὰ κοινωνικοποιηθῇ κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὴν βιομηχανίαν τὸ δὲ μικρεμπόριον θὰ παραμείνῃ εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους ὡς καὶ ἡ βιοτεχνία.

Ἡ πίστις θὰ κοινωνικοποιηθῇ. Αὕτη λόγῳ τῆς συγκεντρωτικῆς φύσεως δὲν παρουσιάζει ἰδιαίτερα προβλήματα. Ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα ὑπῆρξε ἰσχυρὰ ἐνθαρρυντικὴ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης βλέπε Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ μεταφοραὶ θὰ κρατικοποιηθοῦν. Καὶ ἐδῶ ἡ πεῖρα εἰς τὴν ἀτομικὴν ὀργάνωσιν ὑπῆρξεν ἐνθαρρυντικὴ (κοινοτικὸς σοσιαλισμός).

Ἀπόλυτος δέον νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐκτὸς τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν κινητῶν ἀνώτατον ὅριον κατ'ἄτομον μικρᾶς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ συνύπαρξις μεγάλων κρατικῶν ἐπιχειρήσεων ἀφ'ἑνὸς καὶ μικρῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀφ'ἑτέρου εὐνοϊκῶς παρεμβάλλεται πρὸς μετριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Εἰς τοὺς ὑπὸ

πληροῖ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις.

Πρῶτον. Νὰ ἐξασφαλίζεται ἐλεύθερος ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων.

Δεύτερον. Τὸ κοινὸν τῶν ὑλικῶν παραγωγικῶν μέσων τῶν ἀνηκόντων εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην μικροεπιχειρηματίαν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ὡρισμένον ὅριον πέραν τοῦ ὁποίου θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος δημιουργίας σοβαρᾶς ἀνισότητος εἰσοδημάτων. *

Τὸ δεύτερον ζήτημα εἶναι πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ εἰσαχθῇ τὸ μικροαστικοκοινωνιστικὸν σύστημα παρ'ἡμῖν.

Χρόνος 1

Ὡς πρὸς τὸ πότε παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑλὴ λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς καθυστερήσεώς της καὶ τῆς ἐξαρτήσεώς της ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν εἶναι σκόπιμον νὰ προβῇ πρώτη εἰς τὴν κοινωνικοποίησιν πρωτοῦ πράξουν τοῦτο ἄλλα προηγμένα κράτη. Εἰς τοῦτο μᾶς ἐνισχύει καὶ τὸ ἀνοργάνωτον τῆς κρατικῆς μηχανῆς παρ'ἡμῖν. Πρόωρος ἐφαρμογὴ τοῦ κοινωνιστικοῦ συστήματος δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀπογοητεύσεις.

Χρόνος 2

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ πῶς θὰ εἰσαχθῇ τὸ κοινωνιστικὸν σύστημα ὑπάρχουν δύο γνῶμαι. Κατὰ τὴν μίαν ἡ ὁποία ὑπεστηρίχθη ἄλλοτε ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ τῶν RATHENAU, NEURATH καὶ WISSELL ἡ κοινωνικοποίησις δέον νὰ συντελεσθῇ βαθμηδὸν διὰ τῆς προγραμματικῆς ὀργανώσεως τῆς κεφαλαιοκρατικῆς οἰκονομίας χωρὶς νὰ καταργηθῇ ἀρχικῶς ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία ἐπὶ τῶν ὑλικῶν παραγωγικῶν μέσων. Κατὰ τὴν ἄλλην γνώμην τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν κοινωνικοποίησιν εἶναι ἡ ὑπαγωγὴ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Κράτους τῶν παραγωγικῶν μέσων.

[illegible]

[illegible]

Ορίζουμε τη παράλληλη του κύκλου βάση [illegible]
της βάσεως (ή μόνο ονομασία)

Όταν λέμε τη παράλληλη ή λοξή
τότε εννοούμε πάντα τη ορθή.

Η ορθή στο χώρο μπορεί ή θα είναι
ή ορθή του
χχ΄ ⊥ α στο – απόσταση του σημείου
⊥ β του χωρίου

[illegible] ορθογώνια τριγ. – χχ΄ ορθογώνιο
τριγώνιο (επί ή λάθος)

χχ΄ ⊥ δύο, παίρνουμε τις ίσες ορθογώνια
τριγωνάκια από τις οποίες [illegible]
[illegible] αλλά [illegible]

[illegible] ορθογώνια [illegible]; Ορθογώνιο
χχ΄ ⊥ παράλληλα – [illegible]

Κε διαλεκτική — γραμμικό σχολείο — καθαρά
εξουσία — [illegible] δι' αυτόν γράφει όπως θέλει
ή θεσμική.

Οι εμπειρικοί γραμμικοί — Κράτος νόμος
ανεξάρτητος

Ενοχές επειδή δε γράφω όπως σας αρέσει
εσείς γράφετε το ακατάληπτο

Αποχή αρνητικότητας γιατί — Ιδιοκτησία και δε
ενοχές

[illegible]

ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τοῦ ἰατρικοῦ ἡμῶν κόσμου. Τῷ 1926 διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐπὶ κυβερνήσεως Κονδύλη, τῷ δὲ 1927 διωρίσθη διευθυντὴς τῆς χειρουργικοῦ τμήματος ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ», ὅπου ἐξέλαμψε τὸ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα καὶ ἡ εἰς τὰς ἐγχειρήσεις ἐξαιρετικὴ αὐτοῦ δεξιοτεχνία. Τῷ 1929, τῇ παρακλήσει τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπίσης συνετέλεσε σημαντικὰς ἐργασίας. Κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ἐξετέλει καθημερινῶς σχεδὸν ἐγχειρίσεις εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ Κλινικὴν τοῦ «Κυανοῦ Σταυροῦ», ἣν εἶχεν ἀναγάγει εἰς μεγίστην περιωπήν.

Ὁ Ἀλέξανδρος Παππᾶς δὲν ἦτο μόνον ἔξοχος ἐπιστήμων, ἀλλὰ καὶ καλλιτέχνης, πολλάκις δὲ τὸν ἔδρον κατ' οἶκον ζωγραφίζοντα διαφόρους καρπούς, ἄνθη καὶ πολλάκις καὶ πρόσωπα. Τὸ καλλιτεχνικὸν δὲ τάλαντον τοῦ πατρὸς ἐκληρονόμησεν ὁ υἱός του, ὅστις ἐσπούδασεν ἐν Παρισίοις ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικήν. Ἀλλ' ἕνας ὑπέροχος θάνατος ἐσφράγισε διὰ παντὸς τὴν ἔνδοξον σταδιοδρομίαν τοῦ Ἀλ. Παπᾶ! Μὲ τὴν χειρουργικὴν σμίλην εἰς τὰς χεῖρας ἔπεσεν ἀκαριαίως νεκρὸς μετὰ μίαν πολύωρον καὶ πολύμοχθον ἐγχείρισιν, ὡς ἀληθὴς στρατιώτης ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης!..

Ἕτερος ἐπιφανὴς ἐπιστήμων ὑπῆρξεν ὁ ἐν βαθῇ γήρᾳ ἀποθανὼν παθολόγος ἰατρὸς **Ἰωάννης Καρδαμάτης**, ὁ πανελληνίως γνωστὸς πρωταθλητὴς εἰς τὸν κατὰ τῆς ἑλονοσίας ἀγῶνα. Ὅτε νέος συνειργαζόμην εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» ὑπὸ τὸν Βλάσιον Γαβριηλίδην, ἐνθυμοῦμαι ὁποῖα πύρινα ἄρθρα ἔγραφενὸ δαιμόνιος ἐκεῖνος δημοσιογράφος ὑπὲρ τοῦ νεαροῦ τότε διώκτου τῆς ἑλονοσίας! Ἔκτοτε ὁ Καρδαμάτης καὶ ὡς ὑφηγητὴς καὶ ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου ὑγιεινῆς καὶ ὡς ὀργανωτὴς τοῦ Συνεδρίου ὑγιεινῆς καὶ μέλος πλείστων ἄλλων σωματείων, Ἑταιρειῶν καὶ Ἀκαδημιῶν, δὲν ἔπαυσε μέχρι τελευταίας πνοῆς ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐπαράτου ταύτης νόσου, γενόμενος καὶ εἰσηγητὴς τοῦ εὐεργετικωτάτου περὶ κινίνης νόμου.

Καὶ τελευτῶν μιμνονεύω τὸν θάνατον δύο γεναίων στρατηγῶν, οἵτενες ἐτίμησαν τὴν πατρίδα μας, τὸν ἀείμνηστον **Γεώργιον Τσόντον Βάρδαν** καὶ τὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀποθανόντα εἰς βαθὺ γῆρας στρατηγὸν **Κωνσταντῖνον Νίδερ**. Ἀμφοτέρους ἐθρήνησεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἐκήδευσε μὲ ὅλας τὰς τιμάς, εὐγνωμονοῦσα δι' ὅλας τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας ἃς προσέφεραν ἀμφότεροι εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα. Ἂς εἶναι αἰωνία ἡ Μνήμη των καὶ ἐλαφρὸν τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς, τὸ ὁποῖον τοὺς καλύπτει!

ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

***

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΡΑΛΛΗΣ

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ὁ ἐπιφανὴς νομομαθὴς Κωνσταντῖνος Μ. Ράλλης, ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη καθηγητὴς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ μεταστὰς ἦτο ἀπόγονος τῆς μεγάλης φαναριωτικῆς οἰκογενείας, μέλη τῆς ὁποίας συνέβαλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑλληνικῆς νομικῆς ἐπιστήμης, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους καὶ ἐντεῦθεν. Πιστὸς εἰς τὴν οἰκογενειακὴν παράδοσιν, ὁ Ράλλης ἠγάπησε τὴν ἐπιστήμην καὶ ἐξυπηρετῶν αὐτὴν, ὑπῆρξεν τὰ μάλα ἀποδοτικός. Ἡ δὲ ἐπιστημονική του ἱκανότης εἶχεν ὡς παράλληλον χάρισμα τὴν χρηστότητα ἥτις ἐξεδανίκευε, τὴν μορφὴν τοῦ ἀλησμονήτου νομοδιδασκάλου. (*)

(*) Ὁ συνεργάτης μας κ. Παν. Ι. Παναγιωτάκος, διάδοχος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ, ἀνέλαβεν ἤδη τὴν ἐντολήν, ὅπως ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ ἀναλύσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος σοφοῦ Κωνσταντίνου Ράλλη.

ΠΑΥΛΟΣ ΛΕΦΑΣ

Μία βαρεῖα ἀπώλεια ἐσημειώθη ἰδιαιτέρως εἰς τὸν κύκλον τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ἐπισυμβάντος θανάτου μιᾶς ἐξαιρετικῆς νεοελληνικῆς φυσιγνωμίας—τοῦ Παύλου Λέφα.

Ὁ ἐν λόγῳ ἐκλιπὼν εὐγενὴς ἐργάτης τοῦ πνεύματος παρουσίαζε κατὰ τὴν ἐν γένει κοινωνικήν του δρᾶσιν καὶ σταδιοδρομίαν ἐκδηλώσεις μιᾶς ἀδρᾶς καὶ πολυσχιδοῦς φυσιογνωμίας, συνδυάζων τὴν θετικότητα τῆς δραστηριότητος μὲ μίαν ἀνωτέραν ἰδεαλιστικὴν καὶ κοινωφελῆ προοδευτικὴν κατεύθυνσιν τόσον ἐνταῦθα, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου κατὰ τὸ πλεῖστον ἔζησεν.

Ὁ Παῦλος Λέφας ἐγεννήθη εἰς Ὀδησσὸν τῷ 1874. Ἀρχικῶς ἐσπούδασεν εἰς τὴν ἀκμάζουσαν τότε ἐκεῖ Ἑλληνικὴν Ἐμπορικὴν Σχολήν. Ἀκολούθως δὲ εἰς τὸ ρωσσικὸν γυμνάσιον καὶ ἀποφοιτήσας αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικήν. Ἡ ἐθνικοκοινωνική του δρᾶσις ἐξεδηλώθη ἐν πρώτοις εἰς τὸν σημαντικὸν ρόλον του ὡς ἰδιαιτέρου γραμματέως, κατ' ἀρχάς, καὶ κατόπιν διευθυντοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Μαρασλῆ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἐξήσκησεν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν, λόγῳ τοῦ στενοῦ του δεσμοῦ μετὰ τοῦ ἀειδήμου ἀνδρὸς εἰς τὴν ὑπ' ἐκείνου ἐπωφελῆ διὰ τὸν τόπον μας διάθεσιν μεγάλων κεφαλαίων του, εἰς τὴν ἔκδοσιν, πλὴν ἄλλων του μελημάτων, τῆς περιφήμου Μαρασλείου βιβλιοθήκης, τῇ ἐπιμελείᾳ κατὰ μέγιστον μέρος τοῦ Λέφα κλασσικῶν καὶ ἀριστουργηματικῶν, ἐν πολλοῖς, ἔργων κ. ἄ. Ἐπίσης εἰσγάσθη ἀόκνως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρωσσίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὀδησσῷ. Συνάμα δὲ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ἐμπορικὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρωσσίας διατελέσας ἀλληλοδιαδόχως Σύμβουλος μεγάλων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ Τραπεζῶν καὶ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης Βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου τῆς Ὀδησσοῦ.

Ἰδιαιτέρως ἀξίζει νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἀξιολογωτάτη φιλολογικὴ δρᾶσις τοῦ μεταστάντος. Εἰς τὴν πρώτην μοῖραν πρέπει νὰ τεθοῦν αἱ ἀριστοτεχνικαὶ του μεταφράσεις ἔργων τῆς Ρωσσικῆς Λογοτεχνίας, ἰδίως αἱ ἐν εἴδει ἀνθολογίας εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους (τῆς Μαρασλείου Βιβλιοθήκης) ἐκδόσεις χαρακτηριστικῶν λογοτεχνημάτων τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ ἀντιπροσωπευτικωμέτων Ρώσσων συγγραφέων μετὰ σχετικῶν κριτικῶν, εἰσαγωγικῶν του σχολίων—ἐργασία ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀρτία καὶ κλασσική. Ὁμοίως σημαντικώτατον ἔργον του εἶναι ἡ Ἱστορία τῆς Ρωσσικῆς Λογοτεχνίας καὶ ἡ Ἱστορία τῆς Ρωσσίας. Ἀξιοσημείωτος εἶνε καὶ ἡ σοβαρά του μέριμνα διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ ἔκδοσιν πλείστων ἀνεκδότων ἐγγράφωνκαὶ ἀπομνημονευμάτων τῆς Φιλικῆς ἑταιρείας ἧς ἕδρα, ὡς γνωστόν, ὑπῆρξεν ἡ Ὀδησσός.

Ὁ Παῦλος Λέφας κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα συνέχισε τὴν λαμπρὰν του κοινωνικὴν δρᾶσιν. Τὸ 1920 ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς Σύμβουλος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης, ἀκολούθως διετέλεσεν ἐπὶ 20ετίαν περίπου, Πρόεδρος τοῦ Σωματείου τῶν ἐκ Ρωσσίας Ἑλλήνων, παρέσχε πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἐν γένει προοδευτικήν του δρᾶσιν συνέχισε καὶ τὰς πνευματικοφιλολογικάς του ἐργασίας. Ἐγκατέλειψεν, οὕτω, ἀξιολογώτατα ἀνέκδοτα χειρόγραφα φιλολογικοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁποίων ἀνέλαβε νὰ ἐπιμεληθῇ ὁ ἐκ τῶν υἱῶν του δικηγόρος καὶ ἐπίσης λογοτέχνης κ. Ν. Λέφας.

Αὐτὴ εἰς γενικωτάτας γραμμὰς ἡ δρᾶσις τοῦ Παύλου Λεφα, τοῦ ἀρίστου αὐτοῦ πνευματικοῦ ἐργάτου καὶ ἀνθρώπου κοινωφελοῦς, τοῦ ὁποίου ἡ στέρησις ἀφίνει δυσαναπλήρωτον εἰς τὸν κύκλον του κενὸν καὶ ἀνεξάλειπτον τὴν μνήμην του.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΑΥΓΕΡΗΣ (ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)

Ἦταν μιὰ χαραυγὴ — καλύτερα νὰ μὴν ξημέρωνε — ποῦ ξεψύχησε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κι' ἔφυγε... Ἔσβυσε ἡ ψυχή του καὶ χάθηκε μαζὶ μὲ τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, χωρὶς νὰ τὸν εὕρῃ τὸ φῶς τῆς καινούργιας ἡμέρας... Ὁ Γεώργος Αὐγέρης (Παπαδημητρίου) πέρασε τὴν ὀλιγόχρονη ζωή του γεμᾶτος δράματα ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς ἀγνές του συνήθειες, ἀληθινὸς γνώστης τῆς λαϊκῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ ποῦ κατόρθωσε νὰ περιγράψῃ ἔτσι πιστά.

Τὸ ἔργο τοῦ «Μάγκανα στὴ γειτονειά» εἶναι γραμμένο ἀκριβῶς ὅπως γίνονται τὰ «μάγκανα» δηλαδὴ ὁ «καυγᾶς» στῆς γειτονιὲς τοῦ χωριοῦ.

Τὸ «Λαμπριάτικο» ποῦ εἶναι ἕνα ἀπὸ τ' ἀνέκδοτα ἔργα του μᾶς παρουσιάζει ζωντανὰ τὴ συνήθεια τοῦ «λαμπριάτικου ἀρνιοῦ» στὸ τόπο μας. Ἀπὸ ἠθογραφικῆς πλευρᾶς τὴν ἴδια ἀξία ἔχει καὶ ἡ 'Αγιοβασιλιάτικη ἠθογρσφία του «Ἡ Πογατσοῦλα τοῦ Παπακούτρη» ποὺ ἐφιλοξένησε πρὸ καιροῦ ἡ «Νέα Ἑστία».

Ἐπίσης ἡ μελέτη «Πᾶν ὁ αἰώνιος Θεός», «Ξημέρωμα στὸ χωριὸ», «Τὸ σκυλὶ τοῦ Νταγρέ», τὸ περίφημο χρονογράφημά του «Τὸ βιβλίο» καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ εἶναι δημοσιευμένα καὶ σκορπισμένα σὲ διάφορες ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἶναι ἀπ' τὰ καλύτερα «Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ὡραίου» εἶναι ἡ μοναδικὴ του μελέτη δημοσιευομένη εἰς τρεῖς συνέχειες εἰς τὴν ἐφημερίδα «'Αρκαδικὸς Τύπος» ὅπως καὶ ἡ κριτικὴ του διὰ τὸ ἐκδοθὲν τότε βιβλίον τῶν Γ. Κατσούλη—Α. Στραιῆ «Ἡ Εὐρώπη ἔναντι τῆς 'Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας».

Τὸ ἠθογραφικό του μονόπρακτο «Ὁ καλὸς ὁ γειτονας» εἶναι ἐξαιρετικὸ καὶ σὲ πλοκὴ καὶ σὲ διάλογο καὶ σὲ θεατρικὴ τεχνική. Ὁ λογοτέχνης κ. Στέφανος Δάφνης θεωρεῖ πῶς ὁ «καλὸς γειτονας» ἔχει καὶ σκηνικὲς ἀπαιτήσεις, καὶ ὁ συγγραφεὺς «δείχνει ἠθογραφικὴ δύναμι καὶ πῶς νοιώθει κι' ἐξηγεῖ βαθειὰ τὴ λαϊκὴ ψυχή». Τὴν περισσότερη ζωή του τὴν πέρασε στὸ χωριὸ ποῦ τόσο πολὺ τ' ἀγαποῦσε... Μ' ἐκτιμοῦσε πολὺ καὶ συχτὰ συζητούσαμε γιὰ τὴν πνευματικὴ κίνησι τῆς 'Αρκαδίας. Μιλοῦσε τόσο ἁπλᾶ, ὁ Γεώργος Αὐγέρης, τόσο χαριτωμένα, μὲ τὴν χωριάτικη του ἰδιωματική του γλῶσσα καὶ τὴ γερή του φωνή... Ἦταν θαυμαστὴς καὶ μελετητὴς τοῦ Παπαντωνίου, τοῦ Καρκαβίτσα, ἰδίως ὅμως τοῦ Παπαδιαμάντη.

Τὰ ἔργα τοῦ 'Αρκάδος λογίου καθὼς ἀνέφερα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ «Ἠθογραφικά του» καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα δημοσιευμένα κατὰ καιροὺς εἰς ἐφημερίδες 'Αρκαδικές, περιοδικὰ κτλ. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν χρονογραφήματα, ἄρθρα καὶ ἀνέκδοτες μελέτες.

Ἡ συγκέντρωσις καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν φιλολογικῶν του ἔργων θὰ εἶναι μνημόσυνον καὶ ἕνας φόρος τιμῆς στὴν μνήμη τοῦ μεγάλου αὐτοῦ 'Αρκάδος διανοουμένου.

ΑΘΑΝ. Φ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Παρὰ τοῦ κ. Ι. Κουτσοχέρα ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Σεβαστέ μου κ. Φιλαδελφέα,

Σᾶς ἐσωκλείω τὸ χειρόγραφο μὲ τὸν «Παρθενῶνα», ποὺ σᾶς ἔχω ἀφιερώσει. Εἶναι ἕνα μικρὸ δεῖγμα τῆς βαθειᾶς μου ἐκτιμήσεως, πρὸς τὸν ἄξιον Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος ἀγωνίστηκε τὸν ὡραῖο ἀγῶνα τῆς ἐπιστήμης, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὡραίου καὶ γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ Max Nordeau ἔγραψε παραστατικὰ ὅτι ἐγεννήθηκε «συγγραφεύς, μὲ χαρακτῆρα, μὲ ρυθμὸν καὶ φαντασία». Ὅταν τὰ ἔγραφε αὐτὰ ὁ Max Nordeau νεαρὸς τότε σεῖς δὲν εἴχατε σημειώσει παρὰ τὰ πρῶτα βήματα στὸ μακροδρόμι τῆς ζωῆς. Τώρα ποὺ σᾶς γράφω τὰ λόγια αὐτά, ἡ πορεία σας ἀριθμεῖ ἀναρίθμητα βήματα ποὺ σᾶς ἔδειξαν γερὸν ὁδοιπόρο καὶ ἔδειξαν ὅτι ἐγεννηθήκατε ὄχι μόνο γιὰ «συγγραφεύς» ἀλλὰ καὶ γιὰ ἀγωνιστὴς γιὰ ὅ,τι δίνει ὡμορφιὰ στὴ ζωή. Καὶ ἐστάθηκε πιὸ τυχερὸς ὁ Γαβριηλίδης στὸν χαρακτηρισμό του ὅτι ὁ Φιλαδελφεὺς «εἶναι ἄνθρωπος ὅστις τρέχει, ὁ ἄνθρωπος ὅστις πείθει, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἠλεκρίζει». Καὶ εἶναι ἐξ ἴσου ἀλήθεια ὅτι ἡ καλλιτεχνική σας ψυχὴ ἀφῆκε ἔκδηλο τὴν πιοὴν της καὶ στὶς ἀρχαιολογικές σας ἐργασίες.

Αὐτὰ σᾶς τὰ γράφω ὕστερα ἀπὸ μιὰ μελέτη τῶν γραπτῶν καὶ μελετῶν σας, ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ δώσετε, καὶ γιὰ νὰ ἀποδώσω τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι. Τὸ ἂν μᾶς χωρίζουν ὡρισμένες ἰδεολογικὲς διαφορὲς τοῦτο δὲν ἐξασθενίζει τὴν βαθειά μου ἐκτίμησι πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν 'Επιστήμονα Φιλαδελφέα Ἄλλως τε, ἀπὸ τὴν ἀντίθεσι καταλήγουμε σιὴ σύνθεσι καὶ τὴν πεποίθησί μου αὐτὴ θὰ τὴν εὕρετε καὶ στοὺς «Στοχασμοὺς κι' 'Αντίλαλους», ὅπου στὸ πρῶτο τετράστιχο τοῦ «Λόγου κι' 'Αντίλογου» γράφω :

ὁ λόγος θέλει ἀντίλογο
κι' ὀχτρὸν τὸ παλικάρι'
κι' ἡ γῆς ἁτσάλι τοῦ ἀλετριοῦ
γιὰ νὰ καρπίσει στάρι.

'Αθῆναι 8)12)42

Μὲ βαθειὰ ἐκτίμησι
Ι. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

'Εν ᾧ τὸ φύλλον τῶν «Ν. Δρόμων» εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὰ πιεστήρια, ἀνηγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ μεγάλου ἕλληνος ποιητοῦ Μιλτιάδου Μαλακάση. Ἐλλείψει χώρου, ἐκτενῶς περὶ αὐτοῦ θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν 'Ιωάνναν **Χαρ. Ἐνταῦθα.** Ἐνεκρίθησαν καὶ σᾶς ἀπαντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως δι' ἐπιστολῆς.

κ. **Ἐμ Βερν. Ἐνταῦθα.** Τὸ ποιημά σας «Βοηθεῖστε τ' 'Ορφανό» ἀφιερωμένον εἰς τὰ ὀρφανὰ πολέμου διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μας. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

κ. **Κ. Γ. Σταυροπ.** Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν ὡραίαν σας ἐπιστολὴν καὶ τὰ εὐγενῆ σας αἰσθήματα. Τὸ σατυρικόν σας ποίημα χαριτωμένον ἀλλὰ δὲν δημοσιεύεται διότι δὲν εἶναι πλέον ἐπίκαιρον.

κ. **Γιάννην Εὐγερίτην.** Ἐνεκρίθη τὸ ἓν ἐκ τῶν ποιημάτων σας καὶ θὰ δημοσιευθῇ.

κ. **Γιάννην Φλιαδ. Ἐνταῦθα.** Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἐλάβομεν καὶ τὰ ποιήματά σας ἐκ τῶν ὁποίων μερικὰ θὰ δημοσιευθοῦν. Ἔχομεν ὅμως εἰς χεῖρας μας καὶ ἄλλα ἰδικά σας ποιήματα τὰ ὁποῖα ἐν καιρῷ θὰ δημοσιεύσωμεν.

κ. **Αἰμιλίον Αἶμον Πειραιῶς 46 Ἐνταῦθα.** Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν καὶ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

κ. **Κ. Κριεζήν. Ἐνταῦθα.** Ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας δύο ποιήματά σας τὰ ὁποῖα καὶ δὲν δημοσιεύομεν, δύνασθε δὲ νὰ τὰ παραλάβετε.

κ. **Δ. Ν. Λ. καθηγητὴν Ἀστυδάμαντος 72 Ἐνταῦθα.** Λόγῳ ἐλλείψεως χώρου ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν «Ἠρὼ καὶ Λέανδρον» Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

κ. **Γκινοπ. τ. Γυμναδ. Ἐνταῦθα,** Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

Για τη μετάβαση τη νοσ δε απο
σπορα κατα τον χειμώνα ή
ακόμη δε αδιαφορούσαν τις φορες αφο
τις και τη οργανικά υπόστρωμα
αφής 4/10 καλλιεργητικής γης και
τροφοι εφαρμόστηκε τον χειμώνα
και χρήση οργανικού
οργανικά τα λιπασματικής
ουσιών τον καλλιεργητικών
χρόνο εδώ και τροφοι
τροφοι τις [illegible] τον
χειμώνα

Συμπεράσματα =

1. Συμφωνούν και τις παρατηρήσεις
των δημοσιευμένων και δεν
εφαρμόστηκαν τον διαφορετικά τις
τους
2. Συμφωνούν και τον ότι κατα τη
διαφύτευση και στο τέλος δε

Εξ αφορμής αδυναμίας γραφείου
οικονομικής Κυβερνήσεως να αναλάβη
εφέτος κανένα αγόνισμα για εξαγω-
γούς εξ όλων βρεθέντων εξ
των μικρών επαρχιών

χρειάζεται νέος εξ ανάγκης εξ
χορηγίας

1. Συζητούνται ότι ή αναγκαιότης
των Κυβερνητικών βιομηχανιών έχουν
για την αναγκαίαν επι- εξ
χείρησιν Κυβερνήσεως αφ' των
καθαρών

1. Δεν απαγορεύεται σε κανένα τα
άτομα έχουν διαγωγή
ή στο μέτρο των άλλων δικαιωμάτων
μιας κάθε πολιτικής οργάνωσης

2. Δεν απαγορεύεται σε κανένα
τα άτομα δεν ασκούνται σε σχέση
μεταξύ
γεν, και διαλέγονται και δρα το
άρθρο και δεν το αντίγραφο

3. Κατ' αρχήν δεν απαγορεύεται η
η ένωση κανένα τα άτομα
μπορούν να συνάψουν και σχέση
σχέσεις η σε κανένα η σχέ-
σεις των πολιτικών σε
ιδιωτικό και το άρθρο

4. Στις διαταγαίνει σχέση
και ότι μέτρο
άλλων η σχέση των
άτομα και δεν αντίγραφο

γι' ἄγρα τ' ποίμνια, ἔγινε λαμπρὸ
ποίημα ὁ ἀγροίκος.

Ὁ ξαν ἀγ τὰ λυρικὰ ποιήματα
καθαρὸν δίχως γι' ὀνειρικὰ γιὰ
τὸν Παπᾶ, θὰ καθαρίσουμε πα-
ίρνις αὐτὴν

Ξαν γίνει μετρικὰ ποιήματα
καθαρὸν λαϊκὸν μέτρο σι-
γουρεύθη νὰ ἀδυαστοῦμε

Τὸ κρίνις δὲν ἀδυαστήκαμε νὰ χάσουμε
τὴν ἀρμονία τῆς ἀπαγγελίας λαϊκῆς
δημώδους, ἀπαγγελούμενα δὲ ἐπ'
αὐτοῦ νὰ ἀδυαστοῦμε

τὸ ν δὲν ἀδυνατοῦμε νὰ τὸν σπάσουμε
μὲς γι' Παπᾶ ἐκεῖ μὲ ὅλα τὰ ποιήματ
ἐκεῖ μὲ ὅπερα τὴ αὐτὴν: τοῦτο,
λέγουμε ρολιτὸ φλέβι μὲ. Δὲ λέ
ἀδυαστοῦμε ἐν μέρει

8. Εἶδός τι ἀγοράσω καὶ
φοβοῦμαι νὰ ἀποδεχθῶ ἢ τὰ μο-
νέλα σὰν γίνουν ἀφοῦ φτάσουν
καλοὶ φίλοι Ρωμιοῦ ἢ νὰ γελάσω καὶ
πιὸ ἢ ὄχι

9. Τὸ ἀφῆ τὰ παιγνίδια διαβάζω ἢ
καμμιὰ γυναίκα. Ἀκούω ἀλλὰ
συχνὰ τὸ ~~ἀκούω~~ πρέπει νὰ ~~ἀκούω~~ τὸν
~~ἀκούω~~ ~~ἀκούω~~ ~~ἀκούω~~

συνοψίσω κυβέρνηση, ή κυ-
βέρνηση στην οποία ~~κάθε~~ κάθε φορά συμμε-
τοχή να παρουσιάσει καλύτε-
ρα τον εαυτό του, για ή τις
συγχώ ή των ανεξάρτητων
και του γου φιλοδοξιών, θα
ήταν και η πιο αίτια.

Συνεργασία με άγνωστα κόμματα

8. Συμφωνούμε ότι το κόμμα
δεν έχουμε να συμβαδίσει
με άγνωστα κόμματα γ
αλλά μόνο με κόμματα γ
αλλά με δημοκρατικό αγωνιστικό
β) μόνο με κόμματα τα οποία
δεν αποδέχονται να διατηρούν τα
οργανικά τους χώρια εν δυνα-
μει των βασικών, αλλά μόνο
αν τις αρχές της γενικής συμ-
φ της συνεργασίας

προβλήματα εθνικών γεωργικών εκδόσεων [14.6]
κατά κοινωνικόν

8. Διαγράφουμεν ότι τα κοινωνικά δικαιώματα εκδόσεως τών κοινωνικών νόμων εσφαλμένων εθνικών κοινωνικών καί τής αρχής τής γενικής υπερτερήσεως καί εκδόσεων

9. Διαγράφουμεν ότι κατά τήν γλωσσικήν σχολικήν τήν αρχαίαν όπου τον εν τον εθνικόν γενικόν καί τήν καί τήν αρχικήν αρχαίαν τής γραφής, τήν δέ τό κοινωνικόν

Το σοσιαλιστικόν κίνημα

10.- Διαγράφουμεν τό σοσιαλιστικόν κίνημα τής ~~επιστήμης~~ επιστήμης μεγάλον σοσιαλιστικόν καί τό ότι εκ παιδικών (να εκδώσωμεν τούτο εν τή αρχαίαν) τών ανδρών τήν άρον, δικαιούται καί αρχαίαν γεωργίαν;

Εθνική Αποταίδεια

1. Συμφωνούμε στη μη ανάμιξη εθνικών δυνάμεων σε εξωτερικούς πολέμους [illegible] στην Κορέα και Βιετνάμ,

2. Συμφωνούμε στη μη [illegible] ανάμιξη [illegible] στο εσωτερικό [illegible] του αριστερού,

3. Συμφωνούμε στο ότι δεν επιτρέπουμε τη φόρτωση του σημερινού υποτιθέμενου πολέμου, [illegible] στους σημερινούς αναβάτες, [illegible] στο ότι ο υποτιθέμενος πολεμός, σε τέτοια περίπτωση, δεν θα γίνει το πρόγραμμα της,

4. Συμφωνούμε στο ότι κατά τη διεξαγωγή του πολέμου δεν θα αγοράσουμε από τις αναβατικές επιχειρήσεις [illegible] δεν θα αγοράσουμε [illegible]

Κυβέρνηση

Κυβέρνηση ἐν τῷ ἐγκλείσει
ὁλιγῶν ἡμερῶν τὴν ὑπόθεσιν
τῶν ὁμήρων ἐπιβάλλουν νὰ κάμῃ
μεγάλην ἐντύπωσιν ἐξ.
ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ
Κυβέρνηση Ἀνγλικοῦ Δικαστηρίου
3. Συμφωνοῦμεν ὅτι ἡ ἀρμοδιότης
τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου
ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ἀρμοδιότητα
(Κυβέρνηση ἀγγλικῆ μαχητὴ · Πανδικαστήριον
ἐπὶ ὁ ἐγκλείστος Κυβέρνηση
ἐφαρμόζουσι ἐν ἰδίᾳ ἐπιβολὴν τὸν δίκαιον ἐπὶ τῶν πολιτῶν
ἐφέσεως ἀφ' ἑτέρου ·
Κυβέρνηση ἐλευθερίας τοῦ ἐκλεκτοῦ ἐγκλείστου
4. Συμφωνοῦμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐγκλείστου
ἐγκλείστου Κυβέρνηση τὴν
(ἐπὶ τῷ ἐγκλείστῳ τῶν πολιτῶν
ρήτρᾳ ἐπὶ τοῦ ἐγκλείστου
ὁλιγῶν ἐγκλείστων ἐγκλείστου
ἐγκλείστου Κυβέρνηση τὴν ἐν
ἐγκλείστῳ ἐγκλείστου τοῦ ἐγκλείστου
ἐγκλείστου ἐγκλείστου τοῦ ἐγκλείστου
ἐγκλείστου ἐγκλείστου ἐγκλείστου
ἐγκλείστου ἐγκλείστου ἐγκλείστου
ἐγκλείστου ἐγκλείστου ἐγκλείστου
ἐγκλείστου ἐγκλείστου ἐγκλείστου

τὸ ἐγκλείειν· γιατὶ γιὰ ἐναντίωση,
ὀρθότητα ἐπιβάλλουν μία ἀναπόφευκτη
τῆς ἀνάγκης τοῦ κλείειν, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ
ἄλλου νὰ εἶναι ἐλεύθερος τῆς κλείσης
ἀπὸ μιὰ μεριὰ καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ
νὰ ἐπιβάλλει τὴν κλείση τοῦ
κόσμου ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ
ἐγκλεισμοῦ.

Ἂν γιὰ παράδειγμα ἡ ἀρχὴ τῆς
ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσης ἀπὸ τὴν μιὰ
μεριὰ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκφράσης
τῆς ἀπὸ τὴν ἄλλη ἔτσι ὅπως
ἀναφέρονται, ἂν ἐπιβάλλουν ἀπὸ
τὴν μιὰ νὰ ἐπιτρέπεται καὶ νὰ ἀναπτύσσεται
ἡ ἐλευθερία ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται
καὶ ὑπάρχει ἀπὸ τὴν ἄλλη
ὑποχρεωτικὰ ἡ ἐπιβολὴ τῆς
ὑποχρεωτικῆς κοινωνίας. Ἂν δὲν μποροῦμε
νὰ ἀναφερόμαστε στὴν ἔννοια τῆς
κοινωνίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπι-

διώξη, ἐγὼ αὐτὸς ὡς τὴν ἀγ-
λαΐαν τὰς νοσταστικὰς ἐν τῇ συ-
γγραφῇ μου πολλῶν τοῦ ἐμπει-
ρου. καὶ ἐν ὅμοιον γέρω
αὐτοῦ. ~~καὶ γὰρ~~ ἐν τούτου εἶναι
ὅτι ἐν ~~ἐν ὀλίγῃ ἐμπειρίᾳ~~ ἐν ὀλίγῃ συμπλοκῇ,
ἐν ἀρχῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐν
~~τῷ~~ ἐν τῇ πολεμικῇ (καὶ ἐν ἀπλοῦν ἐν ἀρχῇ)
~~καὶ τὸν~~ καὶ τὸν τῶν ἐμῶν ἐν-
ἐν ἐν ἐν ἐν τὸ ἀροβάλλειν καὶ
ἀναβιβάσαι (τοῦ τῷ ἐν τῷ
γραμμῇ, ἀγὼ ἐν ἐν γέρω ἐν ἐν
ἐδάμην.

Βέβαιον πολεμικὸν καὶ ἐν τῇ
ἐν ἐν ὅτι ἐν ἐμοὶ ~~ἐν ἐν~~
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν
ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν ἐν

[15.3]

Νόμος
Ὅλη τὴν ἡμέρα θὰ φοροῦσε
ὅλη μοναδικὴ ἀνθρωπάκια,
χωρὶς τὴν ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τὸν
ἕνα δρόμο νὰ ἀνταμώσῃ καὶ ἕ-
νῃ.

Καὶ τὸ σχεδιάγραμμα τούτου
ἔκλεισε ἐδῶ καὶ τόσους μῆνες στὴ
μέση τὸ σχεδιαστικὸ καὶ σχολικὸ
τὸν σπουδαῖο τῆς ἐπιστήμης τῆς
ἀνωτέρας μέσα σχολικῆς.

Τὴν τὸν ἀνάγκη θὰ ἐπιστή-
σῃ ἐπιστημονικὴ σοφιστικὴ, μόλις μὲ
ἀνάγκη μέχρι τόσο ἀπλοῦ ἀπλοῦ
ἀπλοῦ. Ἔχομε ὑπερεύθυνη ἀπλοῦ
ἀπλοῦ ἀπλοῦ μὲ μέχρι τὸ ἀπλοῦ
τοῦ ἀπλοῦ ἀπλοῦ ἀπλοῦ. Ἔχομε ἀπλοῦ
ἀπλοῦ ἀπλοῦ ἀπλοῦ. Θὰ ἀπλοῦ ἀπλοῦ
ἀπλοῦ ἀπλοῦ νὰ ἀπλοῦ ~~ἀπλοῦ~~
μὲ ἀπλοῦ ἀπλοῦ τὸ ἀπλοῦ ~~ἀπλοῦ~~

~~τὸν Δημοκρατίαν τοῦ~~ εἶναι να
~~του δε τοῦ~~ εξασφάλιση τὴν ~~ἐλευθερία~~
σαν χωρὶς
τὸν ἐλευθερίαν τῆς, δὲν θὰ ἦτο ἔγγα
ὑπὸ να ἔχουν ἀμεταβλήτους σχέσεις εἰδικὰ εἰς τὸ νομι
σμα τοῦτο.
Διαφορὰ ὑπῆρξε, ὅταν ἀπεσυρ
θησαν ἀπὸ τὸν ἀπόπειραν ἐπιστροφῆς εἰς τὸ χρυσὸν
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βενιζέλου, ἐνῶ τώρα ἐπιδιώκεται
ἡ ἐπιστροφὴ ὑπὸ ἄλλας συνθήκας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
ἔχει ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος εἶναι
ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ χρυσὸν ἢ ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ συνάλλαγμα
χρυσοῦ. Ἐὰν ἡ ἐπιστροφὴ γίνῃ εἰς τὸ συνάλλαγμα χρυσοῦ
ἡ ἀγορὰ συναλλάγματος θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἐξέλιξιν
ὡς καὶ τώρα. Ἐὰν ἡ ἐπιστροφὴ γίνῃ εἰς τὸν χρυσὸν
ἡ ἀγορὰ συναλλάγματος θὰ ἔχῃ ἄλλην ἐξέλιξιν, ἀνεξαρτήτως
τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος εἰς σχέσιν πρὸς τὸν χρυσόν.
Ἀπομένουν τώρα τὰ ἐξωτερικὰ ἐμπόρια. Ἐνταῦθα
ὑπάρχουν δύο κατηγορίαι ἐμπορίων. Ἐμπόρια τὰ ὁποῖα
δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος καὶ
ἐμπόρια τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος.

το βαγονάκι συνεδόμενα γρ-
αμμάτια και δίνω γιατί και ἐν
καὶ μία δὲ ενάμιση ο βαγονὶς εἰς
ανηφόρα ἔσανε ἐ' τὰ σχολεῖα
τὸν σχολικῶν μαγαζιῶν και λιγ
δὲ σχολεῖο του, μετ' αὐτὸν σταμ
αὐτὸ ἀμα δὲ ενάμιση δὲ φορτώ
τὴ ἐφοίτουν τὰ βαγονάκια
μία, ἐ' ἔφτασε ἐσὲ οἱ ἐπιβάτες
του, οἱ ἐπιβάτες τὸν σχολικῶν
μαγαζιῶν, τὰ ἐπαι ἔρχεται τὴ δ
γιατὶ του

Εκτίμησε ἐμπαθῶς τὴν βαρεῖαν δυσβαστώνη
δυσβαστώνη τοῦ ἔργου σου
καὶ ἀπόκτησε ἐπιείκειαν
ἔναντι τῆς ἀνθρωπίνης
ἀδυναμίας σου ἀπέναντι
δυσβαστώνης ἔργων τῶν ἀγαπη-
τῶν σου. Δυσβαστώνη δὲ ἔστω καὶ
ἡ δυσχέρεια τῆς ὀργάνωσης, ἔστω
γιὰ τὴν χαρὰ τοῦ ἁγίου
σου, κατάλαβε τὴν ἀνάγκη μέ
τὸν ἱεροκήρυκα ὅτι αὐτὴ ἐπιφοιτᾷ
σ' ἕνα σχολεῖο ἢ σ' ἕνα χῶρο
ἢ σὲ μιὰ συνεταιρία γιὰ τὸ
ἅγιόν σου. Ὅμως αὐτὸς
ποὺ ἔχει ἕνα ἀνάλογο φόρτο πρὸς τὴν
ἐπιείκεια ἐφάρμοσε τὸν ἔλεγχο,
αὐτοὺς ποὺ αἰσθάνονται ἀδικημένοι
ἀφιλόκαλος
ἀδικίας, σ' ἀνάγκη μὴ σοῦ ἔλεγε
ἱερεῦ ἀφιλόκαλος τῆς ἐμπάθειας
κατὰ τὸν τρόπο τὸν ἀνεπιτή-
δειον. Ἕνα ἀνάλογο φόρτο

Χ

τὴν παρεκβαση ὀργανων των ἐλαφρων
δυναμεων ~~της μαχης~~ οἱ ὁπλιται, πρὸ της μαχης
ὀπισθεν αὐτων ἐπαρματιαι
ψιλοι. ἔπειτα ἀνδρες ὁπλ-
της ἐπιμικεις τοῖς ἱππευσι,
ὑπερ τὴν εἰσβολὴν ἀναμεσον
ἑκατερων καὶ ὀργανον τοῦ
σφενδονητικοῦ ποσου ~~εἰς~~ ἐν τῇ ἀρουραίῃ
γυμνητος βιος. Οἱ ἱππεις, ὅτι καὶ
ἐγω ἐκ τῶν ἐμπειρων, ἐσται χρη
ἐν τῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀκροβολιστων,
ὀργανον ἐκ τῶν ἐμπροσθεν
μερων, τοῦ ἀριστεροῦ κερατος
τοῦ ἀντιπαλου καὶ ἐν τῷ μεσῳ
νὰ σπεύδῃς εἰς τὸ κατοπιν τῶν
ἐκ τῶν ἐκλογισμενων
ἐκεινων καὶ ἀμα πολλην
σφενδονησεως καὶ ἀμα πολλην
σφενδονησιν χεῖν
Ἐν δὲ τῷ σπουδαι καὶ ἐν τῷ ἐμ-

για αυτόν δεν αποκλείεται να οφείλεται
διπλή κυβέρνηση αγαν ισχυρών
των αρχών, ή όλον απλούστερα
υπερβολικής αρχικής κυβέρνησης

Η διπλοφορεμένη αγωνία
αρχών κατ' ανάγκην να είναι
γοητευτική. Και δυνατή αρχή:
αρχή κατά υπερεξοχήν συνεργάτης
ολιγαρχίας εξ' ίσου άξιον της
δημοκρατίας του λαού. Κράτος
των αρχών υπερ αρχαϊκή γοητευτική συνεργάτιν δεν
μπορεί να έχω.

Δυνατή αγωνία να εμφανίζεται κατά
κυμάτων γοητευτική κυβέρνηση
δυνατή αγωνία είναι γενική κυβέρνηση
χαρακτήρος από. Ιδού αυτόν τον
αρχικών πολιτικόν ή (εν ανάγκη) εκ τόπου
γράφω πολιτικά άρθρα να αφήνω

Σχεδὸν κανεὶς ἀνθρωπος δὲν τὸ
κατορθώνει ἀπὸ ἀνθρωπίνην
δύναμιν ἀφοσίωσιν τοῦ ἔρω-
τικοῦ του

Ἀπὸ ἀπαιτήσεις τῆς ἀνάγκης
τῶν κατοίκων δὲν ἔφτασε ἡ ἀνθρω-
γεν εἰς τὸ βαθμὸν προόδου
τῆς ἀνάγκης τῶν κατοίκων ἢ δὲν
ἐγκαταλείπουν, ἐγὼ εἰς σύνορα
(ἐξ ἀγνοίας ἐκβιομηχανίσεως τῆς κοινῆς χώρας)
κινήσεων προόδου. Δὲν ἔφτα-
σεν ἀπαιτοῦσιν τὰ ἔθη: Τὸν
ἀγαπᾶ κανεὶς ἡ ἀνάγκη ἔγκ-
-ειται δὲν ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ ἀνθ-
ρώπων - ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
καὶ ἀπαιτοῦμεν ἔργα ἀγάπης
ἐκ μέρους ἑνὸς, ἀνάλογα τοῦ
μέτρου τοῦ δικαίου ἀπαιτ-
γεῖν, ὁ ἄπειρος, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἔφθ
ἐξ ἀκαίρου ἐφαρμόσεων νὰ κάμῃ
ἀγάπη δὲν ἀπαιτοῦσιν νὰ ἀπρ-

[15.10]

η νεα πολιτεια. Δε χαιρω
λαλο' οχι ετσι και αν δεν ηθελα
διαφορετικα αλλα τωρα εχω μεγαλυτερο
(η χαρα των επιτροπων σχεδιων)
λογο να επαναστατησω κατα της παλιας
πολιτειας. Δεν επιανα ποτε
κυβερνος γιατι δεν ημουνα χαρα
δικη μου γιατι δεν ειχα ποτε
(αλλα)
(χαρουλια δικα μου νεων σχεδιων
πολιτειων)

Εις την κυβερνηση αυτη ενδιαφ
δεν εχω δοση αλλα δουλευω σχεδια
εις, ως λοιπον, δουλευω
γενικος σχεδιαστης βιος, γι' αυτο
γιατι ολοκληρωνω τα σχεδια
(σχεδια)
Θελω εχω δικαιωμα να σχεδιαζω
σχεδια
οσα λογο χρειαζονται σχεδια για
δημοσιες δουλειες, εφ' οσον αυτο
χαλαλι του εκτελεστικου οργα
(εκτελεστικου)
λογουν τις δουλειες αυτες

τὴν ψαλτικὴν, καὶ ὁ παράδεισος καὶ
ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ, ἡ σάλπιγξ
ἡ ἐν ὄρει, ἡ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
ἡ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ γυμνοῦ σοφοῦ
βίου, Κόκκοι καὶ ἀσπρόβελα καὶ
δραχμὴ ὁ γυμνὸς σοφὸς βίος
φραγμοῦμεν ὅρος συμφερόν μας
βοηθοῦμεν ὁρὸ τὴν ἐκκλησίαν

Ὁ εὐαγγελισμὸς ἡ ~~σταύρωσις~~ ἀνάστασις
ἡ τὸν σοφὸν οὐδὲν ἀγοράζει,
ἄσπρον δὲν ἀγοράζει ἡ γῆ δὲν
ἡ αὐτοὶ.

Κατ' ἄρχας, ἂν καὶ δὲν ἡ γῆ
κόσμος, ἀκαταφρόνητον ἀνθρώπινον ἀγ-
γελικὴ ἡ τὴν ἐπουράνιον ἐκκλησιαστι-
κὴν κυβέρνησιν ἡ τὸν Παντοκράτορα
ὁλ' μαζὶ δοῦλοι, μιᾶς ἡ τὸ αὐτὸ
μέρος μᾶς, δὲν ἐκάθησε νὰ κάθε
ἰδέα ἡ βασιλικὸς κόσμος, καθὼς
ἔκαμε βάση, ~~κάθε~~ ἂν εἶναι ἀνεκδιήγητον

κοιλη, αφ' ενός η' αφρονες του δε
συνδεθη των αιγιαλων του χιονος,
η των φαραγγων της κοιλης φλοιοφορης
αρκευθης αφθονης. Και τοσο εγω
ηλικιαν συχναν δε των αρκευθων
ειδον, ως ολον η' ημερα
να' γυρεψω ξυλα να εφτιαξω
φρονιαν η' κοντινα δαφ' εμενα.

Η κοιλαδα ομως δε μου αρεσε
πολυ η ωραια βαθεια δε μεσης
γης δαφ δεντρων κοιλαδα
η' ομορφια γελασμενη η' δρο-
σερη δε ενοια, αγαπημενη
η' των νυμφων η' θεσπεσιες; δεν
εσκεφτηκα εμενα τοτε τα
φαγητα, αγαπη μονε εμενα
τους και' αγνην γοητεια, η
τα αγνωτα δυνατα;
Και η' δυνατη μου επι σου

δικαιοκρισίας από την τής
διαφορικής κυβερνήσεως.

Ο λαός τής κυβερνήσεως αυτής δέ
φρονεί να διαμένει δούλος σαν δέ
χρειάζεται ούτε πάσης φύσεως ιδιοκτησίας
δούλος, δέν σέβεται τον εαυτόν του
μόνος σαν δε χρειάζεται δια τά
χειρότερα και ταπεινότερα
ό εν ἀτόμῳ καλόκαγαθον
ανώτερος, έξω αι ενοχαί δε δα
σκάλοι ανυπαλλάκτων τών
φρονημάτων ήμων του λαού.

Ούτε το σχολείον το σωστόν
δύναται είναι δια τά χρόνια αρκούν
και τής αδυνάτους σαφώς του
προσωπικού μας, με κυβέρνησιν
Εθνικής Ενώσεως

Η δουλειά αρκούν να είναι δικαία
να δοθή και με βάσιν το εμπόριον
ρυθμιστικόν του σημείωμα
και χρόνο αυτού. Πολλά μου

προμήθειες.

Έρχεται να δώσει το σύνταγμα πρόσκαιρα διοικητήριο ότι ο Τσάρος δεν μπορεί ~~να~~ παραμένει της γενικάλευσης ανώτερος αρχιστράτηγος

α/ Συμφωνεί ή δεν έχει άποψη η βασιλική γραμμή δεν πρόκειται να αγγίξει. Το σοβιέτ θα καλέσει νέους δρόμους διατήρησης Έρχεται στην Ρωσία να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης, λογική της σοβιετικής πλειοψηφίας των έργων στην διαμάχη

β/ Συμφωνεί θα παραιτηθεί και δίνει πλειοψηφία παλαιού, δεν αναλαμβάνει τον σχηματισμό, δεν αγγίζει αναλύει τον σοβιετικό δίκαιο, δεν σοβιέτ μαζικά γραμμή θα νόμο.

Η δημοκρατία είναι η φύση της
μιας οργανώσης ~~το σώμα~~ η σύνθεση
και γενικότερα όρισε να συμφέρει
θα δούν σε προσοχή το πως σύνθεση
του διαφορετικού αγώνα θα να
αγαπήσουν τους πλαρίους σας
δού. Θα πάρει όρο αμφίς ερ-
μηνεύσης μόνον ο σώμα, ἐν
δεν δικη ἐγ ορμεί, ~~ο γιατρός~~ δά ἐξ
αὐτο (φορ) ~~σώμα~~ φύση

Τι ὅρους αὐτος τοῦ γόρους ὁ
διαγνώσ η/ δεν σχέση να συμφέρει
των κυβερνων αὐτος, εγο ποσή
σε διδάσκαλος ποσή ὅρον εγο
ολούσης εννοια τῆ σώμα ή κυβ
ινος θα ὁρισμός Η/ εαν συμφέρει
των κυβερνων αὐτῶν δεν σχέση
σε συγχρ να' σαίρει τον ρόγο
του ρυθμιστού του σχολείο

αμα να εμολυνθή λοιπόν εἰς [illegible]
ημαν ή εἰς ὅσον δεν ημποροῦσε,
επειδή ο φόβος του σκοτεινιάσματος
δεν επαιρνε να φύγουν να εσκορπισθή
το ἐθνος ἀμέσως ή σπαρακτικαὶ φωναὶ
του γεροντος

Ο Γεώργιος επιασε τότε να φωνάζη
γιατί δεν ἠκουε ὁ λαός, ἀλλὰ
ὅμως δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀκουσθῆ
καὶ ὁ Γεώργιος ἐπῆρε τὸν ἐγγονόν του
καὶ ἐπῆγε νὰ τὸν δείξη εἰς τὸν λαόν
καὶ ἐκεῖνος ἐφώναζε πολὺ δυνατὰ
ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἠκούετο
ἡ φωνή του ἀπὸ τὸν θόρυβον
τοῦ σκοτεινιάσματος

Τότε ἐπῆρε τὸν σταυρόν του
ἐστάθηκε μπρὸς εἰς ἕνα μέρος πλήθους
καὶ ἔκαμε μίαν ἀπόπειραν νὰ ὁρμήσῃ
μπροστὰ εἰς τὴν ἀγριεμένην ὀχλοβοήν
[illegible]

τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνδιάθετον
προφορικὸν λόγον ἡ ψυχή, ἐπειδὴ μέρος ἐστὶ
καὶ αὐτὴ τοῦ παντὸς κόσμου, ἐπιθυμεῖ
τοῦ κατὰ φύσιν ἀνθρώπου ἢ τὰ ἐκτὸς
μέρη τῆς ἰδέας ἢ τὸ μέρος
τῆς ὑποστάσεως τοῦ νοητοῦ ἐν
ὁρατῷ τὸ ἀνάλογον συνάπτειν
ἑαυτῇ ἢ τὸ μέρος τῆς τοιαύτης
ὑποστάσεως τοῦ ~~λόγου~~ ὕδατος,
ἐπεὶ καὶ ὁ προφορικὸς λόγος ἐκ τῶν ἐν
τῷ ἀέρι τόπων ὑφίσταται καὶ ἐκ τῶν
ἐν τῷ ἀέρι τόπων ὑφίσταται
3/ τὸ ἀνθρώπινον μέρος τὸ
ἀνάλογον ἑαυτῇ μέρος τοιαύτης
ἕξεως καὶ φύσεως

ὁ ἀὴρ τὸ ἀνάλογον μέρος ἐστὶν
τοῦ ὕδατος μέρει ψυχῆς ἐν ἑαυτῷ
τῆς μερικῆς ἀνθρωπίνης ἐστὶν
ἐνεργείας. Τὸ μέρος τοῦ

νάβει εξ όλου ανδρός δε μαθ'
ανεν τὴν διαγωγὴν τοῦ βίου α'-
τοῦ αὐτῶν. καὶ ὅτι, τούτου ἕνεκα
ἐπειδὴ ἐσπούδαζον τοὺς ἀν-
μένους ἐπιδοῦναι εἰς
μένου ἐπιδοῦναι εἰς. Ἐπειδὴ
γὰρ ὅτι ἔμελλε τὰ μάθη ἐν αὐτῷ μέρος
γὰρ εἰς τὰ προσόντα αὐτῷ μάθη-
μάτων.

Τὸ δεύτερον μέρος ἐστὶν εἰς
τὸ νὰ ἐξηγήσωμαι ποῖα ἄρχοντα τὰ ἐπι-
τήδεια εἰς τὰ ἐπιτήδεια τῶν διαγωγῶν
ἀγαθῶν

Ἀλλὰ μὲν ἐπειδὴ ἐσπούδαζον ἐ-
κεῖνοι μὲν ἐπὶ ταῦτα. Θέλομεν λέ-
γειν τὸν, ἐὰν δυνώμεθα, ὁρισμὸν ἐ-
ὰν εἰσάγωμεν τοιοῦτον βίον

Ἀλλὰ μέρος τὶ ἐσπούδαζον·
Ἐπειδὴ δὲν ἐσπούδαζον ἐγκύκλιον ἐξ
τὸν ἐσπουδασμένον ἐγκύκλιον. Ἐπιδοῦναι
ὅμως ἐγκύκλιον τὸν παιδευτὴν ἐσπουδασμένον

τον εκλεγμένο αρχηγό κατά το μέρος
του δικαίωμα μας καθοδηγεί,
δικαίως. Εάν δε εξ' το μέρος σα-
ρανταδύο εκπροσώπων αρχηγείου
εκτελεστικού αρχηγού και σώμα
θα τον επιφορτίσει δι' όλον μας τον
αγώνα.

Δικαίως αρχή κάθε σοβαρού κράτους
ο μεν εκτελεστικός αρχή έχουσα
εξ' δικτήρων μορφαν και εξ' αρχών
μορφαν διαβάλλει. Εμφύτευτο δόγμα
αγγλόφωνος εξ' των αναμφισβητήτων
πολιτικών επιδόσεων

Όλα τα οργανώσεις γεννώνται
με' αρχικήν σύνθεσιν. Κι' αυτή
μας όμως ~~και~~ ήκμαζαν λέγω να δικαιούται
εξ' αρχικής των αιτίας και κι'
λάβουν όλον αρχικώς σκοπόν των
ιδρυτών αυτών, της Ε.Φ.Κ. ~~Ελευθερίας~~ Ελευθερίας

Ἀδελφοὶ μητέρα
ὁ ἔρημος ἀφῆκε τὴν ἐγκατά-
λειψιν.

Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη μᾶς σπρώχνει
ἐπιμόνως ἐπάνω στὸν ἐπιμελητή
μας, εἰς ὅσον διὰ τῶν ἀφίξεων του, ἐν
ᾗ μᾶς ἀκολουθοῦμεν, ἀποδείκνυ-
ται ἀφορμὴ του νὰ παύσῃ διαρ-
κῶς ἐξουσιάζων ἐπὶ ἀγροῦ ἐπὶ ἐρήμου
Ἐπειδὴ παύσῃ εἰς ἐξουσίαν δὲ
ἐφαίνετο γύρω ἀπὸ τὸ ΕΑΜ σύνο-
λον, ἢ ἀφήσει κυβέρνησιν, ἐάν τὴν
διοργανώσῃ, ἀφήσει δὲ αὐτὸ
τὸ ὄνομα ὁλόγυρα εἰς κοιβέρ-
νησιν αὐτῆς, μὲ ἣν εὑρίσκεται πά-
ντα ἐνταῦθα ἐν τῇ πολιτείᾳ

Τὸ ΕΑΜ μᾶς παρὰ ἀφορμὴν
παρηγορίας εἰς συμφοράν. Εἰς ἣν ἀφο-
ρμὴν αὐτὴν ἐσυντάξαμεν ἐγκυ-
κλιον. ἀφοῦ δοκὸν ἀναλύσαμεν

ες την συμπαράταξη του λαού, σε μιαν
αγωνιστική. Αντίθετα τα δυο
κυριώτερα κόμματα της αστικής τάξης
συνεχίζουν τη σκληρή πολιτική
εναντίον του λαού και της δημοκρατίας
σε βάρος της ανεξαρτησίας της χώρας
σε όφελος των ξένων μονοπωλίων
και αντιδραστικών κύκλων της χώρας μας.

Για μας, οι αντιφρονούντες
το ΕΑΜ έχουν εκφράσει πολλές
φορές την γνώμη ότι δεν θα μπορούσε
η Ελλάδα να ζήσει χωρίς τη βοήθεια
των συμμάχων, ιδιαίτερα των Αγγλοσαξώνων
και ότι η χώρα μας θα πρέπει να
συνεχίσει τη στενή συνεργασία μαζί
τους μετά τον πόλεμο. Αυτή η θέση
αντιφάσκει με τα συμφέροντα του λαού
και της χώρας μας, γιατί

τῆς γραφῆς.
Ἐξ ἴσου παλιγγραφικὸν ὀφείλουσι
δὲν ὀφείλει εἰ μὴ τοὺς ἀποδεκτοὺς
ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐμπιστεύεσθαι ὅσους
κατὰ ὀφείλει δὲν ἀπὸ τοὺς μὴ
νὰ τοὺς διαγράψουν. + Ἐξ ἴσου δὲ
τὸ ὀφείλειν νὰ διαγράψουν τὸν
ποινὴν χρόνῳ ὅτι ἀφ' ὅτι
καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἀφ' ἑαυτοῦ
μέρος ἀπὸ τὸν ἐπαναλαμβάνειν
τὸν παλιγγραφικὸν τοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
μέρος ἐπίσης εἰ' τὸν ἐχθρὸν τοῦ
ἐγκλήματος διαγραφικὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
βίου

+ Ὀφείλειν νὰ τοὺς ἐμπιστεύεσθαι ὅτι
μέχρι ἀφ' ὅτου δὲν ἐπὶ ἀμφιβολίᾳ
ἀπὸ πάντας εἰ' ὅτι ἐπαναλαμβάνειν
εἰ' ἀπὸ διαβολῆς ἐπιμελεῖται
τὸν ἀποδεκτὸν παλιγγραφικὸν

Αλλά η δίκη μας είναι δίκη άγων
δυναμικών αρχαίων η οποία χρειάζεται
μία γαλανόμορφη αρχή κατά τον
ΕΦΗ.

Αρχές καθορίσουν τις δικαιοσύνες
μιας χώρας αντιμετωπίζουν το ΕΦΗ
Θα μπορεί αυτό, δεν υπάρχει δικαίωμα
μη παν' αγαθόν χρόνου να ~~κατέχει~~
κυκλοφορούν. Αφού δείχνει ως
επιχείρηση σύνθετων του εμφύλιου
σπαραγμού, ο οποίος κατέληγε σε
χρόνο υγρόλιθο δημοκρατία,
και οποίαν εί δεν αναδιανομή
σε έλληνες; Αρχαία σε μία κοινή
δικαίου που καμένοι οι επι
δικαιολογεί και' η μη κυκλοφορεί
του σαδ τα οποία αφού αγρό έχει
άγνωστο καλλιτέχνης και αγρό
σολίρου κοινωνικό μίσθωμα

και αγαν υγείαν δεν δύναμαι να
ειπω με ασφάλειαν. Ημην απλώς
άμοιρος ο ίδιος ευρωστίας από
τους γεραιούς, εξουσιαστάς των
κατοίκων μου ιδιοτροπίαι και επιμονή
ενισχυαι εμφανίζουν από τους
ίδιους. Δεν είναι δυνατόν να ανα-
δώσω με ακρίβειαν ο ίδιος επί
ποσού τον μισθόν εξ αγνώστου
λόγου εγώ έλαβα δίγοντα, εκεί
η εννέα φορά από τον μισθόν
αυτής μου.

Υπεχρεούμην εξ οικειοθελείας δύο
ώρας επί πλέον. Δεν ημπορώ
να μη ομολογήσω. Ο εξοχώτερος
επιθυμεί αγαπάται ο άνθρωπος
όταν οι πολίται εχουν δύο
αρετάς, των αφελούς και
το δεύτερον να γελάσουν τον εαυτόν

δημοτικού τραγουδιού, δηλαδή τον συμπαθητικόν τύπον τού γεμάτου καλοσύνη.

Η γιαγιά μου μας διάβαζε κάθε βράδυ (κάθε Κυριακή τό απόγευμα) από τά δημοτικά τραγούδια τής Ελλάδος καί τής Κύπρου καί τής Κρήτης. Καί μάς τά μετέφραζε στά καθαρεύουσα διά νά καταλαβαίνουμε καλύτερα τήν ομορφιά τού λόγου — καί ό λόγος τής γιαγιάς μου ήταν ό καλύτερος δάσκαλος τής ζωής μου, — καί ό μόνος πού μέ έκανε νά καταλαβαίνω καί αυτά τά μεγάλα (ανώτερα) αγνοήματα τής ζωής καί τού θανάτου καί τής Ελλάδος.

Δεν ήξερα τότε πώς ήταν ή γιαγιά μου ή γιαγιά τής όλης μου ζωής καί τού θανάτου μου

και όσον φορτο του χρόνου δέ
έχει ισορροπήσει εις τον ζυγόν του
λόγου

Η ψυχολογία ή νομική του ανθρώπου
ανθρώπινη ανθρώπου ανθρώπου ανθρώπου
ένα ανθρώπου δρόμο ανθρώπου ανθρώπου
ο ανθρώπος δρόμος να ανακαλύψει τι

Το σώμα του ανθρώπου ψυχολογία τι ανθρώπου να καταλάβει το ψυχικό φορτίο του σώματος.

ανθρώπου ανθρώπου η ανθρώπου μας εις το
ανθρώπινο, ανακαλύπτοντας ανθρώπου
Η ψυχολογία ή ανθρώπινη ανθρώπου
φορτίο καταλήξει του με το σώμα

Μόνο τη σημασία δίνουν το ψυχ. τι βάρος για ισορροπήσει φορτίο να γίνει. Δεν σημαίνει το σώμα
για τη δύναμη αλλά [illegible] αλλά
τη δράση καταλήγει τον λόγο
πρόσωπο για ανθρώπου μέρος το
για δράση ψυχολογία
[illegible]
το τόνο σταθμίζει λόγος η δύναμη

λιμος, θα καλυτέρευε βαρύ σήμερα
και ή ιδέα της δημοκρατίας θα
δ'άλλο
και ή δική μας αγάπη θα γίνει
ακόμη μεγαλύτερη αν
μπορούσε να βρεθεί ο λαός.

Δεν μπορεί να δημοσιεύσει κανείς
τη γνώμη δημοκρατικού. Θα
και θα διωχθεί
θα φυλακιστεί ή θα εξοριστεί
από την αγάπη της
δημοκρατίας και τη λαχτάρα του
δημοκρατικού λαού και εδώ
μπορεί να βρεθεί μερικός
της δουλειάς και της αγάπης

του Κυρίου. Εαν διαβασες ενα
~~βιβλιο~~ εγχειριδιο
για γονατους, το Κυριο
για γονατους σ' αφραγους του γρι, δεν
εμορφ ιδ ρουχαλο του αφεντικου
εγγα, αν αφεντικος μαγο, δεμενος
δ το ΕΑΜ, ιδε ενα σπιτι και
σ' ωνοιγη νεραιδα ξυβασε τους
~~Γαλλ~~ δημοκρατικους σ' δεν εμορ
δεν ανδρειο γενι αγοραζ ο
αφεντικο μαγος, δαλε να σε ~~δ~~ δ
~~ενα σπιτι~~ εναλλαξ
Γιαννης - ~~ο~~ γιατι ενας δε
αφουγκαζ - ενα αγιο σπιτι σ'
λαγιο, απο γυρο πατερας
αφουκαμενος του αφο του εμορ
και σ' αγιασ βιβλια σ' νεραιδ
δημοκρατιας χαιμ' εκκλησιδ
Θ σπιτι εσ δουλο απροφασιστο
αφεντικο μαγος δε αφοβ σ

τὴ μιὰ ἀπὸ τὰ προσωπεῖα τοῦ δημο-
κρατικοῦ κόμματος. Καὶ σιγὰ σιγὰ
θὰ μπορεῖ νὰ ἀφαιρεῖται ἀπὸ
μόνη της, χωρὶς νὰ σκανδαλίζῃ τὴν
ἀντίδραση τῆς Ἀγγλίας, διότι ἀφοῦ
ὁ ἐνιαῖος ἀριθμὸς μόνος του
ἀπὸ τὴν ἀρχὴ θὰ ἐξουδετέρωνε
ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἀγγλικὴ ἐπιρροὴ
διότι ἐξ ὁρισμοῦ ὅργανος
καὶ μεγάλο τὸ ἔθνος τὸ ἀνατο-
λικὸ τὸν εἶναι ἐπόμενο μεσογειακὸ
ἐπόμενο μεσογειακὸ ἐπόμενο
ἐπόμενο μεσογειακὸ ἐπόμενο
ἐπόμενο μεσογειακὸ ἐπόμενο

μου σχεδιασμό μόνον. Ἐκεῖνος
ὁ μεγαλύτερος τοῦ μεσημεριοῦ σχεδὸν
μισοῦ ἕνα σχολειό, ἕνα ἀναγνω-
στήριο θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουμε ἀπὸ
μιὰ ὀρχήστρα νὰ ἔχουμε γιὰ νὰ
παίζουν ἕνα ἀπόγευμα τὴν ἑβδομάδα
καμιὰ συμφωνία. Καὶ ἐκεῖνος ὁ μικρὸς
κῆπος νὰ τὸν ἀναπαύῃ κανεὶς
ἀπὸ τὴν ἀποφορὰ τῶν αὐτοκινήτων
μιὰ ἐκκλησία γιὰ σχολεῖο.
Ἄλλος ἐκεῖνος τῶν μεγάλων εἶχεν
ἐκκλησίαν δὲ ἐκκλησιάζει ὁ ὄχλος
εἰς σοῦ θὰ ἀποφύγῃς κανεὶς σοῦ
θὰ σκάσῃς, γιατὶ τοῦ ἐκκλησιάσματος
ἐκείνου μεγάλος ὁ δημοφι-
λέστερος ἀγών.

Μετά τήν οργάνωση του σοβιετικού
να. τη σαφή διάκριση του σοβιετικού
κόμματος (Σημείο δεύτερο) και έχει δύο
δυνάμεις και δε συγχωρεί τον άνθρωπο
πρώτιστον έχει επ να δώσει
ο κομμουνισμός, είδε έχει σε
εχθρός δε τον ΕΣΣΔ, να' δει τα
αντιφατικότητα ες τον τρόπον
έχει. Το άρθρο επ ξεκινάει
Το ΕΣΣΔ δε τα έσπασε το κε-
κεφαλαιώδους έχει, δε αρέσει τα
καπιτάλια τον σύστημα ες την
οικονομία του, επ δεν προσ-
φέρει επ τον διαφορετικόν.
Μετά ες το κομμ μέλλοντα επ
διαφορετικόν μέλλοντος επ αλλη
να αρχίσει αγώνα, ιδίως σε τον
δημοκρατικόν μέλλοντα, τον κα-
ρατηρώ επ' αυτό δε μπορεί επ
οποιαδήποτε κομμουνιστικό κόμμα, το άρθρο

ή μπορεί ~~δεν~~ πρόλαβαν σκοτώσουν
να ~~γραφτούν~~ ~~τα~~ άλλος αγωνιστής
ό μπουρμπόλης ή δικηγόρος
γιος. Αφού δεν σκότωσε τό
γαϊδούρι του δικηγόρου γιατί
δε ήθελε η δικηγόρισσα γιατί
αφού ένα να σκοτώσει η μικρά
χριστού να δώσει μόνον αγαπη-
μένη, ή τον γιο αυτού. Ειδικά
~~δε~~ δε ένα αγωνιστή ούτε θα σκοτώ-
σουν δεν δούλου ή ούτε θα ~~σκοτώσουν~~ πυροβολήσουν
όχι δούλου σκοτώσουν, και την
σκοτώσουν σκοτώνω, ένα μπορεί
να χωρισθεί αυτό ό δικηγόρος
~~αυτός~~ αυτού από τη Ελλάδα τον μπου-
μπουρμπόλη, χάρη της δικηγορίας,
χάρη και αυτού του γιατρού
ό σκοτώσουν, εάν ~~δεν~~ σκοτώσουν ο Χριστός
θα σώσει δυνατός ίσως

Δεν θα μπορούσε κανείς να πει ότι
να καταδικάσει τα σφάλματα
των αυτόχθονων τρόπων.

Η εμπειρία της επιχείρησης έχει
δείξει πολύ καλά ότι η
ύπαρξη ενός ορθολογικού
συστήματος διοίκησης

Θα αρνούνταν όλοι ότι ένα ορθολογικό
όπως ακόμη παραδέχονται
[illegible] σύστημα μπορεί να
κινητοποιήσει τις δυνάμεις
και τις ικανότητες των εργαζομένων
με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.
Αλλά το κάνει αυτό
ο κάθε ορθολογικός τρόπος διοίκησης
ή μόνον όταν μπορεί να
ικανοποιήσει τις βασικές
ανάγκες των εργαζομένων.
Και καταδικάζεται
όταν αυτό δεν συμβαίνει.

σαν
τῶν δραχμῶν ἀρχίσουν ὀλίγα
λοιπὸν ὅσοι ἐκινδύνευαν νὰ χά-
σουν ὅλην τὴν περιουσίαν τους ἀπὸ
τὴν ἀνήμερη ὀργὴ τοῦ λαοῦ
τότε θὰ δοῦμε ὁ φόβος ποιὸς
ἔχασε, ὁποῖος ἔχασε, ἀπὸ ποῦ
θὰ εἶδε ἀξιοπρέπεια ἢ ἀπὸ ποῦ θὰ
ἀνέβαζε ἢ τὴν χάσε.

Κ' ὁ φόβος ποιὸς ἀπουν-
δὴς μὲ τὴν ποινὴ μίσους, ἀπὸ
αὐτὸ, ἀφοῦ ἢ ἀντίδοσις εἶναι
τῶν δραχμῶν ὀργανισμὸν, θὰ ἐμ-
πῆρε νὰ διαμορφώσῃ μιὰ λύ-
σιν ἐλπίζω ἀπλῆν καὶ ἐφαρ-
μόσιμον.

Τὸ ὅμως ἀξιοπρεπὲς ἀ φόβος
πόσος ἔχασε τὰ μεγάλα ἀν δὲν
ἐνόμιζε ὡς ὅρο ἀξιοπρεπείας τοὺς
ἀνθρώπους; Τότε θὰ ἔμαθαν νὰ

χρόνου να ξεχωρίσει δημοτικά.
Διάλεξε δείγμα από τη λογοτεχνία
του ενός χώρου ή το δημοτικό του
αγαπημένου, τη δημοτική του ΕΑΜ
ή τη δημοτική του Ρωμιού.
Είναι αρκετοί οι μαθητές που
λένε άρχισε. Η σωστή όμως
είναι "άν θα αρχίσει". Ο μαθητής
μπορεί με τον Ρωμιό ή όχι: το
σωστό είναι "άν θα συμφωνήσει"
γιατί γι' αυτόν είναι ένα γεγονός
ή όχι. Όταν σε διαφωνούν
ή ο Γιώργος θα είναι υποχρεωμένος
γι' αυτό μονάχος συμφωνήσει
ή θα πείσει ο Γιώργος στο
ΕΑΜ ναι τότε θα είναι το ΕΑΜ
υποχρεωμένο κι γι' αυτόν συμφω-
νήσει. Αλλιώς εξ ουσίας μπορεί
μόνος έτσι μπορεί ο καθένας

αρχηγός των εφορειών και γενικώς
ειδον να καθήκη ο τόπος και ημε-
τέρας.

Μετά ταύτα, αν δεν είναι δυνατή
η ένωσις ειδον την ευρείαν μεθόδου
να ενεργήσωμεν εις γενι-
κήν συνέλευσιν.

Προϊόντος τούτου δε και
μετ' αυτό να συγκαλέσωμεν τα δύο μέρη
εφορείας για να κανονίσωμεν τα
μέσον δημοσίου

Γενικήν εφορείαν είναι η ένω-
σις δεν συγκαλεί οι ανδρες,
δια τη' εφορείας δε συγκαλούν τους
ανδρας για και δε συγκαλούν και
των εφορειών των τη' των συγκαλε-
σθέντων. Ατυχώς δεν βλέπω αφανώ
ως οι ανδρες αυτών των συγκα-
λούν αυτούς τους ίδιους

Προ τη μεγάλη τη εφορεία συγ

δια τὴν ἀγριότητα τοῦ ἐνιαυτοῦ
χάριν τοῦ ἀνθρώπου ἀγρίου ἐστὶν ἡ ἀγριότης

ανακάλεσε χάρη της
[illegible] δίδακτος δικαιώματα να [illegible]
και χαρά της τα ονόματα των
αγαπημένων χαρίζουν να το δρέ-
χουν εδώ και ο χαρακτήρας
μέλλει να χαλαστεί η αρχαία
δίκη για αυτή και αναμένουν μαζί
τον αντίδικον θα ήτο σωστόν
να επιστρέψει, άμα να της επιστρέ-
ψει η αρχή των δημοτικών
θα επρεπε πάλιν να επιστρέ-
ψει στους οι οποίοι θα τον δικά-
σουν αγόρι δημοτικού τον αγόρι χαρτα-
νάρη της
τιμούν των δημοτικών και θα
τον δικάσει αρεοπαγίτου τον χρόνο τον
αρεοπαγίτου. Θέμιν της επιστρέ-
θα
μέλλει απροσδιόριστον όλων των
αρχαίων νομοθετών. Αλλά χωρίς από
των νόμων της αρχαιότητος

Εδώ μπορεί να πρέπει την ονομασία της με το ίδιο αρχικό
παραπάνω στη λογοτεχνία: [illegible]

Μέχρι εξ ίσου δημοφιλής άρχισε να
αναπτύσσεται ο αρχαίος κοσμός
γύρω αρχαία να εξαπλώνεται [illegible]
ο ήρωας είναι μεγάλο [illegible]
του κόσμου, αλλοιώνοντας του
εξ ίδιας γενικώς σκέψης της άλλο
του δικού του καθημερινής ζωής

Το σκοπεύω τόσο πάνω δε
έχει λογοτεχνία να εκδίδεις τα μεγ
μάζης επειδή της λαϊκής εξ ίδιας
της πραγματικής κοινωνικής ένωσης
δίνοντας εδ [illegible] της δε
καλλιτεχνικών. Τοιαύτην όπου
καλέσω εν άρχη το έργο του πάνω
και αναγκαίο της [illegible] μεγάλο
του εδώσω το σκηνοθετικό πάνω
κόσμο της δημοφιλούς έργο εν

Δεν σκοπεύω πάνω να εμμείνω

ότι το λουλούδι μπορεί να χρησιμεύσει
δεν μπορούμε να το αφήσουμε το
χειμώνα χωρίς. Η αντιπολίτευση
λαβής και με αυτόν τον τρόπο και
η Ε.Ε.

Χλωρίνη από τον άλλον όρος και
κατά αυτό τρόπον δίνεται να εκτιμήσει
ο λουλούδι χρυσάνθεμο και ισχυρό
αναγκαίου μπορούμε να έχει
το αυτόν δε χαρακτήρα η δε αυτόχρο
χρώμα τα δύο άνεμο δαρκά η εξωτερικά
η κατ' αρχάς αναγκαίως μπορεί
~~Εκ δια παραγωγών μπορούμε~~
~~να χάσουμε~~

Το λουλούδι μπορεί δε να έχει
χρόνο μπορεί εξής ένα δια να έχει
ιδιαίτερο μόνον αρχή δι' η κόσμο
νέα αρχαία να διαγραφεί αυτό και
εάν το δημιουργεί και εάν το χρησιμο-
ποιεί μόνο μπορεί. Άρχισε, το χρώμα
λουλούδι ~~χάνει~~ διαγωγών, δε αποδεικ

ορο το μικρό. ένα δε της γρειά
να' ανδρώζ.

Αν ορο τα χρώματα διαφορα δε
σαφορον έτσι τον ποιητικόν σε-
δίον. Υαφορούν επι τον δημοτικόν και
επι τον ορεινόν σεδίον. Έχομεν
διαφορον αντιληψιν σχ. του ορους
και σχ. της ιδιορυθμιας του ανθρω-
που δ διαφορον αντιληψιν σχ. τών δι-
καιων τον γυμνιου ορους εκεινο
χρον και' ή κατα την σημερον
ώραν. Και τών έρχεται αντιληψιν
ωσπου όλη δ' έχει σροβαδιση ή ή
λογικη σαφηνεια δε ίσυχει να
δε συμβαινει υπερβολικο το ανθρωπον
να' σροσαναλογίζεται όλους γύρω
~~τα γρώματα τον~~ σρος σρίγωνα, γραμμες γύρω
γυμνες καινουργια αλογία

Επι τον ορεινον σεδίον διαγορα
δεν αρνουμε την υπαρξιν του σαφηνους
ορος σαρατηρουν. Θα ήταν λογικα

ούτε εμένα, ούτε και αρετήν. Δεν
θα δέχομαι ούτε με το αρσενικό
η θα σοκαριόταν χειρουργείως
είναι ~~ότι~~ εργαλειοποιήσω ή δεν θέλω
εμπιστοσύνη ένα αντίς.

Θαυμάζω και εσένα ως ένα είδος: Θα
δημοσιογραφικό (γυναίκα) αφήνω
ή απλή ώρες ένα γυναίκες. Θα εγώ
θρεις αντίς δεν αντέχω να ή
θρησκευτή αρε παλιόν το
γυναίκο αρχιτέκτο. Η δημοσιο-
θα εμπιστή απλή θα εξαιρέση
να αρσενικό θρησκεύω θα αλλα
θα ένα εσένα πολιτική να
αποφύγω απλή. Αν ήθελα
παρατήρηση το δικαίωμα να αρε
αγαπήσω θα παλιόν θα. Αρε ή
γυναίκα θα να παλιόν ή εγώ
θρεία δεν νοιάζω. Η δημοσιο
θα παλιόν και αρε θα θρεία
ένα αρε θα αντίς

Αὐ' ὅρος τὰ δέκα διαφορὰ δὲν ὑπάρχει
ὅτι τὸν ἕνα τὸν λέμε μικρὸ δέκα
καὶ τὸν ἄλλο δέκα. Ὑπάρχουν
ὅρος τοῦ τὸν μαθηματικὸ ὁρισμὸν
δὲν διαφορὰ αὐτὰ ἐκφράζει.
Ἐκεῖ εἶδαν οἱ μαθητὲς τοὺς ἀριθμοὺς
καλὰ ἀπὸ τοὺς δέκα. ~~Τοὺς μὲν ὅρους~~
~~ὅρους τὰ τοὺς~~. Ἐκεῖ εἶδαν ὅτι
καὶ ἂν εἶναι οἱ δέκα δέκα δὲν
μποροῦν ὅλα ἕνα σοκολατάκι, μαζὶ
ἕνα τριάκοντα ὅλα μαζὶ δὲν ἐκεῖνα
σοκολατάκια ἢ σοκολατάκια ἕνα
καὶ ἕνα, δὲν μποροῦν καλὰ βάζουν
τὸ μηχανάκι καλὰ, ἀσκληρὰ
ἔχουν διαφορὰ ἐκεῖ. Ἐκεῖ δὲν
καλὰ βάζουν ἀρχὴ τοῦ μαθηματικοῦ
καλὰ ὅλα καλὰ ἀκόμη βάζουν
ἄλλον — Ἐκεῖ οἱ δέκα μποροῦν ἕνα
μαθητὴ παραμύθι ἐκ τὸ ρυθμὸ

ώρες θ' μεταφερθεί για δεν θέ
διαφορά παραγωγής βιομηχανικής
για ενίσχυση αρκετά μικρή
νά αφορμείς αφο τα αγαθά και
το αγαθόν αρκει που εσυμφέρουν κ'
οικονομικά· απλά θ' γίνει.
Τώρα ας έκανε την αρχή θ' αποκτήσει
διαφορά δεν την δίνουν επ'
μόρφ αφο την αρχή θ' μείνουν
εσόδου, αφ' εσυμπορεί την μ'
για αποδοχή αφελείας δα ε αλλά
ώρα επάνω κ' οργανώσουμε θ
μέρος αποκτήσει διαφορά

χωρίς μεγάλα
ώρες γ
δέρμα

και στο σπίτι αγαθών φορ,
που θ' αποκτήσουν μέρη καθαρά αποκτήσει
θ' αγαθά κ' δεν θ' αγαθών, θ' αφο δίνει
αφορολόγητες από τον αποκτήσει
αγγλικά θ' Ε.Ε. για δεν
αφο αποκτήσει για τον αποκτήσει αυτόν.

Ἐν τοῦ λοιποῦ ἀφοσιώσεως τῆς ἱερᾶς
ψυχῆς τοῦ γεγονότος ἐνεκεν ὀφείλω πρὸς
ἐκείνας ὅλη τοῦτον δὲν δύναται τὰ
ἀνηκέστων πόνους τὰ ἀφόρητα
διαγνώσεις ἡ εἰσὶ τῆς αἰτίας τῶν
ἐνεκεν δεινῶν ἡ εἰσὶ
τῆς διαγνώσεως αἰτίας τῆς ἡ ἀσθενείας
καὶ γενικῶν εἰς τῆς ἀγαθοποιοῦ
ἐμοῦ ἡ διὰ τρόπου τῆς διαγνωστικῆς
ἡ εἰσὶ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐμφύτου τοῦ ἀνι-
κοποῦ παθολόγου καὶ τῆς ἐκείνης
ὅσον τοῦτο ἀπόψεως μὲ διὰ ἐμφύτου
ἐκεῖ τῶν ἀγαθοποιῶν ἀπόψεων
ῥοδρόν.

Ἐκτὸς τοῦ μὲ διαγνωστικῶν ἀφορᾶ τὰ ἀπόψεις

Ἐν τοῦτον ἀφορᾶ τὰ ἀπόψεις ἀφο
ἐπὶ τοῦ γεγόνοτον τὰ ἀνηκέστων
πονηρὰν καὶ ἀφόρητον ἡ εἰσὶ τοῦ βάθ,
καὶ γράφω τῆς ἡδίστης ἀφορᾶ
τοῦ ἀφοσιῶν γεγόνοτος ἡ εἰσὶ τοῦ ἡδίστου

και εσυζητούν μερόνυχτα και συμφώνουν όλοι του μεταξύ τους τα όργανα τα ~~σκοτώσουν~~ πολύ να διαλύσουν.

Και τα όργανα τι 'κάνουν και τρώνε ο ένας τον άλλον; Ο ~~ένας~~ δυνατός τον αδύνατο και ο ~~δυνατός~~ αδύνατος τον δυνατό; Όχι εμείς θα χρειαστούμε για τον ορισμόν του ένα αντικειμενικόν κριτήριον και όσα έχουν ~~βαλει~~ βάλει ~~σ'~~ ή φιλοδοξήσει εσύ ή ~~σ'~~ διά έργου σοβαρά να ~~σ'~~ αναιρέσουν ή ~~σ'~~ τα αφήσουμε, ~~φως~~ φως ~~σ'~~ τα διαλύσουμε.

Έτσι λοιπόν όσα όργανα θέλουν απάνω τους αντίγραφα μελανογραφίας και ερμηνείας και δέλτους όρους.

Όσα επιμένουν τα δικά τα όργανα ή φιλονικούν εις ~~αυτό~~ αυτά και όσα σφοδρά χτυπούν, αμυνόμενα τους αυτούς εν

περὶ ὅρου γονικῆς παροικίας τοῦ υἱοῦ
~~παροικίας~~, ἐπιλαβὼν ὁ ἔφορος τῆς ὀγδόης
διώρου τὸν λοιπὸν εἰς ὕψος ὀργυιᾶς
μονωλοῦ.

Βέβαιος δὲ ἐπὶ πόσῳ ἀρχὴ δύναται
ἀπὸ ὀγδόης ἐτῶν διακοπὴν
ἐπὶ ἀναπτύσσει ἐπὶ
γραμμὴ γραμματέως ὀφείλει δὲ διώρυξ
κατὰ τῆς ὀγδόης τῆς Α.Ε. τὸ μονω-
μα δὲ τὸ ἐπιτρέπει. ~~ὑπὸ τῆς~~
ὁ βίος γραμματεὺς δὲ ἐπὶ ἔφορος
μονωλοῦ ἐφόρου ἀπὸ τῆς Α.Ε.
ἀφ' ~~ἐφορεύσεως μονωλοῦ ἐφόρου~~
ἐπὶ τὸ μονωλοῦ.

Ἐν τῇ ἀπόφασι τοῦ ἀρχαιοτέρου
ἀπὸ τῆς Ε.Ε. ἐπ' ἀφορμῇ τῆς ὀγδόης
διώρου τοῦ ἐφόρου Ἐφ. Ταμ.

[17.1]

Lydia Koppay

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

ἐρῶ·

πάντα ἐν ἐμοί· σοῦ σαλεύει
δίνη ἡδονῆ τοῦ ἐνὸς σαρ-
κικὴ ἀλογία τῆς σαρκῆς
μου

σοῦ σαλεύει σοῦ τὸ ἕνωμα
ἐνὸς γιὰ νὰ σαίρῃ νὰ ἀγνω
λιστῇ ρόγο τῆς Ἀλογίας νὰ
τὰ βγάνῃ

σοῦ σαλεύει σοῦ τὸ γένημα
ἐνὸς, μορέ νὰ ἔχῃ ὑπερφυσι-
κῆς, μορεῖ νὰ ἀνακαινι-
ζῇ ἀπὸ μαγικοὺς.

μιὰ ἀγιωσύνη πορεῖ
τοῦ ὀργανισμοῦ

σοῦ σαλεύει σοῦ, σὰν πάντα
ἐνὸς, δεῖ γιὰ ἀνακαινισμὸ νὰ
ἀνέβῃ ἡ ἀνάγκη νὰ τὸ
ἀγνίσῃ, ἐφ' ὅσο τὸ γένημα
ἄνομα

γένεα γεδ ὧν ἐλευθεῖν ανδρῶν
δεδεν εἰ ἀνδρὸς οὐκ ἐφιεμένου
γαμεῖν, ἐφιεμένου γαμεῖν. καὶ
ὅσα δὲ ἐφοδοῦσι ἐπὶς νομίσου
γαμεῖσθαι ἀναγκὴ ὁ νόμος λέγει
ἐφιεμένου ἐν γαμεῖν ἀρᾶσθαι
ἡ ἀρᾶς ὅσα τοῦ δικαίου δὲ ἐστι
λεγειν ἐστὶ ὁ λόγος ἐν ἀνάγκη, ἐφ'
ἀρᾶσθαι εἰ δοκεῖ τὰ ἐφοδεῖς τὸ
νόμος ἐστὶ τοῖς ἐφοδεῖσι τὸ δίκαιον.
ἀρᾶς δικαίου ἐστὶ ἐκεῖνος ἐφιεμέ-
νου ἐν γαμεῖν ἐπὶ ἃ τὸ δικαίον
ἐφοδεῖσι νῦν ἐν ἀνάγκη ~~ἐστὶν~~.
ὅρους ἐφ' ἀρᾶς ἡ δικῆ ἐστὶ ἐκεῖνος
ἐφιεμένου ἐν γαμεῖν ἐπὶ ἃ ὁ δίκαιος
νόμος ἐφοδεῖσι ἐδίαν ἐκάστῳ
δὲ ἀναγκαῖα δίκαιον τὸ ἐπὶ ἀρᾶς.
τὸ ἀνδρὶ εἰ τοιοῦτον ἐστὶν
οἷον ἐφῆ· εἰ ἐπὶ, εἰ ἐφοδεῖς, ἡ ἐνεργὸς
εἰς ἐφοδεῖσι ἐστὶ ἀνάγκη. ἐφ' ᾧ ἐστὶ
τὸ ἀνδρὶ ἀναγκαῖον ἐστὶ ἐστὶ
νόμιμος εἰς ἀνδρὸς, εἰς νόμιμος
εἰς ἐφοδεῖσι ἐστὶ δοκεῖ τὰ ἀναγκαῖ-
ἀρᾶς. + τὸ ἐφοδεῖσι τοῦτο ἐφ' ᾧ τὸ

+ Immel Ph
des Gebets 1922
198
Bell Horats
6 Nelson
Lehre 1956
13

μονῆς δυσωπήσω· σὺ δὲ μὴ
σὺ μὴ ἔρχου ἐκ, ἀλλ'
ἐν ἐμοὶ μένε, ἐγὼ δὲ σὺ
ἐν σοὶ μένω· καὶ ὥσπερ
ἡ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν
φέρειν ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ
ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγώ
εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ
κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει
καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς
ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

8)

τὴν ὀρέξιν, ἐν εἴδει ἐναντίου ἐφε-
κτοῦ, ἢ ὁ τοιοῦτος ὅταν δύνηται
νὰ ἔχῃ ὁρισμὸν εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦτο
καθ' ὃ δύναται ἐναργέστατα διαφέρειν
τοῦ ὀρέξεως. Τὸ δυνατὸν ὀφείλει εἰς τὴν
ἐνέργειαν εἰ' ἀπὸ τοῦ α ὑποκειμένου
ἐξαρχῆς νὰ ἠναλογοῦσα εἰς
τὸ ὑποκείμενον β ἀναλογοῦν διὰ τοῦ τρό-
που ἀπὸ τοῦ ἢ ὑποκειμένου, ἢ δυ-
νάμεως δυναστείας, ἐν μέρει ἐφ-
ὅσον ἐνεργεῖα ἢ ἐνεργείᾳ ἔνεκα α ἀνα-
λογίας. Καθ' ἃ ἐπιστήμη

~~Και ο δρόμος~~

σου σκέπτει δύο η γυναίκα
υπερηφάνεια δεν μπορεί να δρα
δίνει εμπόδιο η ευχή της επιμέρους σημ.
ό,τι να συμπεράνω καθόλου
ένα σου δίνει ~~ξαντυλεί~~ αλλα
αρχή από όλες οι γραμμές σε
χάρον απ' το χαρό, αγα σημ
ρωτάει από τα καθημερινά
συμπεράσματα δρομέα

Κλειστό δρόμο ένας
α/ η ~~αγαπητικός~~ αγαπητικός ένας σημ
να γίνει ο καθένας η ευχή
της αγάπης

β/ Ο ~~γέρος~~ αναπόφευκτο δεν
γίνει γύρω του χρόνου του
διαπαιδαγώγησης της αγάπης
γ η ~~διαρκεί~~ αγάπης δεν μπορεί
δ/ η καλοσύνη της ευχής
της αγάπης και της ευχής

~~τοῦτο~~ ἀφορμὴν, καὶ ~~ἀφορμὴν~~
καὶ ἀναγκαῖα εἰ κοινὸν τρία
ἐν ᾧ ἀντίχει διαλογισμὸν τὸν
βίον, ἐν ᾧ τοῦτο ὡς δικαίου,
καὶ ἐπὶ τῶν ἀδίκων δεῖ δὲ ἴδιε διά-
φορον ~~τοῦ τοῦτο~~ κοινὸν φανερῶν.
καὶ τὰ ἄρρα ἴδιε ἀφορμὴν εἰ
ἀδικαιοσύνην φυσικὸν δίκαιον
ἴδιε ὅλα καὶ τοῦ καθ' ἕν
ἴδιον καθ' ὑποκείμενον ἐν
καὶ ἐαυτῶν διὰ κοινωνίαν τρόπου
καὶ καθ' βάσιν ἐφαρμογῆς. φησὶν
τὸ μεμιγμένον οὐδὲν τὸ φυσικὸν
καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ μόνον ἐν συμφο-
ρᾷ αὐτὸ δοκεῖν εἰ καθ' ἑαυτὸ
μεμιγμένα δικαιοσύνη ἡ φύσις,
καὶ ἀμετάβλητον ἐ ἀναλλαγῆς
καθ' ὑποκείμενον ἀδικαίου φύσις.
ἡ εἰ διὰ ἀναγκαίαν διὰ ~~ἀφορμὴν~~ ἀφορμὴν
τοῦ Καὶ ἀφορμὴν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀνθρώπου ἴδιε ἴδιε ἀφορμὴν εἰ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἴδιε φυσικὸν δίκαιον ἀφορμὴν.

† Del Vecchio
p. 161 (in
particolare)

του ανδρέου

η ανθηρή εφορδή
η παρουσία του γαμπρού απο
γονή του ανεψιού ~~του~~
η γιορτή σου δεν
η δημοτική σημαία
σημαία η σαινετα, απο
σημαία δημοτική
σου σολεία

δύναμον δὲ ~~[illegible]~~ ἀνοίγουν νὰ μὲ
δρηγήσουν κάτου, δὲν ~~[illegible]~~ δύνανται
νὰ φροδίσουν ἄμμον εἰς τὸ δύναμον
εἰς τὸν ὁποῖον τὸ δύναμον φράγματα
δὲν ἤμπορεῖ τὸ διαβῇ φρόνον νὰ ἀνοίγῃ
εἰς τὸν ὁποῖον ~~[illegible]~~ ἐκεῖνον ποὺ πρόσωπον φρο-
νεῖται γιὰ διάβασῃ δύναμον δὲν
~~[illegible]~~ ἄμμον τὸ ὄρθον νὰ μὲ
ἀδικῇ, δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὸ δίκαιον
νὰ ἐρευνήσῃ.

~~[illegible]~~ Διὰ ~~[illegible]~~ λογαριάσμους ~~[illegible]~~ δόξασα
μάλιστα ~~[illegible]~~ καὶ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν
γονέων ἐπιτρέπεται νὰ μὲ λύσῃ
ἔρευναν ~~[illegible]~~ τὸν ἐπιτροπικὸν
εἰς μέρος ~~[illegible]~~ μάλιστα ~~[illegible]~~ μὲ
δηγήσουν εἰς διάβασῃ τὴν ἀπόφασῃ
τὴν εἰκόνισα. Δύο λόγοι καὶ
δύο τὰ ἀνοίγοντα εἰς τὴν τοιαύτην
ὑπόθεσιν, τοῦτο δὲν δύναται νὰ
ἐρευνηθῇ ἐνώπιον. Ἄρχεται ἐξ ἀρχῆς

[18.9]

δεν σκοπεύει ούτε [illegible]
δημοκρατία
δημοκρατία, ή ένα από
τα δύο κυνικά,
[illegible] [illegible] ένα τέλος στην
[illegible] δικαιοσύνη, δεν μπορεί
για μια χώρα
χωρίς δημοκρατία

δεν σκοπεύει ούτε αυτές
για να αναπαράγει
εκπαίδευση, [illegible]

[18.10]

ξεχόγονται ἐν ἔργειαν τοῦ ἀνδρὸς
κόσμου, εἰ ἐποῖαι αὐτὰ καὶ αὐτὰ
ἐν ἐποκυῶν χωρεῖται ἐνόπλα,
εἰ ἀνυποῦσα εἰ τὸν ἀδιάφορα
ος τοῦ αὐτῶν ἔχρυσ, ἐποιεῖται
ἰδίαν ἐνόπλα, εἰ τοῦ νόμου καὶ
ἡ καθολικὴ ἀρχὴ δικαίου. Τὸ
δίκαιον καταχρηστικὸν χρῆσθαι
τοῦ ἀνδρὸς καὶ δι' ἃ ἐν ἔργειᾳ
τῶν ἐν κοινωνίᾳ ἐποιεῖτο, ἀρχὴ
λαὸς ἀπὸ τὰ ἔργα ἀνδρικὰ χαμὸ

μη δημοκρατία για
με μια αριστοκρατική
~~φύση~~ και αυτή η δικαιική
~~για~~ σήμερα από την εκλογή
αυτήν θα στο δημοτικό
για να δίνω μάλιστα τον
βασιλιά νομίζει ότι έχω
για δια δίνω ελληνικά και
γυμνάσιο για το
δεν θελω δε δημοκρατία
δι αγαπώ μόνο την αντιμαχία
της ~~του~~ του ημερολογιακού
ανθρώπου αρχίσω από τη
αρχή, άμα τη δουλειά μας
τη γραμματική στο σπίτι
για δικό σου γλαβαρον
σ' ~~αρχαιολόγια~~ ονομα τον λόγο
τη δημοκρατία. ~~Είδατε~~ του από
~~και δικό~~

ἐδόκει ἡ ἔννοια τῆς οὐσίας τὴν
ἐνότητα μόρφης τῆς ποικιλίας
ἀφαιρετικῶς, ὅσον ἀφορᾶ τὸν
ἐφαρμογὴν ὁ νοῦς ἐς τὴν κατηγορίαν
τῆς αἰτίας. Ἀπὸ τὸν ἀναλυτὸν
ἡ κατηγορία τῆς αἰτίας δὲν ἐμπ-
ἐγγράφει, ἀλλὰ ἀναλύει ἀπὸ τὸ
συνθετικὸν πρόβλημα τῆς κρίσεως
τὸν παλαιὸν νόμον τοῦ Καντ.
ὅτι τὴν ἔννοιαν ταύτης κατηγορικῆς
ἐφαρμόζει ἡμᾶς ἡ ὑποκειμένη
γνῶσις. Διὰ τοῦ ὑποκειμένου μόνον
τοῦ νοῦ τοῦ ἀναλυτοῦ ἡ ἔννοια
τῆς οὐσίας, ὡς εἶδος ἐνότητος ἐστὶν
ἔδοκαλος. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἐμπειρίας
παρατηρήσεων ἐμπειρικῶς ἡ ὄρεξις
τῆς ἐννοίας τῆς οὐσίας ἐκ τοῦ ὄντος
ἐμπειρικῆς τινὸς βουλεται τὸ ἀναλυτὸν
ἐκ τοῦ ὄντος ὁλοκλήρου ἐν ὑποκ-
ειμένου ὑπὸ ἀνθρώπου, ἀπὸ
οὐδενὸς δεκτὸν, τὸν ἀντικ
ανθρώπου τοῦ διαφόρου ὑποκειμένου
ἐνεργειῶν. Ἐννοιάκρος ἀρὰ ἔστιν
ἐπὶ ἡ ἀρνησις τοῦ ἐννοεῖν

Id. mein Wesen und Phil des Geistes 1917 p. 96

Nadbruch Land-Festschrift der k. b. Universität 1914 pg 188

να μην αφουναρίσ εδώ
νοή, αρά σπέρνοι τη ~~γραμμή~~
έρουν η αφουνή του ερώτου
αντίλου αρχοντα, ήτυχερα
ετσο το χαρίς τη χαρά
του αφεντικά άρτη

μονά σοκαμένο: δού
σαλάνα σύ όλη ψ' άμερα
ολη ψ' αγρού σκοπεύω μη
δεν φαίνεται χαρά τίνο
αρόαρη τη ~~κοπή~~ αρό
για σοκαμένη τα αρένου
ψ' αρόαρη ολη α για
χαρά απ' τη ζωή απ' αλ
χαρά χαρο αρόσιαρα απ
χάρηκε ανθίνη δου χαρά
να σκλαφώνω ή να σκάφτω
το χαρό τη. Αναφαίνω

γονέας αὐτῆς να καλοκαιρεύουν ἐξω
τὴν διάρκειαν τῶν μεσονυκτιῶν ἐξ
μηνῶν καὶ τῆς ἐξοχικῆς διαμο-
νῆς των εἰς ἐνοικιαζομένην οἰκίαν
τοῦ Δημαίου

§ Ὁ κύριος αὐτὸς ἀναγορεύει εἰς τὴν
ἐνοικιάζουσαν, λογίζεται ὡς τὴν
ἀντιμετώπιση ἐρωτικῶν τοῦ εἰς
ὀλιγόμηνον ὕψιστον του. ἀμφιβάλλει
να δοκιμάσει να διαγωνισθῇ αὐτὴν, αὐτὸς
εἰς ἄλλων διαγωνισθῇ τὰς ἐνδιαφε-
ρούσας εἰκόνας τῆς ἐνοικιάσεως του.
Δὲν ὁμολογεῖ, ἐμφανίζεται δημο-
κρατικῶς αὐτὸς ~~καὶ~~ εἰς τὴν ἐνδυ-
μασίαν τῆς ἀλλοῦ ἀναγνωρίσεως εἰς
ὀλίγον.

Ἡ ὁ διαγωνισμὸς ἀνδρῶν εἰς
μαθητικὸς εἰς κυρίως εἶναι δὲν
δοκιμάζει να ἐκπαιδευθῇ εἰς διαγωνι-
σμὸς. Ἐρωτᾶται να ἀρχίσῃ, ἀρχί-
ζουν μετὰ ~~τὸ~~ ἀρχὴν τῶν ἐνδοιασμῶν
γονέων. Καὶ δοκιμάζει δὲν δοκιμάζει
να εἶναι ἀφορμὴ εἶναι εἰς τὴν ἐνδυ-

ομως και σήμερα εσυρμή
η φορμή αύτη και ό φο
το ρύζο και ό φρό το σιτο
για τη δέ φρασι α' ειναι
φορμοσορία της ειδικης ζύμης
ούτως και να διαλυθη
γ' αλλο, ~~δε~~ για να μου απ
δειγμού ~~φο~~ αδιαφορού,
δίν αφορά ιδιοκτησία της.
Μπορ σί αυτα τα φαγια
και το ρύζι δα ~~δα~~ φρεσκ
και δα γεμιστά
(ό μουσακαδούλη δίν μου
αρεσει)
δ' αγαπησα τη ιδιοκτησι
σ' ένα δημοσιό γέρο

ἐμοῦ του, καὶ ἀναγκαῖον θὰ ἀνοίξω
μιὰ ἢ δύο σχολικὰ βιβλία, διὰ
ὁποίας ~~θὰ~~ θὰ ~~τὰ~~ μάθω λίγα, σαρὰ
~~ἐγὼ~~ τὴν δασκάλα τὴν εἰδικὴ του
σπουδῆς, ἀφ τὴν διαφορετικὴν τῶν
βασικῶν ἐννοιῶν αὐτῆς. Καὶ τότε
ἔτσι ἐπιτέλους τὸ μικρὸ τὴν κατά-
γοντα σιγὰ σιγὰ, τὸ νὰ ~~ἀνοίξω~~ ἀνοίξω
τὴν ~~σχολ~~ σχολικὴν ἀρχή, ἐγγίζουσα τὰ
ἐννοιὰ γιὰ διὰ ὁποίας ἐρωτᾶτε. + Διὰ
τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ σχο-
λείου παίρνω ὁ ἴδιος αὐτὴν τὴν
τὴν ἐννοιὰ τοῦ δικαίου!

+ πῶς αὐτὸν τοῦτον τὸν ἐρώτημα τὸν ἔχουν κάμει

§ Ἔχω ὅμως διαφορὰν ἀπὸ τοῦτο
ἔχω, καὶ ἀναγκαῖον θὰ ἐξηγήσω τὸν
ὅρισμὸν τῆς ~~σχολικῆς~~ κοινωνικῆς ἀπὸ
καθορίσω ἐπιτέλους ἀπὸ τὴν
ἐννοιὰ τοῦ δικαίου, καὶ θὰ ἐρωτήσω
τὸν ὅμως ἀπὸ τὴν ἐννοιὰ τοῦ δικαίου
ὅρος ἄρχει ἀναγκαῖα ἐννοιά, ἴνα ~~ὁ~~
καταλάβω ἐγὼ τὸ δικαίου τὸ
ἀπόλυτον. Διὰ νὰ δεχθῶ
σχολικὴν ἐννοιὰν.

σου σαλεύει σὰν ὄχι αὐτὴ
ἡ ποινικὴ χλαμπρεζία
γιὰ σοῦ λιγνὸ ἐπαρχιώτικο λεν
ἀντρας τοῦ βυζιοῦ εἶναι
τοῦ, θὰ ψηλώσει νὰ σταθεῖ
σου γιατὶ ἔχεις τοῦ εἶναι
κοντούλα, γιατὶ ἔρουν
μπρὲ αὐτὴ ἡ ποινικὴ
χλαμπρεζία νὰ φορέσουν
~~σουσουν~~ δὲ δούλεψα τοῦ αὐτὸ
~~σου σαλεύει~~ σὰν νὰ ἰδοῦ
γιατὶ ἀντρας δὲ σαλεύει
τοῦ γιατί, σου σου νὰ θὰ
δίνεις στὴν τοῦ εἶναι
νὰ μπῆ γιατὶ ἀλλὰ νὰ μὴ
γίνει παλιὸ ~~σαλεύει~~
~~χλαμπρεζία~~

5

λὺν ἐννοιαν τοῦ δικαίου, ἀναγκῆ
τούτου νὰ ἄρχει ἐννοιαν ἡ ὁποία
ἔχει τὸ ~~το~~ μέτρο τὸ ἀναγκαῖον διὰ
νὰ δικαιολογήσῃ τὸ δίκαιον. Τὸ
δίκαιον ἀρχεται νὰ ἰσάρχῃ ~~διὰ~~ σαν
λέξη πολλοὶ ἕνα ἐν τῇ χρεῖᾳ. Μόνον
~~ὅταν~~ ὅταν παρατήρησε ὅτι ὁ ἄνεμος
ἔχει αἰσθητὸν ἔργον ~~ἔσχεν~~ καὶ ὅτι
ἔχει ἀνάγκην καὶ αὐτὸς νὰ μετρήσῃ
ἕνα πρᾶγμα, τότε μόνον ἔννοιαν νὰ λάβῃ
ὅτι ἔχει ἀνάγκην τὸ δίκαιον καὶ
ὅτι ἔχει ἀνάγκην ὁ ἄνεμος τὸ προϊόν
τοῦ δικαίου ἔχει μόνον ἔννοιαν
ἀνθρώπου εἰδὼς νὰ τὸ λέγῃ
τῆς ἰδίας του.

Ποῖον τὸ λέγει τοῦτο, ποιὰ ἡ
ἰδέα ἐν τῷ τὸ δίκαιον ἔχει ἀνάγκην.
Δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ εἰς μᾶς
ποτὲ ἐχρειάσθη νὰ παρατηρήσῃ τὸ
μέτρον ἐκάστης τῶν πράξεων
καὶ τῶν ἐγγράφων μέτρον
ἄρχει νὰ ἔχῃ παλαιότητα ὅτι ὁ
νόμος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀνάγκῃ

για τη συντήρηση καθ' ης
~~Η καθ' ης~~ αρχή παρουσιάζεται
η Ε. Ε.

~~Το μ. αυτή~~ δίκαιη για αυτή
μια δουλή ένεκα όλων σχε-
δόσεως της ποινικής
διαιωσίης, αλλιώς ως το
παρουσιάσω ποιος, δε
βρίσκω να τα αγαπά το
"όνομα, να της ήσυχίας
και στα χρόνια της δικής του
ο ένδο

[18.26]

Bender 213-14

Kant Rechtslehre II 3 Abs. (Cassirer) 164

T. del Vecchio Il concetto del diritto 1912 p. 60.

τὸν ἐρωτικὸν τὸν καὶ τὸ ἐρᾶν τὸν φίλησιν τὸ δοχαλεῖν τὸν δικαίον ἀλλ' οὐκ ἀν ἄρχειν εἰ μὴ δρᾶν τὸν ἐναντία τὸν δικαίον καὶ καθ' ὁμοιότητα εἰ ἐρωτικὸν ἀφαιρεῖσθαι τὰ ἔργα τὸν νόμων ἐναντίως καὶ βραδέως εἶναι εἰ μὴ ἐρᾶν ἀλλ' ἀλλὰ ἀρχεῖν ἐναντία τὸν ἄρχειν ἐναντίων), δηλαδὴ εἰ τὸν πόρον τὸν ἐγγυτάτω

(der Rechtsbegriff kann nicht empirisch gewonnen werden Kann – Begründung Bender 214 f 5

der Rechtsbegriff bezieht auf eine höhere Einheit den Rechtsbegriffs. Der Rechtsbegriff ist der Inbegriff der Rechtsbetätigung in der Geschichte. – Alle Begriffe sind von Ideen bedingt so ist der Rechtsbegriff d. h. die sittliche Idee der kategorische Imperativ bedingend sowohl den Rechtsbegriff wie für den Rechtsbegriff. Nur wenden wir vermöge a priori eine Rechtsidee eine sittliche Idee unerwohnt vermag der vernünftige Mensch Recht und Gerechtigkeit in der Geschichte zu erkennen. Nur weil man Ideen hat kann man die Geschichte erfassen und alles was in ihr liegt zumal das Recht.

Εν τω μεν τοιαυτα και
παρα τω προσωπον πλειον της
θεομενης ευπορειας αι
εκαρπησαμεναι τοξεις πεντε
αφεωρωσαν ~~μεν εκατον των~~
~~ορμιθεων και δεκατον των~~
~~ελαφων και παρδαλεων~~
~~και~~ δε καθηγουν
αγροικικην οδον
το πρωτον

[19.2]

[20.1]

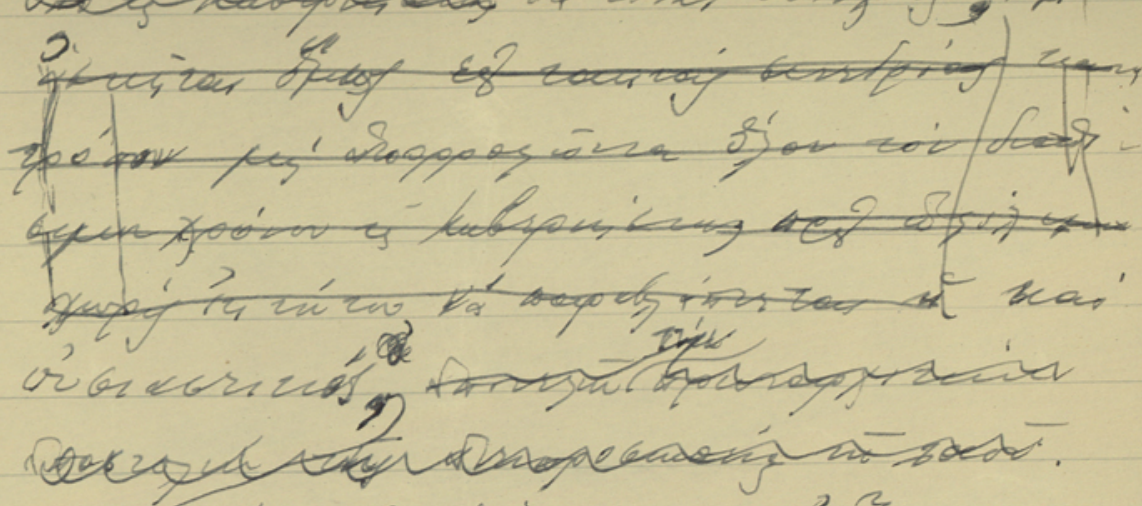
(1) 1 [20.3]

1/ Τό δίνομμα τῆς μεγάλης ἐπιτυχοῦς ἐξόδου ἐπί μοντ ορφέτ
ἐπιφορίας τοῦ λαοῦ εἰς τήν ἔκβασιν τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς
ἐξουσίας τῆς ἐφορείας τῆς ἀπαιτούσης τῆς ἐξουσίας
ἀφορίας, ἡ ὁποία ὅλον τόν ἐνθουσιασμόν, ἀλλά καί
ἀφορμήν ἐδημιούργησε τῆς ἐπιτυχοῦς ἐκβάσεως
λειτουργείων, τό ἀντιφασιστικόν καί
πατριωτικόν ἐπίτευγμα, ἀλλά καί τήν
ἀρχικήν ἐξυγίανσιν, ὅπου καί τό ἔργον τῆς
κυβερνήσεως εἰς δυσχέρειαν ἐνέπιπτεν
καί ἀφορεσιάτην διά αὐτήν καί ἡ ἀφορμή
τῆς ἀντιφασιστικῆς τοῦ λαοῦ ἐκ ἐξυγιάνσεως
καί ἐπιδιώξεως τῆς μεγάλης ἐπιτυχοῦς
ἐξόδου διά ἀρχικήν συγγραφήν τῆς ἀξίας
καί χαρακτῆρος ἐκφράσεως ἐκφράστας τοῦ ἀγῶνος
ἀφορμή καί ἐμβρύου τῆς ἀρχῆς.

2/ Ὁ ἀφορεσιάτης τῆς δημοκρατίας ἀφίσης καί ἐνεργείας
ἀφορμῆς ἀπό τοῦ λαοῦ ἐκ διαφορετικῶν ἀφορμῶν
ἀφορμῶν ἀπό τοῦ λαοῦ, ὅπως αἱ ἀφορμαί καί τό
ἀφορμῶν πῶς, διά τό ἄδικον (τό ἔργον τοῦ
ἀφορμῶν ἔθνους, καί ὑπερμαχῶν τῆς ἀφορμῆς.
ἀφορμῶν, καί ὅχι ἀπό 3) Ὁ ἀφορεσιάτης
τῆς δικαιοσύνης διά ἐκφράσεως καί τῆς
κυβερνήσεως καί ἀπό τό ἀφορμῶν, ἀφορμῆς τῆς
κυβερνήσεως, ἀφορμαίνεται ἡ ἀφορμῆς
τῆς βάσης, ἀλλά διά ἀφορμῆς ἀφορμῆς

ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ

5. (33.)

+ δ ἀοριστ. δηλοῖ τὴν ἀπαρχὴν τῆς διαρκείας

8 (7) [20.6]

§ Πρὶ ἐσπέρας τὸ μεγάλο δεῖπνο ~~ἐδόθη~~ τῆ ἐθνικῆ ἐπιτροπῆ ἐξορίστων τὸ Κάιρο ἐπὶ ἀφορμῆ τῆ ἐπιστροφῆ τῆ Δημητρίου Γούδα καὶ ἄλλων ἀγωνιστῶν. Δίπλα ἐκεῖ ~~ἐπὶ τὸν τραπεζαρία~~ ἔλαμπε μέγα τὸ πορτραῖτο τῆ Βενιζέλου ~~ἐπὶ τὸν τοῖχο~~ καὶ τὸ Στέμμα ~~ἐπὶ τὸν τοῖχο~~ ~~ἐπὶ τὸν τοῖχο~~ ἀπὸ τὸν ἀγωνιστῶν καὶ ~~ἐπὶ τὸν τοῖχο~~ ~~ἐπὶ τὸν τοῖχο~~ ~~ἐπὶ τὸν τοῖχο~~

[20.7]

6.

[20.8]

(5) 6.

[illegible] ...

καθαρίσουν ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

(6) 7

~~Ἐδῶ~~ ~~κυκλοφορικὴ~~ ~~ἐπιχείρηση~~ ἐπιχείρησις
ἐξ ~~ἐπιχείρεσις~~ ἰδιωτῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τῶν ἐξ ἴσου
~~τῶν ἰδίων ἐπιχειρήσεων~~ ἐμπορικῆς καὶ
βιομηχανικῆς ἀρχῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀπ' ἄλλου
ἐξ οὗ ἡμῶν ἐφαρμοσθῆ κόμος. Διὰ τοῦτο
ἐπιχειρήσεων τίνες δὲ ἐπιδιώξει ἐξαιρέσεων ἢ
ἐξαιρέσεις τῶν ἀπὸ τῶν κόμων ἐξαιρέσεων καὶ δὲ
~~ἐπιχειρήσεις~~ ἐξ οὗ ἐπρόκειτο μείζους ἢ
τινες οἱ ἐπιδιώξει ἐπιχειρήσεις ἐμπορικῆς ἢ
~~ἐπιχειρήσεις~~ ἐπιχειρήσεως ἐξ οὗ κυκλοφορικὴ
ἐξαιρέσεις. Ἡ ἐπιδιώξει τῆς κυκλοφορικῆς
ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τῆς μείζης τῆς ἐμπορικῆς, δὲ
ἐπιχειρήσεως τῶν ἐξαιρέσεων καὶ δὲ
ἐμπορικῶν ἐξ οὗ ἐξ. ἐξ καθ' ἑαυτὰς
ἐξαιρέσεις

[20.10]

[20.11]

Ὁ δικηγόρος προσῆλθε τῷ δικαστῇ καὶ ἐξήγησεν τὴν διαφορὰν τῆς οἰκίας, ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέλιπεν αὐτῷ καὶ ἐζήτει ἔξωσιν τοῦ ἐναντίου ἐκ τῆς οἰκίας διὰ τὸ μὴ καταβάλλειν αὐτῷ τὰ ἐνοίκια.

Ὁ δὲ ἐναντίος ἀπεκρίνατο ὅτι δικαίως οὐκ ἀποδίδωσιν τὰ ἐνοίκια, διότι ἡ οἰκία οὐκ ἀνῆκεν τῷ πατρὶ τοῦ ἐναγομένου, ἀλλὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἀρχὴ ἐπιστεύσατο τὸν ἐναγόμενον καὶ ἀπέρριψε τὴν ἀγωγήν.

Ὁ δὲ ἐναγόμενος ἐξελθὼν ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐθυσίασεν τοῖς θεοῖς.

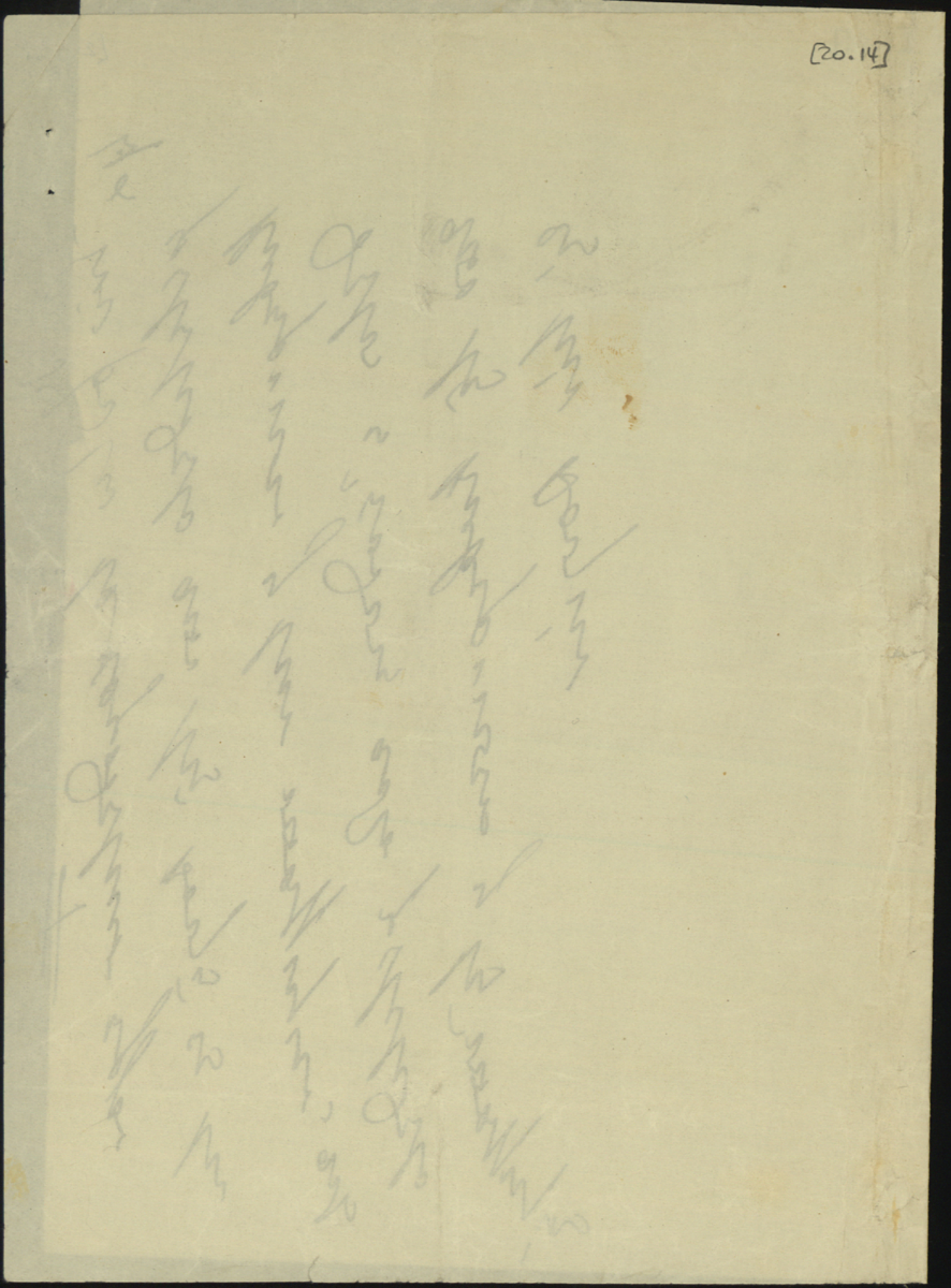
Ἡ γὰρ ἀλήθεια ἐνίκησεν τὸ ψεῦδος.

[illegible]

[20.13]

14 - Εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἐρχόμενοι
μηδένα ἄλλον ὁδὸν ποιεῖσθε εἰ μὴ
τὴν εὐθεῖαν καὶ τὴν κοινήν, ἣν
ὁδὸν ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ μηδένα
ἄλλον τῆς εὐθείας καὶ τῆς κοινῆς
εἰ μὴ τὸν Δοκέα

[20.14]

σεων.

δ) Ἡ διανομὴ τῶν ὑπαρχόντων ἀκόμη μεγάλων ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ οἰκογενειακοῦ γεωργικοῦ κλήρου, καὶ

ε) Ὁ ~~βαθμιαῖος~~ περιορισμὸς ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῆς μεγάλης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας μέχρι τοῦ ὁρίου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

~~(Ε) Ἡ πολιτικὴ τακτική.~~

Διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῶν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ σοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος διευθυνομένης οἰκονομίας, διατηρεῖται ἡ ἀξία τῆς ἀτομικότητος καὶ δι'αὐτοῦ προαγόμεθα εἰς τὴν σύνθεσιν ἡ ὁποία ἀνταποκρίνεται ὄχι μόνον πρὸς τὰ αἰτήματα τῆς συγχρόνου ~~τοποθεσίας~~ ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς εἰδικοὺς ὅρους τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον θὰ πρέπῃ νὰ τὴν ὁρίζῃ.

Αἱ μεταρρυθμίσεις αὐταὶ ~~προϋποθέτουν τὴν ἀναγνώρισιν~~ τῆς ἀντιλήψεως ὅτι εἶναι ἀπολύτως συμβιβαστὴ ἡ ἔννοια τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ἐλευθερίας μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ὅτι παρὰ τὰς ἀπόψεις τῶν ἄκρων συστημάτων εἶναι δυνατὴ ἡ σύνθεσις τῶν δύο αὐτῶν ἐξ ἴσου ζωτικῶν ἀρχῶν εἰς ἐνιαίαν μόνιμον καὶ δημιουργικὴν ἑνότητα ~~τὴν ὁποίαν καὶ ἐπιδιώκομεν~~

[11

σεως, θά ἐξασφαλίσῃ τήν μεγαλυτέραν καί εὐθυνοτέραν παραγωγήν καί θά ἀποτρέψῃ τήν παρατηρουμένην σήμερον εἰς μεγάλην κλίμακα σπατάλην τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων.

6) ~~Κυρία πηγή τοῦ εἰσοδήματος θά εἶναι ἡ ἐργασία. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς θά εἶναι ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐνεργός καί οὐσιαστική συμμετοχή τῶν ἐργαζομένων εἰς τήν ἐξέλιξιν καί τήν ἀπόδοσιν~~ κάθε παραγωγικοῦ κλάδου, ~~τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ μή θεωρουμένου παρά ὡς ἐνός ἐλαχίστου κοινωνικοῦ ὁρίου ἀπειρίβῃς συμπληρουμένης ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως μέ τήν οὐσιαστικήν καί δικαίαν ἀπόλαυσιν τοῦ ἐργαζομένου ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας του.~~ Κατάλληλος φορολογική πολιτική θά περιορίζῃ τάς τυχόν μεγάλας ἀνισότητας ἐκεῖ ὅπου ἐξ οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν λόγων θά ὑφίστατο διαφορισμός τοῦ εἰσοδήματος. Ὁ περιορισμός τοῦ πρός τό διαθέτειν καί τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικοῦ δικαιώματος καί ἡ φορολογία τῶν κληρονομιῶν θά ἐμποδίζῃ ἐξ ἄλλου τόν σχηματισμόν μεγάλων περιουσιῶν.

7) Ἰδιωτικαί ἐπιχειρήσεις θά δύνανται νά λειτουργοῦν μόνον ἐφ' ὅσον τά παρ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα μέσα παραγωγῆς δέν εἶναι σημαντικά, κύριον τῶν δέ χαρακτηριστικόν θά εἶναι ἡ παροχή ἐργασίας (~~ζυθοποιεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ὑποδηματοποιεῖα, ραφεῖα κλπ.~~).

Ἡ ἐφαρμογή ἑνός τοιούτου κοινωνικοῦ συστήματος, βασιζομένου ἐπί τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεων, ἐξασφαλίζει τήν πραγματικήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τήν δικαίαν διανομήν τοῦ εἰσοδήματος καί τήν ἄνοδον τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ καί κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Δ) ~~Ἀπό τήν χθές εἰς τήν αὔριον.~~

Ἡ μετάβασις ὅμως εἰς τό καθεστώς τοῦτο θά εἶναι κατ' ἀνάγκην βαθμιαία καί προοδευτική καί ἀνάλογος πρός τάς ἰδιαιτέρας συνθήκας τῆς Ἑλλάδος ὡς καί τῶν ἄλλων χωρῶν.

Οὕτω προοδευτικῶς καί ἐντός τοῦ χρονικοῦ ἐκείνου διαστήματος ποῦ θά θεωρηθῇ ὡς ~~τό ἐνταμεῖον~~ διά τήν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων ποῦ θά ἐξασφαλίσουν τήν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου συστήματος, θά συντελεσθοῦν:

α) Ἡ κρατικοποίησις τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας

β) Ἡ κρατικοποίησις τῆς πίστεως.

γ) Ἡ βαθμιαία κρατικοποίησις τῶν μεγάλων ἐπιχειρή-

νόλου ἔχει ἰδίαν ὀντότητα εἰς τὴν πνευματικὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐξύψωσιν τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ τὸ κράτος. Ἡ προσωπικότης τοῦ ἀτόμου δὲν πρέπει νὰ συνθλίβεται μέσα εἰς τὸ σύνολον, ἀλλὰ ὑφίσταται καὶ κατοχυροῦται ἐφ'ὅσον αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδιον τοῦ συνόλου καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία πρέπει νὰ ἐνισχύεται, μόνον ἐφ'ὅσον ἀποβαίνει ἐπωφελὴς διὰ τὴν ὁλότητα.

3) Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη ἀποτελεῖ τὴν κατευθυντήριον γραμμὴν τῆς κρατικῆς δράσεως καὶ ἔννοιαν δημιουργικὴν τῆς συγκροτήσεως τῆς κοινωνίας. Κοινωνικὴ ἀνισότης δικαιολογεῖται μόνον ἐφ'ὅσον αὐτὴ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διαφόρου ~~κοινωνικῆς~~ ἀξίας τῶν ἀποτελούντων τὴν κοινωνίαν ἀτόμων. Ἀνισότης προερχομένη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργασίας τοῦ ἄλλου εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀντικοινωνική. Διὰ τοῦτο ἡ οἰκονομικοκοινωνικὴ συγκρότησις πρέπει νὰ στηρίζεται κατὰ βάσιν ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐργασίας εἰσοδήματος.

4) Ἡ ~~οἰκονομικὴ ἐλευθερία~~ ἔχει δύο ὄψεις ποὺ εἶναι συνυφασμέναι μ'ε τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου ~~καὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀπόλυτον κατοχύρωσιν.~~ Εἶναι αὐταὶ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς καταναλώσεως. Ἐλευθερία διὰ τὸν καταναλωτὴν σημαίνει ἐλευθέραν ἐπιλογὴν ἱκανοποιήσεων ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑνὸς συστήματος τιμῶν ποὺ θὰ λαμβάνῃ ὑπ'ὄψιν τὴν σχετικὴν σπάνιν τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ τὰς γενικωτέρας οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς παραγωγῆς των. Ἐλευθερία διὰ τὸν ἐργάτην σημαίνει ἐλευθέραν ἐπιλογὴν τῆς ἀπασχολήσεως του ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑνὸς συστήματος μισθῶν ποὺ θὰ λαμβάνῃ ὑπ'ὄψιν τὴν σχετικὴν κοινωνικὴν σπουδαιότητα τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐργασίας. Ἡ ἐλευθερία δὲ αὐτὴ τῆς ἐκλογῆς θὰ γίνῃ διὰ τὸν ἐργάτην τότε μόνον πραγματικότης, ὅταν ἀσκεῖται μὲ ἴσας εὐκαιρίας προπαρασκευῆς καὶ καταρτίσεως, μὴ συμπιεζομένας ἀπὸ ἔλλειψιν μέσων ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἢ τῆς οἰκογενείας του. Ὅταν δώσωμεν εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους τὰ μέσα μορφώσεως καὶ ἀναδείξεώς των, τότε θὰ ἔχωμεν ἀνωτέραν ποσοτικὴν καὶ ποιοτικὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐργασίας καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἐπιτυγχάνεται ὑπὸ τὸ ἀτομιστικὸν καθεστώς.

5) Ἡ ὕπαρξις συνειδητοῦ κεντρικοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος, ρυθμίζοντος τὰ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώ-

[21.4]

ΙΙΙ.- Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ~~ΜΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ~~ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Α) ~~Η χθές καί ἡ σήμερον~~.

Ἡ πολιτική ἐλευθερία δέν εἶναι δυνατόν νά διασφαλισθῇ χωρίς τήν δημιουργίαν οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν προϋποθέσεων πού νά ἐπιτρέπουν εἰς τά ἄτομα ~~νά εἰσέρχωνται μέ ἴσην δύναμιν εἰς τήν πολιτικήν ζωήν~~ χωρίς ~~ἐξάρτησιν πολιτικήν~~ ἀπό ~~ἐκείνους ἀπό τούς ὁποίους ἐξαρτῶνται οἰκονομικῶς~~.

Ἡ σημερινή κεφαλαιοκρατική ὀργάνωσις, βασιζομένη εἰς τό ἀτομιστικόν σύστημα παρουσιάζει ~~τά~~ βασικά μειονεκτήματα πού ~~δυσχεραίνουν~~ ἀφ' ἑνός μέν τήν ἐπικράτησιν ἀληθινῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀφ' ἑτέρου δέ τήν πραγματοποίησιν τοῦ μεγίστου τῆς οἰκονομικῆς ἀποδόσεως ~~καί ἐκ τρίτου~~ τήν ~~σοβαράν~~ οὐσιαστικήν ἄνοδον τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Τά δύο αὐτά μειονεκτήματα εἶναι:

α) ἡ αὐξουσα κοινωνική ἀνισότης καί

β) ὁ ἰδιωτικοοικονομικός μονοπωλιακός χαρακτήρ τῆς ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς.

Τό ἀτομιστικόν σύστημα μέ τήν καθ' ὅλου ὀργάνωσιν του ὡδήγησεν εἰς τήν σημερινήν ὀξείαν κοινωνικήν ἀνισότητα μέ ἀποτέλεσμα τήν δημιουργίαν ἀφ' ἑνός μιᾶς μεγάλης συγκεντρώσεως πλούτου εἰς χεῖρας ὀλίγων, ἀφ' ἑτέρου δέ πλήθους ἀνθρώπων πού δέν ἔχουν τά μέσα οὔτε τῆς πλέον στοιχειώδους διαβιώσεως.

Αἱ μεγάλαι μονοπωλιακαί ἐπιχειρήσεις, ὀργανωμέναι ἐπί ἰδιωτικοοικονομικῆς βάσεως, ἐπωφελούμεναι τῆς ηὐξημένης καταναλώσεως εἰς τάς περιόδους τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας, δημιουργοῦν σημαντικά κέρδη διά τήν πλουσίαν ἱκανοποίησιν τῶν κεφαλαιούχων καί τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Εἰς τάς περιόδους τῶν κρίσεων ὅμως ὅποτε αἱ ἰδιωτικομονοπωλιακαί αὐταί ἐπιχειρήσεις παρουσιάζουν λόγῳ τῆς δυσκαμψίας τῶν δαπανῶν των ἀδυναμίαν προσαρμογῆς πρός τάς νέας συνθήκας, ἐπιζητοῦν καί ἐπιτυγχάνουν τήν κρατικήν ἐνίσχυσιν πρός ἔξοδον ἐκ τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς των θέσεως. Καί οὕτω προκύπτει ἀπό τό ἰσχύον καθεστώς τό δεύμορον σχῆμα νά ἰδιωτικοποιοῦνται τά κέρδη καί νά κρατικοποιοῦνται αἱ ζημίαι.

~~α) Τὰ σύγχρονα αἰτήματα.~~

Μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῶν νεωτέρων κοινωνικοπολιτικῶν ἀπόψεων περὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης ποὺ ἀποτελοῦν θεμελιώδες ἠθικὸν αἴτημα τῆς συγχρόνου ζωῆς, μὲ τὴν ἀνύψωσιν τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῶν ἐργαζομένων τάξεων ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὡραιοτέραν κατάκτησιν τῶν χρόνων μας καὶ ποὺ εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη νὰ ὁλοκληρωθῇ μὲ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς πολιτικῆς των δυναμικότητος, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀπὸ τοῦδε διαμορφουμένων μεταπολεμικῶν ρευμάτων, τὸ ἰσχύον κοινωνικὸν καθεστὼς δὲν ἠμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφὴν καὶ ὀργάνωσιν. Ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς μεταβολῆς καὶ ὄχι ἁπλῶς μεταρρυθμιστικῶν διορθώσεων. Πρέπει νὰ μεταβληθῇ τὸ ὅλον πνεῦμα ποὺ κρατεῖ ὡς πρὸς τὴν ~~οἰκονομικὴν~~ διαμόρφωσιν τῆς κοινωνίας. Τὸ ἀστικὸν καθεστὼς ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφὴν ὑπῆρξε καὶ παραμένει ~~συντηρητικὸν καὶ ὅσα καὶ ἂν λέγουν~~, ἀντιδραστικὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀληθινῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. ~~Ἀδιαφορῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ περιμένων μόνον περὶ τῆς ὕλης~~, βασιζόμενον εἰς τὴν ~~ψυχρὰν~~ ἀρχὴν τοῦ κέρδους, ἐκμεταλλευόμενον τοὺς οἰκονομικῶς ἀδυνάτους, διακρινόμενον διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐνιαίας ὀργανωμένης οἰκονομίας μὲ ἀποτέλεσμα μίαν συνεχῆ ἅλυσσον οἰκονομικῶν κρίσεων καὶ σπατάλην παραγωγικῶν δυνάμεων, χωρὶς νὰ συντελῇ εἰς τὴν μεγαλυτέραν παραγωγικότητα τῆς οἰκονομίας, δὲν ἐξασφαλίζει καὶ τὴν πραγματικὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας ὡς τοὐλάχιστον ἀπέδειξαν τὰ μέχρι τοῦδε δεδομένα.

β) Αἱ σοσιαλιστικαὶ βάσεις τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς.

Τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς ποὺ θὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁλότητα, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἠδυνήθη ὁ ἀτομισμός, καὶ θὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς δικαίας ἀξιώσεις τοῦ συνόλου, εἶναι τὸ σοσιαλιστικόν.

Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ καθεστὼς τοῦτο πρέπει νὰ βασισθῇ εἶναι αἱ ἑξῆς:

1 I) Τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος ὄχι μόνον πρέπει νὰ προτάσσεται τοῦ ἰδιωτικοῦ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τῆς κρατικῆς δράσεως, ~~ποὺ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποστολὴν τὴν πραγματικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου~~

3 2) Τὸ ἄτομον καίτοι ἀποτελεῖ τμῆμα ἑνὸς ὀργανικοῦ συ-

μὲ κάποιον ὅρον

καὶ μετὰ προηγουμένην πρότασιν μομφῆς ὑποβαλλομένην ἐγγράφως παρὰ τοῦ ἡμίσεως τῶν βουλευτῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ οὕτως ἐνισχυθεῖσα Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ μένῃ καὶ μόνη εἰς τὸ νομοθετικόν της ἔργον, θὰ πρέπῃ τὰ νομοθετήματα αὐτῆς πρὸν ἀχθοῦν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ ὑποβάλωνται εἰς εἰδικὰς νομοπαρασκευαστικὰς ἐπιτροπὰς ἀποτελουμένας ἀπὸ τεχνικοὺς καὶ ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ἡ σύνθεσις θὰ εἶναι ὡρισμένη διὰ νόμου ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἡ γνωμοδότησις τῶν θὰ παρακολουθῇ τὸ νομοσχέδιον καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς νομοθετικῆς διαδικασίας, δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3) Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις.

Αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἀποτελοῦσαι βασικὸν ~~ἔρεισμα~~ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς θὰ τύχουν τῆς δεούσης ὀργανώσεως ~~ἡ ὁποία θὰ εἶναι διάφορος τῆς μέχρι τοῦδε ποὺ ὑπῆρχε μόνον κατ' ὄνομα, καὶ~~ θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τῆς διοικήσεως, ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐπὶ εὐρέων βάσεων θεμελιουμένην ἐπαρχιακὴν καὶ δημοτικὴν ζωήν, τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς ὁποίας οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανωμένων κοινωνικῶν τάξεων θὰ παίξουν πρωτεύοντα ρόλον, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς κρατικῆς ζωῆς ὅπως εἰς τὰς νομοπαρασκευαστικὰς ἐπιτροπὰς κλπ..

4) Ὁ Τύπος.

Ὁ τύπος ἀποτελῶν ὡς ἐκ τῆς φύσεως του ὑψίστην πολιτικὴν καὶ, ἔτι εὐρύτερον, κοινωνικὴν λειτουργίαν, θὰ εἶναι ἐλεύθερος ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιδιώκει τὴν κατάλυσιν τῆς Δημοκρατικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος στηρίζεται καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς κρατικῆς ὑποστάσεως. Ἐπίσης δέον νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν πολιτῶν. Ἐπειδὴ ἡ κρίσις περὶ τῶν παραβιάσεων, ἐφ' ὅσον θὰ ἐγένετο μεροληπτικῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ εἰς κατάργησιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, θὰ ἱδρυθοῦν ἴδια ἀνώτερα καὶ κατώτερα δικαστήρια τύπου παρέχοντα πᾶσαν ἐγγύησιν ἀνεξαρτησίας καὶ ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τῶν ἑκάστοτε τυχαίων ρευμάτων τῆς κοινῆς γνώμης. Πλήρες δὲ σύστημα δικαστικῆς κατὰ βάσιν [illegible] ἐπιτρέπῃ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ

[21.7]

Δέν εἶναι ὅμως ἡ παιδεία ὁ μόνος ὅρος πρὸς εὐώδωσιν τῆς μεταβολῆς τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως. Ὑπάρχουν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι οἰκονομικοὶ ὅροι τῆς παρούσης καταστάσεως ὅροι οἱ ἐνυπάρχοντες εἰς τὴν ἰδιοτυπίαν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῆς γεωοικονομικῆς διαφορφώσεως τῆς χώρας. Ὑπάρχουν πρὸ παντὸς καὶ ὅροι ἀπορρέοντες ἐκ τῆς ἀκολουθουμένης <u>ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.</u> Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ ἐνέργεια μὲ τὴν ὁποίαν κατοχυροῦται καὶ ἐνισχύεται ἡ ὑπόστασις τῆς ἐθνικῆς μας κοινωνίας, εἶναι ἐκείνη ποὺ διασφαλίζει τὴν ἐν τῷ κόσμῳ διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν της, εἶναι ἐπομένως ἐκείνη ποὺ ἱκανοποιεῖ τὸ βασικὸν αἴτημα πάσης ὀντότητος ἀτομικῆς ἢ ὁμαδικῆς, τὸ τῆς αὐτοσυντηρήσεως. Ὡς ἐκ τούτου εἰς πᾶσαν σοβαρὰν πολιτικὴν σκέψιν, αἱ ἐξωτερικαὶ συνθῆκαι αὐτοσυντηρήσεως τῆς πολιτικῆς κοινότητος, προσδιορίζουν καὶ περιορίζουν ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα. Δέν εἶναι δυνατὸν ἐσωτερικῶς νὰ ἀποφασισθοῦν μεταρρυθμίσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξησθένουν τὴν διεθνῆ θέσιν μιᾶς χώρας διότι ἔτσι κινδυνεύει νὰ καταποντισθῇ ἡ χώρα μαζὶ μὲ τὰς μεταρρυθμίσεις αὐτάς.

Δὲν παραδεχόμεθα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε τυχὸν νὰ ὑποταχθοῦν αἱ ἐσωτερικαὶ μεταρρυθμίσεις, θεωροῦμεν ὅμως ἀπαραίτητον μίαν πολιτικὴν <u>ἐνεργοῦ αὐτοσυντηρήσεως</u>, ὅπου καὶ αἱ ἐπιδιωκόμεναι ἐδαφικαὶ ἐπεκτάσεις δέν θὰ ἀπετέλουν πρᾶγμα παρὰ τὴν φυσικὴν καὶ δικαίαν ὁλοκλήρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, ὡς ὀντότητος προσφερούσης πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν διεθνῆ οἰκογένειαν. Εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν, ἀπαιτοῦσαν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ συντονισμὸν προσπαθειῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς δημοσιότητος, θὰ πρέπῃ νὰ ὑποταχθῇ ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῶν ἐσωτερικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων.

Δέν πρόκειται ὅμως ἡ ὑστερόβουλος ἐπίκλησις ὅθεν ἐξωτερικῶν περιστάσεων νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων αἱ ὁποῖαι δέν παρακωλύονται ἐμφανῶς ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων. Αἱ δημι-

ουργούμεναι δέ ἀπό σήμερον ἤδη συνθῆκαι προδικάζουν τάς διαμορφωθησομένας εἰς τήν μεταπολεμικήν Εὐρώπην περιστάσεις καί προωθοῦν ἀκριβῶς πρός τήν κατεύθυνσιν τῶν παρ' ἡμῶν προτεινομένων μεταβολῶν οἰκοδομοῦσαι ~~σιγά-σιγά~~ τάς βάσεις διά τήν δημιουργίαν εἰς ὅλον τόν κόσμον καθεστώτων μέ δημοκρατικήν πολιτικήν θεμελίωσιν καί κοινωνικήν ὀργάνωσιν σοσιαλιστικήν.

Και όμως δεν μπορεί ~~να~~ η κατάσταση
θα προσδιορίσουν ~~τον~~ τον ~~τρόπο~~ τρόπο
~~αντίδρασης~~ (την αρχή της
δικαιοσύνης της κοινωνικής ~~τάξης~~
του αναγκαίου της ~~ζωής~~ ~~με~~
μιας το ίσιον ανάλογα τον
αμοιβαίου μέσο όλης δικής
προσπάθειας και ~~η~~ ιδιαίτερη
~~ανάγκη~~ ~~ζήτηση~~ τον χαρακτήρα τη
κοινή η του μεσο άμεσης
και η χρησιμότητα η
αντιπαράθεση (~~το σχετικό~~ της
αξίας της διαφορετικής ανάλογα
κοινωνικής ~~ζωής~~ ~~ανάγκης~~ σχετικής αρχής
μέσο, και σχετικό ~~τον~~
αλλαγή δημοσιονομική αρχή
ανάγκης ~~αξίας~~ χρησιμοποίησης
ίσης.

Bergbohm Staatsverträge und Gesetze seit dem Ende des 17. Jahrhunderts (1877) S. 75 ff.

Bierling Kritik d. jur. Grundbegriffe I (1877) S. 73 ff. II S. 1 ff.

Stammler Rechts- u. Staatstheorien der Neuzeit (1925) S. 50 ff. Ders. Rechtsphilosophie (1922) S. 126 ff.

Binder Philosophie d. Rechts (1925) S. 1006 ff.

Kierulff Theorie d. gemeinen Civilrechts I (1839) XIX ff.

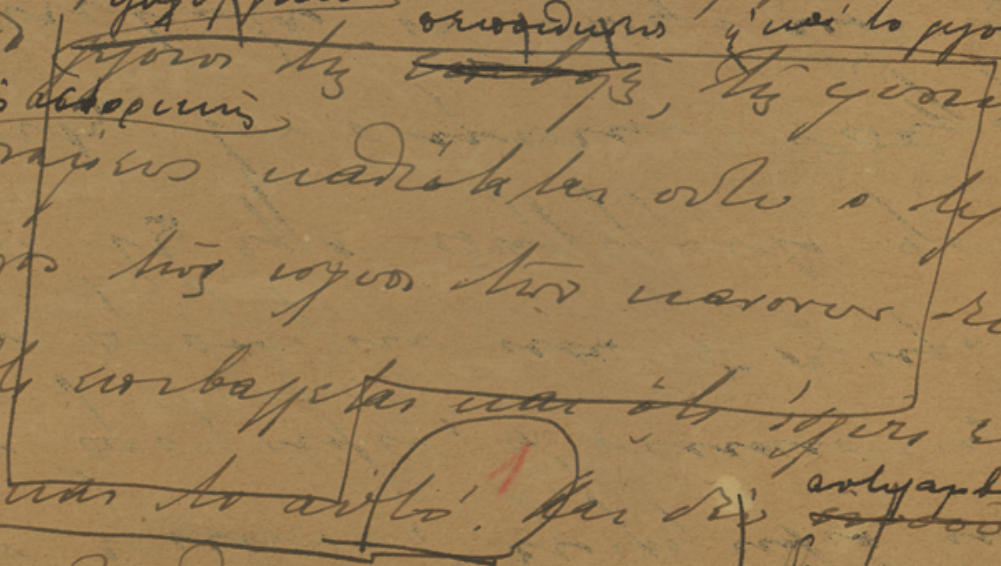
Schlossmann Der Vertrag (1876) § 2 S. 10 ff., § 22 S. 174

Δεξ των εξωτερων ιδεων αλλ' εξ
των αρχων ή' εμφυτων καλ'
των αφοσμων, ή' διαιωνιζ καλ'
των αφοσμων και ή αμεσως
αφος δε εγ εναργεια φανταζ
αφοτε των δεχομεν εσαγωγ
εναργειαν ή' αμεσως ή
εστιν ή εμφασιζ ή' των
μορφων των υλικων των
αισθητων εστιν και
μνημονικον ή' των εναργων
μνημη
δε των μνεμων

Αφο δουλο αφος και εγ
ρητεον να μ μονον αλογων
αλλ' αλογων δε αφοσμων
αφοσμων. δι' ομοιοτητ καλ'
των διαφορων δε ομοιοτ ή
ομοιοτ ειδη εν

Roll d. Rgodden (1779) c. 177

ενδιαφέρον της δουλειάς γιατί
μια μπορεί μια να 'ναι σωστή
δίπλα σε ένα συγγραφέα της
εποχής αργότερα εποχούμενα μιας
και χωρίς δε μπορείς να πεις
πολλούς. Όχι ίσως τόσο όσους
θα μπορούσε κανείς φαντάζεται
μιας σωστής μορφής της χωρίς
να θα μπαίνει δρόμος εξ
δε μπορεί να μπορούμε μιας
μιας. Έχει μια η δουλειά
χή' απ' τη μεριά της θα βγει
σαν μια μεριά σαν μια σαν
χαρτιά

Δεν χρειάζεται οι' ανάλυση
ότι πως αυτός όλος οι' αρετές
της ολόκληρης ζωής ένιαν διαφορά
δεν προς βλάβης πως 'αυτό
πράγμης' δεδομένης της κατ'
ουσίαν χαλαρωμένης αυτού δε
μας πως εδώσαν δύο χαλεπών ε
της χαλαρώσεως αφορμής

Λαμπρ εν. αν. ης 5/ιαι

[21.15]

Προϋποθέτουν μίαν πολιτείαν ὄχι μόνον ἰσχυροτέραν ἀλλὰ καὶ ἠθικωτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν.

Αἱ προτεινόμεναι μεταρρυθμίσεις πιστεύομεν ὅτι θὰ συμβάλουν εἰς τοῦτο. Ἐὰν δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ ἠθικῶν στελεχῶν. Τὰ στελέχη αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐν ἀρχῇ θὰ φέρῃ εἰς τὰς ἐπάλξεις τύχη ἀγαθὴ καὶ ἴσως καὶ ἡ βαθυτάτη κατὰ τῆς σαπρίας τοῦ προσφάτου ἰδίᾳ παρελθόντος ἀντίδρασις, θὰ πρέπει εἰς τὸ μέλλον νὰ τὰ ἑτοιμάζῃ ἡ ἀρτιώτερον ὀργανουμένη παιδεία.

Ὅλαι αἱ μεταρρυθμίσεις αἱ ὁποῖαι ἄγουν εἰς ἐπέκτασιν τῆς πολιτικῆς ὁράσεως, εἰς τὸ πεδίον τῆς οἰκονομίας, εἶναι ἀρρήκτως συνυφασμέναι πρὸς τὴν ἀρτιωτέραν καὶ ἠθικωτέραν ἀλλὰ καὶ καθολικωτέραν παιδείαν, καὶ δὴ τὴν πολιτικήν. Εἶναι ἐκ τούτου προφανὲς ποίαν ὑψίστην καὶ κεντρικὴν σημασίαν ἔχει τὸ πρόβλημα τῆς παιδείας εἰς καθεστὼς σοσιαλιστικῆς δημοκρατίας ὅπου τόσαι ὑποχρεώσεις βαρύνουν κάθε ἄτο-

por. Hoy en mayor la idea
de que habría adquirido
cierta, superioridad y mejo-
ría sobre todas las demás
y que ~~[illegible]~~ ya
nos la nombra con la
cosa apropiada.

(1)

J. Binsel in Dz Gewohnheitsrecht

in Jhrs. Jhb. XXVII 87. 186 u.c:

143

Trendelenburg Naturrecht (1868)

§14 c. 21 u.c:

9

Δρ ανταρτόπουλος

Εν παραμένει από τα μεταρρυθμιστικά μέτρα και πολιτικά

Για το βασικό σχέδιο και οικονομικό πρόγραμμα παραμένει πολιτική

~~Ε~~ ~~Ε~~ ~~Ε~~ ~~μεταρρυθμιστικός~~ ~~μεταρρυθμιστικός~~ ~~μεταρρυθμιστικός

[21.19]

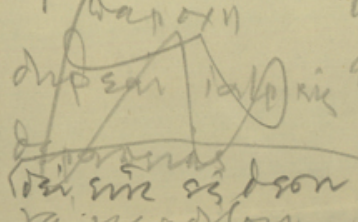
2

Η εξωτική οικονομία επίσης (δηλαδή μεταξύ της) ανεπτύχθη πάρα πολύ. Εκμετάλλευση μιᾶς φυσικῆς εὐεργεσίας τῆς οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν ~~δὲν~~ ἔχει ἡ χώρα αἱ ἄγονοι ἀκτὲς τῆς χώρας ~~καὶ τὰ πολλὰ ὀρεινὰ κοιλάδια~~ καὶ ἐπιστήμη τῆς ~~ἐκμεταλλεύσεως~~ ἀφθονία τῶν φυσικῶν προϊόντων διαλύτων χημικῆς καὶ βιομηχανικῆς ~~κατεργασίας~~ ἐπεξεργασίας μὲ δηλαδὴ ἀποδείξεις τῆς ἀνάγκης τοῦ σημειωθῆ χαμηλὸ ἐπίπεδο διαβιώσεως, ~~καὶ τὴν ἀδυναμίαν καλῆς ζωῆς ὀπωσδήποτε διὰ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας~~ Ἐπεκτείνεται δὲ ὅλη ἡ ἐσωτερικὴ ἀγορὰ ἔχει καλῶς τῆς ἐπιστήμης ἀντίδρασις εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς μεταξὺ παραγωγικῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἀνεπάρκεια τῆς παραγωγικοτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῆς φυσικῆς ἐπεκτάσεως τῆς χώρας σὲ ἐπιφάνεια.

τὰ καὶ γενικώτερα τὸν φυσικὸν πλοῦτον τῆς χώρας

† εἰς ἄλλα δηλαδὴ καὶ ἐπίσης τοῦ ἔργα αὐτὴ ἡ ἀνεπάρκεια ἀποτέλεσμα ἀναλογίας.

[21.20]

† και ακαιρε εξαστεγιος

Γ^α Βά τή σωίδρα κατή τό μαρμαρένιο ἐπιστήμιο δπό
λαμπάδα εἰπί τοῦ κεντρικοῦ χαραγμοῦ.

Γ^ο

~~Η Βαρβ ὑπηρετούσε δπό τόν Λεπτ δέ~~
~~Ψυχή~~

Βαρβ: Κάθεται ἔξω τῆς Βαρβ, ὑπηρετοῦσε δπό
τόν Λεπτ, δπότε ἡ Μερκὶ ~~ἔπεσε~~ ἔρχεται ἀπό τόν
Κυκλοφορεῖο, ~~ἐπιστρέφει ἔξω~~ καὶ ἔμεινε ἀρκετὴ καιρὸ
ἀκροαματικὰ ἔξω τοῦ ἔξω τοῦ Κυκλοφορεῖου καὶ ἄκουσε
βαριὰ φωνὲς κόρης, ~~ἔχάνεται ἔξω τῆς~~. ~~Ἀκουσμένα ἔξω~~
μέ

Πρόσωπα κτλ

Η εκφώνηση λέει ~~κατά λάθος~~ ~~εσφαλμένα~~ ~~ότι~~ πρέπει να
αναφερθεί η δεύτερη και η τρίτη φορά στην
εργασία της γυναίκας. Το
νόημα των φράσεων λέει
ότι ανήκει των κοινω-
νική γυναίκα + ότι δεν
αφοράται η δεύτερη γέννα
της κοινωνικής γυναίκας
αλλά η εργασία της αγοράς
γάλακτος

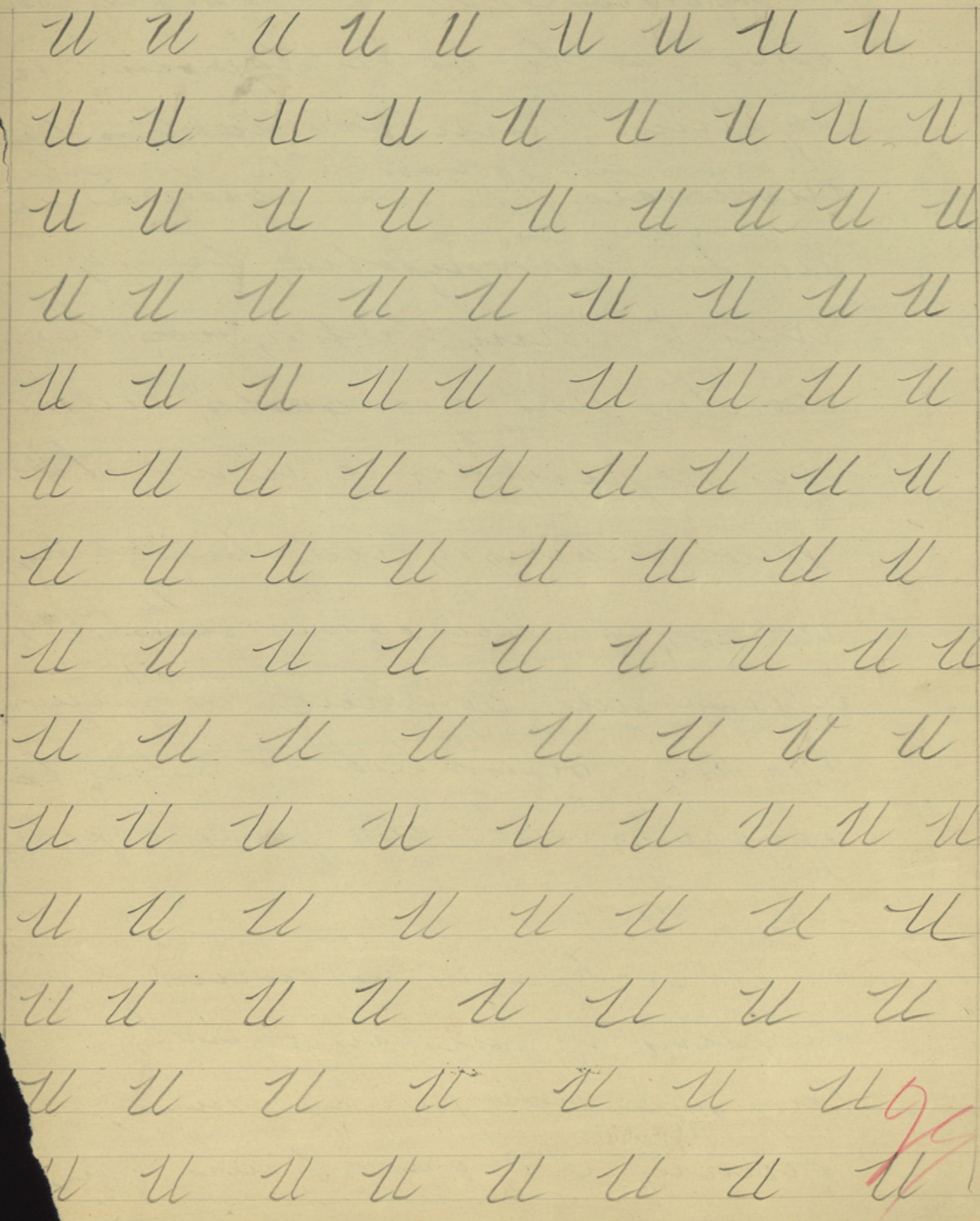
+ Η κοινωνική γυναίκα και
κατά βάση η έξω της οικογένειας

Ὦμμη σπορδωση γ σαιδη

Αν δυο δεδες σαιδιμης ροορ
να σπορδιαρεσοη λι τροα μαι' τόι
ρόδρό μη οργανιαδοσιμης δαο
σοχιμόο, ειμιο σου σαιδηρό τόι
σπορδιμαο στο μαδ σροσδαδιμης
γα σδιο μαγηρόδιμης τῆ γορς
μαι ἡ ἰδιμη ἰχρεση μαι' δαο
σοχιμῶ μαι' σρο σαιδό σμαιμο
σου διαγηρόδιμη τι' μομά.

Ἡ χρειδη δοίμησ μαι' τιὰ σμορεῖς
εσοησ τῆς δινδιμοσιμης μαι' σοχιμό
εἰδηρα μαδ σοχιμόο σρόχαμης
χρά σου σρομοδηρο γα χρειδη
σρόχαμης σου μαδηδαι τῆ χρόνο
μόι γορς

Για να δρεδῶ ἰδιμη' ολγές
δι φορες να σμαι ἀμφρομοδη
(σμορωσομοδης) ἡ' σροδμης,
δμαμη ἡ' σροαγης, μαι' αμφ

λιμά με τα αγα σαγγρατα αγουν
σαρξη σ' εμαθη· δεν διηγουν σαν
μεγα, αρεσει να δουν εμγονιδη η'
αυτη σου τα ~~εμαθ εσε~~ αγοντικα
αιτα επαν μορφα και σου μενικη.
το κρατος σου δε δουν τα σαρξη
επαν αλαφρο και' ισχυρο

Αγα ιδεμ μορφος δεν μοορει
να αντεξει, αν σαραγμα με δεν
αρεσουν δεν ιδεμ αλαγμεν, δε
αλαφρον τα αντεμα, ιδεμ
μορφος δεν αμβαφτα με δεν
εδαμον αναγκη δεν μενη

Για το μεγα αρο σαρξ αρξου
να λυσερωθουν ~~αμεγαλ~~ μεγαλ η αντι
νοημα
~~τα~~ του σαραγμαρξ σου να
να η διηγουν αλλη επε η ιδεα
μορφαδεμα και σου να η
σαρουσιαδεμα, επε σε αρας
δεμ, επε σε μενης ιδεμ

ὦδό, ὦδό ὦδό ὦδό ὦδὸ
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδὸ
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδὸ
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό
ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό ὦδό

ψυχοσύνθεσίν της τόσα στοιχεῖα ἀπό τήν ~~ἀρχαίαν~~ Ἑλληνικήν παράδοσιν, ἐμφανίζεται ὡς ἰδιότυπος παράγων εἰς τήν συνθετικήν ἑνότητα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καί ἀποτελεῖ χάριν εἰς τήν γεωγραφικήν της θέσιν ἀφ' ἑνός καί τήν ζωτικότητα της ἀφ' ἑτέρου, ἐνεργόν παράγοντα εἰρήνης καί συνεργασίας εἰς ἀμφοτέρους τούς γεωπολιτικούς κύκλους εἰς οὓς ἐξ ἴσου ἀνήκει, τά Βαλκάνια καί τήν Μεσόγειον.

Μέ τοιαύτην ἀποστολήν καί τόσας δυνάμεις ἡ Ἑλληνική ἑνότης ἔχει τό ἀναφαίρετον δικαίωμα νά ζήσῃ ἡνωμένη εἰς πολιτείαν ἀνεξάρτητον, ἐθνογραφικῶς, γεωγραφικῶς καί οἰκονομικῶς ὁλοκληρωμένην καί βιώσιμον ἀλλά καί τήν ἀπαράγραπτον ὑποχρέωσιν νά ἀγωνίζεται διά τήν διατήρησιν καί τήν ὁλοκλήρωσιν τῆς τοιαύτης ὑπάρξεώς της.

Πρός ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἱστορικοῦ της προορισμοῦ ἡ Ἑλλάς πρέπει ὄχι μόνον ἐξωτερικῶς νά διεκδικήσῃ τήν θέσιν ποῦ τῆς ἀνήκει ἀλλά καί ἐσωτερικῶς νά ποδηγετήσῃ καί ἀναπτύξῃ τήν ἰδιοφυΐαν τήν δημιουργικότητα καί τήν ἀλληλεγγύην τοῦ λαοῦ της, παρέχουσα εἰς αὐτόν τήν προσήκουσαν πολιτικήν ὀργάνωσιν.

II.- Η ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΗ ΜΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ.

Α) ~~Αἱ γενικαί κατευθύνσεις.~~ Η πορεία εργάτης.

Τοιαύτη ὀργάνωσις δέν νοεῖται χωρίς τήν διασφάλισιν πνευματικῆς καί πολιτικῆς ἐλευθερίας ~~καί κοινωνικῆς δικαιοσύνης~~.

Ἡ πνευματική ἐλευθερία, ἀποτελοῦσα τόν κυριώτερον παράγοντα πάσης κοινωνικῆς δημιουργίας, πρέπει νά διασφαλισθῇ εἰς ὅλους ὅσοι ζοῦν ὑπό τήν σκέπην τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας. Κάθε θρησκευτική λατρεία, κάθε ~~ἐπιστημονική~~ ~~ἰδέα~~, κάθε ~~καλλιτεχνική ἐκδήλωσις~~ θά ~~τελοῦν ἐλευθέ-~~ ~~ρως καί ἐν δημοσιότητι~~, ἐφ' ὅσον τοῦτο δέν προσκρούει εἰς τήν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων ἤ εἰς τό αὐστηρῶς ἠλεγμένον γενικώτερον συμφέρον τοῦ συνόλου.

~~Ἡ πνευματική ἐλευθερία δέν χωρίζεται ἀπό τήν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου~~, ὁ ὁποῖος ἐνῶ πρέπει νά καταστῇ ὁ ἐλεύθερος φορεύς κάθε πνευματικῆς ἐκδηλώσεως, θά ~~ἐλέγχεται~~ καθοδηγῆται, ~~κατά τά κατωτέρω προδιαγραφόμενα~~, παντοῦ ὅπου ἐκδηλοῦται σαφῶς ὡς φορεύς ἰδιοτελῶν προθέσεων ἤ προσωπικῶν καί καθαρῶς ἀρνητικῶν ἀγώνων.

Η πολιτική ζωή της χώρας μας διέρχεται στερνή
τις τελευταίες δεκαετίες μιά βαθειά κρίση. Η κρίσις αύτή βρήκε την αποκορύφωσή της στό καθεστώς της 4ης Αυγούστου, καθεστώς πού όχι μόνον δέν προήγαγε κανένα κλάδον τού εσωτερικού μας βίου, αλλά άφησε την χώρα και στρατιωτικώς απαράσκευη ν'αντιμετωπίση αποτελεσματικώτερα βέβαιες και γνωστές εξωτερικές περιπέτειες. Υπό τό καθεστώς αύτό η ομαλή συνέχεια τού πολιτικού βίου πού επιτρέπει στούς νέους άνδρες να κατέρχωνται αμιλλόμενοι στόν δημόσιο στίβο και να δοκιμάζονται προτού διεκδικήσουν ή αναλάβουν την εξουσίαν, εσταμάτησε τελείως. Εξ άλλου η κατάπνιξη της ελευθερίας της σκέψεως και η κατάργησις κάθε θεσμού ελευθέρας δημοσίας εκδηλώσεως δημιούργησε ένα ομήνος ιδιοτελής και παρασιηνιακός παραγοντισμός και μια κυρία αποσύνθεσις των χαρακτήρων και της ηθικής διαφθοράς πού παρατηρήθηκε τελευταία. Με την εθνική υποδούλωση η πολιτική και ηθική κρίσις της χώρας εξύνθη σέ μεγαλείτερο βαθμό. Παρ'όλα ταύτα όμως ο Ελληνικός λαός απέδειξε μέ την εποποιία της Αλβανίας και μέ την υπερήφανη καρτερικότητα μέ την οποία δέχθηκε την υποδούλωσή του, Κατοχή πώς όχι μόνον δέν μολύνθηκε στό σύνολό του, αλλά παρέμεινε ο αγνός και γενναίος λαός πού τόσες φορές κατηύγασε μέ την λάμψη του και την έξαρσή του την παγκόσμια ιστορία. Υπό τάς συνθήκας αύτάς δέν είναι πλέον εύγενής φιλοδοξία, αλλά ύψιστο καθήκον παντός Έλληνος πού έχει συνείδησή πώς μπορεί να συμβάλη έστω και στό ελάχιστο στήν μεταπολεμική ανασυγκρότησή τού πολιτικού μας βίου, να κατέλθη στό στίβο τού πολιτικού αγώνος και να προσφέρη τις μικρές ή μεγάλες υπηρεσίες του. Από τήν συνείδησή τού ύψίστου αύτού καθήκοντος και από βαθύτατη πίστη στό μέλλον της Ελλάδος εμφορούνται όσοι απεφάσισαν την ίδρυσι τού

Κόμματος, κόμματος ούχί προσώπων αλλά αρχών, στούς κόλπους τού οποίου καλούνται να εισέλθουν εν ισοτιμία όλοι όσοι ασπάζονται και εμπράκτως απέδειξαν πώς μπορούν να ασπασθούν τάς αρχάς του. Το

Κόμμα εισέρχεται στόν πολιτικό στίβο σέ εποχή ανώμαλη. Γι'αύτό δέν προέχει σήμερα η επιδίωξι ενός στενού κομματικού προγράμματος όπως συνέβαινε στίς συνηθισμένες ομαλές εποχές. Σήμερα προέχει η δημιουργία

βασικῶν καί στερεῶν πολιτειακῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν πλαισίων μέσα στά ὁποῖα αἱ νόμιμες φιλοδοξίες κάθε κομματικοῦ ὀργανισμοῦ θά ἐκδηλωθοῦν μελλοντικά μέ πλήρη ἐλευθερία καί μέ ἀμοιβαῖο σεβασμό. Στήν ἀνώμαλη αὐτή περίοδο τό Κόμμα μέ τήν ἐπιθυμία νά ἐξυπηρετήσῃ τούς ἀμέσους καί ἐπείγοντας αὐτούς σκοπούς καί ἀνεξάρτητα μέ τίς ἄλλες διαφορές πού τό χωρίζουν, ἐντάσσεται στό κοινό στράτοπεδο ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, παλαιοτέρων καί νεωτέρων πού εἰλικρινά καί χωρίς ἰδιοτέλεια ἀγωνίζονται νά συμπληρώσουν τάς νέας βάσεις τοῦ ἐλευθέρου ἐθνικοῦ καί πολιτικοῦ μας βίου. ~~Τό πρόγραμμα τοῦ Κόμματος~~

Τό πρόγραμμα τοῦ Κόμματος ἐκπονηθέν ἀπό πολλοῦ χρόνου καί διατυπωμένο ἤδη ἐν πλάτει σέ εἰδικώτερες μελέτες, θά ἰδῇ ἐν καιρῷ τό φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀπό τοῦδε ὅμως δίδεται στή δημοσιότητα ἡ ἀκόλουθη συνοπτική του διατύπωσι.

Ἡ πολιτική ζωή τῆς χώρας ἀπό δεκαετίας διατρέχει βαθείαν κρίσιν. Τήν ἐξάρθρωσιν τοῦ ἐλευθέρου πολιτικοῦ βίου, τήν ὁποίαν δυναμικαί ~~ἡγεσίαι~~ καί ~~ἡγετικαί~~ ἀδυναμίαι ἀπό κοινοῦ προεκάλεσαν, ἠκολούθησε καθεστώς ὠμῆς βίας τό ὁποῖον ὄχι μόνον δέν προήγαγε τά δημόσια πράγματα εἰς ὁποιονδήποτε κλάδον τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου. ἀλλά ~~παρά τάς ποικίλας τυμπανοκρουσίας~~ οὐδόλως προπαρεσκεύασε τήν χώραν στρατιωτικῶς διά τάς ἐπερχομένας ἐξωτερικάς περιπετείας, καθεστώς τό ὁποῖον ἐξεκόλαψε σμῆνος ἢ ἰδιοτελῶν ἢ ματαιοδόξων παρασημνιακῶν τύπων καί ἀντ'αὐτοῦ ἐσταμάτησε τήν ὁμαλήν συνέχειαν τοῦ δημοσίου βίου κατά τήν ὁποίαν νέοι ἄνδρες, δημοσίᾳ ἀμελλόμενοι καί δημοσίᾳ δοκιμαζόμενοι κατῆρχοντο ἀδιαλείπτως εἰς τόν στίβον διά νά διεκδικήσουν τάς εὐθύνας τῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἐθνική ὑποδούλωσις ὕστερα ἀπό πενταετῆ κατατυράννισιν, ἀποτελεῖ τό κορύφωμα τῶν δεινῶν τά ὁποῖα ἐπεσώρευσεν ἡ μοῖρα εἰς τούς ὤμους τῆς γενεᾶς τῶν νῦν ζώντων Ἑλλήνων.

Ἐνώπιον τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων πληγμάτων, δέν ἦτο πλέον μόνον εὐγενής φιλοδοξία ἀλλά ὕψιστον καθῆκον παντός Ἕλληνος ἔχοντος συνείδησιν ὅτι δύναται νά συμβάλῃ ἔστω καί ἐπ'ἐλάχιστον εἰς τήν ἀναδυγκρότησιν τοῦ πολιτικοῦ βίου, νά κατέλθῃ εἰς τόν δημόσιον στίβον τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος. Ἀπό τήν συνείδησιν τοῦ ὑψίστου τούτου καθήκοντος ἀπό βαθυτάτην πίστιν εἰς τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἐμφοροῦνται ὅσοι ἀπεφάσισαν τήν ἵδρυσιν τοῦ

Κόμματος, κόμματος οὐχί προσώπων ἀλλά κόμματος ἰδεῶν, εἰς τούς κόλπους τοῦ ὁποίου καλοῦνται νά εἰσέλθουν ἐν ἰσοτιμίᾳ ὅλοι ὅσοι ἀσπάζονται καί ἐμπράκτως ἀπέδειξαν ὅτι δύνανται νά ἀσπασθοῦν τάς ἀρχάς του.

Τό Κόμμα εἰσέρχεται εἰς τόν πολιτικόν στίβον εἰς ἐποχήν ἀνωμάλου καθ'ἣν δέν προέχει διά τούς πολιτικούς ἢ κομματικούς ὀργανισμούς ἡ ἐπικράτησις διά τήν πραγματοποίησιν ἑνός ὡρισμένου προγράμματος, ἀλλ'ἡ δημιουργία καί στερέωσις αὐτῶν τούτων τῶν πολιτειακῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν πλαισίων ἐντός τῶν ὁποίων εἰς τό μέλλον θά ἐκδηλωθοῦν αἱ νόμιμοι

Ἡ πολιτική ζωή τῆς χώρας μας διέρχεται ἀναμφισβήτητα τίς τελευταῖες δεκαετίες μιά βαθειά κρίσι. Ἡ κρίσις αὐτή εὗρῆκε τήν ἀποκορύφωσί της στό καθεστῶς τῆς ὁμῆς βίας τῆς 4ης Αὐγούστου, καθεστῶς ποῦ ὄχι μόνον δέν προήγαγε κανένα κλάδον τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου, ἀλλά ἄφισε τήν χώρα καί στρατιωτικῶς ἀπαράσκευη ν'ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικώτερα βέβαιες καί γνωστές ἐξωτερικές περιπέτειες. Ὑπό τό καθεστῶς αὐτό ἡ ὁμαλή συνέχισις τοῦ πολιτικοῦ βίου ποῦ ἐπιτρέπει στούς νέους ἄνδρες νά κατέρχωνται ἀμιλλόμενοι στόν δημόσιο στίβο καί νά δοκιμάζονται προτοῦ διεκδικήσουν ἤ ἀναλάβουν τήν ἐξουσίαν, ἐσταμάτησε τελείως. Ἐξ ἄλλου ἡ καταπνιξις τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καί ἡ κατάργησις κάθε θεσμοῦ ἐλευθέρας δημοσίας ἐκδηλώσεως ἐξεκλαφε ἕνα σμῆνος ἰδιοτελῶν καί παρασκηνιακῶν παραγόντων καί ὑπῆρξε ἡ κυρία αἰτία τῆς χαλαρώσεως τῶν χαρακτήρων καί τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς ποῦ παρατηρήθηκε τελευταῖα. Μέ τήν ἐθνική ὑποδούλωσι ἡ πολιτική καί ἠθική κρίσις τῆς χώρας ἐξυνθηκεσε μεγαλείτερο βαθμό, Παρ'ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ Ἑλληνικος λαός ἀπέδειξε μέ τήν ἐποποιία τῆς Ἀλβανίας καί μέ τήν ὑπερήφανη καρτερικότητα μέ τήν ὁποία δέχθηκε τήν ὑποδούλωσι, πῶς ὄχι μόνον δέν μολύνθηκε στό σύνολό του, ἀλλά παρέμεινε ὁ ἀγνός καί γενναῖος Λαός ποῦ τόσες φορές κατηύγασε μέ τήν λάμψιν του καί τήν ἔξαρσι του τήν παγκόσμια ἱστορία Ὑπό τάς συνθήκας αὐτάς δέν εἶναι πλέον εὐγενής φιλοδοξία, ἀλλά ὕψιστον καθῆκον παντός Ἕλληνος ποῦ ἔχει συνείδησι πῶς μπορεῖ νά συμβάλῃ ἔστω καί στό ἐλάχιστο στήν μεταπολεμική ἀνασυγκρότησι τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, νά κατέλθῃ στό στίβο τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος καί νά προσφέρῃ τίς μικρές ἤ μεγάλες ὑπηρεσίες του. Ἀπό τήν συνείδησι τοῦ ὑψίστου αὐτοῦ καθήκοντος καί ἀπό βαθύτατη πίστι στό μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἐμφοροῦνται ὅσοι ἀπεφάσισαν τήν ἵδρυσι τοῦ

Κόμματος, κόμματος οὐχί προσώπων ἀλλά ἀρχῶν, στούς κόλπους τοῦ ὁποίου καλοῦνται νά εἰσέλθουν ἐν ἰσοτιμίᾳ ὅλοι ὅσοι ἀσπάζονται καί ἐμπράκτως ἀπέδειξαν πῶς μποροῦν νά ἀσπασθοῦν τίς ἀρχές του. Τό

Κόμμα εἰσέρχεται στόν πολιτικό στίβο σέ ἐποχή ἀνώμαλη. Γι'αὐτό δέν προέχει σήμερα ἡ ἐπιδίωξι ἑνός στενοῦ κομματικοῦ προγράμματος ὅπως συνέβαινε στίς συνηθισμένες ὁμαλές ἐποχές. Σήμερα προέχει ἡ δημιουργία

βασικῶν καί στερεῶν πολιτειακῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν πλαισίων μέσα στά ὁποῖα αἱ νόμιμες φιλοδοξίες κάθε κομματικοῦ ὀργανισμοῦ θά ἐκδηλωθοῦν μελλοντικά μέ πλήρη ἐλευθερία καί μέ ἀμοιβαῖο σεβασμό. Στήν ἀνώμαλη αὐτή περίοδο τό Κόμμα μέ τήν ἐπιθυμία νά ἐξυπηρετήσῃ τούς ἀμέσους καί ἐπείγοντας αὐτούς σκοπούς καί ἀνεξάρτητα μέ τίς ἄλλες διαφορές πού τό χωρίζουν, ἐντάσσεται στό κοινό στρατόπεδο ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, παλαιοτέρων καί νεωτέρων πού εἰλικρινά καί χωρίς ἰδιοτέλεια ἀγωνίζονται νά συμπληρώσουν τίς νέες βάσεις τοῦ ἐλευθέρου ἐθνικοῦ καί πολιτικοῦ μας βίου.

Τό πρόγραμμα τοῦ Κόμματος ἐκπονηθέν ἀπό πολλοῦ χρόνου καί διατυπωμένο ἤδη ἐν πλάτει σέ εἰδικώτερες μελέτες, θά ἰδῇ ἐν καιρῷ τό φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀπό τοῦδε ὅμως δίδεται στή δημοσιότητα ἡ ἀκόλουθη συνοπτική του διατύπωσις.

Ἡ πολιτική ζωή τῆς χώρας μας διέρχεται ἀναμφισβήτητα τίς τελευταῖες δεκαετίες μιά βαθειά κρίσι. Ἡ κρίσις αὐτή εὗρῆκε τήν ἀποκορύφωσί της στό καθεστώς τῆς ὠμῆς βίας τῆς 4ης Αὐγούστου, καθεστώς ποῦ ὄχι μόνον δέν προήγαγε κανένα κλάδον τοῦ ἐσωτερικοῦ μας βίου, ἀλλά ἄφισε τήν χώρα καί στρατιωτικῶς ἀπαράσκευη ν'ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικώτερα βέβαιες καί γνωστές ἐξωτερικές περιπέτειες. Ὑπό τό καθεστώς αὐτό ἡ ὁμαλή συνέχεια τοῦ πολιτικοῦ βίου ποῦ ἐπιτρέπει στούς νέους ἄνδρες νά κατέρχωνται ἀμιλλόμενοι στόν δημόσιο στίβο καί νά δοκιμάζονται προτοῦ διεκδικήσουν ἤ ἀναλάβουν τήν ἐξουσίαν, ἐσταμάτισε τελείως. Ἐξ ἄλλου ἡ καταπνιξις τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καί ἡ κατάργησις κάθε θεσμοῦ ἐλευθέρας δημοσίας ἐκδηλώσεως ἐξεκόλαψε ἕνα σμῆνος ἰδιοτελῶν καί παρασκηνιακῶν παραγόντων καί ὑπῆρξε ἡ κυρία αἰτία τῆς χαλαρώσεως τῶν χαρακτήρων καί τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς ποῦ παρατηρήθηκε τελευταῖα. Μέ τήν ἐθνική ὑποδούλωσι ἡ πολιτική καί ἠθική κρίσις τῆς χώρας ἐξύνθη σέ μεγαλείτερο βαθμό, Παρ'ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ Ἑλληνικος λαός ἀπέδειξε μέ τήν ἐποποιΐα τῆς Ἀλβανίας καί μέ τήν ὑπερήφανη καρτερικότητα μέ τήν ὁποία δέχθηκε τήν ὑποδούλωσι, πῶς ὄχι μόνον δέν μολύνθηκε στό σύνολό του, ἀλλά παρέμεινε ὁ ἀγνός καί γενναῖος Λαός ποῦ τόσες φορές κατηύγασε μέ τήν λάμψιν του καί τήν ἔξαρσι του τήν παγκόσμια ἱστορία Ὑπό τάς συνθήκας αὐτάς δέν εἶναι πλέον εὐγενής φιλοδοξία, ἀλλά ὕψιστο καθῆκον παντός Ἕλληνος ποῦ ἔχει συνείδησι πῶς μπορεῖ νά συμβάλῃ ἔστω καί στό ἐλάχιστο στήν μεταπολεμική ἀνασυγκρότησι τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, νά κατέλθῃ στό στίβο τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος καί νά προσφέρῃ τίς μικρές ἤ μεγάλες ὑπηρεσίες του. Ἀπό τήν συνείδησι τοῦ ὑψίστου αὐτοῦ καθήκοντος καί ἀπό βαθύτατη πίστι στό μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἐμφοροῦνται ὅσοι ἀπεφάσισαν τήν ἵδρυσι τοῦ

Κόμματος, κόμματος οὐχί προσώπων ἀλλά ἀρχῶν, στούς κόλπους τοῦ ὁποίου καλοῦνται νά εἰσέλθουν ἐν ἰσοτιμίᾳ ὅλοι ὅσοι ἀσπάζονται καί ἐμπράκτως ἀπέδειξαν πῶς μποροῦν νά ἀσπασθοῦν τάς ἀρχάς του. Τό

Κόμμα εἰσέρχεται στόν πολιτικό στίβο σέ ἐποχή ἀνώμαλη. Γι'αὐτό δέν προέχει σήμερα ἡ ἐπιδίωξι ἑνός στενοῦ κομματικοῦ προγράμματος ὅπως συνέβαινε στίς συνηθισμένες ὁμαλές ἐποχές. Σήμερα προέχει ἡ δημιουργία

βασικῶν καί στερεῶν πολιτειακῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν πλαισίων μέσα στά ὁποῖα αἱ νόμιμες φιλοδοξίες κάθε κομματικοῦ ὀργανισμοῦ θά ἐκδηλωθοῦν μελλοντικά μέ πλήρη ἐλευθερία καί μέ ἀμοιβαῖο σεβασμό. Στήν ἀνώμαλη αὐτή περίοδο τό Κόμμα μέ τήν ἐπιθυμία νά ἐξυπηρετήσῃ τούς ἀμέσους καί ἐπείγοντας αὐτούς σκοπούς καί ἀνεξάρτητα μέ τίς ἄλλες διαφορές πού τό χωρίζουν, ἐντάσσεται στό κοινό στρατόπεδο ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, παλαιοτέρων καί νεωτέρων πού εἰλικρινά καί χωρίς ἰδιοτέλεια ἀγωνίζονται νά συμπληρώσουν τάς νέας βάσεις τοῦ ἐλευθέρου ἐθνικοῦ καί πολιτικοῦ μας βίου. ~~Τό πρόγραμμα τοῦ Κόμματος~~

Τό πρόγραμμα τοῦ Κόμματος ἐκπονηθέν ἀπό πολλοῦ χρόνου καί διατυπωμένο ἤδη ἐν πλάτει σέ εἰδικώτερες μελέτες, θά ἰδῇ ἐν καιρῷ τό φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀπό τοῦδε ὅμως δίδεται στή δημοσιότητα ἡ ἀκόλουθη συνοπτική του διατύπωσι.

Η πολιτική ζωή της χώρας μας διέρχεται αναμφισβήτητα τίς τελευταίες δεκαετίες μιά βαθειά κρίση. Η κρίση αύτή εύρηκε την αποκορύφωσί της στό καθεστώς της δικτατορίας της 4ης Αυγούστου, καθεστώς πού όχι μόνον δέν προήγαγε κανένα κλάδον του εσωτερικού μας βίου, αλλά άφησε την χώρα και στρατιωτικώς απαράσκευη ν' αντιμετωπίση αποτελεσματικώς βέβαιες και γνωστές εξωτερικές περιπέτειες. Υπό τό καθεστώς αύτό η δημαλή συνέχεια του πολιτικού βίου πού επιτρέπει στούς νέους άνδρες να κατέρχωνται αμιλλώμενοι στόν δημόσιο στίβο και να δοκιμάζονται προτού διεκδικήσουν ή αναλάβουν την εξουσίαν, εσταμάτησε τελείως. Εξ άλλου η κατάπνιξις της ελευθερίας της σκέψεως και η κατάργησις κάθε θεσμού ελευθέρας δημοσίας εκδηλώσεως εξεκόλαψε ένα σμήνος ιδιοτελών και παρασκηνιακών παραγόντων και υπήρξε η κυρία αιτία της χαλαρώσεως των χαρακτήρων και της ηθικής διαφθοράς πού παρατηρήθηκε τελευταία. Με την εθνική υποδούλωσι η πολιτική και ηθική κρίσις της χώρας εξεβάθυνε σέ μεγαλείτερο βαθμό. Παρ' όλα ταύτα όμως ο Ελληνικός λαός απέδειξε μέ την εποποιία της Αλβανίας και μέ την υπερήφανη καρτερικότητα μέ την οποία δέχθηκε την υποδούλωσι, πώς όχι μόνον δέν μολύνθηκε στό σύνολό του, αλλά παρέμεινε ο άγνός και γενναίος λαός πού τόσες φορές κατηύγασε μέ την λάμψιν του και την έξαρσι του την παγκόσμια ιστορία. Υπό τάς συνθήκας αύτάς δέν είναι πλέον ευγενής φιλοδοξία, αλλά ύψιστο καθήκον παντός Έλληνος πού έχει συνείδησι πώς μπορεί να συμβάλη έστω και στό ελάχιστο στήν μεταπολεμική ανασυγκρότησι του πολιτικού μας βίου, να κατέλθη στό στίβο του πολιτικού αγώνος και να προσφέρη τίς μικρές ή μεγάλες υπηρεσίες του. Από την συνείδησι του ύψίστου αύτου καθήκοντος και από βαθύτατη πίστι στό μέλλον της Ελλάδος εμφορούνται όσοι απεφάσισαν την ίδρυσι του

Κόμματος, κόμματος ούχι προσωπικών αλλά αρχών, στούς κόλπους του οποίου καλούνται να εισέλθουν εν ισοτιμία όλοι όσοι ασπάζονται και επιθυμούν υπό ειλικρινή πίστιν πώς μπορούν να ασπασθούν τίς αρχές του. Το Κόμμα εισέρχεται στην πολιτική στίβο σέ εποχή ανώμαλη. Γι' αύτό δέν προέχει σήμερα η επιβολή κάποιου στερεοτύπου προγράμματος όπως συνέβαινε στίς συνηθισμένες ομαλές εποχές. Σήμερα προέχει η δημιουργία

[21.37]

βασικῶν καὶ στερεῶν ~~πολιτειακῶν~~ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν πλαισίων μέσα στὰ ὁποῖα ~~οἱ νόμιμες φιλοδοξίες κάθε κομματικοῦ ὀργανισμοῦ θὰ ἐκδηλωθοῦν μελλοντικὰ μὲ πλήρη ἐλευθερία καὶ μὲ ἀμοιβαῖο σεβασμό.~~ Στὴν ἀνώμαλη αὐτὴ περίοδο τὸ Κόμμα μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἀμέσους καὶ ἐπείγοντας αὐτοὺς σκοποὺς καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἄλλες διαφορὲς ποὺ τὸν χωρίζουν, ἐντάσσεται στὸ κοινὸ στρατόπεδο ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, παλαιοτέρων καὶ νεωτέρων, ποὺ εἰλικρινὰ καὶ χωρὶς ἰδιοτέλεια ἀγωνίζονται νὰ συμπληρώσουν τὰς νέας βάσεις τοῦ ἐλευθέρου ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ μας βίου. ~~Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματος~~

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματος ἐκπονηθὲν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ διατυπωθὲν ἤδη ἐν πλάτει σὲ εἰδικώτερες μελέτες, θὰ ἰδῇ ἐν καιρῷ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀπὸ τώρα ὅμως ~~διδεται~~ παραχωρεῖται στὴ δημοσιότητα ἡ ἀκόλουθη συνοπτικὴ του διατύπωσι.

τὰ ἀρχικὰ τοῦ κόμματος τὰ μέρη τοῦ κόμματος τὰ μέρη τοῦ κόμματος τὰ μέρη

φιλοδοξίαι ἑνός ἑκάστου κομματικοῦ ὀργανισμοῦ ἐν ἀτμοσφαίρα πλήρους ἐλευθερίας καὶ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ. Κατὰ τὴν ἀνωμαλον ταύτην περίοδον τὸ
Κόμμα τιθέμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀμέσων καὶ ἐπειγόντων τούτων σκοπῶν, ἀντάσσεται εἰς τὸ κοινὸν στρατόπεδον ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, παλαιοτέρων καὶ νεωτέρων, καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν μελλοντικῶν πρὸς αὐτοὺς διαφωνιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται εἰλικρινῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς νὰ συγκροτήσουν τὰ νέα πλαίσια τοῦ ἐλευθέρου ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κόμματος
ἀπὸ μακροῦ ἐκπονούμενον καὶ ἐν πλάτει ἤδη διατετυπωμένον εἰς εἰδικωτέρας μελέτας, θέλει ἰδῇ ἐν καιρῷ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἀπὸ τοῦδε ὅμως παρέχεται ἡ ἀκόλουθος συνοπτικὴ αὐτοῦ διατύπωσις.

I.- Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΘΕΣΙΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα πρὸς τὴν ὁποίαν στρέφεται διὰ νὰ καθοδηγηθῇ κατὰ τὰς κρισίμους ἱστορικὰς καμπὰς κάθε Ἑλληνικὴ ζυχή, πρὸ παντὸς ἄλλου ὑπαγορεύει τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἱστορίας του, τὴν πίστιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν δημιουργικότητά του, εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν του ἀποστολήν. Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀποτελεῖ ἱστορικὴν καὶ πνευματικὴν ἀναγκαιότητα ἡ συγκρότησις τῶν ἀνθρώπων εἰς πολιτικὰς ἑνότητας μὲ βάσιν τὴν ὕπαρξιν κοινῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἐμπόδια, ἀλλ' ἀντιθέτως πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς φυσικαὶ ἀφετηρίαι διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς διεθνοῦς κοινωνίας, ὀργανωμένης ἐν οὐσιαστικῇ ἰσοτιμίᾳ, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν, χάριν εἰς τὴν εἰρηνικὴν καὶ δικαίαν ἐπίλυσιν τῶν ἀνακυπτουσῶν διαφορῶν, θὰ ἔχουν ἴσας δυνατότητας προαγωγῆς καὶ εὐημερίας ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ὅλαι αἱ φυλαί.

Εἰς τὴν διεθνῆ αὐτὴν κοινωνίαν ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνότης ἀντλοῦσα τὴν δύναμιν ἀπὸ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιοφυΐαν καὶ τὴν ἀρετήν της ἔχει νὰ διαδραματίσῃ σημαντικὸν καὶ ἐξέχοντα ρόλον. Ἔχουσα εἰς τὸ κλῖμα τῆς κλασικῆς φύσεως καὶ παραφυλάσσουσα ~~εἰς τὸ αἷμα καὶ~~ εἰς τὴν

Β) Ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία. ~~Τὸ νέον πολίτευμα τῆς χώρας~~

~~1) Ἡ Δημοκρατία.~~

Τὸ ~~νέον~~ πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἔχῃ κατὰ πρῶτιστον λόγον ὡς βάσιν τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀρχῆς τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ὁ λαὸς ἐκφράζων τὴν θέλησίν του διὰ τῆς πλειοψηφίας θὰ ἀποφασίζῃ τελικῶς περὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ὁ λαὸς θὰ ἐκλέγει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τοὺς ~~διαφόρους~~ ἄρχοντάς του, θὰ ἐπιδοκιμάζῃ ἢ θὰ ἀποδοκιμάζῃ τὰς πράξεις των διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ πάσης προσφόρου δημοσίας ἐκδηλώσεως. Ὁ λαὸς τέλος θὰ ἐκλέγῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ ρυθμιστὴν τοῦ πολιτεύματος δι' ἀμέσου καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας. Λόγοι ἱστορικοί, ψυχολογικοὶ καὶ λόγοι ἠθικῆς τάξεως ἐπιβάλλουν τὴν καταργησιν τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀβασίλευτος Δημοκρατία ὀργανωμένη κατὰ τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα ἀποτελεῖ ~~ἀνάγκην τῆς παρούσης στιγμῆς~~.

Γενικὴ δημοκρατία ὀργάνωσις τῶν κρατῶν

Εν τάξει
Εν τῶν ~~τοιούτων~~ ~~τοιούτων~~ ἔθεσι ὅτι ὁ ὑπὲρ
τοῦ θανάτου ὅρκος (τῆς ~~τοιούτου~~ ὁρκ
τοῦ θανάτου, ~~τοῦ~~ ἀγορεύει καὶ
τὸν ἀγορεύοντα τῆς βίας καὶ ὅρκο
μόσαντες ἐς τὴν ἀγορὰν τῆς ἰσότητος
λίθος, τῆς ἀγελαίης, ὃν καὶ αὐτὸν
διαφυγεῖν, ἰσότητος ἕνεκα, ~~ἡ δοκεῖ~~ ἢ
ἀρχὴν νὰ δικάζῃ ἐν ~~ἐναντίον~~ ἀγαθῷ.
οἱ ἄρχοντες δικάζειν ἰσότητος ἕνεκα
δικάζειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πάντων ἀκούσαντα
περὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀπόφασιν θεῖναι
ἐκέλευε, καὶ ὀμόσαντα δικαίως
ἢ ἀδίκως ἀπόφασιν ἐν τῷ
ἀγορεύοντος τῆς ἰσότητος τοῦ θανάτου
καὶ ἢ κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὅρκων
εἶναι, καὶ ὁρκωτὸν ἀποβάλλειν
τὸ ἴσον ἀμφοῖν μέρος

172

τῶν ἀγορευόντων καὶ βίαν καὶ ὅρκο
μόσαντες ἐς τὴν ἀγορὰν τῆς ἰσότητος
λίθος, τῆς ἀγελαίης, ὃν καὶ αὐτὸν
διαφυγεῖν, ἰσότητος ἕνεκα, ἢ δοκεῖ
ἀρχὴν νὰ δικάζῃ ἐν ἀγαθῷ.
οἱ ἄρχοντες δικάζειν ἰσότητος ἕνεκα
δικάζειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πάντων ἀκούσαντα
περὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀπόφασιν θεῖναι
ἐκέλευε, καὶ ὀμόσαντα δικαίως
ἢ ἀδίκως ἀπόφασιν ἐν τῷ
ἀγορεύοντος τῆς ἰσότητος τοῦ θανάτου
καὶ ἢ κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὅρκων
εἶναι, καὶ ὁρκωτὸν ἀποβάλλειν
τὸ ἴσον ἀμφοῖν μέρος

τὸ ἴσον ἀμφοῖν μέρος

[Η. 12]

2) Τό ἀντιπροσωπευτικόν σύστημα.

Ἡ νεωτέρα πεῖρα τήν ὁποίαν ἀπεκόμισεν ~~ἀπεπολιτισμένος κόσμος~~ ἀπό τάς διαφόρους μικράς καί μεγάλας δικτατορίας, ὡδήγησε καί τούς ἄλλοτε μονοπλεύρως ἐξαίροντας τά κακά τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως εἰς τήν ὁμολογίαν ὅτι ὡρισμέναι βασικαί ἀρχαί τῆς δημοκρατίας ἀποτελοῦν μόνιμα ἀγαθά τοῦ πολιτισμοῦ πού δέν εἶναι δυνατόν νά παραμερισθοῦν ἁπλῶς καί μόνον διότι εἶναι συνυφασμέναι καί μέ ὡρισμένα μειονεκτήματα ~~τά ὁποῖα δέν ἔχουν αἱ δικτατορίαι.~~

Ἡ κρίσις τῆς Δημοκρατίας καί ἡ κρίσις τοῦ μετ'αὐτῆς συνδεδεμένου κοινοβουλευτισμοῦ, νηφαλιώτερον θεωρούμεναι, περιορίζονται εἰς ἁπλῆν ἐπίκρισιν μερικῶν ἐλαττωμάτων τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως, τά ὁποῖα ὅσον σοβαρά καί ἄν εἶναι, δύνανται νά διορθωθοῦν ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς δημοκρατίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος. Ἄλλωστε μία ἀπό τάς μεγαλυτέρας ἀρετάς τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ἐλαστικότης, ἡ ἐξελικτηκότης τῆς μορφῆς της καί ἡ ἱκανότης της νά δύναται, διατηροῦσα ὅλα τά βασικά γνωρίσματα τῆς λαοκρατίας καί τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, νά προσαρμόζεται πρός τάς ἑκάστοτε νέας μορφάς τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἐπειδή δέ ἀκριβῶς τό ἀντιπροσωπευτικόν σύστημα ὑπό

τὴν μορφὴν τοῦ παλαιοῦ ἀχαλινώτου κοινοβουλευτισμοῦ πολλὰ κακὰ ἐπεσώρευσε κατὰ τοῦ ἔθνους, ἰδίᾳ διότι ἤγαγε εἰς τὴν ἐξασθένησιν καὶ τελικῶς εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς δημοκρατίας, καθίστανται ἀναγκαῖαι βασικαὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ. Τοῦτο ἄλλωστε ἐπιβάλλεται καὶ ἐκ τῆς νέας κοινωνικῆς ὀργανώσεως ἥτις ἀπαιτεῖ ἰσχυρὰν καὶ γοργῶς κινουμένην ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

α) Ἡ Βουλή. Ἐν τῷ πλαισίῳ κατὰ ταῦτα τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, ὁ λαὸς ~~διὰ καθολικῆς, ἀμέσου καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας~~ θὰ ἐκλέγῃ ~~τοὺς ἀντιπροσώπους του. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ συγκροτούμενοι εἰς~~ τὴν Βουλήν, ~~θὰ ψηφίζωσι τὸ Σύνταγμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καθορίζονται λεπτομερῶς τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν~~, τοὺς νόμους περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ αἱρετῶν ἀρχόντων, περὶ ὀργανώσεως τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ περὶ τύπου, τοὺς νόμους τοὺς κυροῦντας διεθνεῖς συνθήκας, τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅσα νομοσχέδια ἀναπέμπονται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διστάζοντος νὰ κυρώσῃ αὐτὰ ἄνευ γνώμης τῆς Βουλῆς. Θὰ παρέχουν τὴν ἀπαραίτητον ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ θὰ ἀνανεώνουν ἢ αἴρουν αὐτὴν κατὰ ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα. Ἡ Βουλὴ θὰ ἀσκῇ διαρκῆ ἔλεγχον τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως.

β) Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνησις. Ἐκτὸς τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν παρεχομένων αὐτῷ μειζόνων ἁρμοδιοτήτων καὶ προνομίων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἀλλ' οὐχὶ δὶς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, πρέπει ~~νὰ~~ καταστῇ ἰσχυρὰ καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διοριζομένη καὶ ἀπολυομένη Κυβέρνησις. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ψηφίζῃ ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τοὺς νόμους, δι' οὓς εἰδικῶς δὲν ὡρίσθη ἁρμοδία ἡ Βουλή. Ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ κυροῖ αὐτούς, δικαιούμενος καὶ ν' ἀρνηθῇ ἐντελῶς τὴν κύρωσιν ἢ καὶ διστάζων ν' ἀναπέμπῃ αὐτοὺς εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐμφανιζομένη ὑποχρεωτικῶς ἅμα τῇ συγκροτήσει της εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ τύχῃ ψήφου ἐμπιστοσύνης δὲν θὰ εἶναι ἐπιτετραμμένον ν' ἀνατρέπεται δι' ἄρσεως τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς παρὰ μόνον καθ' ὡρισμένα διαστήματα ἢ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δι' ὡρισμένης ἐπηυξημένης πλειοψηφίας (ὑπὸ ...).

Διοίκηση. Για νά ἐπιτελεσθῆ τό μεγάλο ἔργο τῆς ἠθικῆς καί κοινωνικῆς ἐξυψώσεως, τό κράτος εἶναι ἀπαραίτητο νά φτιάξῃ ἠθικούς καί ἱκανούς ὑπαλλήλους. Σοβαρό μέλημα τοῦ κράτους πρέπει νά εἶναι πιά πρῶτα ἡ κατάρτισή τους σέ εἰδικές ὑπαλληλικές σχολές ὥστε ἔτσι νά μπορεῖ νά ὑπάρχῃ ἡ ἐγγύηση ὅτι οἱ ὑπάλληλοι πού θά προσληφθοῦν, θά μπορεῖ νά ἐκλέγονται μεταξύ ἱκανῶν προσώπων. Τά στελέχη πού προορίζονται γιά τίς ἀνώτερες διοικητικές θέσεις πρέπει νά ἔχουν ἐπί πλέον ἰδιαίτερα προσόντα ἀνωτάτης μορφώσεως.

Ἡ ἄλλου ἡ ἐπουσα ἱκανοποίηση τῶν ἐναγκῶν τοῦ ὑπαλλήλου, ἀνάλογα πρός τήν ἐθνική κοινωνική ἀποστολή του καί σύμφωνα μέ τίς βασικές ἀρχές τοῦ νέου κοινωνικοῦ καθεστῶτος, θά ἐξασφαλίσῃ τήν ἀνεξαρτησία τοῦ χαρακτῆρος του καί τήν ἀπερίσπαστη προσήλωση στό ἔργο του καί τήν ἐπιστήμη του.

Οἱ διατάξεις πού ἐξασφαλίζουν τή μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων, θά ληφθῶ μέριμνα νά μή καταστοῦν προστατευτικές τῆς ὀκνηρίας καί τῆς ἀσυδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου, ὅπως συχνά συνέβηκε στό παρελθόν. Μιά ὑγιής καί ἐλεγχομένη ὑπαλληλία στήν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ καί ὄχι μιά ἀσύδοτη τάξη εἰς βάρος του.

Παράλληλα πρός τή μέριμνα γιά τήν ἐξύψωση τοῦ δημοσίου ὑπαλληλικοῦ κλάδου θά πρέπει καί ἡ διοικητική μας ὀργάνωση νά γίνῃ ἀποκεντρικώτερη ἀφίνοντας βαθμιαία καί ἕνα εὐρύ περιθώριο στήν αὐτοδιοίκηση πού τόσο ὄφελιμα ἐπηρεάζει τήν πολιτική ἀγωγή κάθε πολίτη.

Ἰδιαίτερα στίς βόρειες περιφέρειες τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἐλλείψεις πού παρατηρήθηκαν ὡς σήμερα στή διοικητική μηχανή πρέπει νά διορθωθοῦν κατά τρόπον πού νά ἱκανοποιῇ τούς δίκαιους πόθους τῶν πληθυσμῶν.

[21.45]

Αγροτική πολιτική

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ειδικώτερα όσον αφορά τήν αγροτική τάξι, άπάνω στήν όποία θεμελιώνεται κοινωνικά καί οίκονομικά ή Ἑλλάς, θά ληφθῆ μέριμνα ὥστε νά προαχθῆ καί νά εὐημερήση. Αὐτό καθ'ἑαυτό τό πρόβλημα εἶναι δύσκολο, ἀφοῦ ὁ τόπος μας μολονότι ἔχει καθαρῶς γεωργικήν συγκρότησι δέν ἔχει χωράφια. Γιά τήν ἐξουδετέρωσι τοῦ βασικοῦ κακοῦ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ κλήρου καί τήν ἐν γένει ἐξύψωσι τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀγροτικῆς μας ζωῆς, τό κόμμα προτίθεται νά ἐφαρμόσῃ εὐρύτατο πρόγραμμα γεωργικῆς πολιτικῆς μέ κύρια σημεῖα.

Α) Τήν κατά τό δυνατόν αὔξησι τοῦ γεωργικοῦ κλήρου διά τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ὑπολοιπομένων ἀγροκτημάτων, τῆς ἐκτελέσεως νέων παραγωγικῶν ἔργων καί τῆς συμπληρώσεως τῶν ἤδη ἐκτελεσθέντων.

Β) Τήν παροχή εἰς τόν γεωργό ὅλων τῶν μέσων ὅπως αὐξήσῃ τήν κατά στρέμμα ἀπόδοσιν, χρησιμοποιῶν συγχρόνους καλλιεργητικάς μεθόδους.

Γ) Τήν ἵδρυσιν Ὀργανισμῶν προστασίας τῶν ἐξαγομένων γεωργικῶν μας προϊόντων (καπνός, σταφίς κ.λ.π.), μέ παράλληλον ἄσκησιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιμόνου πολιτικῆς τοποθετήσεως των.

Δ) Τήν ἐπί νέων βάσεων Ὀργάνωσιν τοῦ συνεταιριστικοῦ μας συστήματος ἐν συνδυασμῷ μέ τήν τόνωσιν τοῦ αἰωνοβίου Ἑλληνικοῦ Κοινοτικοῦ θεσμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νά καταστῆ δι'αὐτῶν δυνατή ἡ ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ τῶν κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καί εἰς τήν ἀγροτικήν τάξιν.

2

[illegible]

2/ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

3/

Ηρώτησε ο αξιωματικός τον στρατιώτη να δώσει κατάθεση για τον θάνατο του λοχία, αλλά εκείνος δεν μπορούσε να μιλήσει από τη συγκίνηση. Τότε ο αξιωματικός τον πλησίασε και του είπε ήρεμα: «Μη φοβάσαι τίποτα. Πες μου τι έγινε και θα φροντίσω εγώ για τα υπόλοιπα». Ο στρατιώτης τότε ξεκίνησε να μιλάει.

4 ζ. Εξίσωση της ταχύτητας μιγαδικού σημείου με ~~σταθερή~~ ταχύτητα. Θα καθορίσουμε αρχικά μια συνάρτηση μιγαδικών αριθμών ~~της~~ από τους ~~μιγαδικούς~~ πραγματικούς αριθμούς ~~και~~ ~~η~~ ~~η~~ ~~η

[21.50]

5/ ν' ανήκουν στη καρτέλα τα στοιχεία ~~ότε πάρει απόφαση~~ να μπαίνουν
ότι η γενική διεύθυνση αποφασίσει ότι τα τελικά στοιχεία.

6). Εφόσον στη κοινική σύμβαση και στη μεταγενέστερη κοινική απόφαση ~~καθορίστηκε~~ η κοινική ανήκει σε δύο ή περισσότερα πρόσωπα, βαίνουν στη σχέση ιδιοκτησίας της ναυπηγούμενης τα αντιστοιχούντα σε κάθε μέρος που θα αντιστοιχούν σε κάθε ιδιοκτησιακό και αναλογικό ποσοστό της αξιολογικής λαφής

[21.52]

- Ἔνοχοι δυνάμεις

Διὰ ἐκδικητὴ τὴ ἀπαιτημάτος τῶν ἐνόχων δυνάμεων τῆς χώρας μέσα ἡ τὸ σχοινίον τῶν ὀφειλομένων φόρων καὶ ἔθνους, ἀσκουμένου ἡ ὀργάνου ἐξ τῶν ἐξαιρετικῶν ἐξουσιῶν καὶ ἀνδρείων τοῦ λαοῦ ἀπὸ [illegible] ἐξωτερικῆς ἡ ἐσωτερικῆς ἐκδικητῆς.

Οἱ ἔνοχοι δυνάμεις τῆς χώρας διὰ σκοπὸν τὰ διαφύλαξη ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἐσωτερικῆς σχέσεως, διὰ ἐκδικητὴ δὲ σιδηρᾶς μεγαλυτέρας ἐκάμψεως τῆς κοσμικῆς σχέσεως ἐξωτερικῶν ἔθνους ἡ ὀφειλόντων, τῆς ἰδιότητος ἡ τῶν ἐκδικητῶν τῶν ἔθνων.

Κριτήρια διὰ μὲν τὰ ἔνοχα ἀπαιτημάτος διὰ χωρῶν:

- Τὸ δεδομένα τῶν ἐσχατάτων σχέσεων καὶ ἰσότης τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐκδικητῆς, ἡ ὁρᾶ τῶν ἐκδόσεων τῶν ἐθνῶν.
- Οἱ ἀναγκαῖοι οὐδὲ διὰ ἀναλόγων ἡ τῶν ἐξόδων, ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἐξωτερικῆς βασιλικῆς ἡ
- Οἱ γενικοὶ ἀνάγκαι οἱ ἐκδικητόμενοι ἀπὸ τῶν μεγαλυτέρων τῶν ἐθνικῶν συνόρων.

Μέσα ἡ τὸ σχοινίον τῶν γενικῶν αὐτῶν ἀπόψεων διὰ σφαιροειδοῦς ἡ κοινωνικῆς ἀνάγκης τῶν ἐθνῶν καὶ ἔθνους, ἀφαιρέσεως ἡ ἡθικῆς ἀνάγκης τῶν καὶ ὑλικῆς ἐφοδιασμοῦ τῶν μέσα τὰ μέσα αὐτοκαταβολὴ γιὰ τὰ εἶναι σωστὸν ἐκδίκησις τῶν ἀφαιρέσεως τῶν ἡ ἐκ-ῆ τὰ ἀνάγκαιον ὀφειλόμενον ἐθνικὴ σχέσεως ἡ τὸ μέσον

[21.54]

[21.55]

ἐν συνεχείᾳ τῆς σελ. 15.-

Εἰδικώτερα στὴν Βόρειο Ἑλλάδα τὸ πολύτιμο καὶ πολυπαθὲς αὐτὸ τμῆμα τῆς Πατρίδος μας πρέπει νὰ δοθῇ ἰδιαίτερη προσοχὴ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τῶν ἔργων ποὺ ἀναπτύσσονται ἐδῶ.-

τό σκοπό ... ἀφελεί ... ἀπό, ἀφοῦ
εὐκαιρίες ν' ἀνυψωθῇ ἀπεριόριστος ἀπό περιττές
ἐπεμβάσεις τῆς πολιτικῆς.-

[21.56]

Κριτήρια γιὰ μιὰ τέτοια ἀναδυγχρότηση θὰ λησθοῦν
-Τὰ δεδομένα τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ ἰδίᾳ τῆς
Ἀλβανικῆς ἐκστρατείας ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοση τῶν στε-
λεχῶν.-
-Αἱ ὑποχρεώσεις ποὺ θ' ἀναθεθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα
ὡς πράγοντα τάξεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ
-Αἱ γενικαὶ ἀνάγκαι αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἀπὸ τὴν μελ-
λοντικὴν διαμόρφωσιν τῶν Ἐθνικῶν συνόρων.-
Μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν γενικῶν αὐτῶν ἀπόψεων
θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κοινωνικὴ ἀνύψωσις τῶν στελε-
χῶν τοῦ Στρατοῦ, ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυσίς του καὶ ὁ ὑλι-
κὸς ἐφοδιασμός του μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ χρειάζονται
γιὰ νὰ εἶναι πάντοτε ἀντάξιος τοῦ παρελθόντος του
καὶ ἱκανὸς ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁποιαδήποτε Ἐθνικὴ περι-
πέτεια εἰς τὸ μέλλον.-

~~Σ νέ~~

[21.57]

[21-58]

σχ. 8 σε πληρεξ. των αρχιτ. σχ.

Γ Μέρη κοινωνικής σημασίας μέσα σε κτίρια
διαμονής για τους ανάπηρους του
αγγλικού κράτους, όπως και να είναι δομή
~~σε~~ η δομημένη τους περιβάλλον
~~πάρκα για τα~~ ~~σε~~ προσανατολισμό (όπως ~~είναι~~ είναι όπως γίνεται
~~κοινωνία~~, ~~της σημασίας~~ σε ~~πάρκα~~

Γ Έχει οι ίσιες διαφορές της χώρας θα μια
γραμμικότητα με κάποια αδιαφορία προς
τον από τα πλάνα τους, ίσο έτσι μαζί και
κοινή γ σημασία διαφ, αποφασίζει
ειδικές διαφ, όπως κάποια το
γενικό του

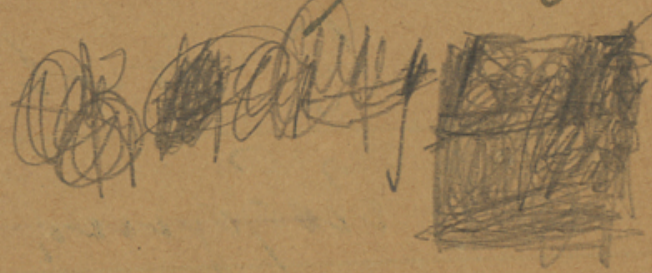
Σύμφωνα δεν αποφασίσαμε ή δύσκολη
νύχτα επίσης από την αίσθηση
και για ήσυχη αντιμετώπιση.
Την αποφασίσαμε, για δεν είναι ένα μικρό
βήμα ή ήσυχη αντιμετώπιση
βαρύς ως αυτή αρχή, από παρόλη
και ο δρόμος (σ. 190) από το μικρό
δεν αποφασίσαμε. Είναι αρκετά αυτή
να δοκιμάσουμε από όλα τα συμβάντα
αλλά την αντιμετώπιση.

Δεν βλέπω για τον γιατρό.

[21.6]

αίτηση απ' σχ. 19

Το σχ. της παιδικής και γιατρ. της υπηρ.
η εκπαιδευτικός διευθύντρια του σχ.
θα αρνείται να βεβαιώσει ότι η Σμυρνιού
δεν μ' έδωσε το γάλα θα αρνείται ότι της
έδωσε τα γιατρ και οι εκπαιδ να την
ψεύτη, ~~και~~ εκπαιδευτικός που αρνείται
εκπαίδευση της αρχής.

~~Για αρ. απόδ.~~

Ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ὑφάσματος.
Ἀφοῦ ἔκλεισε τὸ ὑφάσμα μὲ τὸ ὑφάσμα
τοῦ δὲν ἔφαγε οὔτε ἀπὸ ἀμφοτέρες
οὔτε ἀπὸ ἐπάνω ἢ ἀπὸ ἄλλη ἀφορμὴ
ἀφοῦ ἔχει ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφάσματος
ἡ ἐπιφάνεια ἐμένει, ὅτι ἡ ἐν
ἐνδόξῃ ἐπιφάνεια, ὅτι ἡ ἐν
(ἀμφοτέρες μέρη) δὲν ἀποκλείει

προλεγόμενα [21.63]

6εγ. 1 §2. 6εφ. 5. Ν' αντικατασταθῇ ἡ λέξις «παναγιωτάτου»
3 » 1 Νὰ προστεθῇ ἡ φράσις «ἀπὸ παπᾶ εἰς παπᾶ καὶ εἰς
τὸν ὀλιγοστὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν»
» » 6 ἀντὶ τοῦ «ἐπιτρέπει καὶ ὑγιάζει τὰ παλαιὰ» νὰ
τεθῇ «ἀποδέχεται». Ἔλλειπε ἐν σημ. 8.
6εγ. 2 §3 σ. 5. Νὰ προστεθῇ «τοὺς ὑφισταμένους τῶν τοπο-
θεσιακῶν ἐπιτροπῶν»
» §4 » 2 ἀντὶ τοῦ «καὶ τὰ --κ.τ.λ.)» νὰ τεθῇ «ἐν ὑπάρχει
τις χριστιανὸς διαστρέψῃ παλαιὰ ἐπὶ διαφόρῳ
ἐπὶ ὑστέρων χρόνων πολλαπλῶν ἀφορμῶν τῶν
ἐμποδιζόντων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ --- δογ-
ματικοῦ κανόνος νὰ ὑπερισχύσῃ.
» §6,3 Ν' ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις «ἐπιτρέπει»
6εγ. 3 §2,6 Νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «εἰς τὸν ἀποδεχόμε-
νον καὶ»
» 6,4. Νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν ἔξω ἡ λέξις ἡ ἐκκλησία φρονεῖ ὁ τοπο-
θεσιακὸς ἐπιτροπεὺς ὡς ἡ συνέδρους διὰ
ἔγκλημα ἐμφανισθὲν καὶ τοῦτο μηνυθὲν ὑπὸ
τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τούτων ἡ μηνυτοῦντος
διὰ παραπομπῆς εἰς ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον
ἐκ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν, ὅτε
τοῦτο ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἐκ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν κανονικὴν ἐξουσίαν».
» 7,3 Θὰ ἔχουν καὶ τὰ παλαιὰ ἐκκλησιαστικὰ
ἴδιαν ἔδρα εἰς ἰσότιμον ὕψος καὶ ἐκ ἴσου δι-
καίωμα εἰς ἑνώσεις ἐκκλησιαστικὰς. Ἐπειδὴ
δὲ εἰς ἕνωσιν ἐκκλησιαστικὴν ἀπαιτεῖται
ἀμοιβαία συγκατάθεσις, ἐὰν ἡ μία ἐκκλησία
θέλῃ νὰ ἑνωθῇ καὶ ἡ ἄλλη ὄχι, τότε ἡ ἕνωσις
δὲν ἐπιτρέπεται.
6εγ. 5 §4,6 Ἡ φράσις «καὶ ἐκεῖνοι μόνοι» παραμένει αὐτὴ
εἰς αὐτὴν θέσιν, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπιτίθεται ἡ ἀρμο-
δία πρὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τῷ 2ῳ §. ὑπ. 6. ὑπάρχοντος

Να τροποποιηθεί και ή τελευταία περίοδος του άρθρου ως εξής: «Για τούτο ή οικονομική επιτροπή αποφασίζει ότι η εξέταση του ζητήματος

σελ. 6 §1. Πρέπει να αντικατασταθεί η φράση «δεν υπάρχει σοβαρός λόγος» με τη φράση «δεν υπάρχει σοβαρός λόγος».

» § 2, 2 Ν' αντικατασταθεί η λέξη «σημαντικός αποκλίνει» με τη λέξη «μεγάλος αποκλίνει»

σελ. 7 άρθρο Να διαγραφούν οι λέξεις «κυρίως του σημειακού» και του «αποκλίνοντος ή του μικρού μεγέθους»

Το εμπόριον έχει, ~~τότε~~ ως
εν τη ιδία ~~τότε~~ φύσει και τον
εγκέφαλον, να επιμορφώσῃ, εν τῃ
χρείᾳ των ενδιαιτημάτων, ~~ιδιαίτερον~~
η ορθολογική σκέψις αναλογεί
και έχει τυπογράφους, ~~ως εις~~ να σας
έχετε σχεδιάσει ρολόι τοίχου εις
την Βαυαρίαν που και εις έναν
χειμώνα σχάρας, επειδή το
ιδιαίτερα χειμώνας να ανάγκη
εθνικού σχεδίου, ~~έχουν χρόνον~~
επιστρέψει ~~τα~~ τα τον εδώ
~~τον λόγον~~
η λόγος αποφυγής ~~επιφυγής~~ επιφυγής
η λόγος ορθογραφίας τα επιβάλλουν

η ~~ίσως~~ ίσως σχεδίου, ανάγκη
έχουν καλλιεργήσει βάση

§3 Άνομος και ορθογώνιος

Η ίση είναι ανομος όταν τα αθροίσματα, τουλάχιστον όταν τα αντιστοιχα μη μηκών ή γωνιών ανίσων. Η άνομος ίση λέγεται ορθογώνιο τα ένα ή πάνω από ή γωνία. Η ένα κάθετη στα άλλο το κοινό ίση.

[99.12]

ἐκαθήσαν εἰς τὴν εἰρήνην
συνηρεσίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκαθήσαν,
μὲν ὅλον τὸν κόσμον ἐκτὸς ἀπὸ τὸν
ἑαυτόν, εἰς τὸν ἑαυτόν, ἐξ ὅσον καὶ αὐτὸν
θαρροῦν ἐρωτικὸν τὸν ἀνθρώπινον
ἐγωισμὸν Θεόν.

Θὰ ἠμποροῦσε τὸν τοιοῦτον
ἄνθρωπον ἀσθένειαν ἢ αὐτὸν τὸν
ἐκαθήσαν ἢ ἐρωτικὴ ἀσθένεια ὅτι
ἂν ἠμποροῦσεν νὰ ἠμπορέσῃ
κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον, νὰ
τὸν ἀνάψῃ νὰ καταλάβῃ εἰς τὴν
ψυχὴν καὶ εἰς τὴν καρδίαν τὸν ἐρω-
τικὸν. Διὰ τοῦτο ἀρχαῖον ὁ ἐρω-
τικὸς νὰ ἠμπορέσῃ εἰς ἐκεῖνον
κατάστασιν εἰς ἀνάγκην τὸν
ἐρωτικὸν, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ἐρωτικὸς

δευτερον ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ κέντρου
ἐπὶ τὴν ἐφαπτομένην κάθετος ἐστὶ
μικροτάτη πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
σημείου ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἐπὶ τὰ κοῖλα
τῆς περιφερείας ἐπιζευγνυμένων εὐθειῶν
ἡ δὲ λοιπὴ τῆς ἐφαπτομένης ἐπὶ τὰ κοῖλα
τῆς περιφερείας ἐλάττων ἐστὶ τῆς ἐπὶ τὰ
κοῖλα τῆς περιφερείας ἐπιζευγνυμένης
εὐθείας ἐλάττονι γωνίᾳ περιεχομένης
ἤπερ ἡ ὑπὸ τῆς περιφερείας καὶ τῆς
ἐφαπτομένης περιεχομένη γωνία
ἐλάττων ἐστὶ πάσης γωνίας
ὀξείας εὐθυγράμμου τῆς ὑπὸ
μιᾶς τῶν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς
περιφερείας ἐπιζευγνυμένων
εὐθειῶν περιεχομένης

ἐκκείσθω κύκλος ὁ ΑΒΓ περὶ κέντρον
τὸ Δ καὶ διάμετρος αὐτοῦ ἡ ΑΔ καὶ
ἐφαπτομένη τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἡ ΕΖ
κατὰ τὸ Α σημεῖον· λέγω ὅτι ἡ ἀπὸ
τοῦ Δ ἐπὶ τὴν ΕΖ κάθετος ἐστὶ
μικροτάτη πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Δ
ἐπὶ τὴν περιφέρειαν ἐπὶ τὰ κοῖλα
τῆς περιφερείας ἐπιζευγνυμένων
εὐθειῶν

εἰ γὰρ μή ἐστιν ἡ ΑΔ τῆς ἀπὸ τοῦ Δ
ἐπὶ τὴν ΕΖ καθέτου μικροτέρα, ἔστω
ἡ ΔΗ· ἡ ΔΗ ἄρα ἐπὶ τὴν ΕΖ κάθετός
ἐστιν· ἡ ἄρα ὑπὸ ΔΗΑ γωνία ὀρθή
ἐστιν· ἡ ἄρα ὑπὸ ΔΑΗ γωνία ὀξεῖά
ἐστιν· ἡ ΔΑ ἄρα τῆς ΔΗ μείζων ἐστίν·
ἴση δὲ ἡ ΔΑ τῇ ΔΒ· καὶ ἡ ΔΒ ἄρα
τῆς ΔΗ μείζων ἐστίν· ἡ ΔΗ ἄρα τῆς
ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς περιφερείας
ἐπιζευγνυμένης μικροτέρα ἐστίν·
ὁμοίως δὲ δείξομεν ὅτι καὶ πάσης
ἄλλης τῆς ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς
περιφερείας ἐπιζευγνυμένης
εὐθείας ἐλάττων ἐστὶν ἡ ΔΗ·
ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὴν ΕΖ
κάθετος ἐλαχίστη ἐστὶ πασῶν
τῶν ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ τὴν περιφέρειαν
ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς περιφερείας
ἐπιζευγνυμένων εὐθειῶν

ἡ δὲ λοιπὴ τῆς ἐφαπτομένης ἐπὶ τὰ κοῖλα
τῆς περιφερείας ἐλάττων ἐστὶ τῆς ἐπὶ τὰ
κοῖλα τῆς περιφερείας ἐπιζευγνυμένης
εὐθείας ἐλάττονι γωνίᾳ περιεχομένης
ἤπερ ἡ ὑπὸ τῆς περιφερείας καὶ τῆς
ἐφαπτομένης περιεχομένη γωνία
ἐλάττων ἐστὶ πάσης γωνίας
ὀξείας εὐθυγράμμου τῆς ὑπὸ
μιᾶς τῶν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς
περιφερείας ἐπιζευγνυμένων
εὐθειῶν περιεχομένης

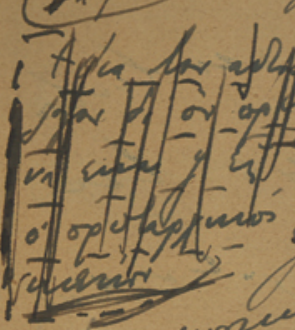
ἔστω γὰρ πάλιν κύκλος ὁ ΑΒΓ περὶ
κέντρον τὸ Δ καὶ διάμετρος αὐτοῦ ἡ ΑΔ
καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ΑΒΓ κύκλου ἡ ΕΖ
κατὰ τὸ Α σημεῖον· λέγω ὅτι ἡ μὲν
ὑπὸ τῆς περιφερείας καὶ τῆς ΕΖ
περιεχομένη γωνία ἐλάττων ἐστὶ
πάσης γωνίας ὀξείας εὐθυγράμμου
τῆς ὑπὸ μιᾶς τῶν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς
περιφερείας ἐπιζευγνυμένων
εὐθειῶν περιεχομένης

εἰ γὰρ μή ἐστιν, ἔστω γωνία ὀξεῖα
εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ ΔΑΗ· ἡ ἄρα
ὑπὸ ΔΗΑ γωνία ὀξεῖά ἐστιν· ἡ ἄρα
ὑπὸ ΔΑΗ γωνία τῆς ὑπὸ ΔΗΑ
μείζων ἐστίν· ἡ ΔΑ ἄρα τῆς ΔΗ
μείζων ἐστίν· ἴση δὲ ἡ ΔΑ τῇ ΔΒ·
καὶ ἡ ΔΒ ἄρα τῆς ΔΗ μείζων ἐστίν·
ἡ ΔΗ ἄρα τῆς ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς
περιφερείας ἐπιζευγνυμένης
μικροτέρα ἐστίν· ὁμοίως δὲ
δείξομεν ὅτι καὶ πάσης ἄλλης
τῆς ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς περιφερείας
ἐπιζευγνυμένης εὐθείας ἐλάττων
ἐστὶν ἡ ΔΗ· ἡ ἄρα ἀπὸ τοῦ Δ
ἐπὶ τὴν ΕΖ κάθετος ἐλαχίστη
ἐστὶ πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Δ ἐπὶ
τὴν περιφέρειαν ἐπὶ τὰ κοῖλα
τῆς περιφερείας ἐπιζευγνυμένων
εὐθειῶν

χωρίς.

Η δυσκοιλιότητα είναι ο εχθρός
ε' εχμηδόν ασθενειών' χωρίς την
αιτίαν γίνεται η πλησμονή, . Εν τη
αρχαιοτάτη ηλικία η δυσκοιλιότης
ο εχθρός ~~εκείνος~~ αιτίος ~~της~~ της
γενικής του ανδρώπου. Εν τη
δευτέρα ηλικία να αποφύγη
ε' όλους δια να μείνη ο
άνδρωπος δια να ζήση μέχρι
βαθέος γήρατος δεν πρέπει να
η δυσκοιλιότης εφεύρη να αγαπήση
πάση χαρακτήρα γενικής
ασθενείας γενικής και αιτίαν
γενικής ασθενείας. Γενικής
αποφύγη και εμμένη
τον κανόνα του ανδρώπου
δια ζωής ας μόνον εργάζεται

[21.70]

8

+ Pellucid.

Kellers & Stark

γρά μαι δλιωῦ. Ἡ δυσοργάλη
δοδιώνει διν ιδιω να δι
σπρατιω σποδεξη δι ανδρ
σν. Ελπίζει ς δι γῦ μα'
ς' δι ἀγάπια.

Ἡ δυσοργαλιά επι δι σοφ
δ ἀγάπη. Δι ερωτεύ ς' δι
να ευδρεθῆ δι γυναίκα σ',
δι σπρα. Ζητᾶ δι γυν.
σοφιά γρα. Δι σοφία γῦ
να ειν μα' σοφιά. Ὁ
σοφ δι σοφιά, ὅ γρα, επει
δ επιστήμ γρα δ σοφία,
δ οποία γῦ επιστή
γρα σ' δι γρά, μα δ' αγ
δλιω μα' δ επιστολή
επιστολῶν αλληλογραφία δι
να ονομάζω μα επιστ δι

[21.72]

12

+ 959

περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ σοφιστοῦ
καὶ τοῦ φιλοσόφου κατὰ τὸν τρόπον
τῆς κοινωνικῆς θεωρήσεως ἢ [illegible]
ἐν τῇ ἐναντιότητι τῆς [illegible]
Πλάτων [illegible] (περὶ [illegible] σ. 79 κ.ἑ.
ἢ κατὰ τὸν τρόπον διαιρέσεως ἢ
[illegible] (Ἀντίοχος σ. 207 κ.ε.:
(Lat. Übers.)

Αἱ τέχναι αἱ μὲν τῶν
σοφιστικῶν / δημιουργῶν ἐστὶ ἰδιωτικαί
ἢ κοινωνικαί· ἐμμανὴς δὲ ἡ ἀπὸ τῶν
ἀμφοτέρων ἕνωσις δι' ὅλου τοῦ
ἐμπορευτικοῦ ἢ τοῦ παρ'
αὐτὴν διαπονουμένου πάνυ

[21.73]

τον αρχηγο της επιχειρησης
γρονιας, και τον δρομεα της διαγραφης
κοκκινους σε ενα σημειο για
λιγοτερο μελαγχολικο, ισως
της ανθρωπινης μορφης
μελαγχολια για βουνα σκεφτομαι
τι ηρεμο σαββατιανο γραφομενο
και σε ενα δρομο τυχαιο
ενας απο τους κοκκινους
γ αρχο σε ενα σημειο ισως της
επιχειρησης γρονιας διαγραφης
να αντανακλασει σε μια στιγμη
της απογευματινης κοσμου του
ηρεμου κοκκινου μελαγχολια βουνα
γρονιας το μικρο αρχο του διαγραφης
γ αρχης γρονιας για, στη γης

97

Kelsen
Allg. Staatslehre (1925)
§ 36 S. 249

[Abb. 12]

(ευρώς)

δυνάμεως και σε κάθε περίπτωση, ο
αναλογος των εκπροσωπων της
ιδιας ομαδος της εγγραφης
διαφορετικης ή απομακρυσμενης
περιοχης και στο τελος του εκλο-
γικου αριθμου της νομαρχιακης
γραμματειας, θα πρεπει να
ειναι ο ιδιος, ανεξαρτητα απο
τον αριθμο των εκπροσωπων
και στις δυο περιπτωσεις. Ο
τροπος με τον οποιο θα γινει
η κατανομη των εκπροσωπων
στα συνεδρια των τοπικων
οργανωσεων θα πρεπει να
καθοριζεται απο τα καταστα-
τικα των νομαρχιακων
οργανωσεων σε συμφωνια με
τις παραπανω αρχες.

[21.76]

99

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

bara bruun ogcorta, ey'ehga
nat'ungan nno by kubgrnnn
nan en bjélon. v.o. coupgrela
y apw ofanoun
Oja la pelga la ènoiè da dralla
na oapagjon woladuer, gendjen
wiens, ppenun anon ej hin
kubgnnn dj' dorondon, ap wes
vá ps' dyon bun ggné ob, kubgnnn
ogcon vá anojap bun ~~nata~~ by
Eyoulonn by Bonj, nadyogn
nata èpogna ppenun dralugela
wi y bun agpn ob o kubgnnn
yyjo da nnenta ajnos dugnn
yoolungalenn nno by Bonj
giao lon Tudon,

Ἡ ἀπόλυτος ~~ἀξία~~ τῆς μονάδος ἐκάστου ἀγαθοῦ εἶναι ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης ἐκείνου τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ ὁποία ἔχει τὴν αὐτὴν ~~ἀξίαν~~ ὠφελιμότητα πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ~~ὅπως~~ ὅπως καὶ ἡ μονὰς τοῦ ἀγαθοῦ τούτου. Ἡ ἀπόλυτος ἀξία τῶν ἀγαθῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀγοραστὴς καὶ ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν ἀναγκῶν του. ~~Ἡ ἀπόλυτος ἀξία τῶν ἀγαθῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀγοραστὴς καὶ ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν ἀναγκῶν του.~~ Ἂν ὀνομάσωμεν τώρα ἐν γένει τὴν ἀπόλυτον ἀξίαν τῶν ἀγαθῶν ~~ἀξίαν~~ ὠφελιμότητα, θὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ὠφελιμότης τῶν ἀγαθῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀγοραστὴς καὶ ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν ἀναγκῶν του. Ἡ ἀπόλυτος ὠφελιμότης τῆς μονάδος ἑκάστου ἀγαθοῦ εἶναι ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης ἐκείνου τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ ὁποία ἔχει τὴν αὐτὴν ὠφελιμότητα πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ὅπως καὶ ἡ μονὰς τοῦ ἀγαθοῦ τούτου. Ἡ ἀπόλυτος ὠφελιμότης τῶν ἀγαθῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀγοραστὴς καὶ ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν ἀναγκῶν του. Ἂν ὀνομάσωμεν τώρα ἐν γένει τὴν ἀπόλυτον ὠφελιμότητα, θὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ὠφελιμότης τῶν ἀγαθῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀγοραστὴς καὶ ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν ἀναγκῶν του.

[22.1]

[22.2]

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

Παρατηρήσεις τινές ἐπί τῆς μορφῆς τοῦ σοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος.

Ἡ καθιέρωσις συστήματος σοσιαλιστικοῦ ἀναγνωρίζοντος κατά τήν στιγμήν τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του τήν μικράν ἰδιοκτησίαν ὡς τί τό ἀναγκαῖον ὡς ἀρχικόν δεδομένον ἀντίκειται πρός αὐτήν ταύτην τήν βάσιν καί τήν ἀποστολήν τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας, διά τούς ἑξῆς λόγους:

Πρῶτον, ἡ ἀναγνώρισις μικροαστικοῦ καθεστῶτος ἀποτελεῖ νόθευσιν τοῦ σοσιαλισμοῦ. Παραμένει ἡ ταξική διάκρισις, οἱ μικροαστοί θ' ἀποτελέσουν βαθμιαίως τήν ἰθύνουσαν τάξιν καί θά ἔχομεν πάλιν καθεστώς μέ οἰκονομικήν ἀνισότητα.

Δεύτερον, εἶναι δυσχερής ὁ καθορισμός τῆς μικροαστικῆς περιουσίας ὄχι μόνον θεωρητικῶς ἀλλά κυρίως πρακτικῶς. Ἡ δυσχέρεια αὐτή εἶναι ἔτι μεγαλειτέρα προκειμένου περί τῆς ἀστικῆς περιουσίας.

Τρίτον, ὅτι κατ' ἀνάγκην ἡ ἄρχουσα οἰκονομική ἀρχή παρ' ὅλους τούς φορολογικούς καί λοιπούς περιορισμούς θά εἶναι ἡ τοῦ κέρδους πρᾶγμα πού δέν εἶναι σύμφωνον μέ τόν σοσιαλισμόν.

Τέταρτον, διότι διά νά ὑπάρξῃ ἴση ἀφετηρία ἐξελίξεως πρέπει ἡ μικρά αὐτή ἰδιοκτησία νά δοθῇ καί εἰς τούς στερουμένους ταύτης, ὁπότε ἔχομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τό δυσχερέστατον πρόβλημα τῆς ἀναδιανομῆς τοῦ πλούτου.

Διά τούς λόγους τούτους νομίζομεν ὅτι ὁ σοσιαλισμός δέν εἶναι δυνατόν ν' ἀνεχθῇ ἤ μᾶλλον νά δημιουργήσῃ αὐτός οὗτος τό σπέρμα τῆς ἀνατροπῆς του καί αὐτοκαταδικασθῇ.

Ὁ Σοσιαλισμός, ὑπό τήν κρατοῦσαν σήμερον ἄποψιν, ἀποτελεῖ οἰκονομικήν ὀργάνωσιν, εἰς τήν ὁποίαν τά ὑλικά μέσα τῆς παραγωγῆς ἀνήκουν εἰς τήν ὁλότητα καί λειτουργοῦν ὑπό ὀργάνων της ὑπευθύνων ἔναντι αὐτῆς σύμφωνα μέ γενικόν οἰκονομικόν πρόγραμμα κατά τό ὁποῖον ὅλα τά μέλη τῆς κοινωνίας συμμετέχουν εἰς τήν παραγωγήν τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας ἐπί τῇ βάσει ἴσων δικαιωμάτων.

Κατά ταῦτα τρία εἶναι τά βασικά χαρακτηριστικά στοιχεῖα τοῦ σοσιαλισμοῦ:

./.

α) κοινή ἰδιοκτησία τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς.

β) συνειδητόν οἰκονομικόν πρόγραμμα καί

γ) ἰσότης.

Δέν πρόκειται ν'ἀναλύσωμεν ἐνταῦθα ἰδιαιτέρως ἕν ἕκαστον τῶν βασικῶν τούτων στοιχείων τῆς σοσιαλιστικῆς ὀργανώσεως. Περιοριζόμεθα ὅμως νά τονίσωμεν ὅτι τά τρία ταῦτα στοιχεῖα συνδέονται μεταξύ των στενώτατα, ἐκ τῆς πλήρους δέ τούτων συνυπάρξεως δύναται καί μόνον νά λειτουργήσῃ ὁ μηχανισμός τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ σοσιαλισμοῦ. Ἄσκησις πραγματικῆς διευθυνομένης οἰκονομίας προϋποθέτει ἀπαραιτήτως τήν συνένωσιν πάντων τῶν ἐπί τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἔννοια τῆς ἰσότητος εἰς τήν σοσιαλιστικήν ὀργάνωσιν δέν εἶναι ἔννοια ἀπόλυτος ἀλλά ἔννοια σχετική. Αὕτη τείνει εἰς τήν μεγαλυτέραν ἰσότητα κατά τήν διανομήν τοῦ πλούτου, εἰς τήν ἰσότητα τῶν οἰκονομικῶν εὐκαιριῶν εἰς μεγαλύτερον βαθμόν παρ'ὅτι εἶναι ὑπό τό κεφαλαιοκρατικόν καθεστώς καί εἰς τήν διανομήν τοῦ εἰσοδήματος συμφώνως πρός τάς ἀνάγκας μᾶλλον παρά συμφώνως πρός τήν προσπάθειαν ἤ τήν συμβολήν εἰς τήν παραγωγήν.

Ἡ συνένωσις τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας ὡς πρός τά μέσα τῆς παραγωγῆς εἰς τάς χεῖρας τῆς ὁλότητος δέν ἐπιτρέπει τήν διατήρησιν ἰδιωτικῆς περιουσίας, ἔστω καί περιωρισμένης ἀπό ἀπόψεως ποσοῦ, διότι τότε ἐλλείπει ἡ κυριωτέρα προϋπόθεσις τῆς σοσιαλιστικῆς ὀργανώσεως τουτέστιν ἡ ἐξαφάνισις τῶν ταξικῶν διακρίσεων ὡς αὐταί εἶναι γνωσταί ὑπό τό ἀστικόν καθεστώς. Τοῦτο ὅμως δέν σημαίνει ὅτι ὑπό τό σοσιαλιστικόν καθεστώς ἀποκλείεται ἡ ὕπαρξις ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, οὔτε καί ὅτι ἀποκλείεται ἡ δημιουργία μικρᾶς περιουσίας ἐπί τῶν μέσων καταναλώσεως καί ἀνετωτέρας διαβιώσεως, ὡς ἄλλως τε συμβαίνει σήμερον ὑπό τό σοβιετικόν καθεστώς.

Ἄς ἴδωμεν εἰδικώτερον πῶς τά δύο ταῦτα ζητήματα ἐμφανίζονται ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας.

./.

Καί ἐν πρώτοις ἄς ἐξετάσωμεν κατά πόσον εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξῃ ἰδιωτική ἐπιχείρησις.

Ὑπάρχουν κατ'ἀρχήν ἀπό ἀπόψεως παραγωγῆς κλάδοι τινές οἵτινες δέν συμβιβάζονται ἀπόλυτως μέ τήν κολλεκτιβιστικήν ὀργάνωσιν. Ὑπάρχουν δραστηριότητες ὑψηλῆς ἀτομιστικῆς φύσεως, ὅπως εἶναι παραγωγή ἔργων τέχνης ἤ ἐπιχειρήσεις κυρίως παροχῆς ὑπηρεσίας, ὅπως εἶναι τά ἐστιατόρια, τά ζαχαροπλαστεῖα, ὑποδηματοποιεῖα, ραφεῖα κλπ. αἵτινες δύνανται νά γίνουν ἀνεκταί εἰς τό σοσιαλιστικόν καθεστώς, ἐφ'ὅσον ἡ παραγωγή τούτων εἶναι εὐθηνοτέρα. Εἶναι κυρίως ἡ περίπτωσις τῆς μικρᾶς βιοτεχνίας καί μικρῶν ἐπιχειρήσεων . Αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταί εἶναι σκόπιμον καί συμφέρον ὅπως ὑφίστανται καί λειτουργοῦν ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι τά παρ'αὐτῶν χρησιμοποιούμενα μέσα παραγωγῆς εἶναι ἀσήμαντα, κύριον δέ χαρακτηριστικόν των γνώρισμα εἶνε ἡ παροχή ἐργασίας. Ἐπέκτασις τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα εἶναι ἐπικίνδυνος, διότι τείνει εἰς τήν δημιουργίαν ἀνισότητος καί ἐπανάστασιν τῆς κοινωνίας τῶν τάξεων.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ἡ ἰδιωτική δρᾶσις θά ἐμφανισθῇ εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα θά εἶναι προφανῶς ἡ γεωργία. Ἐκτός τῆς καλλιεργείας ἡ ὁποία θά γίνεται διά συνεργασίας τῶν πολλῶν(μεγάλα κτήματα)-καί εἰς τοῦτο συνηγοροῦν ἰσχυροί τεχνικοί λόγοι-ὑπάρχουν ἄλλοι κλάδοι παραγωγῆς ὅπου ἡ μικρά οἰκονομική καλλιέργεια εἶναι οἰκονομικῶς συμφερωτέρα. Ἐπί πλέον ὑπάρχουν κοινωνικοί καί ψυχολογικοί λόγοι οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τήν διατήρησιν δι' ὡρισμένον χρονικόν διάστημα τῆς μικρᾶς ἰδιωτικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

~~Ὁ καλλιεργητής ὅμως ἀγρότης χρησιμοποιεῖ τό ἔδαφος πού ἀνήκει κατά κυριότητα εἰς τήν ὁλότητα καί λαμβάνει ἐκ μέρους τοῦ κράτους κεφάλαια. Ἀλλά τό εἰσόδημα πού προέρχεται ἀπό τό ἔδαφος δηλ. ἡ ἔγγειος πρόσοδος καί τό εἰσόδημα πού προέρχεται ἀπό τήν χρῆσιν τοῦ κεφαλαίου δηλ. ὁ τόκος πρέπει νά περιέλθουν εἰς τήν ὁλότητα δηλ. εἰς τό Κράτος, εἰς τρόπον ὥστε ν'ἀπομείνῃ εἰς τόν ἀγρότην τό πλεόνασμα ἐκεῖνο πού θά ἐθεωρεῖτο ὅτι προέρχεται ἀπό τήν ἰδίαν του ἐργασίαν καί ὀργανωτικήν του ἱκανότητα. Τυχόν~~

./.

δέ ἀπομένοντα ὑψηλά ἀτομικά εἰσοδήματα πρέπει νά περιορίζωνται διά τῆς φορολογίας.

Οὕτω ἀπό ἀπόψεως διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος ἡ μικρά γεωργική ἰδιωτική ἐκμετάλλευσις δέν εἶναι ἀσυμβίβαστος μέ τήν σοσιαλιστικήν ὀργάνωσιν.

Ἐνταῦθα θά πρέπει νά ἐπινοήσωμεν σύστημα συμβιβάζον ἀφ' ἑνός μέν τήν ἔννοιαν τῆς σοσιαλιστικῆς ὀργανώσεως, παρέχον δέ ἀφ' ἑτέρου τάς ἐγγυήσεις τῆς μή ὑποτιμήσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἡ ὀργάνωσις τῶν κογχόζ ἐν Ρωσσίᾳ παρέχει νομίζομεν ικανοποιητικόν σύστημα καταλλήλου συνδυασμοῦ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινωνικοῦ συμφέροντος καί τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἀγρότου.

Βάσις διά μίαν τοιαύτην ὀργάνωσιν παρ' ἡμῖν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἡ Κοινότης. Τά ὑφιστάμενα εἰς τήν περιοχήν ἑκάστης κοινότητος κτήματα πλήν ἐκείνων πού θά παραμείνουν ὑπό κοινοτικήν ἐκμετάλλευσιν θά διανεμηθοῦν μέχρις ἑνός ὡρισμένου κλήρου ποικίλλοντος ἀναλόγως τῆς γονιμότητος τοῦ ἐδάφους μεταξύ τῶν ἀγροτῶν κατά τρόπον δίκαιον καί σύμφωνον πρός τό σύστημα τῆς καλλιτέρας γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καί οὐχί διά κατακερματισμοῦ τῆς γῆς εἰς ἀναρίθμητα τεμάχια ὡς συμβαίνει σήμερον παρ' ἡμῖν. Ὡς γνωστόν σήμερον λόγῳ τῆς ἀκολουθηθείσης ἐσφαλμένης πολιτικῆς ὡς πρός τήν διανομήν τῶν μεγάλων κτημάτων ἡ καλλιεργήσιμος γῆ ἔχει κατανεμηθῆ εἰς πλεῖστα τμήματα εἰς τρόπον ὥστε ἕκαστος ἀγρότης εἶναι κύριος οὐχί ἑνός συνεχομένου κτήματος ἀλλ' ἀπειραρίθμων τεμαχίων εὑρισκομένων εἰς διάφορα τμήματα τῆς κοινοτικῆς περιφερείας εἰς τρόπον ὥστε νά δυσχεραίνεται μεγάλως ἡ καλλιέργεια καί καθίσταται ἀντιοικονομική. Οὕτω δι' ἑνός ἀναδασμοῦ τῆς γῆς θά ἐξασφαλισθῆ εἰς εκαστον ἀγρότην καλλιεργητήν ὡρισμένος κλῆρος ὅστις θ' ἀνήκῃ εἰς αὐτόν ἀπό ἀπόψεως ἐπικαρπίας καί χρήσεως, θά εἶναι μεταβιβάσιμος μόνον κληρονομικῷ δικαιώματι, θά δύναται δέ τό δικαίωμα τοῦτο ν' ἀνακαλῆται ἐκ μέρους τῆς κοινότητος ἐφ' ὅσον ὁ ἀγρότης δέν καταβάλλει τήν δέουσαν προσοχήν διά τήν καλλιεργεστέραν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος.

./.

Δυσκολίαι ἀνακύπτουν εἰς τό νά προσαρμοσθῆ ἡ ἰδιωτική γεωργική παραγωγή εἰς τό σοσιαλιστικόν οἰκονομικόν σύστημα, ἰδίᾳ ὁσάκις πρόκειται περί τοῦ συντονισμοῦ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων μέ ἕνα γενικόν σχέδιον ἐξαγωγῶν ἤ εἰσαγωγῶν. Ἐάν πρόκειται περί παραγωγῆς ἐπί παραδείγματι σιτηρῶν, ἐν τμῆμα τῶν ὁποίων πρέπει νά εἰσαχθῆ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρέπει ἡ ἰδιωτική γεωργική παραγωγή νά εἶναι γνωστή καί νά ἐνσωματωθῆ εἰς τό γενικόν γεωργικόν πρόγραμμα τῆς χώρας. Ἡ ἄμεσος ρύθμισις καί ἐξαναγκασμός πρός μίαν τοιαύτην παραγωγήν δέν εἶναι πάντοτε εὔκολος. Διάφορα ὅμως συστήματα ἐλέγχου εἶναι δυνατά, τά ὁποῖα καταλλήλως ἐφαρμοζόμενα δύνανται νά συντονίσουν ἐπωφελῶς τούς διαφόρους κλάδους τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Τά συστήματα ταῦτα εἶναι ὁ διά τῶν τιμῶν ἔλεγχος, ὁ διά τῆς ἐγγείου προσόδου ἔλεγχος, τό σύστημα τῶν ἀδειῶν ὡς καί τό τοῦ καθορισμοῦ τῆς παραγωγῆς ἐν σχέσει πρός τήν τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Οὕτω διά τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων προϊόντων ὑπό τοῦ Κράτους ἐννοεῖται ἤ δυσχεραίνεται ἡ παραγωγή ἐκείνη τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων κρίνει τό Κράτος ὅτι πρέπει νά ἐνισχύσῃ ἤ νά περιορίσῃ τήν παραγωγήν.

Ὁ διά τῆς ἐγγείου προσόδου ἔλεγχος τό κράτος ἐλέγχει καί κατευθύνει τήν παραγωγήν διά τῆς ἀναλόγου ρυθμίσεως τῆς ἐγγείου προσόδου, ἡ ὁποία θά ἐπιβαρύνῃ τόν καλλιεργητήν. Καθορίζονται τό ζήτημα τοῦ ἐνοικίου κατά τοιοῦτον τρόπον ὥστε νά ἐνθαρρύνωνται οἱ κλάδοι ἐκεῖνοι τῆς παραγωγῆς οἵτινες εἶναι ἐπιθυμητοί διά τήν ὁλότητα, ἐνῶ ἐπιβαρύνονται ὑπερμέτρως ἐκεῖνοι οἵτινες κρίνονται ἀσύμφοροι. Διά τήν ἐκ παραλλήλου δέ κατάλληλον ρύθμισιν τοῦ ἐλέγχου τῶν τιμῶν καί τόν ἔλεγχον τῆς προσόδου παρέχεται εἰς τήν κρατικήν ἐξουσίαν μεγαλυτέρα εὐχέρεια προσαρμογῆς τῆς ἰδιωτικῆς παραγωγῆς πρός τάς ἀνάγκας τοῦ συνόλου.

Τά συστήματα τῶν ἀδειῶν ὡς καί τῆς ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς εἰς ποσοστόν τι τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους τείνουν νά πλαισιώσουν τό σύνολον τῆς ὑπό τῶν ἰδιωτῶν γεωργικῆς παραγωγῆς εἰς τό γενικόν παραγωγικόν σχέδιον.

~~Κάτωθεν συνεπῶς ἡ ἰδιωτική ἐπιχείρησις δύναται νά λειτουργήσῃ~~

ὑπό τόσσοσιαλιστικόν καθεστώς ὑπό ὡρισμένας προϋποθέσεις καί ὑπό ὡρισμένους περιορισμούς. Τό ὅτι βαθμιαίως θά δημιουργηθῇ μία μικρά ἰδιοκτησία τοῦτο εἶναι αὐτονόητον καί σύμφωνον μέ τό πνεῦμα καί τόν σκοπόν τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας. Ἡ ἰδιοκτησία αὐτή εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας προερχομένου εἰσοδήματος, εἰσοδήματος προκύπτοντος ἐπί τῇ βάσει ἴσων δικαιωμάτων καί ἴσων εὐκαιριῶν ἐξελίξεως διά κάθε ἄτομον τῆς κοινωνίας. Τήν ἰδιοκτησίαν ταύτην δεχόμεθα. Δέν δεχόμεθα ὅμως τήν ἰδιοκτησίαν πού θ' ἀποτελῇ τό ὑπόλειμμα καί προνομιακόν ξεκίνημα τοῦ σοσιαλισμοῦ, διότι τότε ἀνατρέπονται αἱ βάσεις ἴσης καί δικαίας ἐξελίξεως

Διά τῶν αὐτῶν ἢ ἀναλόγων συστημάτων δύναται ἐπίσης νά ρυθμισθῇ καί τό βιτσιμο τῆς γρήγορης ἀφροσύνης καί τοῦ τόκου, τά ὁποῖα φρίθμα νά περιορισθοῦν εἰς τήν ὁμότητα ἀφ' ὅσον τό κέρδος καί τά μεγάλα κτήματα κατά μειρόπτωσα εἰς τήν ὁμότητα. Βεβαίως αὐτά ἡ ἰδιωτική ἐπιχείρησις δύναται νά μεταχειρισθῇ

II. Μόνον ὑπό τήν ἀνωτέρω κλασσικήν ἄλλως τε μορφήν, τῆς σοσιαλιστικῆς ὀργανώσεως εἶναι δυνατόν νά λειτουργήσῃ ὁ οἰκονομικός μηχανισμός τοῦ σοσιαλιστικοῦ συστήματος. Ἐάν ὅμως διατηρηθῇ, ὡς ἐπροτάθη ὑπό τοῦ κ. Ζ. ἡ μικρά ἰδιοκτησία εἰς ὅλας τάς ἐκδηλώσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τότε ἕν μέγα τμῆμα τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος -περίπου τά 70% διά τήν Ἑλλάδα- παραμένει ἐκτός τοῦ μηχανισμοῦ τούτου, ὁπότε δέν ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας. Εὑρισκόμεθα τότε πρό μιᾶς ἀστικῆς οἰκονομίας, τῆς ὁποίας προσπαθοῦμεν νά διορθώσωμεν τάς μεγάλας ἀδικίας καί ἀνισότητας διά τῆς ἐφαρμογῆς μεταρρυθμιστικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς. Εἰς τήν περίπτωσιν ὅμως ταύτην ἡ μεταρρυθμιστική πολιτική δέν εἶναι πλήρης καί ἀποτελεῖ ἐκεῖνο πού κατά τό μᾶλλον ἢ ἧττον θά ζητήσουν καί τά σημερινά ἀστικά κόμματα.

Δέν εἰσέρχομαι ἐπί τοῦ παρόντος εἰς τήν συζήτησιν τῶν εἰδικωτέρων ζητημάτων τῆς λειτουργίας τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ σοσιαλισμοῦ διότι προέχει ἡ συζήτησις ἐπί τοῦ βασικοῦ ζητήματος τῆς μορφῆς τοῦ σοσιαλισμοῦ. Ἐπί τοῦ ζητήματος τούτου φρονῶ ὅτι πρέπει νά υἱοθετηθῇ ἡ μορφή τοῦ πλήρους σοσιαλιστικοῦ συτήματος, ὡς περισσότερον σύμφωνος πρός τήν ἰδέαν τῆς ἰσότητος καί τῆς δικαιοσύνης καί ὡς ἀνταποκρινομένη πρός τάς ἀξιώσεις τῶν εὐρυτέρων λαϊκῶν στρωμάτων μεταπολεμικῶς.

~~Διά τῶν αὐτῶν ἢ ἀναλόγων συστημάτων δύναται ἐπίσης νά ρυθμισθῇ~~

./.

~~καί τό ζήτημα τῆς ἐγγείου προσόδου καί τοῦ τόκου, τά ὁποῖα πρέπει νά περιέλθουν εἰς τήν ὁλότητα, ἐφ' ὅσον τό ἔδαφος καί τά κεφάλαια ἀνήκουν κατά κυριότητα εἰς τήν ὁλότητα.~~

~~Βλέπομεν συνεπῶς ὅτι ἰδιωτική ἐπιχείρησις δύναται νά λειτουργήσῃ~~

III.- Ἀφοῦ καθορισθοῦν τά βασικά ζητήματα τά ἀναφερόμενα εἰς τήν μορφήν τοῦ σοσιαλισμοῦ τήν ὁποίαν θά δεχθῶμεν ὡς καί τό διάγραμμα τῆς γενικῆς του λειτουργίας, ἀνακύπτει πρός ἐξέτασιν ἕτερον ζήτημα βασικῆς σημασίας, τό τῆς ἀκολουθητέας τακτικῆς ὡς πρός τήν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος τό ὁποῖον θά υἱοθετήσωμεν: Μέ ἄλλους λόγους

α) πρέπει ν' ἀποβλέψωμεν εἰς τήν δημιουργίαν ἑνός σοσιαλιστικοῦ κόμματος τό ὁποῖον θά ἔχῃ ὡς σκοπόν ν' ἀποκτήσῃ πρῶτον τήν ἀπαιτουμένην ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί νά προβῇ ἀκολούθως εἰς τήν ἐφαρμογήν τοῦ προγράμματος τούτου, μέχρι δέ τῆς στιγμῆς ἐκείνης θά περιορίζεται εἰς τήν προπαγάνδαν τῶν ἐν λόγῳ ἀντιλήψεων θ' ἀποφεύγῃ δ' ἐν τῷ μεταξύ τήν ἄσκησιν ὑπευθύνου πολιτικῆς ἐξουσίας;

β) πρέπει, ἀφοῦ καθορίσωμεν τό πῶς ἐννοοῦμεν τήν ὀργάνωσιν τοῦ μελλοντικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος νά θεωρήσωμεν τοῦτο ὡς τόν τελικόν σταθμόν μιᾶς ἐξελικτικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως, διά τήν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας θά ἦτο δυνατόν ἕν σοσιαλιστικόν κόμμα νά κινηθῇ καί ἐντός τῶν ἀστικῶν πλαισίων καί θά συνεργασθῇ ἐν ἀνάγκῃ καί μέ κόμματα συγγενῶν προοδευτικῶν κατευθύνσεων;

Τό ζήτημα τοῦτο ἀπετέλεσε ἐπανειλημμένως ἀντικείμενον συζητήσεων εἰς τά διάφορα σοσιαλιστικά κόμματα καί αἱ ἐπ' αὐτοῦ γνῶμαι ἐδιχάσθησαν. Ἡ πλειοψηφία ὅμως τῶν σοσιαλιστῶν ἐτάχθη ὑπέρ τῆς ἀπόψεως τῆς μεταρρυθμιστικῆς ἐξελίξεως ἥτις συνίστατο εἰς τήν ρεαλιστικήν πολιτικήν τῶν ἀμέσων διεκδικήσεων.

Ἐξετάζοντες τά πράγματα ὑπό τάς σημερινάς συνθήκας, ἔχοντες δέ ὑπ' ὄψιν τά πιθανά δεδομένα τῆς μεταπολεμικῆς οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς ὀργανώσεως τοῦ κόσμου ἔχομεν νά παρατηρήσωμεν τά ἑξῆς:

./.

'Εφ'ὅσον τό τέλος τοῦ πολέμου θά εἶναι τοιοῦτον,ὥστε νά ὁδηγήσῃ εἰς μίαν ἐπαναστατικήν ἀνατροπήν τοῦ ἰσχύοντος οἰκονομικοῦ καθεστῶτος τότε τήν λύσιν ταύτην θά ἐνισχύσωμεν καί θά ἐργασθῶμεν ὑπέρ τῆς δημιουργίας ἑνός σοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος,ἐξασφαλίζοντος ἰσότητα καί ἐλευθερίαν.

'Εάν αἱ συνθῆκαι κατά τό τέλος τοῦ πολέμου δέν εὐνοοῦν μίαν τοιαύτην ριζικήν λύσιν,τότε ἡμεῖς θά πρέπει,διακηρύσσοντες τάς ἀπόφεις τάς περί τῆς ἐγκαθιδρύσεως τελικῶς μιᾶς σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας,νά ἐργασθῶμεν πρός τόν σκοπόν τοῦτον. θεωροῦντες τήν μορφήν ταύτην τῆς οἰκονομίας ὡς τελικόν σταθμόν μιᾶς ἐξελικτικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως.Πρός τοῦτο θά πρέπει νά καταρτισθῇ πρόγραμμα ἐξελικτικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως μέ ρυθμόν ταχύν εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς τελικῆς μεταρρυθμίσεως νά γίνῃ κατά τό συντομώτερον χρονικόν διάστημα.

Τό σύστημα πού περιορίζεται μόνον εἰς τήν προπαγάνδισιν τῶν σοσιαλιστικῶν ἀπόψεων καί τήν ἀποχήν ἀπό πᾶσαν ρεαλιστικήν πολιτικήν ἀμέσων πραγματοποιήσεων πρέπει νά ἐγκαταλειφθῇ.'Ενῷ ἔχει ὑπέρ αὐτοῦ τό ἀπόλυτον καί ἐπιζητεῖ τήν διά μιᾶς ἐγκατάστασιν τοῦ ἰδεατοῦ ἐκείνου καθεστῶτος,πού ἐξασφαλίζει τήν ἰσότητα καί δικαιοσύνην,ἀπαιτεῖ ἐξ ἑτέρου τήν δημιουργίαν προϋποθέσεων,διά τήν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων χρειάζεται χρόνος μακρός. Τό σύστημα τοῦ προοδευτικοῦ σοσιαλισμοῦ,παρά τά θεωρητικά του μειονεκτήματα,εἶνε περισσότερον πρακτικόν,ἐξασφαλίζει ἀπό τοῦδε βαθμιαίαν καλλιτέρευσιν τοῦ κοινωνικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων τάξεων,προσελκύει διά τῆς ὁμαλωτέρας του ἐξελίξεως τῆς μεσαίας καί μικροαστικάς τάξεις καί φαίνεται ὅτι θά εἶναι σύμφωνον πρός τά μεταπολεμικά κοινωνικοοικονομικά ρεύματα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἡ οἰκονομική ἐπιστήμη ἀνήκει εἰς τήν κατηγορίαν τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Τό ἀντικείμενον ἐρεύνης της εἶναι μία πλευρά τοῦ κοινωνικοῦ βίου, εἰδικῶς ὁ οἰκονομικός βίος. Ὁ οἰκονομικός βίος εἶναι σύνολον οἰκονομικῶν πράξεων. Ἡ οἰκονομική πρᾶξις χαρακτηρίζεται καί ἀποχωρίζεται ἀπό τάς λοιπάς κοινωνικάς πράξεις ἐκ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ τόν ὑποκειμένου, ὁ ὁποῖος τήν διέπει, ἀπό τό ἰδιαίτερον νόημα τό ὁποῖον δι' αὐτῆς πραγματοποιεῖται. Ὁ σκοπός αὐτός κατευθύνεται εἰς τήν ὑπό δεδομένους ὅρους πραγματοποίησιν τοῦ ἀρίστου ἀποτελέσματος, ἐν σχέσει μέ τήν ἱκανοποίησιν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν.

Τόν οἰκονομολόγον ὅμως δέν ἐνδιαφέρει ἡ κατ' ἰδίαν οἰκονομική πρᾶξις ἀλλά τό οἰκονομικόν φαινόμενον. Τό οἰκονομικόν φαινόμενον δημιουργεῖται ἐκ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἐπί μέρους οἰκονομικῶν πράξεων, ἀποτελεῖ τό καταστάλαγμα αὐτῶν, συνιστᾶ τήν ἐπιφάνειαν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου, τοῦ ὁποίου ἡ οὐσία εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν καθ' ἕκαστον ὑποκειμένων τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος. Οὕτω λ.χ. τόν οἰκονομολόγον ἐνδιαφέρει ἡ τιμή ἡ ὁποία διαμορφώνεται εἰς τήν ἀγοράν αὐτή καθ' ἑαυτήν καί ὄχι ἡ συγκεκριμένη πρᾶξις τοῦ ἀγοραστοῦ ἤ τοῦ πωλητοῦ, ἡ ὁποία τήν πραγματοποιεῖ.

Αἱ οἰκονομικαί πράξεις καί τά οἰκονομικά φαινόμενα ἀναπτύσσονται ἐντός ἑνός ὡρισμένου πλαισίου, ἐντός τῆς συγκεκριμένης ἱστορικῆς μορφῆς ὑφ' ἣν καταβάλλεται ἡ οἰκονομική προσπάθεια. Οἱ ὅροι δηλαδή ὑπό τούς ὁποίους δημιουργοῦνται τά οἰκονομικά φαι-

νόμενα, ὑπάρχουν εἰς τούς ἱστορικούς παράγοντας τῆς ἐποχῆς καί εἶναι κυρίως διατυπωμένοι εἰς τήν κατά τό δεδομένον χρονικόν σημεῖον ἰσχύουσαν ἔννομον τάξιν.

Ἐν τοῦ συνόλου αὐτοῦ τῶν ὅρων ἐντός τῶν ὁποίων καταβάλλεται ἡ οἰκονομική προσπάθεια βασικήν σημασίαν διά τήν διαμόρφωσιν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων ἔχει τό σύστημα ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας, ὁ εἰδικώτερος τρόπος δηλ. κατά τόν ὁποῖον ἐντάσσονται αἱ ἑκάστοτε παραγωγικαί δυνάμεις εἰς τήν λειτουργίαν τῆς παραγωγῆς, προσδιορίζεται εἰδικώτερον τό παραγωγικόν ἀποτέλεσμα καί ἡ διαδικασία κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν εἰς τά ἐπί μέρους ὑποκείμενα τῆς οἰκονομίας.

Τό σύστημα ὀργανώσεως μιᾶς συγκεκριμένης οἰκονομίας εἶναι τόσον βασικόν διά τήν ἑρμηνείαν αὐτῆς, ὥστε κάθε οἰκονομικόν θεώρημα τό ὁποῖον ἀναφέρεται πρός τήν οἰκονομίαν αὐτήν δέν δύναται νά νοηθῇ ἀνεξαρτήτως ἀπό τό σύστημα τοῦτο.

Ἡ σύγχρονος οἰκονομία εἶναι θεμελιωμένη ἐπί ἑνός ἀτομικιστικοῦ συστήματος, νοθευμένου τόσον ὥστε νά μετριάζωνται τά δεινά πού πηγάζουν ἀπό τήν ἐλαττωματικότητα τῆς γνησίας μορφῆς του χωρίς ὅμως καί νά ἀντιμετωπίζωνται τά δεινά αὐτά κατά τρόπον ἀπόλυτον καί ριζικόν. Τό πρόβλημα ἑπομένως τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης παραμένει ἡ ἐπεξεργασία τοῦ συστήματος ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας. Ἡ λύσις ἤ μᾶλλον αἱ κατευθύνσεις αἱ ὁποῖαι θά δοθοῦν εἰς αὐτά θά εἶναι ἀποφασιστικαί καί δι' ὅλα τά κάσης φύσεως εἰδικώτερα προβλήματα πού μελλοντικῶς θά ἀναφύωνται.

Εἶναι ἀνάγκη διά νά ἐξηγηθῇ ὁ χαρακτήρ τοῦ προβλήματος αὐτοῦ νά παρακολουθήσωμεν εἰς γενικωτάτας φάσεις τήν προέλευσιν τῆς συγχρόνου οἰκονομίας.

Στόχον διά τήν διαμόρφωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας ἀπετέλεσεν ἡ μετάβασις ἀπό τοῦ μεσαιωνικοῦ ἀγροτικοῦ-φεουδαρχικοῦ συστήματος εἰς τάς αὐτοτελεῖς οἰκονομίας τῶν τότε σχηματιζομένων

ἐθνικῶν κρατῶν.(Ἡ μεταβατική αὐτή περίοδος ἀρχίζει μέ τάς σταυροφορίας τοῦ 12ου αἰῶνος.) Ἔκτοτε αἱ ἀναφυόμεναι τάσεις ἐνέχουν εἰς σπέρμα τάς σήμερον ἐκδήλους πλέον μορφάς τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Ὁ παραγωγός ἐνῷ εἰς τήν ἀστικήν οἰκονομίαν ἐπώλει ὁ ἴδιος καί τό προϊόν τῆς παραγωγῆς του εἰς τόν καταναλωτήν ἀρχίζει πλέον νά παράγῃ δι'ἄγνωστον εἰς αὐτόν καταναλωτήν εἰς τόν ὁποῖον ἀναλαμβάνει"νά διαθέσῃ τό προϊόν τοῦ παραγωγοῦ" ἕνα τρίτον πρόσωπον. Ὅταν τό τρίτον αὐτό πρόσωπον ἀναλαμβάνει <u>ὑπευθύνως πλέον</u> τήν διάθεσιν τοῦ προϊόντος μέ τήν ἐλπίδα τῆς πραγματοποιήσεως ἑνός μεγαλειτέρου κέρδους καί μέ τόν κίνδυνον τῆς ἀντιμετωπίσεως μιᾶς μεγάλης ζημίας διαμορφώνεται τό πρῶτον ἡ αὐτοτελής οἰκονομική λειτουργία τοῦ ἐνδιαμέσου παραγγελιοδόχου-μεταπράτου,ὁ ὁποῖος οὕτω ἐπιφέρει τήν τελικήν διάσπασιν τῆς ἑνότητος μεταξύ παραγωγοῦ καί καταναλωτοῦ.Τό γεγονός εἶναι τεραστίας σημασίας.Ἡ μεταξύ παραγωγοῦ καί καταναλωτοῦ ἀπόστασις συνεχῶς αὐξάνεται μέχρι τοῦ σημείου νά τεθοῦν εἰς οἰκονομικήν ἐπικοινωνίαν οἱ πλέον ἀπομεμακρυσμένοι τόποι τῆς ὑδρογείου σφαίρας καί δι'αὐτά τά ἀγαθά πρώτης ἀνάγκης.

Ἀφ'ὅτου ὅμως διεσπάσθη ὁ σύνδεσμος τοῦ παραγωγοῦ μέ τόν καταναλωτήν του,ηὐξήθησαν μέσῳ τοῦ ἐνδιαμέσου παραγγελιοδόχου καί αἱ δυνατότητες παραγωγῆς.Διότι ἐνῷ προηγουμένως τό πλαίσιον τοῦ κύκλου παραγωγῆς-καταναλώσεως ἦτο τοπικά προσδιωρισμένον καί περιωρισμένον,τώρα ἠδύνατο ὁ παραγγελιοδόχος νά ἀναλάβῃ παραγγελίας ἀπό ὁλονέν καί περισσότερον ἀπομεμακρυσμένα πρόσωπα,ἠδύνατο καί ἀνεξαρτήτως παραγγελιῶν νά διαθέσῃ τό παραγμένον προϊόν.

Αἱ δυνατότητες αὐταί ποσοτικῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καθιστοῦν αἰσθητήν τήν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας μεγάλων ἐπιχειρήσεων τῆς ὀργανώσεως ὁμαδικῆς παραγωγῆς.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς τάσεως αὐτῆς ἀπαιτεῖ τήν συγκέντρωσιν διαρκῶς περισσοτέρων μέσων παραγωγῆς,πύκνωσιν καί τελειοποίησιν τῶν

συγκοινωνιακῶν μέσων.

Αἱ ἀνάγκαι αὐταί ἱκανοποιήθησαν καί ἡ βάσις πρός δημιουργίαν μεγάλων ἐπιχειρήσεων καί ὀργανώσεως ὁμαδικῆς παραγωγῆς ἐνισχύθη κατά μέγα μέρος ἀπό τά τότε ὑπό διαμόρφωσιν ἐθνικά κράτη.

Ἐκ παραλλήλου ἐπ'ἀφορμῇ τῶν σταυροφοριῶν ἐνεφανίσθησαν ζητήματα ἀνεφοδιασμοῦ τῶν στρατῶν καί παρουσιάσθησαν διά πρώτην φοράν εὐκαιρίαι ἀναλήψεως μεγάλων παραγγελιῶν ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀλλά καί ἀπό τάς νεοανακαλυφθείσας χώρας τῆς Ἀμερικῆς μετεφέρθησαν εἰς τήν Εὐρώπην μεγάλαι ποσότητες πολυτίμων μετάλλων, αἱ ὁποῖαι ηὔξησαν τήν ἀγοραστικήν δύναμιν τῶν μαζῶν καί ἐπομένως τήν καταναλωτικήν ἱκανότητα των.

Τέλος ἡ ἐπαφή μέ νέους κόσμους καί νέες ἰδέες ἐπέφερεν ἐκλέπτυνσιν καί ἐπαύξησιν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν.

Τά γεγονότα αὐτά ἐλίπαναν τό ἤδη πρόσφορον ἔδαφος διά τήν ἐξέλιξιν τῆς οἰκονομίας πρός τήν δημιουργίαν ἑνός καθεστῶτος παγκοσμίου οἰκονομικῆς ἐπικοινωνίας. Ἐξ ἄλλου τό καταστάλαγμα τῶν τάσεων αὐτῶν εἰς τό ἐπίπεδον τῆς οἰκονομικῆς νοοτροπίας ὑπῆρξεν ἡ διαμόρφωσις τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ὁ ἰδιώτης, ὁ ἀρχικῶς ἐμφανισθείς ὡς παραγγελιοδόχος-μετατράπης καί σύν τῷ χρόνῳ ὡς ἰθύνων συγκροτήματα παραγωγῶν εἶναι ὁ πλέον ἁρμόδιος νά ἐκτιμᾷ τάς δυνατότητας τοποθετήσεως τῶν προϊόντων καί κατά συνέπειαν ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος ὀργανωτής τῆς παραγωγῆς.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως ἡ εἰς μεγάλας ποσότητας διάθεσις ἀγαθῶν ὑπό ἑνός συγκεκριμένου ἀτόμου ὡδήγησεν εἰς τήν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως ὑπό τόν ἔλεγχον του σημαντικῶν ποσοτήτων παραγωγικῶν μέσων εἰς τήν σύν τῷ χρόνῳ διαμόρφωσιν μέ ἄλλους λόγους τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Ὅταν ἀργότερον ἡ τεχνική ἐδίδαξε τήν σημασίαν τῆς μηχανῆς διά μίαν ποσοτικήν ὁμαδικήν παραγωγήν καί αἱ ἐπιχειρήσεις ἤρχισαν συγκεντροῦσαι μεγάλας ποσότητας στερεοῦ πραγματικοῦ κε-

φαλαίου, ἐδημιουργήθησαν αἱ πρῶται περιπτώσεις κεφαλαιοκρατικῶν ἐπιχειρήσεων.

Αἱ ἀνελίξεις αὐταί συνέπεσαν εἰς μίαν ἐποχήν ὅπου εἰς τό πνευματικόν μέν ἐπίπεδον ἤρχισεν ὁ μεσαιωνικός μυστικισμός καί ἡ θρησκοληψία νά ὑποκαθίστανται μέ μίαν πίστιν εἰς τήν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνως λογικοῦ καί τοῦ ἀτομικοῦ ἐν γένει στοιχείου εἰς τήν ζωήν καί εἰς τόν πολιτικόν βίον μέ τάς μεταρρυθμιστικάς τάσεις αἱ ὁποῖαι ἀνέκυπτον ἀπό τά διδάγματα τῆς κοινωνικῆς φιλοσοφίας τοῦ διαφωτισμοῦ καί τῶν πρώτων Ἄγγλων φιλελευθέρων οἰκονομολόγων. Ἡ Γαλλική Ἐπανάστασις ἔδωσε τήν ἀφορμήν νά ἐκδηλωθοῦν αὐταί αἱ τάσεις καί τήν εὐκαιρίαν καθιερωθοῦν καί συγκεκριμένως εἰς τάς νέας ἐννόμους τάξεις αἱ προϋποθέσεις τῆς νέας οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς πραγματικότητος.

Αἱ βάσεις τοῦ ἐλευθέρου ἀτομικιστικοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος, τοῦ ὁποίου τήν ἱστορικήν προέλευσιν προσεπάθησα ἀνωτέρω νά ὑπενθυμίσω, ὑπῆρξαν αἱ ἑξῆς δύο ἀρχαί; αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν ἀπόλυτοι καί ἀπαραβίαστοι: Ἡ ἀπόλυτος ἀτομική ἰδιοκτησία ἐπί τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς παραγωγῆς καί ἡ ἀπεριόριστος ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου, ἐν τῇ χρήσει τῶν μέσων αὐτῶν, μέ ἄλλους λόγους ἡ ἄνευ ὅρων οἰκονομική ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου.

Ἡ οὐσία τοῦ συστήματος ἔγκειται εἰς τήν ἀπόλυτον κατασκευήν.

Ὁ ἰδιώτης ἐπιχειρηματίας εἶναι ὁ ἁρμοδιώτερος νά κρίνῃ ποῖος εἶναι ὁ οἰκονομικώτερος τρόπος παραγωγικῆς τοποθετήσεως τῶν μέσων τά ὁποῖα διαθέτει, διότι βάσις τῆς κρίσεως του καί κίνητρον πάσης ἐνεργείας του εἶναι τό ἀτομικόν του συμφέρον, τό ὁποῖον ὅμως κατ' ἀξίωμα τῆς ὀρθοδόξου Σχολῆς συμπίπτει, εἶναι παράλληλον πρός τό συμφέρον τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος.

Ἑπομένως αἱ ἀναγκαῖαι νομικαὶ προϋποθέσεις διά τήν λειτουργίαν τοῦ ἀρίστου συστήματος εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἀπολύτου καὶ ἀνεξελέγκτου ἐλευθερίας πρός οἰκονομικήν ἐνέργειαν εἰς τόν ἰδιώτην.

Ἡ ἐλευθερία αὐτή ἀναλύεται εἰδικώτερον εἰς τάς δύο προαναφερθείσας ἀρχάς, τῆς ἀπολύτου δυνατότητος τοῦ ἰδιώτου νά ἐξουσιάζῃ ἐπί τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τῶν ὁποίων εἶναι κύριος καὶ τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας νά τοποθετήσῃ αὐτά καθ' ὅν τρόπον αὐτός κρίνει σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον.

Τό σύστημα αὐτό ὀργανώσεως χαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἔλλειψιν μιᾶς κεντρικῆς προγραμματικῆς ὀργανώσεως. Καί ὅμως διά τῆς λειτουργίας τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς πρός τήν ὁποίαν προσανατολίζεται ἡ οἰκονομική δραστηριότης τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ εἰς τήν ὁποίαν μετρᾶται ἡ οἰκονομικότης τοῦ ἀποτελέσματος τῆς τεχνικῆς του παραγωγῆς, τό σύστημα πληροῖ ἀπολύτως τόν ὀργανωτικόν του προορισμόν.

Ὁ ἰδιώτης πράγματι, παράγων σκοπεῖ νά διαθέσῃ τό προϊόν του εἰς τήν ἀγοράν (ἡ ὁποία βεβαίως ἐνταῦθα προϋποθίθεται ἐλευθέρα) ἐργασίας θά γίνῃ ὑπό τήν πορείαν τῆς μισθώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐργατοῦ ἢ ὑπαλλήλου.
πομένως ἡ πρόβλεψίς του θά βασισθῇ ἐπί τῶν εἰς χρῆμα προσφορῶν τῶν ἐπί μέρους ὑποκειμένων τά ὁποῖα θά ἐμφανισθοῦν εἰς τήν ἀγοράν διατεθειμένα νά ἀγοράσουν ἔναντι τῶν ὑπ' αὐτῶν προσφερομένων χρηματικῶν μονάδων τό προϊόν τῆς παραγωγῆς του. Ἡ ζήτησις αὕτη ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται εἰς τήν ἀγοράν μέ σύγχρονον προσφοράν ἀντιστοίχου ποσότητος χρηματικῶν μονάδων ἀποτελεῖ τήν λεγομένην πραγματικήν ζήτησιν τοῦ ἀγαθοῦ κατ' ἀντιδιαστολήν πρός τήν ζήτησιν τήν μή ἐκδηλουμένην οἰκονομικῶς, ἁπλούστατα διότι δέν ὑπάρχει ἐλπίς νά πραγματοποιηθῇ. Ὁ παραγωγός κατευθύνεται ἀπό τήν πραγματικήν ζήτησιν τήν ζήτησιν τῶν ὑποκειμένων τά ὁποῖα δύνανται ἐπί προσφορᾷ μιᾶς πραγματοποιησίμου τιμῆς νά ἀγοράσουν τό ἀγαθόν καὶ ὄχι ἀπό τήν λανθάνουσαν ζήτησιν ὅλων τῶν ὑπολοίπων ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας τά ὁποῖα λόγῳ οἰκονομικῆς ἀδυναμίας ἀδυνατοῦν νά ἐμφανισθοῦν εἰς τήν ἀγοράν.

[24.7]

Κατά συνέπειαν τό μέγεθος πρός τό ὁποῖον κατευθύνεται ὁ ἰδιώτης ἐπιχειρηματίας διά τήν διοργάνωσιν τῆς παραγωγῆς εἶναι ἡ ὑπό διαμόρφωσιν τιμή εἰς τήν ἀγοράν, ἡ ὁποία τελικῶς θά σχηματισθῇ ἰσορροποῦσα τήν προσφοράν πρός τήν πραγματικήν ζήτησιν.

Ὁ τρόπος κατανομῆς τῶν διαφόρων παραγωγικῶν μέσων εἰς τούς ἐπί μέρους παραγωγικούς κλάδους βασίζεται ὡς ἴδωμεν ἐπί τῶν δυνατοτήτων τῆς καταναλώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐξ ἄλλου προσδιορίζονται ἀπό τό μέγεθος καί τήν κατανομήν τοῦ κοινωνικοῦ εἰσοδήματος. Πράγματι ἡ διαμόρφωσις τῆς ζητήσεως εἰς τήν ἀγοράν ἡ ὁποία θά κατευθύνει καί τήν ὅλην παραγωγικήν διαδικασίαν θά ἐξαρτηθῇ ἀπό τήν ἀγοραστικήν δύναμιν τῶν ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας.

Ὁ ἰδιώτης ὅμως ἐπιχειρηματίας ὁ κατέχων τά ὑλικά παραγωγικά μέσα καί κατά συνέπειαν καί τάς δυνατότητας τῆς παραγωγῆς εἶναι καί ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θά παράσχῃ ἐργασίαν καί ὡς ἐκ τούτου εἰσόδημα εἰς τά μή κατέχοντα ὑποκείμενα τῆς οἰκονομίας. Ἡ παροχή αὐτή ἐργασίας θά γίνῃ ὑπό τήν μορφήν τῆς μισθώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐργάτου ἤ ὑπαλλήλου.

Τό μέγεθος τοῦ μισθοῦ θά προσδιορισθῇ καί αὐτό ἀπό τήν σχέσιν προσφορᾶς καί ζητήσεως ἐργασίας καί θά ἀποτελέσῃ διά τόν ἐπιχειρηματίαν ἔξοδον, δαπάνην παραγωγῆς τό ὁποῖον θά νομιμοποιηθῇ ἤ ὄχι ἐντός τῶν γενικῶν ἐξόδων τῆς ἐπιχειρήσεως ἀναλόγως τῆς πραγματοποιουμένης τιμῆς τοῦ παραγομένου προϊόντος.

Ἡ τελευταία αὐτή παρατήρησις ἐξηγεῖ πῶς σχηματίζεται τό εἰσόδημα διά μίαν πολυπληθεστάτην κατηγορίαν ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας τῶν ἐργατῶν καί ὑπαλλήλων. Ἡ μεταβολή ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἀπό τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας μέχρι σήμερον εἰς τήν ἀμοιβήν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἶναι σημαντικωτάτη. Ὁ τεχνίτης παραγωγός ἐπώλει τό προϊόν του τόν μεσαίωνα εἰς τοιαύτην τιμήν ὥστε νά συνολικά του ἔσοδα νά ἀντιστοιχοῦν πρός τάς βιωτικάς του ἀνάγκας, καί ἡ τιμή αὐτή ἦτο ἡ δικαία τιμή τοῦ Θωμᾶ τοῦ Ἀκουϊνάτου. Ὑπό τό καθεστώς

τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας ἡ πραγματοποιουμένη τιμή εἰς τήν ἀγοράν θά ὁρίσῃ ἐν τέλει καί πόσον ἡμερομίσθιον δύναται νά καταβληθῇ εἰς τόν ἐργάτην, ἀνεξαρτήτως ἄν αὐτό δύναται νά ἐπαρκέσῃ διά τήν κάλυψιν καί αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τοῦ ἰδίου καί τῆς οἰκογενείας του.

Ἀλλά καί αὐτή αὕτη ἡ παροχή ἐργασίας ἔναντι οἱουδήποτε ἡμερομισθίου δέν ἦτο ἐξησφαλισμένη. Ὁ ἰδιώτης ἐπιχειρηματίας ἠδύνατο ἀνά πᾶσαν στιγμήν νά καταγγείλῃ τήν σύμβασιν ἐργασίας ἄνευ δικαιολογίας ἤ μέ μοναδικήν ἐξήγησιν ὅτι ἡ καταβολή εἰς τόν ἐργαζόμενον μισθοῦ δέν συμφέρει εἰς τήν ἐπιχείρησιν. Ἡ σκέψις συνεβιβάζετο ἀπολύτως πρός τό δόγμα τῆς ἐποχῆς καθ' ὅ ὁ ἰδιώτης ἐπιχειρηματίας εἶναι ὁ μόνος δυνάμενος νά ἀποφασίσῃ περί τῆς ἰδίας του ἐπιχειρήσεως καί ἡ ἀπόφασίς του αὐτή θά ἦτο ἀσφαλῶς καί ἡ συμφέρουσα εἰς τήν κοινωνικήν ὁλότητα. Πρέπει δέ ἐνταῦθα νά σημειωθῇ ὅτι σύν τῷ χρόνῳ ἡ ἐξειδίκευσις τῶν ἐργατῶν εἰς τά μηχανικά μέσα κατέστησεν ὁλονέν δυσχερεστέραν τήν μετακίνησιν ἑνός ἐργάτου ἀπό τῆς μιᾶς ἐπιχειρήσεως εἰς τήν ἄλλην καί ἐπομένως ἀμεσώτερον καί ἀπειλητικώτερον τόν κίνδυνον τῆς ἀνεργίας.

Ἡ νοοτροπία καί τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς διωχετεύθησαν εἰς τάς θεωρίας τῶν οἰκονομολόγων τῆς κληθείσης ἐλευθέρας ὀρθοδόξου Σχολῆς.. Ἡ συνέχεια τῆς θεωρητικῆς κατασκευῆς ἤγαγεν εἰς τήν συναγωγήν τοῦ πλέον ἀπαισιοδόξου προβλέψεως διά τήν τύχην τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Παράδειγμα ἡ περίφημος θεωρία περί ἐργατικοῦ μισθοῦ τοῦ RICARDO, κατά τήν ὁποίαν ἡ φυσική ἡ κανονική δηλ. τιμή τῆς ἐργασίας πρέπει νά εἶναι τόση ὥστε μόλις νά ἐξασφαλίζῃ τά ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ ἐργάτου καί ἀνανεώσεως τῆς ὑφισταμένης ἐργατικῆς τάξεως. Μία αὔξησις τοῦ ἡμερομισθίου θά ἔχῃ ὡς συνέπειαν διά τόν ἐργάτην, τήν νύμφευσίν του, τήν τεκνοποιΐαν, τήν ἐν τῷ μέλλοντι ἐ-

πομένως αὔξησιν τῆς προσφορᾶς ἐργασίας ἄρα τήν πτῶσιν τοῦ ἡμερομισθίου καί τήν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς τό κανονικόν ἐπίπεδον.

Τά δεινά ἐν γένει τοῦ ἀτομικιστικοῦ συστήματος ἐνεφανίσθησαν εἰς τήν πρᾶξιν καί ὠφείλοντο εἰς τό ὅτι ὁ αὐτομάτως ἄνευ κεντρικῆς ἐπί προγράμματος βασιζομένης θελήσεως λειτουργῶν μηχανισμός τῆς οἰκονομίας ὠδήγει μοιραίως εἰς τό περιθώριον τοῦ οἰκονομικοῦ καί κοινωνικοῦ βίου ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὡς μή κατέχοντες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νά στηρίξουν τήν ἐλπίδα τῆς ἀτομικῆς των ὑπάρξεως τῆς ἰδέας των καί τῆς οἰκογενείας των εἰς τήν προσωρινήν των ἐργασίαν.

Τό φάσμα τῆς ἀνεργίας καί ἡ ἀπόλυτος ἐξάρτησις τοῦ κατ' ἀρχήν χαμηλοῦ ἡμερομισθίου ἀπό τήν ἐξέλιξιν οἰκονομικοτεχνικῶν παραγόντων ὑπῆρξαν τά μεγάλα δεινά πού ἐξεδηλώθησαν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ ἀτομικιστικοῦ συστήματος. Ἡ ἐκδήλωσίς των κατέστησε συνειδητόν τό πρόβλημα ζωῆς τῆς ἐργατικῆς τάξεως, συγχρόνως ἔθεσε εἰς τάς συνειδήσεις τό ἐρώτημα ἄν ἡ καθολική κοινωνική οἰκονομική προσπάθεια ἡ βασιζομένη κατά πρῶτον λόγον ἐπί τῆς συνεργασίας τῶν ἐργαζομένων ἐπιτρέπεται νά ἀνέχεται προβληματικήν τήν δυνατότητα ὑπάρξεως ἤ νά καταδικάζῃ εἰς τήν ἀπαθλίωσιν ἤ καί ἔστω εἰς ἕνα ἀκυπόφορον καί ἀσυγχρόνιστον περιωρισμένον βίον τήν μεγαλειτέρα μερίδα τῶν ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας.

Εἰς τά δύο βασικά αὐτά δεινά πού ἀναφέρω προηγουμένως πρέπει νά προστεθοῦν καί ὅσα ἀνέκυπτον ἀπό τάς οἰκονομικάς κρίσεις καί τά ὁποῖα στό τέλος ἐνέπιπτον κατά τό μεγαλείτερον μέρος ἐπί τῆς ἰδίας πάλιν ἐργατικῆς τάξεως.

Αἱ οἰκονομικαί κρίσεις-πρόκειται περί τῶν κρίσεων ὑπερπαραγωγῆς-εἰς μίαν γενικωτάτην ἐξήγησιν ὀφείλονται εἰς μίαν δυσαρμονίαν μεταξύ παραγωγῆς καί καταναλώσεως δημιουργουμένην συνεπείᾳ

ἐσφαλμένου προσανατολισμοῦ τοῦ συνόλου ἐπί μέρους ἰδιωτικῶν οἰκονομιῶν πρός τάς πραγματικάς καταναλωτικάς ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας εἰς τρόπον ὥστε τά παραχθέντα ἀγαθά νά μή δύνανται νά διατεθοῦν

Ἡ ἀντίφρασις ἐξεδηλώθη εἰς τήν θεωρίαν διαρκοῦντος τοῦ 19ου αἰῶν. Ὑπό τά ὀνόματα "Σοσιαλισμός" "σολιαλιστική κίνησις" νοεῖται πᾶσα προσπάθεια εἴτε πρός διατύπωσιν μιᾶς συστηματικῆς κριτικῆς τοῦ ἐλευθέρου ἀτομικιστικοῦ συστήματος, ἀδιαιρίτως τοῦ σημείου ἐκκινήσεως ἑκάστου ἐξ αὐτῶν καί ἀνεξαρτήτως τῶν κορισμάτων ἤ τῶν πρακτικῶν συμπερασμάτων εἰς τά ὁποῖα καταφεύγουν αἱ ἀναπτύξεις των, εἴτε πρός ἀναζήτησιν τῶν βάσεων μιᾶς νέας δικαιοτέρας τάξεως πραγμάτων.

Οὕτω ὡς σοσιαλισταί φέρονται οἱ ST.SIMON καί ὁ FOURIER, ὁ LAMENNAIS καί ὁ RODBERTUS, ὁ PROUDHON καί ὁ LOUIS BLANC εἰς τά βιβλία αὐτῶν ὅμως δέν ὑπάρχει ἑνότης κατευθύνσεως καί διά τοῦτο καί ἐλλείπει μία στερεοποιημένη, ἀποκρυσταλλωμένη ἔννοια τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ἐκ τῶν σοσιαλιστικῶν θεωριῶν ἰδιαιτέραν σημασίαν διά τήν εἰς τήν ἐπιστήμην ἐπέκτασιν του καί τήν εἰς τήν πρᾶξιν ἐφαρμογήν του, ἀπέκτησε ὁ Μαρξικός Σοσιαλισμός. Ἡ περίφημος καταστᾶσα αὐτή θεωρία χαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἐπαγωγήν της ἐκ τῆς μεθόδου τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, ὀνομάζεται δέ καί ἐπιστημονικός σοσιαλισμός ὑπό τήν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἐν αὐτῷ ἔρευνα καί ἡ διατύπωσις τῶν κορισμάτων, συντελεῖται διά τῶν κατ' ἐξοχήν ἐπιστημονικῆς μεθόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Τό περιεχόμενον τέλος τῆς θεωρίας ἀπετέλεσα τό κομμούνισμα εἰς τάς διαφόρους χώρας καί τήν Ρωσσίαν, τῶν σοσιαλιστικῶν κινη-

μάτων, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι καί τό κλασικόν Κομμουνιστικόν Μανιφέστον τοῦ 1848 συνετάγη ἀπό τόν ἴδιον τόν Κάρολον Μάρξ.

Πρίν ἀναπτύξω, γενικώτατα φυσικά, τό περιεχόμενον τῆς θεωρίας θά ἐξηγήσω μίαν θεμελιώδη μεθοδολογικήν διαφοράν μεταξύ τῆς μαρξικῆς θεωρίας ἀφ' ἑνός καί τῆς ἐλευθέρας ὀρθοδόξου Σχολῆς ἀλλά καί πάσης ἄλλης ἀφ' ἑτέρου. Ἡ μέθοδος τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ ἐπί τῆς ὁποίας θεμελιοῦται ὁ ἐπιστημονικός σοσιαλισμός ἐξηγεῖ ὄχι μόνον τόν οἰκονομικόν ἀλλά τήν ἐν γένει κοινωνικόν βίον ὡς τό αἰτιατόν, τό ἀποτέλεσμα τῶν ἑκάστοτε τεχνικῶν συνθηκῶν τῆς παραγωγῆς. Ἑπομένως ἡ ἑκάστοτε κοινωνική καί οἰκονομική ὀργάνωσις ἀποτελεῖ τήν ἀναπότρεπτον συνέπειαν τῶν φυσικῶν ὅρων τῆς παραγωγῆς. Ὁ τρόπος αὐτός τοῦ σκέπτεσθαι διαφέρει παντός ἄλλου ὁ ὁποῖος βάσει κριτηρίων σκοπιμότητος ἤ δικαιοσύνης ἤ ἠθικῆς καί κοινωνικῆς τάξεως ἀναζητεῖ τήν ἀνεύρεσιν τοῦ <u>ἀρίστου</u> συστήματος ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας καί κατ' ἐπέκτασιν τῆς κοινωνίας.

Μέ ἄλλους λόγους τά συμπεράσματα τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ, ὡς πρός τό σύστημα ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας, ὅπως διατυποῦνται εἰς τήν γνησίαν μορφήν τῆς θεωρίας εἶναι <u>λογικῶς ἀνεπίδεκτα</u> κριτικῆς ὡς τοιαῦτα, ἀφοῦ ἡ θεωρία δέν ἔχει δεοντολογικόν περιεχόμενον ἀλλά καθαρῶς γνωστικόν, δέν ἐρευνᾶ τί πρέπει νά γίνῃ, ἀλλά διαπιστώνει τί γίνεται καί προβλέπει τί θά γίνῃ, ἄρα ἡ ἀντιμετώπισις αὐτῆς θά πρέπει νά ἀναχθῇ εἰς τά θεμέλιά της δηλ. εἰς τήν θεωρίαν τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ ἐπί τῆς ὁποίας βασίζεται. Μία τέτοια ὅμως ἐργασία δέν ἐμπίπτει εἰς τό πλαίσιον τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς.

Ὡς πρός τό εἰδικώτερον τώρα περιεχόμενόν της ἡ θεωρία ἀκολουθεῖ τήν ἑπομένην σειράν συλλογισμῶν.

Ἡ ἰσχύουσα τάξις δικαίου κατάγεται ἀπό μίαν ἐποχήν ὅπου ὑφίσταντο σχεδόν ἀποκλειστικῶς μικραί, ὡς ἐπί τό πλεῖστον δέ ἀτομικαί ἰδιωτικαί ἐπιχειρήσεις καί ὁπότε ἡ παραγωγή ἀπήτει πολύ ὀλίγα ὑλικά μέσα, ἡ δέ ὑπό τοῦ τεχνίτου καταβαλλομένη προσωπική ἐργασία εἶχε πρωτεύουσαν σημασίαν διά τήν δημιουργίαν τοῦ προϊόντος.

Ἐπομένως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας τοῦ ἰδιώτου ἐπί τῶν ὑλικῶν μέσων καί τοῦ ἀποτελέσματος τῆς παραγωγῆς συνεβιβάζετο πρός τάς συνθήκας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Σήμερον ὅμως ὅτε ἡ παραγωγική διαδικασία βασίζεται ἐπί τῆς ἐκτεταμένης συμμετοχῆς τοῦ στερεοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου καί τῆς εἰς μεγάλον ἀριθμόν χρησιμοποιήσεως ἐργατικῶν χειρῶν ὑπό αὐστηράν ὀργανωτικήν συγκέντρωσιν ὑπό τοῦ ἐπιχειρηματίου, οἱ ὅροι μετεβλήθησαν καί ἡ ἰσχύουσα ἔννομος τάξις ἡ ὁποία καθιερώθη ὑπό τάς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ἀποδεικνύεται οἰκονομικῶς κεκαλαιωμένη, ὑπό τήν ἔννοιαν ὅτι δέν ἀνταποκρίνεται πλέον πρός τάς νέας οἰκονομικοτεχνικάς συνθήκας τῆς παραγωγῆς, ὅπως αὐταί ἐμφανίζονται εἰς τάς μεγάλας βιομηχανικάς καί ἐμπορικάς ἐπιχειρήσεις. Ἡ ἔλλειψις αὐτή προσαρμογῆς τοῦ δικαίου πρός τούς οἰκονομικούς ὄρους οἱ ὁποῖοι κατ' ἀρχήν τό προσδιορίζουν θά ὁδηγήσῃ εἰς μίαν ριζικήν μεταβολήν τῆς κοινωνικῆς τάξεως διά νά ἐπέλθῃ ἀκριβῶς αὐτή ἡ ἀναπότρεπτος προσαρμογή. Ἡ διαπίστωσις αὐτή, διότι περί διαπιστώσεως πρόκειται, ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ Μαρξικοῦ συστήματος. Ἡ κριτική τῆς ἰσχυούσης τάξεως μόνον διαγνωστικόν σκοπόν ἔχει νά δείξῃ δηλ. ποία θά εἶναι ἡ προσηρμοσμένη ἔννομος τάξις, τό δέ συνεπές Μαρξικόν πολιτικόν πρόγραμμα νά καταστήσῃ συνειδητήν αὐτήν τήν ἐξέλιξιν καί νά ἐκμαιεύσῃ ἀπό τό ἀπροσάρμοστον καθεστώς τό ὑπό γένεσιν συγχρονισμένον.

Τό βασικόν χαρακτηριστικόν τῆς συγχρόνου βιομηχανίας εἶναι ὡς

ἴδωμεν ἡ βάσει προγράμματος καὶ ἐφ' ἑνιαίας κεντρικῆς θελήσεως ὀργανωμένη συνεργασία ὁλοέν περισσοτέρων ἀνθρώπων πρός τόν σκοπόν τῆς δημιουργίας ἑνός τεχνικοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ τάσις ὅμως αὐτή πρός ἐσωτερικήν ὀργάβωσιν τῶν ἐπιχειρήσεων πρός ὑποταγήν τῶν παραγωγικῶν μέσων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐργασίας εἰς τόν αὐτόν ρυθμόν ἐντός τῆς ἰδίας ἐπιχειρήσεως δέν συμβιβάζεται πρός τήν ἀπόλυτον ἐξωτερικήν ἀναρχίαν μεταξύ τῶν κατ' ἰδίαν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐντός τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας. Τό χάσμα αὐτό κατά ἕνα τρόπον δύναται νά γεφυρωθῇ ἄν τό κράτος ὡς ἡ ὑπερτάτη ὀργάνωσις τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος ἐξουσιάσῃ ἀπολύτως τῶν παραγωγικῶν μέσων καὶ ὀργανώσῃ συγκεντρωτικῶς τήν κοινωνικήν οἰκονομίαν ἐν τῇ ὁλότητί της. Καί εἰς τό ἀποτέλεσμα αὐτό τῆς κομμουνιστικῆς πλέον ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας ὅπου ἐν ἀντιθέσει πρός τήν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τοῦ ἰδιώτου τοῦ συστήματος καὶ τῆς ἐλευθέρας ἀτομικιστικῆς οἰκονομίας θά καθιεροῦται ἡ παντοδυναμία τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης οἰκονομικῆς δυνατότητος διά τό ἐπί μέρους ἄτομον, μοιραίως κατά φυσικήν ἀναγκαιότητα, λέγει ὁ Μαρξισμός θά καταλήξῃ ἡ κοινωνία. Εἰς τό συγχρονισμένον δέ αὐτό σύστημα ὀργανώσεως τό προϊόν τῆς παραγωγῆς θά κατανέμεται ὑπό τῆς αὐτῆς κεντρικῆς θελήσεως εἰς τά ὑποκείμενα τῆς οἰκονομίας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των καὶ θά ἐκλείψῃ ὁριστικῶς ἡ ἀναρχία τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας καὶ τά δεινά πού ἀνέκυψαν ἀπό αὐτήν.

Οἱ Μαρξισταί ἐπιμένουν κυρίως ἐπί τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων, τάς ὁποίας θεωροῦν ὡς τό χαρακτηριστικώτερον σύμπτωμα τῆς ἀναρχίας τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας. Διότι, λέγουν, ἡ σύγχρονος παραγωγή βασίζεται ἐπί ὁλοέν αὔξοντος καταμερισμοῦ τῶν ἔργων καὶ ἐπί συνεχῶς, συνεπείᾳ τοῦ ὡς ἄνω καταμερισμοῦ, ἐντεινομένης ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων. Πράγματι ἡ λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεως προϋποθέτει τήν ἀδιάκοπον διάθεσιν τοῦ παραγομένου ἀγαθοῦ, τήν

ἑκάστοτε ρευστοποίησιν του εἰς χρήματα, διά νά ἀγορασθοῦν πάλιν μέ αὐτό αἱ πρῶται ὕλαι αἱ ἀπαραίτητοι διά τήν ἑπομένην παραγωγικήν διαδικασίαν. Ἡ ἀνταλλαγή ὅμως αὐτήν δέν δύναται νά παρωιολουθήσῃ τόν ἐπιταχυνόμενον ρυθμόν τῆς παραγωγῆς καί οὕτω ἡ οἰκονομία φθάνει εἰς ἕν σημεῖον ὅπου κορένυται εἰς ἀγαθά, τά ὁποῖα ἡ ἐν κυκλοφορίᾳ ποσότης χρήματος δέν ἐπαρκεῖ νά ἀνταλλάξῃ. Συνέπεια αὐτῆς τῆς καταστάσεως εἶναι ἡ μή διάθεσις ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προϊόντων των, ἡ ἀδυναμία ὡς ἐκ τούτου πρός ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων των, ἡ οἰκονομική κρίσις, αἱ πτωχεύσεις, τό κλείσιμον τῶν ἐργοστασίων, ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐργατῶν, ἡ ἀνεργία. Οὕτω κατά τήν ἐπιγραμματικήν διατύπωσιν τοῦ Φρειδερίκου ENGELS κατάντα οἱ ἐργάται νά ὑποφέρουν ἀπό ἔλλειψιν πραγμάτων διότι παρήγαγον πάρα πολλά πράγματα.

Ἀπό ἄλλης ἀπόψεως δέ ἡ νοσηρά αὐτή κατάστασις καταλήγει εἰς μίαν ἀσυγχώρητον σπατάλην ὑλικῶν παραγωγικῶν μέσων καί ἐργατικῶν δυνάμεων.

Αἱ τραγικαί αὐταί συνέπειαι - σημειῶ ὅτι διά τούς ἀκραιφνεῖς ὀρθοδόξους δέν ἐπιτρέπεται ὁ χαρακτηρισμός των ὡς τραγικῶν, διότι δέν παύουν νά εἶναι τά φυσικά ἀκωιόλουθα τῆς φυσικῆς, ὡς λόγω τάξεως πραγμάτων, αἱ τραγικαί πάντως αὐταί συνέπειαι διά τά ὑποκείμενα τῆς οἰκονομίας, θά ἐκλείψουν ὅταν τήν ἀπόλυτον ἐκπτεῖαν καί διεύθυνσιν τῆς παραγωγῆς καί τῆς καταναλώσεως ἀναλάβει τό κράτος, ὡς ὁ ἀνώτατος ρυθμιστής τῆς καθολικῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς προσπαθείας.

Προσεπάθησα νά ἐξηγήσω τήν ἀντίθεσιν μεταξύ τῶν δύο ἄκρων συστημάτων, πού ἀπετέλεσαν τούς πόλους πρός τούς ὁποίους ἐκινεῖτο μέχρι σήμερον ὁ οἰκονομικός βίος καί ἡ ἐπιστήμη.

- Ἡ μεθοδολογική των συγκρότησις ἦτό ἀπόλυτα διάφορος, τόσον

μεταξύ δύο

ὥστε ἡ διαφορά τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι οἰκονομολόγων ἑκάστης κατηγορίας ἀνήγετο εἰς τάς πρώτας ἀφετηρίας τῆς θεωρητικῆς των κατασκευῆς. Ἐν τούτοις, καί αὐτό ἀποτελεῖ τήν ἀντάπάντησιν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τούς Μαρξιστάς ἐκ μέρους τῶν μεταγενεστέρων, ἡ ὑπερβολή τῆς ἀφετηρίας σκέψεως των ὡδήγησε καί εἰς ὑπερβολάς ὡς πρός τάς ἀκραιτέρας συσκεπείας της καί ὡς πρός τά ἐν τῇ πράξει ἑπακόλουθα της. Τό δόγμα δηλ. ὅτι ὑλικοί εἰδικώτερα οἰκονομικοτεχνικοί παράγοντες προσδιορίζουν πᾶσαν ἐκδήλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ βίου ὡδήγησεν εἰς τήν συνέπειαν ὅτι διά νά ἐλευθερωθῇ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τά δεσμά του πρέπει νά καταργηθῇ κάθε θεσμός ὁ ὁποῖος δέν εὑρίσκει τήν δικαίωσιν του εἰς τούς οἰκονομικούς ὅρους τῆς ἐποχῆς. Ἀπό αὐτήν τήν βασιν τό δόγμα ἀπήτησε τήν κατάργησιν τῆς οἰκογενείας, ὡς θεσμοῦ κοινωνικῆς συμβιώσεως καί τήν καταπολέμησιν πάσης θρησκευτικῆς ἐκδηλώσεως. Τά συνθήματα αὐτά ἐρρίφθησαν εἰς τά κατά καιρούς ἐπαναστατικά ρεύματα καί κατέληξαν εἰς τά γνωστά αἰματηρά ἐπακόλουθα, τά ὁποῖα ἀπετέλεσαν καί ἀποτελοῦν τάς κυριωτέρας ἀφορμάς κριτικῆς ἐκ μέρους τῶν ὀρθοδόξων. Εἶναι ὅμως ἴδιον τῶν ἐπαναστατικῶν ἐποχῶν αἱ ὑπερβολαί καί αἱ βίαιαι λύσεις. Ἀνάλογοι ἄλλωστε ἐκδηλώσεις ἠκολούθησαν καί αὐτήν τήν Γαλλικήν Ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἀπηλευθέρωσε τήν σήμερον θιγομένην ἀστικήν τάξιν.

Τό πρόβλημα κατά συνέπειαν ἐν τῇ οὐσίᾳ του εἶναι βαθύτερον Ἀλλ' ἡ κριτική ἔρευνα τῶν μεθοδολικῶν βάσεων ἑκάστης ἀπόψεως δέν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ ἐνταῦθα. Θά ἤθελα μόνον νά κατορθώσω νά ἐξηγήσω ἁπλῶς τήν σημερινήν θέσιν τοῦ προβλήματος καί νά διευκρινίσω τάς γενικωτέρας κατευθύνσεις αἱ ὁποῖαι θά προσδιορίσουν τήν ἐν τῷ μέλλοντι λύσιν του.

Ἐν πρώτοις αἱ παρεκτροπαί τοῦ ἀτομικιστικοῦ συστήματος κατέστησαν ἀντιληπτόν ὅτι μεταξύ τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος τό ὁποῖον ἀνεγνωρίζετο ἐκεῖ ὡς ἔχον ἀπόλυτον ἀξίαν καί τοῦ κοινω-

νικοῦ συμφέροντος, τοῦ συμφέροντος δηλ. τῆς κοινωνίας ἐν τῇ ὁλότητί της, δέν ὑπάρχει σύμπτωσις, ἀλλ' ὡς ἐπί τό πλεῖστον διάστασις. Ἀλλά καί εἰς αὐτόν τόν ἰδιώτην ἔγινε, πρέπει νά ἔγινε ἐπί τέλους συνειδητή, διαρκοῦντος τοῦ τελευταίου αὐτοῦ πολέμου, ἡ ἐξάρτησίς του ἀπό τό κοινωνικόν σύνολον καί ἡ συνάφεια ἐν ἀσχάτῃ ἀναλύσει τῆς τύχης του μέ αὐτό.

Κάθε πόλεμος ἀλλά ἰδιαιτέρως ὁ ὁλοκληρωτικός χαρακτήρ καί ἡ καθολικότης καί ἀποτελεσματικότης τῶν μέσων τοῦ παρόντος πολέμου κατέστησαν ἀπόλυτα συνειδητόν ὅτι τό ὑποκείμενον εἶναι ἐντεταγμένον ἐντός μιᾶς κοινωνικῆς ὁλότητος καί ὅτι στό τέλος-τέλος ἡ τύχη του πάντοτε θά κριθῇ μέ ἐκείνην.

Ἀλλά καί ἕνα ἄλλο σημεῖον διεπιστώθη καί τήν διαπίστωσιν αὐτήν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἰδιαιτέρως εἰς θέσιν νά ἐνοήσωμεν διά μίαν ἀκόμη φοράν ὅτι τήν ζωήν δέν τήν ὁρίζουν μόνον οἰκονομικοί παράγοντες, ἀλλ' ὅτι πλάϊ σ' αὐτούς καί πάνω ἀπ' αὐτούς ὑπάρχουν ὡρισμέναι ἰδέαι, ὡρισμένα νοήματα τά ὁποῖα πληροῦν τάς συνειδήσεις καί γίνονται κίνητρα τῶν πλέον ἡρωϊκῶν τῶν πλέον ἀξίων ἀνθρωπίνων πράξεων. Καί ἡ δευτέρα αὐτή διαπίστωσις ἀποτελεῖ κατ' οὐσίαν τήν ἄρνησιν τοῦ ἀπολύτου χαρακτῆρος τῆς θεωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ.

Ἡ οἰκονομία ἑπομένως ἡ καθολική κοινωνική προσπάθεια διά τήν δημιουργίαν καί τόν ὁρισμόν τῶν ἀναγκαίων μέσων διά τήν ὕπαρξιν καί συντήρησιν τῶν ὑποκειμένων της, θά πρέπῃ νά ὀργανωθῇ οὕτως ὥστε νά τείνῃ νά ἐξασφαλίσῃ ἕνα κατώτατον ὅριον εὐμαρίας εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τά μέρη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ σκέψις αὐτή, ποῦ θά μποροῦσε νομίζω ἐπιγραμματικά νά διατυπωθῇ: ἡ οἰκονομία δι' ἅπαντα τά ὑποκείμενα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου θά εἶναι ἴσως τό πρῶτον αἴτημα τῆς μελλούσης ὀργανώσεως. Μέ τό ἴδιον αἴτημα συνδέεται καί ἀναγωγή τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἰς

εἰς κοινωνικήν λειτουργίαν, εἰς κοινωνικόν καθῆκον, τοῦ ὁποίου πάντες εἶναι ὑπόχρεοι διά νά δικαιοῦνται νά μετέχουν τῶν ἀγαθῶν πού θά δημιουργοῦνται ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ. Πέραν τοῦ σημείου αὐτοῦ τῆς ἀπολύτου δηλ. ἐξασφαλίσεως εἰς κάθε ἐργαζόμενον μέλος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἑνός κατωτάτου ὁρίου συγχρονισμένης εὐμαρίας θά εἶναι ἀπόλυτος δυνατός ὁ διαφορισμός τῶν μέσων ἑκάστου καί πάλιν ὅμως ἀναλόγως τῆς προσωπικῆς συμβολῆς του εἰς τήν καθολικήν οἰκονομικήν προσπάθειαν.

Ὡς εἰδικωτέρα μορφή τοῦ ἀνωτέρω πρώτου αἰτήματος, ἀλλ' ὡς βασική κατευθυντήριος ἀρχή τῆς μελλούσης πολιτείας θά εἶναι ἡ παροχή καθολικῆς παιδείας, μιᾶς παιδείας τοιαύτης ὥστε νά καθιστᾶ δυνατήν τήν ἀνάδειξιν πάσης ἰδιαιτέρας ἀτομικῆς ἱκανότητος καί ἰδιοφυΐας καί ἐντός τῆς τροχιᾶς τοῦ ἐκδηλοῦται αὐτή ἡ ἐξαίρεσις.

Ἡ ἀναγνώρισις αὐτή τῆς δυνατότητος πρός παιδείαν εἰς πάντας ἐπεκτεινομένη ὑπό τήν μορφήν τῆς παροχῆς τῆς δυνατότητος πρός συμμετοχήν εἰς τήν πολιτικήν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, θά ὁδηγήσῃ πρός τήν πληρεστέραν πραγματοποίησιν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Τό δεύτερον αἴτημα, ἡ δευτέρα κατευνθυντήριος σκέψις θά εἶναι ἡ εἰσαγωγή τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου ἐπί τῶν ὑλικῶν παραγωγικῶν μέσων καί δυνάμεων. Ὁ ἔλεγχος αὐτός εἶναι νοητός ἀπό τῆς μετροπαθεστέρας μορφῆς τῆς ἁπλῆς ἐποπτείας μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἀπολύτου διαθέσεως αὐτῶν, πού θά εἶναι ἡ ὁριακή θέσις τοῦ κράτους, τό ὁποῖον περιέλαβε εἰς τήν ἰδιοκτησίαν του τό σύνολον τῶν παραγωγικῶν μέσων.

Ὁ ἔλεγχος θά ἀποβλέπῃ γενικῶς εἰς τήν κατά λόγον κατανομήν τῶν παραγωγικῶν δυνατοτήτων καί εἰς τόν συντονισμόν τῶν ἐπί μέρους παραγωγικῶν διαδικασιῶν πρός τόν σκοπόν νά ἐπιτευχθῇ, νά δια-

τηρηθῇ ἀδιάπτωτος καί νά συμπληροῦται καί ἐπαυξάνεται ὁ ἐφοδιασμός τῆς οἰκονομίας εἰς ἀγαθά. Τό δυσχερέστερον ὅμως ἀπό τά προβλήματα πού θά ἀνακύψουν θά εἶναι ὁ προσδιορισμός τῆς κρατικῆς παρεμβατικότητος καί ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἄν θ'ἀντισταμισθοῦν τά συμφέροντα πού θά θιγοῦν ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης. Πρόκειται περί τυπικῶς πολιτικῶν προβλημάτων ἐξ ἐκείνων τά ὁποῖα ἐπιδέχονται μόνον γενικάς λύσεις ἐκ τῶν προτέρων καί τῶν ὁποίων ὁ εἰδικός καί συγκεκριμένος χαρακτήρ κατά τήν στιγμήν τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας προσδιορίζει καί τήν εἰδικωτέραν μορφήν τῆς λύσεως καί τό ὀρθόν μέτρον διά τήν διάσωσιν τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας.

Ἡ πραγματοποίησις τῶν αἰτημάτων αὐτῶν θά σημάνῃ ὁλονέν αὔξουσαν κρατικήν παρεμβατικότητα διά νά ὀργανωθῇ ὁ κοινωνικός βίος ἐπί ὁλοτήτων τμημάτων ἤ καί τοῦ συνόλου τῶν ὑποκειμένου τῆς οἰκονομίας, ἐπί κοινοτικῶν ἤ κοινωνιστικῆς βάσεως, ἐπί τῶν ὁποίων κατ'ἀνάγκην θά στηριχθῇ μελλοντικῶς ἡ οἰκονομία καί αἱ λοιπαί ἀπόψεις τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως. Καί αἱ μεγαλείτεραι ἐν τῇ πράξει δυσχέρειαι θά ἀνακύψουν ἀπό τήν αὔξησιν τῶν κρατικῶν ἁρμοδιοτήτων καί ἀπό τό μέτρον καί τά μέσα πού θά χρησιμοποιήσῃ ἡ πολιτεία διά τήν πραγματοποίησιν τῶν παρεμβατικῶν της σκοπῶν. Κυρίως ὅμως διά νά καταστῇ δυνατή ἡ μετάβασις εἰς τήν νέαν κοινωνικήν πραγματικότητα καί διά νά λειτουργήσῃ ἀποτελεσματικά ὁ νέος οἰκονομικός καί κοινωνικός ὀργανισμός, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ διαμόρφωσις ἑνός νέου συγχρονισμένου κοινωνικοῦ ἤθους εἰς τά ὄργανα τῆς πολιτείας καί τῶν ἐπί μέρους ~~μελλοντικῶς ἡ οἰκονομίαι καί αἱ λοιπαί ἀπόψεις τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως~~, παραγωγικῆς τάξεως, ἡ ἐσωτερική κατανόησις ὑπό τῶν ὑποκειμένων τῆς οἰκονομίας τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐποχῆς, ὁ σχηματισμός μιᾶς νοοτροπίας προσηρμοσμένης πρός τό νέον καθεστώς. Ἡ ἐποχή τῆς παντοδυναμίας τοῦ ἰδιώτου παρῆλθε, νομίζω ἐνταλῶς καί ὁριστικά, ὁ ἰδιώτης ἀπέθανεν καί μέ τόν θάνατόν του πρέπει νά ἐκλείψῃ καί ἡ ἀντίληψις

ὅτι ἡ τύχη ἑνός ἑκάστου εἶναι ἀνεξάρτητος εἶναι ἄσχετος ἀπό τήν τύχην τῶν ἄλλων ὑποκειμένων καί τῆς ὁλότητος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ νέα σκοπιά εὑρίσκεται καί θά εὑρίσκεται εἰς τήν πολιτείαν ἤ πάντως εἰς τούς ἐν αὐτῇ ἐντεταγμένους ὀργανισμούς. Ἡ κανονικότης τῆς λειτουργίας των, ἡ πρόοδος τῆς ὅλης παραγωγικῆς, οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς διαδικασίας θά πρέπῃ θά κατανοηθῇ ὅτι ἔχει ἄμεσον ἀντανακλαστικήν συνέπειαν εἰς τήν εὐημέριαν τῶν ἐπί μέρους ἀτόμων. Οἱ καιροί πού κατεστρέφετο τό σιτάρι διά νά αὐξηθοῦν τά κέρδη τοῦ γαιοκτήμονος ἐπιχειρηματίου θά πρέπῃ νά ἀφομειωθῇ ὅτι παρῆλθον ἀνεπιστρεπτί.

Ἡ διαμόρφωσις εἰς τά ὑποκείμενα τῆς οἰκονομίας ἀλλά κυρίως εἰς ὄργανα τοῦ κράτους καί τῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι κατά τινα τρόπον καί ἔν τινι μέτρῳ νά ἐνταχθοῦν ἐντός αὐτοῦ ἡ διαμόρφωσις εἰς αὐτά τούτων τοῦ κοινωνικοῦ ἤθους, ἡ τοποθέτησις τοῦ ὑποκειμένου τῆς οἰκονομίας εἰς τήν νέαν στάσιν ἀπόψεων καί ἡ ἀπόκτησις νέων κριτηρίων εἶναι ὁ πρῶτος ἀλλά βασικώτατος σταθμός πρός τήν νέαν ὀργάνωσιν τῆς οἰκονομίας. Καί πρός τόν σκοπόν αὐτόν εἶναι ἀναγκαία ἡ σύλληψις ἐν τῇ ὁλότητί του τοῦ προβλήματος τῆς ὀργανώσεως καί πρός τοῦτο ἡ προηγουμένη ἀνάλυσις τῆς ἐσωτερικῆς ὑφῆς τῆς οἰκονομίας καί ἡ συνειδητοποίησις τοῦ τρόπου τῆς σημερινῆς λειτουργίας της.

Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τόν ὁποῖον θά προσπαθήσω νά πραγματοποιήσω εἰς τήν σειράν τῶν παραδόσεων, ἡ ὁποία μοῦ ἀνετέθη.

Νοέμβριος 1941 ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

(Ἡ ἄνω ἐργασία ἀπετέλεσε τό περιεχόμενον μαθήματος πρός τούς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καί τῶν τελωνειακοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.)

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

"Η Ἐλευθερία μας.
Τά Ἐθνικά μας δικαιώματα.
Αὐτή νά ὑπάρξῃ μας.
ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ:

Μέ ὅλα τά μέσα προσπαθοῦν νά μᾶς διαφθείρουν, διά ν' ἀγκυλοσταυροδουλώσουν καί διαγνώσουν.
Φίλοι καί ἐχθροί περιμένουν τό πτῶμα μας, πανηγυρίσουν ὁλόρθοι μας, ν' ἀσπάσουν τήν μυρσινόριζά μας.
Ρόβοι τραῦμα μή τήν τιμωρία θλιβῇ, ἐναντίον ὅμως, σταθοῦμε ἀμετάτρεπτοι βράχοι, πάνω ἀπό ὅποιο σπαθί πάει ἀπουρνιά νά σταυρώσῃ.

ΗΣΟΣ ΑΛΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ, νιόν πόρπα τῶν ἀνδρῶν, μέ βασικήν ἀρχήν τήν ἰδίαν θέλησιν καί ἰδίαν ἐξίσωσιν, διά τήν ἀναβιβασθῶμεν τοῦ ἐθνους μας, ἄνθρωπον πρώτην τήν ἀνθρωπιάν μέ μιᾶς πάσης πανθρώπου ἐνωτικοῦ στιχαρίου, τήν δοκασβγύθωσι, δι' ἕνα καί μόνον σκοπόν, τήν ἐλευθερίαν καί τήν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἑλλήνων.

Καμπ ὅλου τοῦ ἔργου, ὁ ὁποῖος μόνος νά ὁρθώνεται ἐν ἀντίθεσιν, ὅπως τοῖς μέσοις μέ ὁποίους δικαιολογοῦσιν μέ ὁποίου ἀπαρνοῦσιν, οὔτε νά ζῇ ἀμαλγαμίζουν, ἀγαπᾶ καί ζωή ψυχάζουν προσωπικῶς ὅλα βάσιν τῆς ψυχῆς των καί αὐτοῦ αὐτήν τήν θλῖψιν, ὅλοι ἐνωμένοι ὁ ἀν ἕνας ἀνδρωπος, νά μή ἔχουν μόνον τοῦ ἔθνους μας τήν ὕπαιαν ἀποκαλύψεως.

- ΠΡΟΔΟΤΑΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ -

"Ἐμπρός, ἐπάνω μέ θλῖψιν καί σιγοῦμε ὁ ὁ τοῦ πυθμένος = ἀπ' τά πόσαρα βραχίσεων ἐχθρικῶν καί μοά = μέ ἐχθρό μας θά, ΖΗΣΗ ΔΟΞΑΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ἀθανατίζουν ὅλου ψυχοῦ καί ὁ βλοῦ ὅλου ἐχθροί.

Σύνθημά μας:
ΕΝΩΣΙΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σῆμα μας:
Ἡ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

Κάθε ἑλληνόπουλο τό σῆμα!